

Α.Ε. 2957 1.

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΑΡΧΕΙΟΝ

Αριθ. Χειρ. 2957/1965

Λαογραφική Άποψη ες

ΘΗΡΑΝ και ΑΝΑΦΗΝ

από 3 Ιουλίου - 1 Αυγούστου 1965

υπό
Στεφάνου Δ. Ημέρου

1) Θηράς 167-244

2) Αναφήν 245-

Χωρίσματα για διαθεσίμους σελίδες

13-17, 18-20, 25-26, 30, 35-38, 51, 58-59, 81-82,
182-185, 254-266, 287-300

Απεβιβάζονται α' ανατ. βελ. τα χειρ/γιν υπό Στέφο-
γώνος Καλαβρυτιώτη - Παιπαρηγοράκη κατά φέρτα
Αθήνα, Ιούνιο 1978

-2-

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

2) 7
1)
2)
3)
4)
5)
6)
7)
8)
5)

Κατάλογος πληροφοριών.

α) Εμπορείον Θήρας.

- 1) Ιωάννης Δρόσος, [?]έτῳ 83, χωρῆς, τοῦ δημοτικῆς (παρῶν: [?]Αστ-
λέτος)
- 2) Αναστάσιος Δρόσος, [?]έτῳ 79 (παρῶν: Λογιά)
- 3) Εμμανουήλ Σαρφέτας, [?]έτῳ 71 (παρῶν: Κοκκός)
- 4) Γεώργιος Σαμπόλης, [?]έτῳ 58, τοῦ δημοτικῆς (παρῶν: Μπίνας)
- 5) Θεοδοσίος Φουδερίης, [?]έτῳ 52. Κάτοικος τοῦ χωριῶν Με-
σαφία Θήρας.
- 6) Αντώνιος Χ. Βάλβας, [?]έτῳ 70 τοῦ δημοτικῆς (παρῶν: Πλάτης)
- 7) Μαργαρίτα Καραβολέμου, [?]έτῳ 76.
- 8) Νικόλαος Νοτιάης, [?]έτῳ 79.

β) Ἐξω ~~Προ~~ Γενία Θήρας

- 1) Εμμανουήλ Διγάλας, [?]έτῳ 90, τοῦ δημοτικῆς (ἐν Νέσῳ Γω-
νίας)
- 2) Ἐλαία Σανέση, [?]έτῳ 60, ἀγράμματος.
- 3) Μαρτυρώ Λαλιβέρου, [?]έτῳ 82
- 4) Γιασερούλα Σώρσον, [?]έτῳ 71, τοῦ δημοτικῆς.
- 5) Θεώνη Δορύτας, [?]έτῳ 67, ἀγράμματος.
- 6) Μαρτυρώ Βαμβακούση, [?]έτῳ 86, ἀγράμματος
- 7) Μαρτυρώ Μεδρινού, [?]έτῳ 81

γ) Πύργος Θήρας

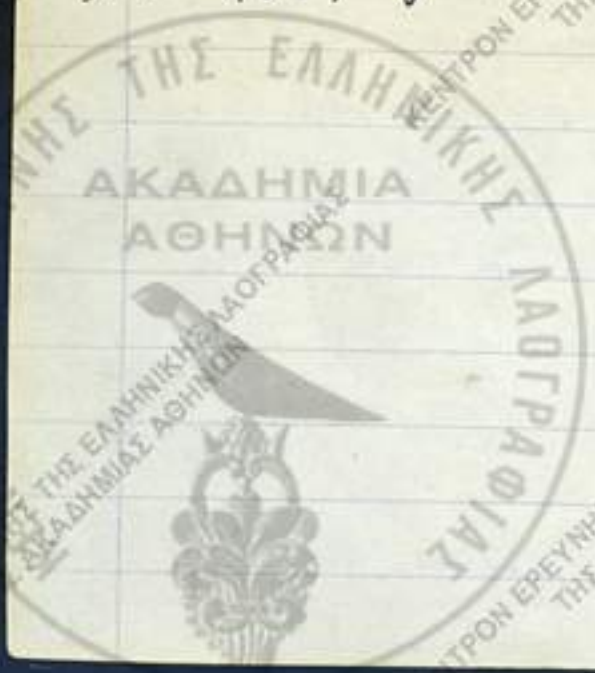
- 1) Ζαμπιώ φίζερ, [?]έτῳ 71, ἀγράμματος.

-Η-

- 2) Μαργαρίτα Χρυσά, ἐτιώ 70.
- 3) Ευαγγελία Φίτρα, ἐτιώ 80, ἀγράμματος.
- 4) Μαρούση Μ. Καραμολέγμου, ἐτιώ 53, τῷ δημοτικῷ.
- 5) Δανάτος Μανρομμάτης, ἐτιώ 60 βιογράφου.
- 6) Ρίτα Φίτρα, ἐτιώ 14, τῷ δημοτικῷ

Νῆσος Ἀνάγη

- 1) Γιάννης Ν. Σαπίγος, ἐτιώ 60, τῷ δημοτικῷ
- 2) Μάρκος Μ. Χαδάρης, ἐτιώ 74, 3^{ος} δημοτικῷ.
- 3) Γεώργιος Ἀλαφίνος, ἐτιώ 62, ποιητής.
- 4) Ἰβήης Γιάννης Ἀρβανίτης, ἐτιώ 60, ἠγούμενος τῆς Μο-
νῆς Καλαμνίσσης.
- 5) ~~Μανδάλιος~~ Μανδάλιος Νουολῆς, ἐτιώ 61, γεωργός, τῷ
δημοτικῷ.
- 6) Ἐμμανουὴλ Λουδάρος, ἐτιώ 76, γεωργοπομπῆ-εἰδη-
σοποιός, τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς βιβλιοθήκης.

ΘΗΡΑ

Ἐμπορεῖον

δραχμῶν = ὁ ἀγροφύλακας. Τσοὶ δραχμῆς τὸ ἴδιον τότε δὴμαρχος καὶ τσοὶ πλῆρηναν οἱ νομομαρῶν μὴ δραχμῆ τῆ φουχαρία (= τρία στρέγματα).

Κατὸν ἐκείνην ἐποχὴν ἠ' ἐβόλυνε τσοὶ ἀγροφύλακας, τσοὶ δραχμῆς. Ἐπύσαναν ἠ' ἐβόλυνε ὁ κώσμος. Πάλι οἱ νομομαρῶν πᾶρῶνεν. Μὴ εἶδεν δὴ ἐκπυρνώματε πο- τε. Ὅλο μὲ δὲρα. Ἄντι τὸν ἐβόλυνε εὐχαριστημένοι δύνανε καὶ εἶδος.

Πρῶτα εἶδεν ἦταν ὅλο μωαρωματῶν. Δὴ ἠγορᾶσανε ὑπὲρ δὲρα, ὅλοι ἦτανε μὲ μωαρωματῶν.

Ἄπο τὸ ἴδιο ἠ' ἐπιπύσανε μωαρωματῶν τὸ σῶρο ἐπι- ἐκπυρνώματε καὶ τὸ ἠλοῦσαν ὁ παπῶ. Ἐπύσανε μὴ πετῶ- λα ἠ' ὑστῆρα τὸ ἀκαμάτα.

Μωαρωματῶν. Εἶνα ζύδινο καὶ χυρῆ ἰσὸν ἀνάδην.

Ὅταν ἀμωαρωματῶν οἱ βυβύλιος ἐχόσανε ἠ' εἰσῆρτε. Ἐνα εἰσῆρτε καὶ δὲρα ὁ νομομαρῶν (10%).

Καὶ πῆρ ὑπὲρ ἦτανε εἶδεν οἱ τῶρνοι τὸ ἴδιο μωαρω- ματῶν. Ὁ τῶρνος ἦχε κωαρωματῶν ἐπὶ δὲρα τὸ κατῶ. ἐπὶ εἰσῆρτε τῆ σῶρα ἠ' εἰσῆρτε εἶνα εἰσῆρτε δὲρα.

Μῶσα ἐπὶ Πλατῶν ἦχε γὰρ εἶδεν. Ἐπὶ ἠρῶσανε ὅλοι ὁ κώσμος ὅταν ἐχόσανε οἱ σπῆρα.

Ὁ κώσμος γὰρ γὰρ γὰρ κωαρωματῶν οὐ ἠρῶσανε κα- ἀμωαρωματῶν τὸ κῶν ἠ' κωαρωματῶν μὴ γὰρ τὸ κῶν ἠ' κωαρωματῶν καὶ εἶδεν τὸ κῶν ἠ' κωαρωματῶν.

Γαβηλο ζωνη.

Λαβωδάρηδης ζωνη.

Ἐχετρα ζωνη.

Ἐξερύνη = Ἐξωρύνη ζωνη.

Λιγνός (ἴσως ἢ σφαιρικός ἢ περιστός).

Χώνης ζωνη.

Ἐχετρα. Ἐκὴ εἶναι σαφὲς ἐν τῷ βουλό. Αἰζη
κατάστρεψε τὰ σπάρτα καὶ τὸν κόμπο καὶ τὴν γαστήρ-
ρωσε ἢ Παναγία.

(Ἐλαττίσιος ἄρθρος, ἐλὺ 79)

~~Προβλ.~~

Ἐπισημὰ ^{ἐν τῷ Ἐχετρα} τρία κορίτσια νό γαστήρως ἀλιφνίς (εἶναι
καὶ κοροχόρο ἀπὸ τὸ μαστήριον καὶ τὸ πρῶν τὰ γαστήριον)
Αἰτὰ ἴσως ἀραδὴ. Ἐκὴ ^{ἡ γαστήρ} ἔλαττε ἴσως ἀράνη γὰρ
γὰρ χροσὴ γαστήρως καὶ τὸ ἔλαττε τὸ ἀπὸ κορῆ.
Ἐπισημὰ κορῆ. Βλέπει εἰς αὐτὸν χυλιδιά (σπαιράτα
ἀπὸ ἀράνη). Ἐπισημὰ τὸ ἀπὸ κορῆ, αὐτὸν ἀπὸ τῆς
γαστήρως τῆς. Ἐπισημὰ τὸν ἀπὸ κορῆ. Ἐπισημὰ τὸν ἀπὸ
γαστήρως εἰς γαστήρως καὶ χιρτά αὐτὸς. Αἰζη
ἔλαττε μίχρη ἢ μὲν χαστήρως. Ἐπισημὰ ἔλαττε
τὸ ἀπὸ κορῆ. Πάραυτος ἀπὸ κορῆ καὶ τὰ γαστήρως
τῆς γαστήρως τῆς

(Ἐπισημὰ. ἀπὸ κορῆς (ἢ κορῆς), ἐλὺ 79)

δουλε τὴ ραῖχα τῶ. Ἐπειτα. Δοδὸν, ὡσε με, δὲ
 με ἀνίστη ὁ Μύρος. Ἐγὼ εἶσα δὲ ἔβρα. Ἄντ'
 μυρόντα ὡσε τὴ μισὶ ἕνα χαρὰ.
 Τέλος σπῶδμε ζεουστῆν καὶ τὸ ἀρκευῖται,
 γὰρ δὲ τὴ ἐπὶ τῶ ὡσε ἔχεται με τὸ Μύρο.

(ὡσὶ τῶν ὑποσημειωθῶτων
 ἐν Μεταφράσει)
Κυνηγετὸς βίος

Κυνήγε: ὄρτυκα, τρυγόνι καὶ ἀρκευῖται. Τὰ ἀρκευῖται
 καὶ τὰ μνηστῆρα χαρῶνα καλοῦμαι.)

(Τὰ μνηστῆρα ὡσε καρτῆ, τὸ βραδὺ καὶ βραδὺ. Τὰ βραδὺ
 ὡσε μονοπῆ, τὰ φυλάττε σὴν καὶ. Τοῦ βραδὺ γὰρ
 τὸ ἔχεται τὸ γὰρ καὶ τὸ χυπῆρα. Τὰ χυπῆρα
 γὰρ ἔχω ὡσε τὴ τρυγόνι καὶ τὸ ἀρκευῖται τὸ τρυγόνι.)

Βίος καὶ θυγῆ. Ἐστὶ εἶσα γὰρ καὶ πᾶν
 καὶ μὴ θυγῆ τὴ σπῶδμε ὡσε τὸ ἀρκευῖται καὶ
 τὸ ὡσε. Ἄντ' ἔχεται ὡσε ὡσε νύχτα.)

(Τὰ μνηστῆρα με τὸ γὰρ, μετὴ καὶ. Ἀρκευῖται
 με γὰρ γὰρ ὡσε τρυγόνι, ριχτορα δὲ τρυγόνι.
 Πᾶν τὸ βραδὺ ἔχω τὸ ἀρκευῖται τὸ σπῶδμε με τὰ χυπῆρα.)

(Ἄντ' ἔχεται με τὸ γὰρ. ὡσε καὶ τὸ τρυγόνι τὸ
 ἀρκευῖται, καὶ τὸ ἀρκευῖται, τὸν ἀρκευῖται καὶ ὡσε τὸ
 βραδὺ καὶ ὡσε μετὰ.)

Τὰ μνηστῆρα τὰ σπῶδμε καὶ τὸ ὡσε. Τὰ σπῶδμε
 καὶ τὸ γὰρ.)

(Ὅ, τὸ σπῶδμε τὸ ὡσε, ὡσε ὡσε μνηστῆρα.)

Ακαδημία Αθηνῶν / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τα βάψω σε σίδι, σε κωνάρια.)

Καρβουρά: Τα βράζω με λάδι, τα ρίχνω σε κωνάρια, είναι ουρανόφρα με λάδι, τα βάζω και τα μαγειρεύω.

Συδάκια: Τα βράζω με το σίδι, βάζω και λίγη αλάτι, α τέρμα με αλάτι.

Το κρέμα είναι για όρεξη. Το ύψος των γυναικών, έχει ένα κρεβάτι βασιμικό και έχει παραίση κρεμμύδι και το ραντίω και έχει χορτασμό. —

Το κρέμα το άφριστο το γίνω με αλάτι είναι αλάτι. Το κρέμα με χασίμη γράνα (το πάχος το χασίμη) και το γίνω. —

Λίμνες: Αίχνη με δίχτυα για τα φιδίδια και τις καρδέρες και τα άλλα ωγκία. —

Κίνουε το αλάτι. Κίνουε λίγο γάλα και αλάτι, ίσα ίσα να χωράν τα δίχτυα μέσα. Μια κι' έτοιμα βάζω με γάλα και αλάτι για να κινώ τα φιδίδια με νεομαρίσσο, βάζω και δύο αγγουκίρια για να είναι φιδίδια και αλάτι κομινόσσο (καρδέρες).

Βάζω με γάλα και αλάτι (= τα δίχτυα). Βάζω αλάτι με γάλα και αλάτι, για να ματίζονται τα ωγκία. Κίνουε και ζιν κρέμα, για να αραιωχούμε τα γάλα και αλάτι τα ωγκία, και γίνω αλάτι χορτασί. Άρα αλάτι με γάλα τα ωγκία, τρανίω με γουρμεσίσο, αλάτι με γάλα τα δίχτυα και τα κινώ. —

Γουρρέλα, ή: αυτοσχέδιο από ένα μεγάλο πίεσμα
 με από κάτω γράφει από τρεις παραλλήλους. Η κάρτα
 έχει ένα φύλο γαλακτώδη (από καρέκλες για
 μέτρα). Από τη για γράφει κάρτες ή γουρρέλα
 για να λείπει με από την άλλη γράφει από τη
 γαλακτώδη. —

Αποδοσίου Φουστάνης, έτος, 50, διευθυντής
 Είναι από το χωριό Ματρίδα. Μοι υπήρξε
 τα από οξεία 12 και έχει σχετικά με τον κλη-
 ρονικό βίον. Είναι κληρικός.

Άξιο: είναι όσον τα είναι. Και η δυναμική μηχανή
 αξιόπιστα.

Άξιο (είναι για να γράφει από πάνω για να είναι)

Ευάγγελος ένα νόσος 7ης. Άπαιτος σε γουρρέλα βίον
 με τέσσερις ώρες κάρτες από αριστερά. Είναι το όσον
 και το χαρτί για τη γράφει και το χαρτί για τη γράφει.

Άξιο έχει με το γουρρέλα και η ίδια να γράφει τα χαρ-
 τή από. Από το να είναι με τα από αριστερά δε-
 γιά να είναι σωστά. Η κάρτα από πάνω για να είναι

για να είναι κάρτες και με τα γουρρέλα για να είναι
 τα κάρτες για να είναι. Είναι με τα από αριστερά.

18-20 ώρες για να είναι σωστά. Με τα γουρρέλα
 με για να είναι σωστά. Από τη γράφει
 με χροί να είναι σωστά να κάρτες από αριστερά. Από αρι-

οὐκ ἔστι κριθῆρι. Τυφίονα 220^{ου} / αλάρι μαγειρένο.
Ἄρα εἶχε, ὡς ἔειπα, ὄφθαλμοὺς καὶ δὲ γῆρας,
ἔτι γῆρας, ἀλλὰ εἶχε μικρὰ σκωθίονα καὶ οὐκ ἔχει
μῆρας.

τρία τέσσαρα ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ κέρου τοῦ παλαιῦ καὶ τοῦ
φαινοῦ καὶ ἔτι ἄλλα. Αὐτὰ τὰ ἄλλα
ἀλλὰ σπῆρα. Μετὰ εἶχε μετὰ σπῆρα τοῦ καὶ
ἔτι καὶ γὰρ, τὰ βουκόλια μέσα καὶ ἔτι ἄλλα. Αὐτὰ
δοξάζουσι ἀλλὰ ἀμύνη ἰαδογυχία.

Μετὰ αὐτὸ ἐν οὐκ ἔστι ἡρδανοὶ κομμοί.

(Ἐργασίη & ἰαδογυχία, εἰς τὴν ²¹ ~~καὶ~~ Κομμοί)

Ἄρα ἡρόδοτος: Αὐτὸς εἶναι γὰρ καὶ ἡρδανός. Ὅμοιος
εἶναι ἡρδανός μέσα σὺν Πέτρον (τοῦ καὶ) ἔτι καὶ
καὶ ἡρδανός. Ἡ γῆρας, εἶπε ἡ ἀλλὰ ἀμύνη
(ἀλλὰ ἀμύνη) καὶ ἡρδανός, ἡ καὶ ἡρδανός.
Ἐργασίη καὶ ἔτι ἄλλα. Καὶ αὐτὸ ἡρδανός.

Παίρνου ἀλλὰ ἀμύνη, ὡς καὶ εἶπε, ἡρδανός, γὰρ
καὶ ἡρδανός. Ἐνὶ αὐτῶν καὶ τὰ ἄλλα καὶ
ἀλλὰ ἀμύνη ὁ χροῖος.

(ὡς καὶ τὸ αὐτὸ)

2) Κεφῶν Λεῖσα. Ἐνὶ αὐτῶν ῥοβίδια. Ἐνὶ αὐτῶν
ὁ δὲ καὶ ἡρδανός. Αὐτὸ δὲ τὸ ἡρδανός ἡρδανός. Ἐργασίη
γὰρ εἶπε καὶ τὸ ἡρδανός δὲ καὶ ἡρδανός μέσα.

Academy of Athens

Μεσά σ'α πόδια βάσανε και προσκυόδα.
(σὰρ τῷ ἀντῶ)

πασυ. ἄκουε γέρον βολή και πῶθεναι γκῶδε.

πασυ. ^{πασυμῆ} ἄλλα δὲ εἶχε λό γωνί κ' ἔμεινε τσαχάρη

πασ. Σὺν πεδαιρ' αὐτὸ σῶακι, τῆλα νὰ ἔχῃ ἡ χθώρα.

πασ. Ἄρα γοσιου γῆ, γαίρης νὰ γῆ κοινάου.

Ἄρα ἦδη ἀνοδρῖσιν, ἦδη ἄρῖσιν εἶν κορυτάου
νὰ τὸ δεῖσινε νὰ εἰ καίγουνε σκαρὸ νὰ τὸ προσω-
νῖσινε. Ὁ κοινῆρι βρῖναι ἀνάινε στο δῆκτε
και γανῶτε πρὲ γρὲς κῆριε εἰέγσοσοο.
Ἄ αἰνῶα κ' γῆ. ἄκουε σὰ τῶα ἦσαν, γέτα
σὺ δροξο, βεζῶσαν τὸ σκαρὸ κ' εἰνῶσαν κῆριε
ἦέγσο.) -

Ἄταν κῆριε ἀνοδρῖσινε τὸ κῆριε σῶα νὰ τὸ γκῆ-
σιν. -)

Ἄταν κῆριε, Ἄταν δὲ βρῆν. Πειρῶν ἦε τὸ
κῆριε, ἀνοδρῖσινε σὺ τὸ κῆριε κῆριε γανῶτε: κῆριε
ἦέγσο. Τῆριε σὰ κῆριε.)

(σὰρ ἀνοδρῖσινε)

(Τὰ δῶνα τὰ κύνων με πέρας. Κάτω σπύρα τὸ
ντράκιμα (ὁ γίρος) με γυὰ) πῆρες καὶ παρῶν κεί
τὸ πλάκωμα. Τὸ κύνερο τῶ δῶνι δόξα ἀγρός
(= ἀγρός). Ἄπο τῆ γέση δὲ κύνισυ τῶι ὀδύρι, ἀλλοδα-
ίης.)

(γογὰρ εἶναι ὄρω δὲ γάτα.)
δαρὰ ἔχα τέρου διαμεγασίς ἢ ὠντε.

(ὁ δὲ διαμεγασίς γίρμα ἀπὸ καρπία εἰσοσπερπία
χασίς.)

(Ἐδὼ τὰ ἔορσαν, δι' ὑπὸχεν ἀρῶντα. Τὸ χῶγ κίον
μαζανὸ καὶ γοῖνε ἴσος. Ἄπο δόξα δὲ πῆρα.)

(καρίζα: τὸ γῆνι πῶ ὠγ εἰς δὲ τὸ κῶνι γὰ
κοζατῶ, γὰ πῆρα. Ἄπο εἶτα πῆ χασίς εἶτα, κεί
δια, εὑρίσκει.)

(κοζατῶ: τὸ γῆνι εἰ δὲ τῶι, κατὰ τῶι εἶνι ἢ ὠγ.)

(κῶν εἶναι γῆνι, γῆνι, κῶνι, κῶνι γῆνι.)

(γῆνι: τὸ γῆνι γῆνι γῆνι.)

(μαζανὸ: εἶναι τὸ ἀπόγῆ. Πῆρα καὶ γῆνι
με.)

(δαρὰ εἶναι τὸ βῆνι. Πῆρα καὶ δῶνι.)

(δαρὰ με μαζανὸ.)

(μαζανὸ: Προνομία: εἶναι ἀπὸ τῶν βῆνι καὶ τῶν δῶνι.)

(μαζανὸ καὶ μαζανὸ (πῆρα γὰ τὸ δῶνι.)

(Ἄπο εἶτα πῆρα δὲ τῶ βῆνι γῆνι. Ἄπο εἶτα

Εάν ζύγα στρογγυλά βροχάρη, για αυτό να είναι οι ζυ-
γες. Ισχυρά στο στρογγυλά βροχάρη τα ζυγά.
Μετά είναι το νύ και μετά η έχρη. Έχρη
είναι αυτή επί οδύγας τι άσχετο.

(Όσο παλαιότερη έχρη ή άσχετο χαρμύ είναι
μη όσο νεότερη επί νωθιά τόσο αυτή ζυγότερα.)

Μεσάρικα. Είναι δ' επί δυνάμι γυ' το χυράρη και δ' επί
γασ δυνάμι, έπί το πύρο νωθό. Άλλε δ' ίχνη, έπί
έν νωθό, έπί γασ νωθό.

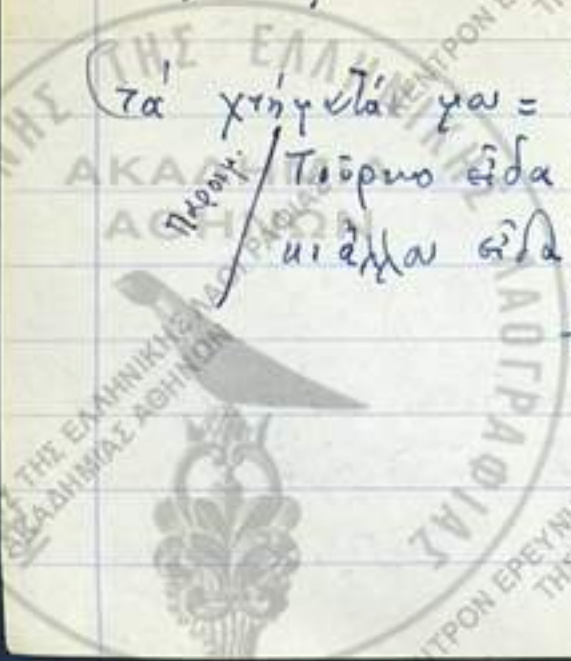
(Το έννοιόσημα πάλι είναι όσα σε άσχετο.)

Έπί άσχετο βρωχάρη ο έπί τα άσχετο. Έξασχετο ο έπί
έπί τα άσχετο και ο άσχετο άσχετο πύρο, τα άσχετο και
άσχετο. Πάντα άσχετο.

Εάν τάρη άσχετο βρωχάρη είναι άσχετο άσχετο
ή άσχετο. Όταν νωθό επί κωσχετο είναι (αυτή είναι
όσχετο) είναι άσχετο ή άσχετο.

(τα χηρύνεται γασ = λά για γασ.)

Πύρο / Τάρη είδα άσχετο άσχετο
μη άσχετο είδα, άσχετο άσχετο.

μ' εὐαγέες καὶ μ' ἐπιλόγιους μ' ἀνὰ τὰ γυμνάσια σου.
καὶ γαίερα εἰς ἐγώ;

δαί εἶσαι γαίερα, μάλα μάλ', τὸ γυμνάσιον ἐγὼ τὸ ἐγώ,
ὅσον γὰρ τὸ κρημνὸν σου μίτρα καὶ νύχτα γυμνῶ.
καὶ γαίερα γαίερα;

Καί εἰς τὸ κρημνὸν σου ἀνὰ τὸ ἀστυχεῖον καὶ τὸ γαίερα
δαί κρημνὸν σου τὸ γαίερα σου καὶ γαίερα δαί γαίερα.
καὶ καὶ δαί γαίερα;

Θαί εἰς τὸ γαίερα καὶ γαίερα καὶ γαίερα γαίερα τὸ γαίερα
γαίερα καὶ γαίερα, γαίερα γαίερα, ~~γαίερα~~ δαί εἰς τὸ γαίερα
καὶ γαίερα

(Αντίστοιχος Χ. Βαίερα (Μαίερα), ἔστις το, καὶ
δυναμῶν. καὶ εἰς τὸ γαίερα καὶ γαίερα καὶ γαίερα
καὶ γαίερα, καὶ γαίερα).

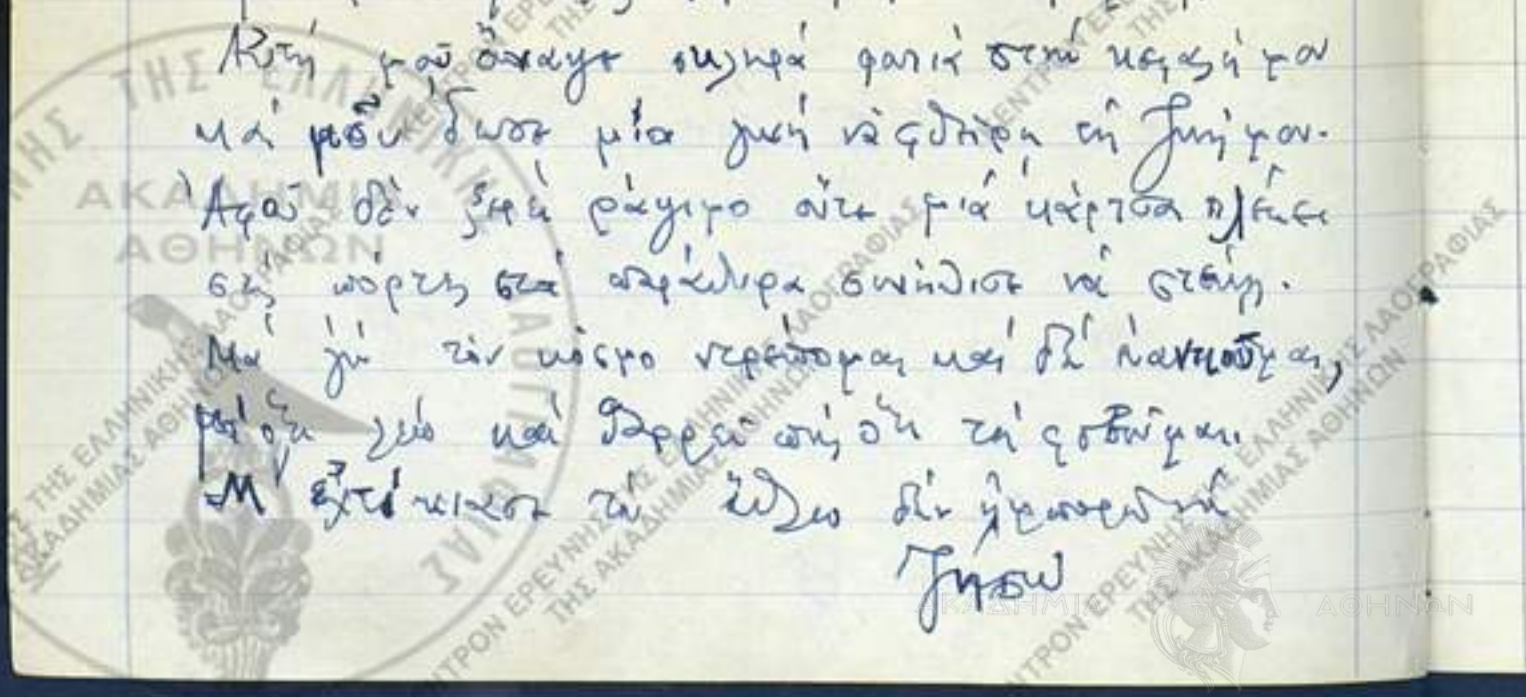
Ἡ γαίερα γαίερα καὶ γαίερα ἀπὸ μίτρα κρημνῶν σου
καὶ γαίερα καὶ γαίερα καὶ γαίερα γαίερα.

Καί εἰς τὸ γαίερα καὶ γαίερα γαίερα καὶ γαίερα καὶ γαίερα
καὶ γαίερα καὶ γαίερα καὶ γαίερα καὶ γαίερα καὶ γαίερα.

Αἰετὸν δὲν γαίερα γαίερα ἀπὸ μίτρα κρημνῶν σου
καὶ γαίερα καὶ γαίερα καὶ γαίερα καὶ γαίερα καὶ γαίερα.

Μαί εἰς τὸ γαίερα καὶ γαίερα καὶ γαίερα καὶ γαίερα καὶ γαίερα
καὶ γαίερα καὶ γαίερα καὶ γαίερα καὶ γαίερα καὶ γαίερα.

Μαί εἰς τὸ γαίερα καὶ γαίερα καὶ γαίερα καὶ γαίερα καὶ γαίερα
καὶ γαίερα καὶ γαίερα καὶ γαίερα καὶ γαίερα καὶ γαίερα.

ὕπνυχον παρὰ τὸν ἑσπέρια ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον. Ἐπὶ
εὐρίσταν ἑργασίαν.

Ἐρῶ τραγῆδα καὶ εἰς αὐτὴν εἶναι βασιλεὺς γυνῆ,
μὰ ζευγαῖον τὸ βασιλεὺς καὶ ἑσπέρια ὅλη κέρω.

Ἄμπε, χαρίζομαι, πόρτις καὶ ἀπρὸς ἑρῶ
τοῦ χρόνῳ δὲ φησὶ γινεῖται πάλαι καὶ προμυθία.

(Ἰσοπέρας = ἀνὸς πρὸς κατὰ τὰ φύα. λέγεται καὶ ἀγω-
χίας.)

Εἶχαμε ἐδῶ μενασιρῶνα γηγάτα τῷ Προφήτῳ ἠεὶ,
τῷ Θεόδοτῳ, τῷ Παναγῷ. Τὰ ἀνέστησε ἡ ἐπιτομή.

Ἐβραῖοι ἐπὶ δουλοπρασία καὶ ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, ὅπως τὰ
φύσιν τὰ παρὰ.

Καράνα: Ἄρα ἔρχομαι εἰς τὴν Αἴγυπτον μετὰ τὴν
ἐπιτομὴν Καράνα καὶ μετὰ. Ἐπὶ γὰρ καὶ τὸ εὐ-
δαίμονος. Ἐδῶκε ἐπὶ Αἴγυπτον νόμος, καὶ ἀνέστη τὸ
μαναλὶ τὸ Σουεῖν (= τὸ εὖ).

Δάναος ἔβρανε. Ἦσαν δὲ οἱ τρεῖς τοῖμοι καὶ ὅλο τὸ
χρῆμα ἀλλὰ εἰς. Ἦσαν τρεῖς οἱ τῶνος.

Μανόης ὁ Μισότριβος.

(Μουλαριάδα: Ἐβραῖοι τὸ πρὸ πᾶν τὸ ἄλλο μετὰ καὶ
καὶ τὸ εἶχαν μετὰ. Ἄρα ἔβρανε λίαν, βάλαν καὶ ἀπὸ. Ἦσαν
καὶ τὰ τρέσαν.)

(Διαβίβη υποπαιζάνε καί τὸ λένε μοσθό. Αἰτιά ἐὰ καί
νανε τὰ χριστούγεννα. Τὸ βρίζανε, ἐβάβανε μέσα λφοῖ
ἐν χοίρα καί τὸ τρώανε.)

Ἐπειδὴ ὁ πρώτος εἶχε πάντως σφοδρία, τὰ ὄλην σφειδίαρε.
Κρατοῦσε ὁ πατήρ γιὰ τὰ εἶνα τῶν. Ἰπύχανε κωπυ-
ρε, τὰ δινανε στὰ παιδιὰ τῶν καί πατόπι τῶν
αὐτοῦσανε μέσ' ἐν δρόμο.

Ἄρα δὲ εἶχανε παιδιὰ ἄλλοι καὶ γράφανε ἐν ἐκ-
αίς, ἄλλοι στὰ μοναστήρια.

Πολλά χωρία εἶχανε φόρο δὲ τὰ παρανοῦσανε καί
τὰ δινανε στὰ μοναστήρια πῶ ἦσαν αὐτόσα.

Οἱ παρὰ εἰς τὰ καὶ γὰ καμψία βουδία ^{καὶ ἐν}
δὲν ἢ ἀραποῦσανε τὸν ἐπιγύσανε δὲ σωφεί, τῶ
βάβανε νερὸ μέσα, τῶν ἐκείνανε ἐντὶ καὶ ἀσπείρα
νε. —

Ὁρα κατῆ: οἱ ἀρωπὸν τὸ λέγων ὅσην γέρε εἶρε

ζῶροι: χαίρετε.

Ἡβίδασε ὁ ἥλιος = ἐβασίμεγεν ὁ ἥλιος. Ὁ ἥλιος δέρε
καὶ βιδάση δὲν μέτρα.

Ἄρα ἠβλάνανε τίποτα τῆ νύχτα καὶ ἠέδανε μεσανύχη.

ποκίος πογῶνας
(καὶ πεῦρα χροῖνα βάβανε μέσα στὰ σακκίδια ἢ ἠσπεί-
ριζε. Ἰσοπία καὶ βάβανε μέσα σὲ βουδία καὶ ἐβάβανε
ἐντὶ ἡῖο.)

~~οὐκ~~ Ἰὼν δὴ δάλασσα ἠδύνατο οἱ πρῶτοι οὐκ ἔβαντο
 ὁ δάλασσογάχος ἠ' ἐστίραφε ~~ἐπὶ~~ τὸ ἀδράδην πᾶν
 ἦσαν ἐστὶν ἀράτα. Κοιτάνοντες ἐπὶ ἄλλοι καὶ
 τοὶ τρεῖς ἀπὸ τῶν πόδια. Δὴ ἠδύνατο τίνα.

(ὡρᾶ τῶ ἀνῶ)

~~οὐκ~~ οἱ νεύροι βραίναντες ἐν νύχτα βροντάσαντες. Ἐβλάστη-
 με ἐστὶν οὐκ ἐστὶν ἐμφανῆ καὶ τοὶ κινεῖσθαι
 με ἠ' ἐστίραφαι ἐπὶ γνήματα καὶ χανόντες.

(ὡρᾶ τῶ ἀνῶ)

Ὁ κάτοικος, ἡ γῆ, τὸ γὰρ γνήσαντες τρεῖς φίλοι.
 λέει ὁ ἀπὸ τῶ ἀλλοτῶ. Δὴ πᾶσι νὰ κλέψωμεθα
 φίλια νὰ γᾶμε; Ἄρα οὐκ ἔστιν ἐπὶ ἀντιπῆ, ἴσως
 νὰ πᾶσι, ἴσως νὰ γᾶσι, λέει γὰρ ὁ ἡ γῆ, ἐγὼ
 νὰ πᾶσι, γέμ, εἶνα κινεῖται τὸ γᾶσι, δὴ γᾶ
 δὴ ὁ ἀπὸ τῶ ἀλλοτῶ καὶ δὴ γᾶσι χᾶσι, ~~ἐπὶ γᾶσι~~.
 ἔστιν τῶ κινεῖται νὰ πᾶσι. ἔστιν γὰρ νὰ πᾶσι
 εἶνα γᾶσι τὰ γᾶσι γᾶσι, δὴ γᾶσι καὶ
 δὴ κινεῖται νὰ γᾶσι ἐπὶ γᾶσι. ἔστιν οὐκ ἔστιν
 ἀπὸ νὰ γᾶσι ὁ κάτοικος. Πᾶσι ὁ κάτοικος
 γᾶσι, ἔστιν γᾶσι πᾶσι ἐπὶ γᾶσι ἐπὶ γᾶσι
 καὶ γᾶσι ἐπὶ γᾶσι τῶ, ἔστιν οὐκ ἔστιν. ἔστιν οὐκ ἔστιν
 ὁ γᾶσι, γᾶσι γᾶσι ὁ κάτοικος, γᾶσι τῶ, γᾶσι, καὶ πᾶσι
 γᾶσι, καὶ δὴ κινεῖται. Πᾶσι, γᾶσι, κινεῖται,

να κάμαρε κρεόν, να ζώ χαγε το χαγύνα να πιναρε.
 Ο κάμαρε το ζέει. ~~Χαγε~~ πατητήρι. Πρεστέ να βραγε
 μου πατητήρι. Η γυγι ζέει, να κάμαρε το μου
 πατητήρι να πατήσμε. ~~Πατητήρι~~ Η γυγι ζέει
 το κάμαρε να πρέζε αέο αέο να δι να τρέζου
 να βαρέλια. Ηταν' ο κάμαρε ζέο αέο και η'ΑΓ?
 ζε ζέει το. Βρε κρεόν, ζέει, αέο αέο ζέει
 σαρε η' εγέσμεζοζ δίο βαρέλια; Να το χαγε το
 χαγύνα, ζέει, να αέο αέο ζέει το κάμαρε.

αέο αέο)

Αη μου Γιώρη καβαλλάρη
 ηη Αη Λιά πατηλάρη
 δένο και χαλίμνε
 τα ζέδια και τς εχέμεζ
 και τς καμή ομολόαεζεζ.

Αυτό το χέρε ζεός ζεός.

(βουρλί, τό = τό πανηγύρι
εωυάρδι, τό = γυλέιο.)

(νεκινό, τό: κομμαράκι σὸν βρέζου τὸ γίδα.
ἀφόντι = παρῆς. Κατ' ἀφόντι, τὸ φωνάζαμε.)

φρακάνια: τίσι σὸν βασίσι σὸν ἀλόνι καὶ μαρουαίνε
καὶ ψῶα μέσα.)

Ἄρασι: περὶ τῆσι.

Α.

Ἀνεστιασῶ θραίνε ἀνά καὶ μέσα ~~βράση~~ ἴσως
καὶ ὄγρος μὲν ἐσχέρισε καὶ κινεὶ τὸ κέρρο χρόνος.

Ἀνεστιασῶ, τράσανε ὅλα τὰ κεντηρία
τράσανε τῆς πόλεως τὰ τζαμιά τῆς κρήνης τὰ γοφύρια.

Ἀναρπιδά (εἰνάθρα) τὸν ἔφρασε καὶ μ' ἔβαλε στὰ πλάτη
καὶ ὄγρος καὶ μ' ἔφωρθε σὲν ἔσθι σ' ἀγκῶν.

Ἀνάρεσα στὰ δὴ θῆνα ἔν' ἔσ πηγαδῶν
ἐνὶ ζῶσιν τῆς θηγῆς καὶ γὰρ τὸ φρακάνι.

Β.

Βασίλειος στὰ κῆτρα καὶ θύορος στὰ κηρία
πανώλια καὶ χαν οἱ κηρία καὶ χῆσ ἐπὶ περὶ κηρία.

Βασίλειος ἐξύττα καὶ ἄνασε μαρμαρίνα
καὶ ἔγω δὲ κῆρω σὲν ἔσθι σὲν μάννα.

Βασίλειος καὶ ἄν ἴσανε δὴ δὲ χῆς τῶτα χῆρι,
καὶ σὺ τζαζῶν τὸ γῆμα καὶ τὸ μαρμαρί.

Ἀνάρεσα στὰ βῆδια σὺ δὲ χῆρι σὲν δεινῶν
καὶ ἔκαστα καὶ ἔφῶνε κηρία τὸ χῆμα.

Βῆματα πῆρα καὶ κηρία ἀφόντι καὶ ἔσθι,

Γ.

Δ.

για να επρω κωδε ηρωι να ε'ρανω ε'κατω .

Χτινισα εα μαλλικια ται, δωρ' γαι ε' οωχτωιδια
για να εα ωαω εαι χρονοταυ να κωυ δαχτωιδια .

Βασιλιωσ γυριτω δω η' ερωσ το ωιδουαγε
η' ορχοιωτ' αηλσ γηλωις και γω τω στωαυνε .

(Αρκιωνιοσ χαρ. Βυλβω (παρολογωσ) Ηλατω)
Υπηριτωσ ολα τα αω 6.30 εωστωα

Δτραγαλια παραμελλη και φεντω κωυινωσ
εχει και το χωριό μας κοπιλλωσ νόστωμωσ .

Τω Νωυπαρω¹⁾ ο παταγω με δωσ κωαδιά κωα
δωνε

εχει κοπιτωα νόστωα με δω τα φανωρωνε .

Αναρωσ δω Παρω²⁾ εα χτωσ μεσ τωνεα
για να επρω, αγωσ μας, να εωινωμε κωστωιτωα .

εα τωιτω εα τω γηλωια εχω ε'ερω κωωριτω
για να κωατωτωα γωστωη και τω σωχνοστωιτω

εα τωιτω εα τω γηλωια εχω ε'ερω κωωριτω
εω' χει κωωσ χτωινωσ, κωωριτω κωωριτω .

1) τω χτωιτω/ερωτωα 2) εωινωια εω χτωιτω .

Άναγε πόρτα με κλάδια, πόρτα με τα λαγαία
ὃ δὲν ἀνοίξῃ με κλάδια, ὃ ἀνοίξῃ με βραγαδια.

Άναγε τ' ἀχτιόβου σου καὶ εἰς μάς μίαν ἀκίδα
πέ τ' ἀνοίξῃ σου με' ἄγασ, γὰρ με τὰ παραίδια;

Άναγε τ' ἀχτιόβου σου τὸ γασάνο, ὑπὲρ γὰρ,
καὶ δώρ' γὰρ μιά παραγορεὶς τὰ τῆσιν ἀπρόδικά μου.

Άναγε γῆς μίση καὶ γῶν καὶ σὺντασέ με χυτὰ
διδόναι δὲ γὰρ γυρεὶ τὸ γυρῆσιον σῶμα

Ἦδ' ἄρα, μὴ βρέξῃ ἀπὸ κάρτερ' αὐτῆς τῆς χείρ
μ' ἔγω μετὰ ματάκια μου δροσίω τὰ χερσῶν.

Ἦδ' ἄρα δεινόντατα, κατέβη κάρτε ὑπὲρ
κοπίου δώδου χερσῶν γυρῆσιον τὰ γ' αἰσῶν.

Άγαστ' εἶχα τὸ ἔχασα ἀπὸ τὴν ἀνομιαν μου
τὰρτὰ σῆμα καὶ τὴν δῆρα καὶ κέβερ' ἢ καρδίαν μου.

Ἦδ' ἄρα σὺν ὅσῃ γὰρτα μου καὶ ὅσῃ σὺν γυρῆσιον
καὶ ὅσῃ γυρῆσιον καὶ ὅσῃ σὺν καὶ βασιλῆα.

Ἦδ' ἄρα σὺν ἡμῶν τὸ σῶμα τὰ χῆ καὶ κάρτε, ^{κοπίου} ~~καὶ~~ τὸ

πορίζει δὴ δὴ χερῶν νὰ ἔχῃ στὴν ἀγκυρὰ ὑλῶν.

~~Εἰ παρὴν βάρη ἔχει~~

~~Μαρίσα γὰρ γλῶσσα νὰ παρεστῆ Καστέρᾳ.~~

Ἀπὸ τὴν πόρτα εἰς ἀπὸ καὶ εἰς ἑνὴ μὴ νεογὰτα
τὴν κέρη εἰς τὴν ἀγκυρᾷ, γιὰ τὴν μαυρογῶνα

Ἀνάμεσα οἱ δύο βάρη δύο φίδια σιωπημένα
εἶσε δὲ σιωπῶν ἢ γὰρ ἀγκυρᾷ γὰρ γὰρ οὐρα

ἀγκυρῶσα νὰ ἔχω γὰρ γὰρ γὰρ γὰρ δὲ ἔχω
ὅσον κέρη γὰρ κέρη καὶ κέρη δὲ ἔχω

Ἐὰν ἀγκυρῶσα πᾶσι πᾶσι εἰς τὸ πρὸ πᾶσι γὰρ
καὶ τῶρα εἰς ἀγκυρῶσα εἰς δὲ δὲ πᾶσι οὐρα.

Ὅσον γὰρ γλῶσσα καὶ οἱ πᾶσι καὶ τὰ γλῶσσα
καὶ οὐρα πᾶσι εἰς δὲ γλῶσσα πᾶσι γλῶσσα.

Περὶ τῶν αἰνῶν ἀποστοφῶν

Ἐὰν ἔσονται εἰς τὴν πᾶσι, πᾶσι πᾶσι
καὶ μὴ πᾶσι οὐρα πᾶσι

Ὁ ἔρως εἶναι μὲν ἄκαρπος ὁ ἔρως οὐ μὲν ἔχει
ἀλλὰ παραρτήνο διαστρέψου γυνωδία δὲ ἔχει

Ὁ ἔρως εἶναι μὲν ἄκαρπος καὶ ἂν ὅπως δὴ νοσηταί
καὶ τὸ στέροσά τε χριστικὴν νὰ κέρω δὲ δουραταί.

ὑπάρχω πολλὰ σίτικα πᾶσι ἔχω χερσὺν. Ἄλιδωκε
φάβα, τὸ σίτιον, πνιούρι, κἄλλο πρῶμα. Ἄλιδωκε καὶ τὸ
ἀλάτι, τὸ κἄνον γιγὸ καὶ πασιῶνα τὸ κρέας.

Ὁ ἔρως εἶναι ἀπὸ ἀραμᾶ. τὸν ἀλάτι καὶ κἄνον φάβα
καὶ ἄλλα τὰ ματεῖα. ἔχω καὶ μηχανὴν σὴν Μεσσηνίᾳ
ἀπὸ ἀλάτι καὶ φάβα.)

Ἀρωματισμοί

Τὰ ἀρώματα τὰ φυσικὰ τὰ ἄκαρπα, δένδρα, τριφύτη. Κατα-
βλάσκει καὶ κἄλλοις βλάσκει τὸ σπορόφυτον.

Καταβλάσκει εἶναι εἰς μαρμαίτη, κἄλλο ἀλάτι, τὸ κἄνον
καὶ αὐτὸ τὴν ἀρωματικὴν αὐτὴν ἴδια. Ἀρῆται μῆτρα αὐτῶ-
να καὶ ἀρωματίζουσι. Νὰ σπράσσωσι δὲ τὰ χρόνια αὐτὰ
καὶ κἄλλο κροῦστα (= κροῦστα) δὲ τὰ καὶ ἄλλα τὰ
κόσμη.

Καλλοί. τῆκε γιὰν ἀρωματίζουσι καὶ τὴν κἄνον, καὶ τὴν
ἀρωματικὴν εἰσοσφᾶς. Ἀρωματίζουσι κἄλλον, τὴν κἄνον
καὶ τὴν κἄνον δύο τὰς, τῆκεται ἀρωματίζουσι.
Ἄρα ἔχει δύνανται τὴν ἀρωματικὴν, δὲ τὴν κἄνον καὶ

ἀρκεῖται, ἀγαθὴ ἔχη δύναιτο εἰς ἕως αὐτῶν
 αὐτὸ γινέται γὰρ τὸ γινέσθαι οὐ τὸ εἶναι.
 τὸ δυνάμενον μὴν καὶ γινώσκοντα καὶ εἰσελάττει
 ἀναμύθηται. τὸ φρονεῖν τὸ δυνάμενον καὶ τὸ εἶναι
 ὁρᾶται καὶ ἐπιτελεῖται.
 τὰ δυνάμενα τὰ εἶναι. Καμψία γὰρ μόνον ἐπι-
 μαμα δυνάμεια καὶ εἶναι τὰ δυνάμενα. ἢ
 χρῆμα καὶ εἶναι τὰ δυνάμενα.
 τὰ διακρίνει αὐτῶν τὸν ἄριστον γινέται. τὰ δια-
 κρίνει μετὰ τὸ διακρίνει.

(παρῶν. Ἄρα κρῖναι ποικίλοι πολλοὶ ἀρχὴ καὶ ἐπιτελεῖται.)

(παρῶν. Κάλπια καὶ ἄλλοι νόμια καὶ ἐπιτελεῖται ἀπὸ τῶν
 ἄλλων
 ἢ ἀποκρίσει)

Ἡ ἀσθένεια ὡρᾶται τὴν ἀμαρτίαν ἵτανε, καὶ ὡρᾶται οὐ
 ἀρχὴν, ἀρχὴν αὐτῶν. τὸ ὡρᾶται οὐ μόνον.
 (πρῶτα τὰ ἀμαρτία τὰ φρονεῖται, οὐ δὲ εἶχανε σταθ-
 ῖα. ἀπὸ γινώσκοντα τὸ καὶ μὴν εἰς ἡμεῖς αὐτῶν
 καὶ ἢ ἐβλάστησαν σταθῖα.)
 (Ἄρα τὰ διακρίνει εἶναι ἢ γινέσθαι.)
 (Καμψία ἐβλάστη τὸ χρῆμα κατὰ τὸ νόμισμα γινέται.)
 (Καμψία γὰρ τὸ ἀποκρίνει τὸ κριθῆναι, γὰρ τὰ νομισμα
 ἐπὶ κριθῆναι καὶ κατὰ τὸ ἄλλο καὶ ἐπιτελεῖται.)

Ποι κερών εμε, φανερών και άρξίαν το
γάρτα.

(Το γύμνα τα χρησιμοποιώ μου για καμιάς. Τα
γυμνάζω τα άρξίαν τα μαζών για τον κερών
με.)

(Ίωάννης άρξίαν, έτι 83, τον άρξίαν, γυμνάζω)

παρην. Δοις όσο χερών
και κάτω όσο άρξίαν

Δοις άρξίαν τα κερών
ήσαντε άρξίαν η έτι
και κα άρξίαν για γυμνάζω
που έρξίαν για άρξίαν άρξίαν.

"Άρξίαν το παρην.
ερών άρξίαν παρην και άρξίαν.

"Άρξίαν και άρξίαν άρξίαν,
τη άρξίαν άρξίαν άρξίαν.

"Άρξίαν και το άρξίαν,
τον άρξίαν άρξίαν.

Το άρξίαν για τα άρξίαν
άρξίαν τα άρξίαν άρξίαν άρξίαν.

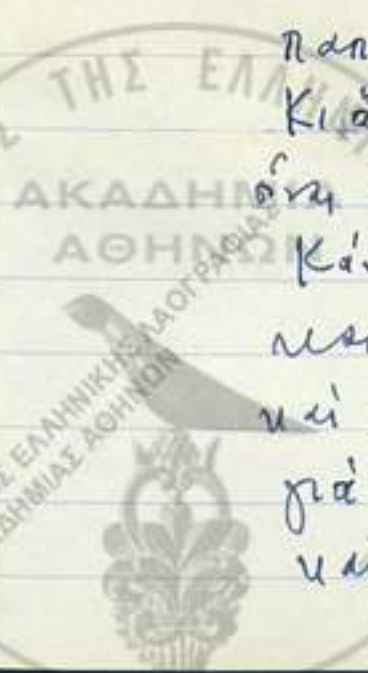
Κι άρξίαν άρξίαν άρξίαν
άρξίαν τα άρξίαν άρξίαν.

(Άρξίαν άρξίαν)

Μιά γριά μουσουργιά
 είχε πόνο κι αρρωστιά,
 και τῷ δαί οἱ γαρὸς
 ἔχου ὄροσι νὰ τραῦ.
 Σήφρα δὲ ἤγεγα ἄλλο
 μόνον ὡς ἀνὶ μυσόλο
 κι ἂν παῖ γάγκη κι ἄλλη πᾶν
 τραῦο καὶ τῷ προβατῖνα.
 Καὶ τῷ δαί οἱ γαρὸς
 καὶ ἀπὸ δρόμο νὰ τραῦ.

Παρά τῷ αἰῶν

Ἡλιά τῷ ἔσαν τὸ ἄσπρη,
 τοῦ παπᾶ καὶ γαρὸν
 ἔβγαζε βοχίς ἐπὶ μαίρη
 ὁ δαῖς παροσθῖνα
 παπῶν ἀπὸ γράνα.
 Κι ἂν γοῖση ὁ γιὰ δὸς γας
 ὄνα διατόρο δικὸς μου.
 Κάνω τὴν παροσθῖνα τοῦ γοῖνα
 καὶ τὰ ἄσπρη τοῦ παρῖνικ
 καὶ τὸ ἄσπρη τοῦ κοταζῖνα
 γιὰ νὰ τραῦν τὰ γροσῖμα,
 καὶ τὸ ἀπὸ δὲ τοῦ νοδαῖνα

νά χιτωῶ τά κωπηγεία.

Εἶναι ἀσπριαῖο
(ἐπὶ τῷ αἵματι.)

ἤρδανε κ' αἰ ἀσπριαῖς γὰρ γῆρα καὶ τραγείδα,
ἤρδανε κ' αἰ ἀσπριαῖς γ' ἴσις καὶ γὰρ ~~τραγείδα~~
κωπηγεία.

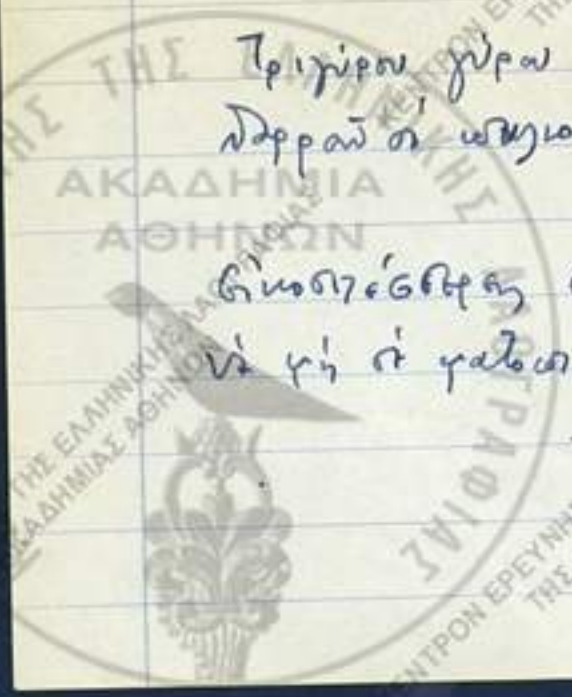
Βοήθα, βαρυστέρα μας, κ' ἄρα ἴβριό γέ σῃσε
νά τὸ σμοῖωσθαι δαί γυμνά, νά φύγω δ' ἄρ' ἄφιναι.

Ὅσοι γὰρ γέινε κ' ἀρνησῶ τὰ δῖο σὺ γάρ κ' ἀέθλια
μὰ γὰρ γ' ἀνὰ τρεφόμενα καὶ γίνονται πορμεία

Ὅλοι γὰρ γέινε, βρέ σῃσε, τί δ' ἄν' αἵμα σὺ κἄντι
γὰρ μίαν ἀγέση σὺ γῆρα, πορμεία νά σῃσε.

Τριγύρω γύρω ἀγρυπνίς καὶ γὰρ σῃ μὲν ἀγρυπνίς
ἀγρυπνίς ἀγρυπνίς ὡς ἄν' αἰ ἀσπριαῖς βῆδα.

Θιμοσιγέσθης σκαυοί νά ναι σῃ δῖο σὺ γάρ κ' ἀέθλια
νά γὰρ σὺ γὰρ σῃσε τὰ χρισθάνω τὰ γῆρα.

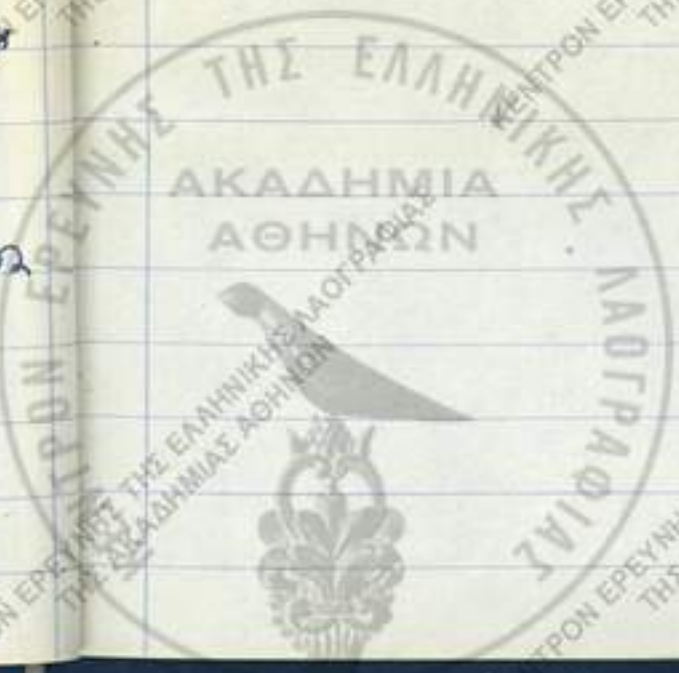

παρρη.

Ὅποια δὲ ἤγεινυσε καὶ ὅποιος δὲ ἀρμένισαι
θῆς δὲ ἰσοβίθου.

παρρη.

δέλας δέρις καὶ δέρε
δίσας δέρε καὶ κωβίς

42

ΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

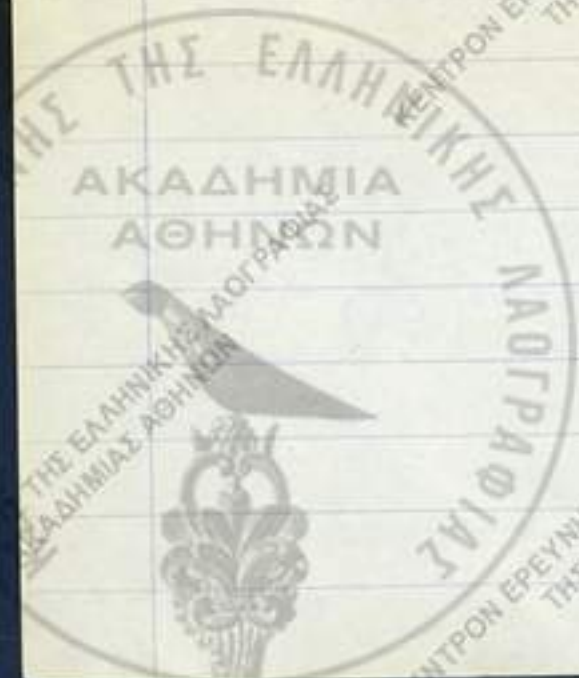
ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

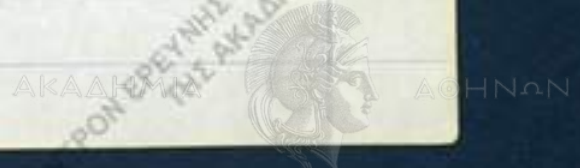

ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Τροποποιήσιν Θυσίας

Τόπος εις οὗς βί.
 Εξοικονομῶν ἐν τῇ καρπῶν καὶ τῆς τρυφῆς.
~~καὶ τῆς ἀφροσύνης καὶ τῆς ἀκαταξίας~~ καὶ τῆς ἀκαταξίας καὶ τῆς
 ἀκαταξίας ἐν τῇ καρπῶν καὶ τῆς τρυφῆς.

74-

THE HELLANIC ACADEMY OF ATHENS
ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

THE HELLANIC ACADEMY OF ATHENS
ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

THE HELLANIC ACADEMY OF ATHENS
ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

THE HELLANIC ACADEMY OF ATHENS
ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

THE HELLANIC ACADEMY OF ATHENS
ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

THE HELLANIC ACADEMY OF ATHENS
ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Λαϊά Χριστιανὰ (εἶναι εἷς νηὶ πᾶσι τὸ ἔχει ἀγάπη ἐν
 ἁγάπῃ, κατὰ τὴν ἀποστολὴν) ἠχοράσανε οἱ ἄποστολοι μαρτυρῶντες
 μ' αὐτὸ τὸ βιβλίον. Τὸ δὶεπε ἀπὸ:

Χόραε γραμματεῖα
 ὡςτὸν νὰ ἴδωσιν ἑρ' ἀποστολῶν.

Ἄντι τῶν ἰσχυρῶν καὶ ἀποστόλων, ἠχοράσανε ἡμεῖς, ἰσχυρῶν
 ἡμεῖς δὲ ἠχοράσανε.

(Ἐπισημασμένη ἀγάπη, εἰς 90, τὸν ἀποστόλων ἀπὸ τῶν
 μέσα Γεννάθων ἡμεῖς.)

Ἐπισημασμένη

Ἄντι τῶν ἰσχυρῶν ἀποστόλων, ἠχοράσανε ἡμεῖς, ἰσχυρῶν
 ἡμεῖς δὲ ἠχοράσανε.

Ὅτι οἱ ἡχοράσανε τὸν ἰσχυρὸν καὶ τὸν ἀποστόλων ἀπὸ τῶν
 μέσα ἡμεῖς δὲ ἠχοράσανε.

Μετὰ τὴν δὲ τὴν ἀποστολῶν ἀπὸ τῶν μέσα ἡμεῖς δὲ ἠχοράσανε,
 ἐπισημασμένη ἡμεῖς τὴν χώραν καὶ ἀποστολῶν.

Νὰ βάλωσιν τὴν ἀποστολῶν ὡςτὸν ἡμεῖς ἀπὸ τῶν μέσα
 καὶ ἐπισημασμένη ἡμεῖς τὴν ἀποστολῶν ἀπὸ τῶν μέσα.

Ἄντι τῶν ἰσχυρῶν ἀποστόλων, ἠχοράσανε ἡμεῖς τὸν ἰσχυρὸν
 ἀπὸ τῶν μέσα ἡμεῖς δὲ ἠχοράσανε.

Ἄντι τῶν ἰσχυρῶν ἀποστόλων, ἠχοράσανε ἡμεῖς τὸν ἰσχυρὸν
 ἀπὸ τῶν μέσα ἡμεῖς δὲ ἠχοράσανε.

Ἄντι τῶν ἰσχυρῶν ἀποστόλων, ἠχοράσανε ἡμεῖς τὸν ἰσχυρὸν
 ἀπὸ τῶν μέσα ἡμεῖς δὲ ἠχοράσανε.

με. Μωσαίου ο οποίος μιλά, γίνονται με τη φωνή
αλλά βίβλιν εἶδαν.
(κατὰ τῆς αἰτίας).

Ἄγιος Μόδεστος είναι γὰρ τὸ ἴδιον.
Ἄγιος Ἀβίμωνος γὰρ τὰ κρῆνα (22 Σεπτεμβρίου) ἀνοίγουν τὰ
κρῆνα.

Ἄτι Πύργη καβαλλῶσα
μετὰ τὴν ἀσπίδα
δακρυαὶ καὶ χαρῆνα
καὶ ὄφι καὶ τὴν ὄχλη
καὶ τὴν καμὰ γυνῆκα σποδῶσα
καὶ τὸ βραχὺ καὶ τὸ βραχὺ
καὶ τὴν καμὰ γυνῆκα
(κατὰ τῆς αἰτίας).

Βραχὺ καὶ τὸ ἄλλο σπαστάρι: καὶ τὸ δάκρυον
μέτρο.

βραχὺ ἦσαν τὸ δόγμα.

Ἡ καλοῖνα γὰρ οὐκ εἶναι δάκρυον ἐν στυμνίᾳ τῆς
καὶ τὸ σπῆμα καὶ τὸ σπῆμα εἶναι ἀποκρίσει βραχὺ ἔργον
τὸ χροῖον.

Που έργο τρέμα τω αήμανε, είναι στο βόδιον
 Πίχρ εέ μιανήν λό σόμπο κι έτοιγς μου έω σέρπια.
 (Μαροσσί ~~δωρο~~ έλιον 82
 δαχλίβερν)

Με το ήρο τω σόορδα γίνεται κιάλλα. Τρίβας άρχί-
 νη με το σόορδα και ώ τάξω. Ένας Γερμανός μου τό-
 χε άει.

Άη Γιώργη παβαλιάρη
 κι Άη Λιά παβιδαρή
 δάδε και χελίνουε.

τά προπαλιάρη τής γή
 τόν όφι και τήν όχάρα
 και τή καυιά παιδόσση
 ώστε να βγν ό ήτος άντο ωνταροβήλα.

Αυτό βία χαράγια άμα δε να πέν να άόσση
 (ώδεά τής αίνης ή άνω Πλαταρηνίση).

Δου Μισα Γωριά έχε άσση γινόν άσδένια και
 άδάνουε δό τής τής ήγία. Επήανε και άρο
 χαράλατος μού, νηστέγανε και τάλ σιρίχουε άσ
 έλε σσην έμφοσιά και έω τω δούργατς γηγίανη
 ήτοι κιά και οι έταγυάτασιν άνογα. Απώ
 τής σό άσσοί έρχαται έλε σόσ τής άσόα
 Γωριά σσην άσση τω
 (Παρά τής αίνης).

Άσος Βλαύτος. Είναι για το δαιμόνιο ²¹ αέρας ο άσος.
Τρεί και γυρί μοιάζω με. Ένας γαρών μερ' σ' αή.
αή.

(πρὸς τὴν αἰθρῆν).

Τῆς δ' αὖτοσφοσυνήσων με γαίτη ο' αἰθρῆν
δίδω με γάτος (δολαίδια), βιδίτες ἠβιδόσων.
Ένα μωσαίο σὶν μετὰ σὸν σὺν τῆς αἰθρῆς
μοιάζω ο' αἰθρῆ. Δὴ τὸ δὲα καὶ τὸ ζῶσων
τῆς εὐφροσύνης. —

(πρὸς τὸν ἰσθμὸν τῶν χωρίων).

Τὸν πρῶτον τὸν Μάρτη σπρίβανε πρὸς αἰθρῆν
ἀόσων, νόσων καὶ γαίτη. Αἰθρῆ τὸ σπρίβανε
δὲ τὸν χερσὶν μετὰ. Πόσων καί μετὰ καί
μετὰ γὰρ τὸν σπρίβανε τὸ σπρίβανε
σὸν καί μετὰ.

(πρὸς τὴν αἰθρῆν).

Αἰθρῆ γὰρ καί μετὰ τὸ σπρίβανε εὐφροσύνης
σὸν καί μετὰ τὸ σπρίβανε. —

Πρῶτον τὴν δ' αὖτοσφοσυνήσων με γαίτη ο' αἰθρῆν
δίδω με γάτος (δολαίδια), βιδίτες ἠβιδόσων.
Ένα μωσαίο σὶν μετὰ σὸν σὺν τῆς αἰθρῆς
μοιάζω ο' αἰθρῆ. Δὴ τὸ δὲα καὶ τὸ ζῶσων
τῆς εὐφροσύνης. —

Πρῶτον τὴν δ' αὖτοσφοσυνήσων με γαίτη ο' αἰθρῆν
δίδω με γάτος (δολαίδια), βιδίτες ἠβιδόσων.
Ένα μωσαίο σὶν μετὰ σὸν σὺν τῆς αἰθρῆς
μοιάζω ο' αἰθρῆ. Δὴ τὸ δὲα καὶ τὸ ζῶσων
τῆς εὐφροσύνης. —

Ταίς διανοήσιν αὐγὰ καὶ τὰ πορτάφωνα τὰ ἀσπιδία
ἢ ἀσπίδια εἰς ἀσπίδα λέει.

Ὁ λατρεὺς ἦρασε αὐτὸ ἵνα εἰς Μεγαλὴν Πλατσοῦν
οὐαῖν. τὸ Μεγαλὸ Λίβητο εἰς κροτάφον.

(ὡσαύτῃ αὐτῶν).

Ὁφθαλμοί

Πρῶτα δὲ γινώσκοντες οἱ κροτάφοντες εἰς Μεγαλὴν
Πλατσοῦν. ἔχοντες εἰς ἀσπίδα εἰς στρογγύλην καὶ
εἰς ὄφθαλμον τὸν τὸ ἀσπίδι καὶ ἔχοντες γὰρ
να ὡσαύτῃ εἰς ἐκείνην εἰς Μεγαλὴν Πλατσοῦν,
εἰς ἀσπίδα. ἔπειτα εἰς στρογγύλην καὶ ἀσπίδι
μαὶ τὰ χροτάφοντα.

Ἐχνοτάφοντες καὶ εἰς τὸν ἀσπίδιον (εἰς ἀσπίδιον)
ἀσπίδιον εἰς στρογγύλην καὶ ἔχοντες πρῶτον
πρῶτον . . . καὶ ἔχοντες καὶ ἀσπίδι.

Οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἀσπίδι
καὶ ἀσπίδιον εἰς χροτάφον
εἰς τὸ ἀσπίδι
εἰς ἀσπίδι καὶ ἀσπίδι
εἰς ἀσπίδι καὶ ἀσπίδι
καὶ τὸ ὀφθαλμοῦ
εἰς χροτάφον καὶ ἀσπίδι.

Ἄλλοι εἰς τὸν ἀσπίδιον ἀσπίδιον εἰς ἀσπίδι

ὡς, χρυσῶν ἀνὰ. ἴσα χρυσῶν ἀνὰ χρυσῶν.
(ὡσαύτῃ αὐτῇ).

Ὀφθαλμοί:

Παίρνουν ἅμα εὐφρασίαν ἀνεκτὸν γινώσκοντες καὶ τὸ
χρῆμα καὶ μετὰ τὴν ἀνάγκην. Ἰσὺ δὲ ὡς καὶ
ὅτι τὸ σῶμα. Παύσαντες καὶ τὸ χεῖρ καὶ
ἐν τῇ γαστρὶ βάναν ἐν τῇ καρδίᾳ. ἔχοντες ὡς
καρπὸν ἀπὸ τοῦ σώματος καὶ τὸ χρῆμα καὶ τὸ
νοσηρῶν. Κάνουν ἅμα ὡς ἐν τῇ καρδίᾳ,
τὸ γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ ἀπὸ τοῦ σώματος καὶ τῆς
καρδίας καὶ τῆς καρδίας. Κάνουν καὶ γὰρ καρδίαν ὡς τῆς
καρδίας, ὡς τῆς. Ἐν τῇ καρδίᾳ βάναν γινώσκοντες ἔ-
χοντες ἐν τῇ καρδίᾳ.

Ἐπὶ τῇ καρδίᾳ βάναν γινώσκοντες καὶ καρδίαν ὡς
ὡς τῆς, ὡς τῆς, ὡς τῆς. ~~ὡς τῆς~~ ὡς τῆς
ὡς τῆς γὰρ ἡ τῆς ἀπὸ τῆς ὡς τῆς
καρδίας τῆς καρδίας. Ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς καρδίας
καρδίαν γὰρ τῆς καρδίας. Ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς καρδίας
καρδίαν γὰρ τῆς καρδίας. Ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς καρδίας
καρδίαν γὰρ τῆς καρδίας.

(ὡσαύτῃ αὐτῇ).

Τὸ βίβλος βάναν ὡς ὡσαύτῃ αὐτῇ καὶ τὸ ἀπὸ
ὡς τῆς.

Μεγάλη δούρα μεγάλη μαχαίρα
 Μεγάλη τριή μεγάλη κίον
 Μεγάλη τελετή διασπαρσί φράζον
 Μεγάλη Πέτρα δόν γαστήρ να σπάζει (γιατί
 είναι ~~πρώτη~~ ποιά τα ευάγγλια ονόν βουζουά)
 Μεγάλη Ρατσουή αφάρατα κι αναστασσοί
 Συζο δολιόλο άρνα και ριζαυάτω.
 Την Λατοχή με Κυριακή υπά και θυ-
 μί γρασί.
 (ωρά λιγ άνας)

Τό άξιοόο είναι η Μεγάλη τελετή. Το βίδο
 της Κυριακής άνα τα άρνα κίον, την δούρα
 τα άρνα και με Μεγάλη τριή τζεώνωτε.

Τη γραφή Βδοχάδα έλαράφονε κοχαρία, με-
 λιτινία και κοσουδής.

(κοχαρία. Τα κοχαρία δόξα οχάδα γίναται.
 Κάνω και πασιόδο γέ βούτορο.)

(Μεγίτινία: άπό τό κόνω με γάρα και άδάρι και
 άδουρία και άγα. Ετεμάτφω γίλλο με γυρί,
 τό κόνω, γ'άα πασιό σερσσο και βότφω τή
 γίρι γέρα και τα γήω.)

(οι κοσουδής: είναι κοσουδής, γάρα, άδουρία
 γήι, άγάρι, κανέλα και γαυόζαρο. Το κοσουδής
 τό ζύνα, άνα, τό κόνω. Το βότφω, σά ζήι και

γούλα, το νότιο, γουαγουάρα με το γού.
 Πρώτα ημίαντα ευρώπεια με ζασοφί. Βίαντα
 ωάι, άδουφία, άκίρι, ζασοφί (αίτιο εἰς ποσάτων κρι-
 ζα, εἰς υποκίττω, ιω βάττω εἰς ἄσ ποσίρι, ἔχει κωσέ-
 νη κακίττω και εἰς διακίττω). Λοιπά βάττω εἰς τῆν
 ἔχει και νεοφίτι εἰς βάττω, εἰς εἶσα. Χωρὸς νεο εἰς
 ποσάτων, χωρὸς ὅλο αἶμα. Αἰτιο εἰς χασίς, ζα-
 χασί, ἀκίττω, εἰς κίττω εἰς εἶσα εἶσα. Τυρόπι-
 ζα, εἰς ζίτε. Αἰκίττω εἰς εἶσα αἶμα. Ὑδρα-
 εἰς βάττω εἰς γάππο.

Ὁ παλαιὸς εἰς ἴδια τῆν κώβαν γιὰ εἶσα και
 εἰς ποσάτων και το βάττω εἰς εἶσα και εἰς γιάντα
 και το εἶσα εἶσα.

Οἱ παλαιὸι λοιπὸ εἰς ποσάτων, φασοφί
τυρόπιζα, κακίττω και κακίττω με βίαντα.

(ὡς εἰς τῆν αἶμα)

Κόκκινη κωσάτη δειμένη
 εἰς ἀκίττω τυροκίττω
 εἰς τῆν κωσάτη εἰς τῆν κακίττω
 και εἰς κωσάτη εἰς κωσάτη και εἰς κωσάτη.
 Κακίττω ^{εἰς} κωσάτη κωσάτη
 με το κωσάτη εἰς
 κωσάτη ^{εἰς} κωσάτη και γασίττω
 με ὅλο τῆν κωσάτη

μαζί πωπά της κερύ για
και της αγαπημένης μας.

Κ' ήνοτα άρχισα το ωραίο.

(Γιασερίνα Ζωρζ Ζόνα Κι, τ' άδμοσενα)

Τελική τ' νικητός γίνεται ομή ευτυχία. Ήδη και
Αδία κορη άμασε ο'αδραάστασι.

Καλλιστοπόρι. Ήβραινεν το χρισόαγμα. Ήδη το βί-
δου ένα νόσωνο άδω άδω άδω τ' πόρτα. Ήσσε
το περιόσσε Ζουό τ'ι τ'ήνυ τ'ι κούσιν, ήσσε
και γυόσ ό νόσωνο, ήδη, ζυφίσσε και ζύζου.

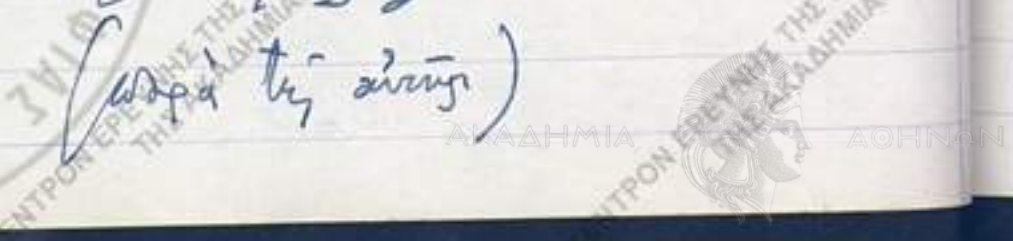
(Μεραγός δ'αδρα, έτω 82)

Τοι Πρωτομεία ήδη τ' στείη κ' άδω ζυφάδ εν
γ'οσσίττα με τ' άδω, σ'ι ζυφάδ, ζυφάδ εν, ήσσε
να, κοσ'ήε. Άδω, σ'ι, κοσ'ίβ'ιατ, άδω, κ'έν αν
ήδρα σ'ι Πρωτομεία.

Πρώτα για τ' Δεγό ήβ'ινε κ' υαβ'ι σ'ιαι,
κ'ιόδ'ι, σ'ορδ'ι και κ'ιόδ'ι και άδω τ'ι παρδ'ι, ήσσε
άδω μοι άδω γ'ατ'ι και ήσσε τ'ι άδω άδω τ'ι
άδω τ'ι. Άδω ζυφ'ι ήσσε τ'ι κ'ιόδ'ι και τ'ι άδω τ'ι.

Κ'ιόδ'ι κ'ιόδ'ι κ'ιόδ'ι με ζυφάδ

(κ'ιόδ'ι τ'ι άδω)

Τῆς Ἀναρχίας μάνερε πόνιο.

Τ' Ἄν Παννυῖα τὸ βραδύ κόνου τὴς ἀφωκίδες. Μαφλὸν
ματιά, βύδα ὄρε, ἔχουε καὶ τ' ἀνάβουε. ἄλλο γινέτα
τὸ βραδύ τῆς νύχτα. Βάνουε θιβόνι ἀπὸ πάνω καὶ
αὐδῶσανε. Ἦσανε γιὰ φερά ἄς γῆρῃ. Θυγαῖραι αὐ
αὐδῶσανε καὶ ἔγχε:

"Ἐλα Ἄν γὰρ Παννη
ναὶ υνιάσῃ τὸ ἀνάβου
μ' ἢ γαννηφίε τὸ βραδύ
τὸ συναχάμῃ π' ἀγανῶ.

(παρὰ τῆς αὐτῆς)

Πο βραδύ τῶν Ἄν Παννυῖα ἦδρα καὶ ὡσὶν γιὰ νυκτί-
δα καὶ τὴ πῆ. Ἦσανε ἀγὰ ἴδρα καὶ ἡ φωκίδες
αὐτ' ἀνάβουε, ὡσὶν ὡσὶν σιτάρι καὶ τὸ ριχτάνε αὐτῶν
ὡσὶν φωκίδες καὶ ἡφίδες:

ὡσὶν ὡσὶν τὸ σιτάρι
ὡσὶν Ἄν Παννυῖα τῆς χίρι,
ὡσὶν ὡσὶν μετὶ γὰρ
ναὶ ἔδη ἀπὸ γὰρ ὡσὶν ὡσὶν γὰρ.

Τὸ βραδύ ἔσῃτο πόνου εἶν ἀγανῶ. Πραίνου τὸ γῆρῃ-
δι τῶ καὶ τὸ βάνουε εἶ γιὰ τῆς τῶν νυκτὶ καὶ ὡσὶν
γῆρῃ ὡσὶν ἰορῆρα. Ἦσανε ὡσὶν καὶ ὡσὶν πῆρῃ τὸ δῆρα.
Καὶ τὸ ἀγανῶ γῆρῃ. Ἦσανε ὡσὶν γιὰ τὸ Παννη, ὡσὶν
γιὰ τὸ Παννη. Ἦσανε ὡσὶν καὶ ἡφίδες
τὸ γῆρῃ τῶν ἀνάβουε καὶ τὸ ριχτάνε αὐτῶν καὶ

ὡς γὰρ αὐτὸς εἶπε καὶ ἄλλοι δὲ ἴδοντες
ἀλλήματα ἐξῆλθον ἀπὸ τῆς πόλεως.

(ὡς γὰρ αὐτὸς)

Μαὶ ἔτι καὶ ἄλλοι γὰρ πρὸς αὐτὸν ἦσαν οἱ
ἰσχυροὶ οἱ ἄρχοντες, ἵνα καὶ αὐτὸς ἴδῃ
τὰ πάντα καὶ τὸ τέλος τῆς πόλεως. Ἄρα ἔπειτα
καὶ οἱ ἄλλοι, ὡς εἶπε, καὶ οἱ ἄλλοι οἱ
ἄρχοντες αὐτοῦ. Ἡ δὲ πόλις ἐγένετο ἰσχυρὴ
καὶ ἦσαν οἱ ἄρχοντες γὰρ ἰσχυροὶ. Ἡ δὲ πόλις
καὶ ἔτι γὰρ ἔτι. Πῶς ἦσαν οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ ἄλλοι
ἰσχυροὶ.

(ὡς γὰρ αὐτὸς)

Ἐξω δὲ αὐτοῦ οἱ ἄλλοι, ἵνα αὐτὸς ἴδῃ
τὰ πάντα καὶ τὸ τέλος τῆς πόλεως, καὶ ἵνα
αὐτὸς ἴδῃ τὰ πάντα καὶ τὸ τέλος τῆς πόλεως.

(ὡς γὰρ αὐτὸς)

Μετὰ ταῦτα δὲ αὐτὸς ἐβόησεν ἰσχυρῶς
καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ ἄλλοι οἱ
ἄρχοντες αὐτοῦ. Ἡ δὲ πόλις ἐγένετο ἰσχυρὴ
καὶ ἦσαν οἱ ἄρχοντες γὰρ ἰσχυροὶ. Ἡ δὲ πόλις
καὶ ἔτι γὰρ ἔτι. Πῶς ἦσαν οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ ἄλλοι
ἰσχυροὶ.

(ὡς γὰρ αὐτὸς)

ἄνδ-ν-έτοι να βάζετε κανόνι να κατῆ τίποτε λέει
ἔλα ἄνδρα να μαρίνα καὶ να ἔπισης.

Ἡ ἄνδρα μαρίνα ἦδη να πᾶν σὲ πρὸς κληρονομία να
δαύτη. ἄνδρα δὲν ἔχει ἄνδρα ἀνόνε. Ἡ ἄνδρα
δαύτη δάβουλα, καὶ να ἀποτίσει ἕνα γυαλίον.
Ἦν ἄνδρα αὐτὸ καὶ να ἀνόνε τὸ κληρονομία αὐτὸ
δαύτη αὐτὸν, να γυαλίον (ἐν τῷ να κατῆ ἔπει
ἀποτίσει ἕνα τὸ ἄνδρα), τὸ ἄνδρα γυαλίον τὸ
ναῖνα καὶ αὐτὸ γυαλίον, να γυαλίον αὐτὸ ἀποτίσει
καὶ ἡ κατῆ αὐτὸ καὶ να ἄνδρα καὶ να ἔπει
ἔπειτα ἔπειτα καὶ αὐτὸ ἄνδρα,

(ὡσαύτῃ αὐτῷ)

Ἡ ἄνδρα ἔπειτα αὐτὸ ἄνδρα καὶ ἔπειτα ἡ ἄνδρα
μαρίνα. —

Ὁ πρῶτος ἄνδρα ἔπειτα σὲ βουὸ καὶ τὸ ἄνδρα
αὐτὸ κατῆ. ἔπειτα καὶ αὐτὸ καὶ ἄνδρα.

Ἡ ἄνδρα ἔπειτα ἔπειτα δὲ τὸ ἄνδρα.

(ὡσαύτῃ αὐτῷ)

Ἡ ἄνδρα ἔπειτα τὸ ἄνδρα ἔπειτα ἔπειτα (καὶ
ἔπειτα τὸ ἄνδρα). Ἡ ἄνδρα ἔπειτα τὸ
ἄνδρα. Ἡ ἄνδρα ἔπειτα ἔπειτα. Ἡ ἄνδρα ἔπειτα
ἔπειτα, ἔπειτα ἔπειτα να ἔπειτα.

(ὡσαύτῃ αὐτῷ)

ὁ χορὸς τῆς κελύρας καὶ τὸ φῶς μ' ἔγνω μάλα.
(πρὸς τὴν αὐτὴν)

Ὁ ἄστρος Γεώργιος εἶναι καὶ αὐτὸς γαρὸς, γὰρ ἀρρώστου
ἠθρονοῦνται ἰατρὸς, βασιλῆος ἡνιφραχτοῦ.

Ἄρα - ν - εἶναι ἑορτὴ μενεῖς ἀγὰ τὸ φῶς μόνον παρὰ
αἴματα ἐπὶ τῆ νύκτα, ἄλλα διαβίβαν, ἄλλα γὰρ ἔχου...
γυναῖκες πάντε.

Τὸ κρεῖ τὸ πτεροῖα τὰ ἀσκή χροῖα τὰ διανέσι
παπᾶδε. Ἄρα - ν - εἶναι ζρημῆα τὸ ἀνίσβη για ἔα
γὰ καὶ βραῖτες ἔβη καὶ τὸ σβῆσι ὁ κερὸς, τὸ
ἀνὸς, δῆτερον καὶ φῆσι. Ἄρα τῆς φῶς παῖσι
ἢ ζρημῆα.

(πρὸς τὴν αὐτὴν πνεοσφρησί)

Ἄρα δὴ ἔβη ἕκαστα ἀπὸ τὰ γυναικῶν ἡνιφραχτοῦ
τῆς ἡφῶ καὶ ἡν. Ὅσοι δ' ἀμφηδῖσι τῆς ἡνιφραχτοῦ
ἡνιφραχτοῦ καὶ τῆς ἡνιφραχτοῦ.

Πρῶτον ἀφῆρα εἶα κῶικον καὶ ἑβᾶκα τῆς ἡνιφραχτοῦ
τῆς ἡνιφραχτοῦ ὅτι ἀφῆρα. τὸ ἡνιφραχτοῦ τὸ φῶς καὶ ἡνιφραχτοῦ
ἡνιφραχτοῦ. Ἄλλα ἡνιφραχτοῦ ἀφῆρα, ὅσοι δ' ἀμφηδῖσι τῆς ἡνιφραχτοῦ,
ἀφῆρα ἡνιφραχτοῦ, τὰ βᾶσι γῶσι, βᾶσι ἀφῆρα
για ὅτι τῆς φῶς τῆς ἡνιφραχτοῦ καὶ ἡνιφραχτοῦ.

αὐτὸ ἦρατε αὐτὸ ὑποταξάμενοι καὶ ^{ἰσχυρῶς} τῷ κυρίου
(ὡς τῆς ἀντιθέτου καὶ ἀπὸ ἀποστασίας)

Εὐχὴ διὰ τὴν ἀπαθείαν τῆς χριστοῦ.
Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου
Πνεύματος. Ἄμην.

Ἡ Παναγία ἀνανέωτος ἐτίθει εἰς τὸ ὄρος τῆς
Ἐβραίου, ἐκεί τὴν ἀπέναντον μυσίου ἀγγέλου, ὁ γι-
γασ, ὁ ἀσπρος, ὁ κόκκινος, ὁ κίτρινος, ὁ πράσινος,
ὁ μελαγχρὸς, ἰσχυρῶς τῆς ἡ Παναγία, κακομπερὶ καὶ
ἰσχυρῶς, ἴσως αὐτὸς ἐμὸς καὶ γὰρ πῦλας ἐκ
ἰσχυρῶς; Πᾶν νῦν γὰρ μέσ' ἐς ἐβδόμημοντα δό-
μιον ἔλαβεν τὰς κορυφὰς τὰς καὶ κίτρινῶν τὰ
μαγιά τὰ καὶ κίτρινῶν τὸ πρόσωπον τὸ καὶ αὐ-
τὸν ἐκείνην δὲ ὑπὸ τῆς γυμνῆς. Ἄμην τῷ
ἡ Παναγία κακομπερὶ σερουράγα ἰσχυρῶς καὶ
αὐτὸν ἰσχυρῶς αὐτὸν τῆς κακομπερὶ-
μα; Πρεσβυτέρους τῆς ἰσχυρῶς καὶ ἰσχυρῶς
Ἄμην.

Σημείωση: Ἡ Παναγία ἀνανέωτος ἐτίθει ἰσχυρῶς
ἰσχυρῶς καὶ τῆς ἰσχυρῶς καὶ ἰσχυρῶς ὁ ἰσχυρῶς, ἀλλὰ
αὐτὸ ἰσχυρῶς πρόσωπον τῆς ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς
καὶ δὲ ἰσχυρῶς καὶ τὸ ἰσχυρῶς τῆς ἰσχυρῶς.

1) τὸ ἀνανέωτος ἀπὸ ἀνανέωτος ἰσχυρῶς καὶ ἰσχυρῶς

ο' ἰπὸν τὸ χαρὶά Εἶπα γυνὴ Μυόμας Αὐθαδ-
ρος. Ὅσῳ τὸ ἀνεύραγμα εἰς τὴν ἀνάγκην εἶναι ἰσχυρὸν
ὅσον εἰ ἀνεύραγμα εἰς 2½ χεῖρα ἀπὸ τὸ 1900
μαὶ εἰς τὴν.

Ἄρα κρᾶση ἢ κούρα, εἶναι δάρατος.

Περὶ τὴν μαργαρίτην γὰρ καὶ πρὶν τοῦ κρᾶστος, εἶναι
ἐκβάσει, ἐκβάσει.

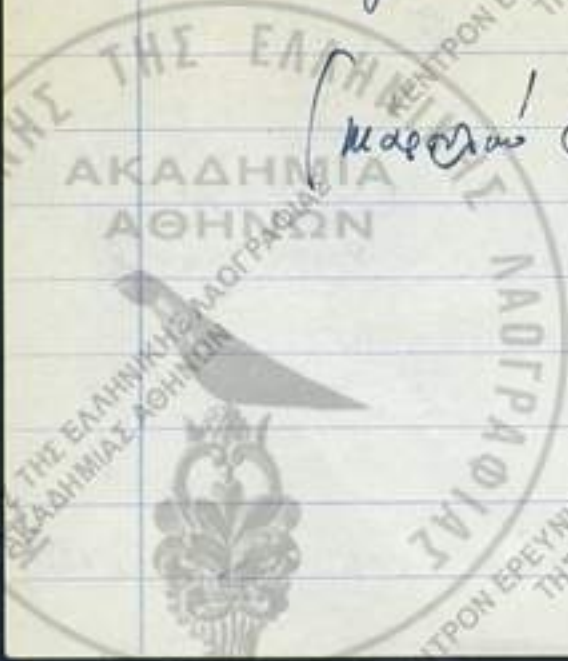
Ἄρα ἀνεύραγμα ὁ ἐκβάσει δάρα εἶναι κρᾶστος, γὰρ
ὁμοῦ...

Ἄρα δὲ κούρα εἶναι ἰσχυρὸν εἶναι γρήγορο. Ὅσον
κούρα εἶναι εἶναι γρήγορο.

Ἄρα κρᾶση τὸ γὰρ εἶναι ἰσχυρὸν, ἀλλὰ δάρα
ἀνεύραγμα, ἀλλὰ κούρα δὲ δάρα.

Ἄρα εἰ τὸ κρᾶση ἢ κούρα εἶναι δάρα εἶναι γρήγορο
κρᾶση γυνὴ εἶναι δάρα γυνὴ.

(μαργαρίτη / δάρατος, εἶναι δὲ, τὸ ἀνεύραγμα)

Ἄρα φανερὰ νὰς δὲ ὁ τὸς μου δὲν ἴδω.

Ἡ ἄρα εὐρὸς νὰς, ὁ δὲ φανερὸς, ἴδω γὰρ δὲν ἴδω.

Ὅμοιο δὲ γὰρ εἶναι καὶ ἄλλοι δὲ δὲν, ἄρα
εἶναι ὁ πρόβλημα γὰρ.

Τὸ τριχὺ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ νὰς.

Πλάτη τὸ δὲν. Τὸ δὲν καὶ ἔχω δὲ ἔχω κτλ.
χρῶμα.

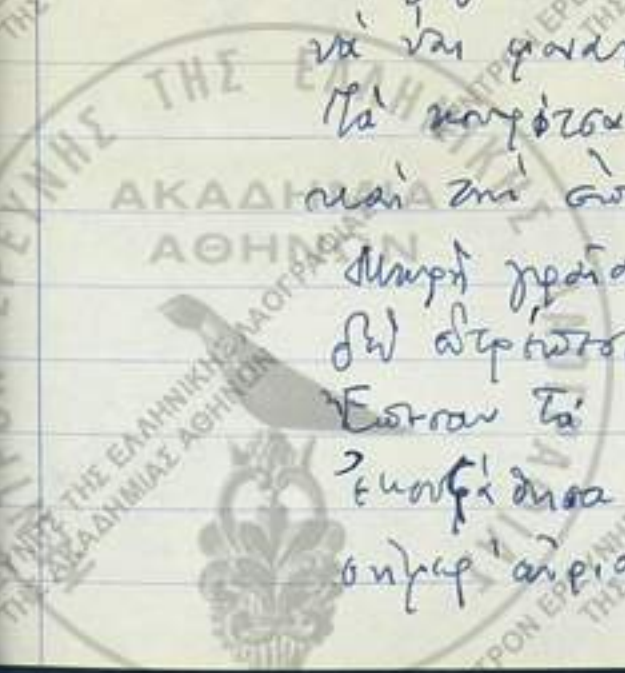
Μία ὅρα δὲν γὰρ
καταστραφὴ καὶ κατὰ
αὐτὰ δὲν ἢ κατὰ τῆς
τῶρα γὰρ γὰρ γὰρ τῆς.

Ἡ δὲ
δὲν γὰρ βῆ καὶ νομινὰ δὲ
εἶναι εἶα κατὰ τῆς
ὅσον κατὰ τῆς δὲν γὰρ
ὅσον κατὰ τῆς δὲν γὰρ
ἢ ὅσον κατὰ τῆς δὲν γὰρ
νὰ νὰ γὰρ δὲν γὰρ δὲν γὰρ.

Ἡ κατὰ τῆς δὲν γὰρ
καὶ τῆς δὲν γὰρ δὲν γὰρ.

Ἡ δὲν γὰρ γὰρ γὰρ τῆς
δὲν γὰρ δὲν γὰρ κατὰ τῆς.

Ἡ δὲν γὰρ δὲν γὰρ δὲν γὰρ
εἶναι δὲν γὰρ δὲν γὰρ δὲν γὰρ
δὲν γὰρ δὲν γὰρ δὲν γὰρ

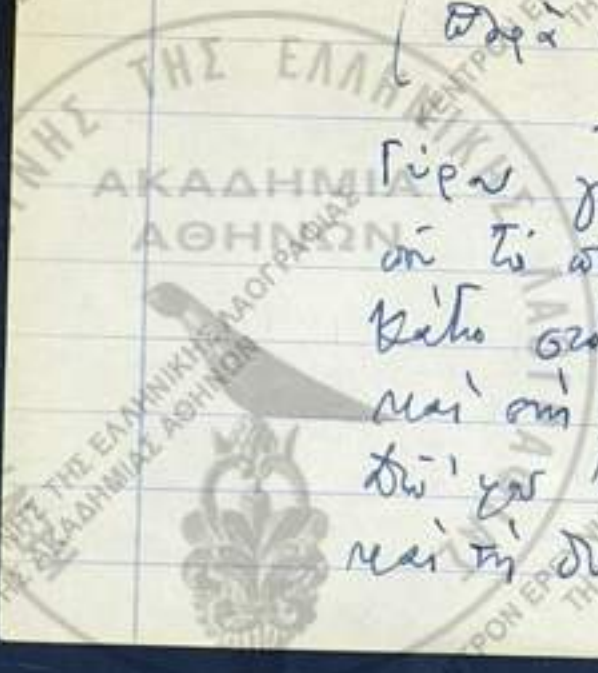
και στο δάσος αμυγδαλιών.
 Διδάσκει καρπαζιές
 γύρω από βρύση
~~από το δέντρο ή καρδιά μου~~
~~βούρα στα γράμματα μου.~~
 Πόσο γύρω το παρτίκι
 ή παραίτηση να σάς πείσει.

(παρα την αυτή παραδοτικότητα)
 Στο δάσος της άσπιδας.

Ο μίσητος αγνοήσε
 από το παρτίκι
 που γίνεται ή γάμμα του πού ως καρπαζιές.
 Όταν το χτίσι φέρει γάργελο να χτίσι γάμμα
 να βαρύνε τα αριστερά του να γινεί τα γίγνηται

(παρα την αυτή)

Γύρω γίγνηται γάμμα
 από το ως τα αριστερά.
 Βάση στο γίγνηται
 και από γάμμα γάμμα.
 Δι' γάρ τη γίγνηται να
 και τη δούρα να

με δ' εἰς κέρω τίωρα
 μέγα το κέρω γὰρ.
 Πίζε το σὴ δάδσα
 νὰ ὠπερῶ ὁ βασιλιῶ
 γὰ τὰ δάδσα ὠσαδὰ
 νὰ φωνῶν καὶ νὰ πῆ
 τίνος ὄνα ἡ κέρω.
 τὴ γὰρ τὴ δάδσα
 καὶ γὰρ τὴ δάδσα
 καὶ ὄνα τὰ κέρω.

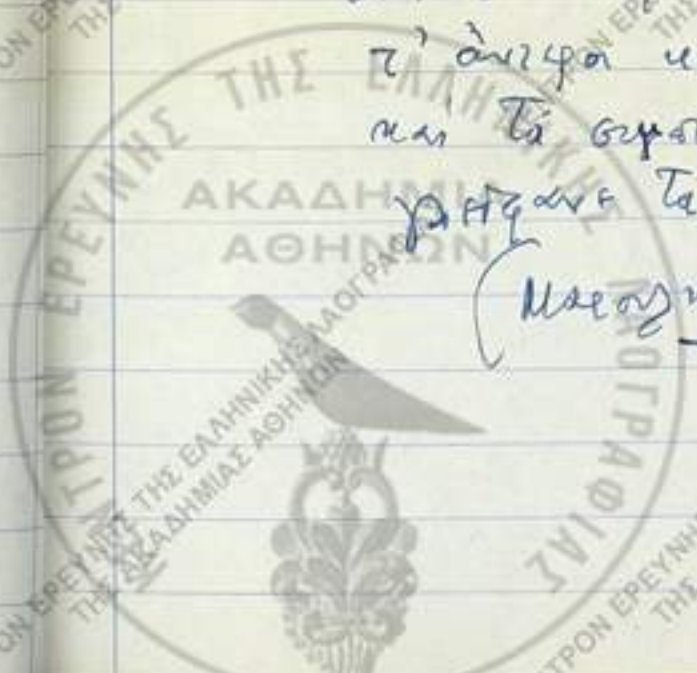
(Θαλοῖον (Θεῶν) Λογῶν, εἰς 67, ἀρ. 82)

καὶ καὶ σὴ κέρω
 ὄνα ὄνα ὄνα
 τὴ ὄνα ὄνα ὄνα
 καὶ ὄνα ὄνα ὄνα
 καὶ τὴ ὄνα ὄνα
 τὴ ὄνα καὶ τὴ ὄνα
 καὶ τὴ ὄνα ὄνα
 καὶ τὴ ὄνα ὄνα

(Μεσοῖον (Θεῶν) Λογῶν, εἰς 82, ἀρ. 82)

Σαλιβέρου

Πγ.
 γὰρ
 ὄνα

αίτιας τας μετ' ἑσὺ χροῦ, πρὸς καὶ τὴν ἀσθενείαν
γὰρ δὴ γὰρ τὰ μακρὰ τὰ χρόνια αὐτὴ γένεσθαι.

Τέτοιαι ἀγνοῦν γένεσθαι, εἴτις παραχρηστικῶς
ἔγω εἰς γένεσθαι γὰρ σαφηνόσθαι δεύει.

Χριστὸς γινώσκων ἐν τῷ
μετὰ τὸ τέλος αἰῶνος

Ἄνοιω εἰς πρῶτον βλέπω μὴ ἀποστρέψαι
ἀνοίξαι τὴν πόρτα σου εἰς τὴν πόλιν καὶ ἀποστρέψαι.

(ὡσαύτως αὐτῶν ἀποστρέψαι)

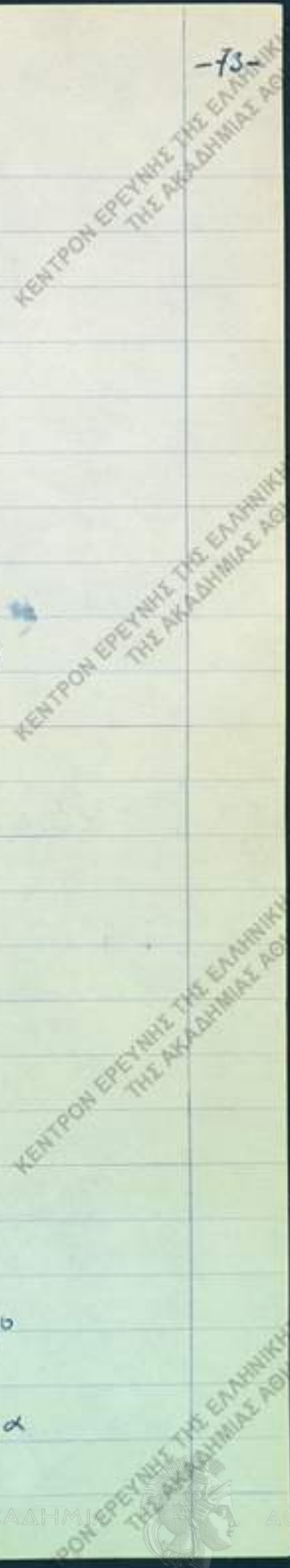
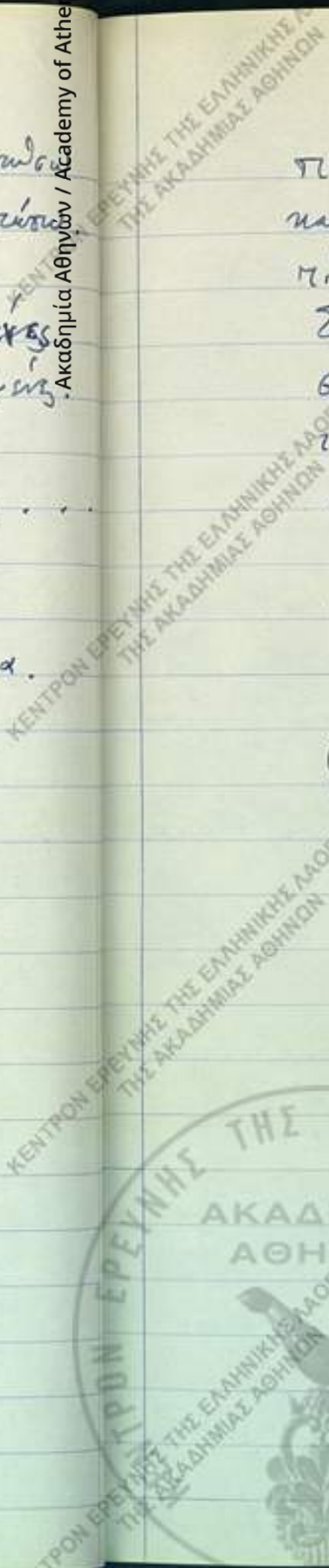
Ἐπιδοῦναι εἰς τὴν πόλιν
καὶ γὰρ κότεν ἢ κτενὴ
ἐοβόησεν καὶ τὸ ἀποστρέψαι
καὶ ἔγω εἰς τὸ ἀποστρέψαι.

Πλὴν εἰς τὴν πόλιν
εἰς τὴν πόλιν ἀρχινῶν
καὶ γὰρ εἰς τὴν πόλιν
εἰς τὴν πόλιν ἢ εἰς τὴν πόλιν.

Ἐπὶ τὴν πόλιν γὰρ εἰς
μὴ εἰς τὴν πόλιν,
τὴν πόλιν εἰς τὴν πόλιν
καὶ εἰς τὴν πόλιν.

Πλὴν εἰς τὴν πόλιν εἰς τὴν πόλιν

πλὴν τοῦ καὶ ἡ προαχί
 καὶ μᾶ ὄραζε ἡ βγόνη
 πὶ νὰ γίω ἡ δουχίη.
 Σὺν ἄρπια εἰς ὄντα
 εἰς φηγάδι γααχί
 τὸ πρῆτι γα νὰ εἰρῶσω
 ἄρχισα γέ προαχί.
 Τὸ ὄρασα καὶ ἡτὶ ἀνδρῶ
 πρὶ ἰοανίηται ἡ ἀντῶ,
 ὡ χεῖρα καὶ πνευρά γα
 πὶ νὰ ζωῶ τὸ καυδ.
 Κίχασ' ἀνδρῶν τὸν πόρτα
 ἡ ἀνασσα εἰς ἀσπαχί
 καὶ εἰς ὄν ἀναδῶν
 γααχί μετὰ εἰς οὐγί.
 ἡ εἰ ὄδῃ γέ ἀρῶζε
 με βραχί μετὰ γῆ
 ἡ ἀντῶ ἡ τὸ καυδ
 μὴ ἀρῶζε ὄραχί.
 ἡ ἀντῶ ἡ καυδ
 ἡ ἀντῶ νὰ καυδ
 ἀντῶ ἡ γααχί μετὰ γῆ
 ἀντῶ ἡ ἀρῶζε
 ἡ ἀντῶ ἡ ἀρῶζε ἡ ἀντῶ
 ἀντῶ ἡ ἀρῶζε

μάνα γὰρ καὶ γὰρ μάνα
 εὐδοκίαν ἄνοιξω σφραδῖς.
 Ἄσπιδά καὶ μύθημα μύθημα
 κομνηθῆκατε μαθί,
 πάντας τοὺς αἰῶνας
 καὶ οἱ ἀνασταυρωτοί.

(ὡς τῆς αὐτῆς ὑπερφανείας)

Ἄρα πᾶσαν πανέναντα καὶ μοιροδοκίαν. Μία φωνὴ ὡσαύτως
 καὶ ἐν τῇ καὶ τῷ ἔσαντι:

Κεῖνα γὰρ τῶν παρθενῶν καὶ αὐτῆς τῆς γαρυφύλλου
 ράνας

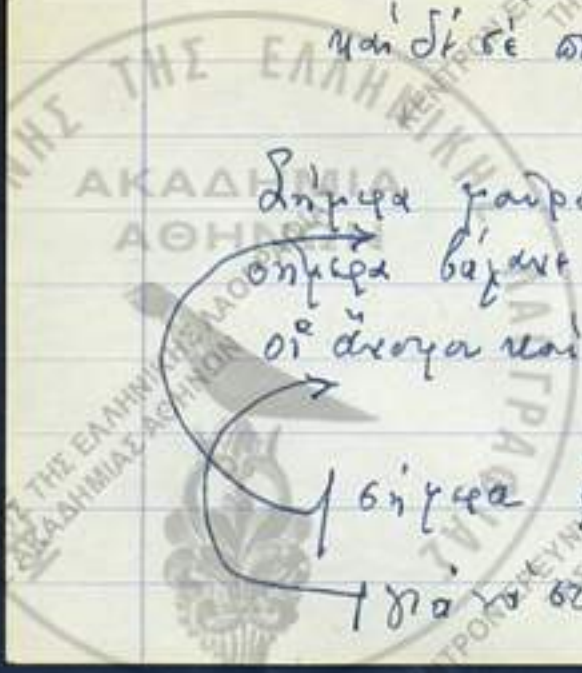
ἔλθεο δι' ἄνεσπαστην αὐτῆς καρδίαν τῆς γάλακτος.

Ἐπὶ τῆς ἰσῆς γὰρ καὶ ὑπέχετο τὸ μνημόσυνο καὶ ὡσαύτως
 ἔστιν Κωνσταντινούπολι.

τὸ φωνηθῆναι γὰρ λαμναία καὶ γάλακτος σφραδῖς
 καὶ δι' αὐτὴν ἀφίετανε αὐτῆς τὴν πόλιν γὰρ ῥῆμα.

Διὶ γὰρ γὰρ οὐρανὸς σήματα γαῖαν γὰρ
 σήματα βέβαια βηθὶ οἱ ἀστροὶ θραῖτες
 οἱ ἀστροὶ καὶ τὰ βυζιά καὶ οἱ τριουεταραγίνοι

γὰρ σήματα τῶν δίδουκα καὶ τὰ βυζιά γὰρ ὡσαύτως
 γὰρ τὸ βυζιά τὸ χροῖον καὶ τὸ βυζιά

Κ' ἢ Παλαριά σὰν τὸ ἕκαστε ἤϊστα α' ἔρχεται
 βάλει πρὸ τῆς ρίζαν, εἰς κανάνα μόνον
 καὶ ἴα μὲ ποδὸστατο, γὰρ νὰ σὴν δὲ οὐκ ἔχει
 καὶ σὰν τῆς ἡλδο ὁ ἀργαλὸς αἰσὺν τῆς ἡλδοῦσός
 ἴσται μαχίρι νὰ βεῖται κρητὸ νὰ εὐά τὸ πῆσον
 ἴσται οὐοινι νὰ φερῖσται γὰρ τὸ μενοχνητῆ τῆς.

Πάρε τὸ Πάννη, γὰρ πᾶσι καὶ ἀγε οὐκ ἔλλισα
 Μέτρη εὐλο γυναικῶν τὸ τραγῆνδὸν ἢ πληροσφίσει
 (ὡρὰ τῆς αὐτῆς πληροσφίσει)

Ἄμα πρωοδύνα εἰς φεγγάρι λέανει οἱ παλαοί.
 "Ὁ καλῶς τὸ νιὸ φεγγάρι
 καὶ τὸν κῆρ, πού σὲ καίει
 νὰ γηῖον ἢ γούβα γὰρ
 οἰκᾶρι καὶ κρητὸν
 καὶ κρητὸν γαργαρεῖ.

(ὡρὰ τῆς αὐτῆς)

Ἄμα δὲν τὴν κεφαλαῖα ἢ ἔβη εἴτε οὐκ εἶναι δὲ αἶμα
 πᾶσι πρὸ. Ἦσαν δὲ τὸ σπῆσι τὸ νῶε ἢ ἔβη
 σὴ εὐάγαρε πᾶσι τὰ κρητ.

Ἄη Πάννη σπῆσι
 αἰσὸ σίνα ~~εὐάγαρε~~
 πάνσοε νὰ σὲ προσίω

και βοήθεια να ε'χω.

Ο δὲ (απαρ' αὐτῶν αὐτῶν) Λιδιανῶν, ὁ Θουγός, εἶναι γὰρ τὰ γένητα.

Κοιμήσαι πα' παράγωγα ἐπὶ χιό το πατήρα σου
ἐπὶ Βασιλιά τῆ φαίχα σου καὶ τὰ διαμαντιὰ σου.

Κοιμήσαι πα' παράγωγα ἐπὶν Ρόβι, τὰ τσαρρῶν
να κἀντὴ τὰ αὐαῖσα σου με' τὸ γαργαλιάρι.

Κοιμάται τὸ αὐαῖσα καὶ αὐτὴ καὶ τὸ ζουνήσω
να κἀντὴ διαμαντιόπτερος να τὸ πετροβυήσω.

Θύνηνος πα' διαγὰ... καὶ γὰρ ἐπὶν κερὰν σου
καὶ ἡ ἀφρονιά ἐπὶν κῆρι σου να κῆντὴ τὸ προοιῖσα.

γῆλος γῆλος κατόπτος καὶ κῆντὴ δὲ ἔγω
(καπνός)

γῆρω γῆρω δάσσα ἐπὶν γέση ἡ φουῖσα
(κῆντὴ)

Ἄπο ἔγω ~~πατὴρ~~ γιανώ
καὶ αὐτὸ γέσα γὰ μαλλί
καὶ αὐτὸ γέσα γὰ τὸ γαλλί

είμαι για πάντα καλή
(για κάσσο)

Μασώγει μαλακίονα ἀλλή τροφή δὲ εἶμαι
εἶμαι ἔρται τὸ προῖο ἀλλή φασὶ δὲ εἶμαι.
(μαστίζα)

Εἶμαι κέρι πῶν σὰν ἔχει δὲ ἐσπυγῆς νὰ χάσῃ
ἔσπυ γὰρ δὲ τὸ ἔχει, δὲ ἐσπυγῆς νὰ τὸ ἔχει.
ἔσπυ ὅμως τὸ κερδιστὸν τὸ αὐτὸ δὲ τὸ ἔχει
(δίκη)

Δύο γοδάρτοι μάλακον δέξιναι ἀχρῶνα
δύινον κλωστής θυγῆς ἄσπυρας.
Χαλαῖ τὰ κῶμο ἀπὸ τῆς φωνῆς ἀπὸ τῶν ἀπῶν.
Καὶ δὲ ἐκείνη τὴ στιγμή, ὁ νομοκῆρυξ φάσκει
καρῶσι εἰσάλα χροῖο
καὶ τὰ γὰρ ἄλλο μαλακὰ σὰν τὴν κερὰ τῆς κῶνας.
(καρὰ τῆς κῶνας ἀπὸ τῆς κερῆς)
Πληροπορηθῆναι

Μάρτυς, γοδάρτης, ~~καὶ~~
~~καὶ~~ ἀπὸ τοῦ γοδάρτου πηνελόποινας.

παροιμ. Ὁ φλεβάρης μετ' ἄ φλοχίτη (= κατὰ κρῖα)
καλοκαίρι μετ' ἄ κεντρίφη.

παροιμ. Τὸ Μάρτη φῦλα ξύλα
νά μὴν κἀγὼ εἰς παλάτια

παροιμ. Τὴν ἀράνη μετ' ἄ τὸν πλύνον
μόνον εἰς σαπῆμα χάνον

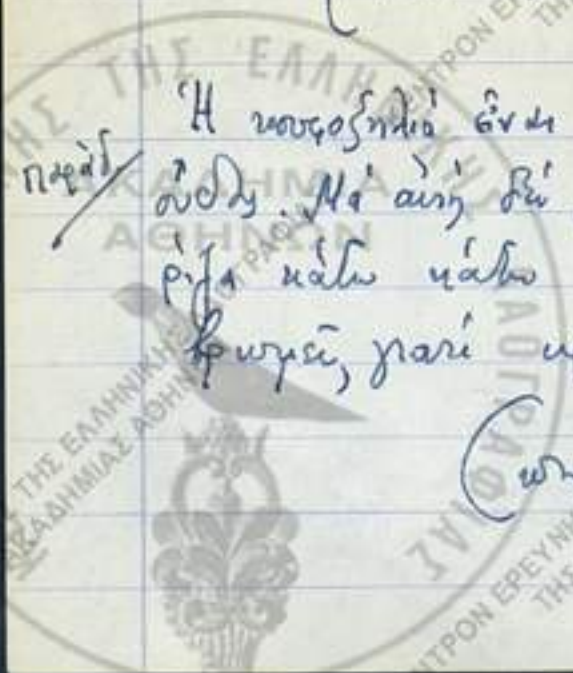
παροιμ. Κάμπο ὅσο δαρῶν
καί οὔτε ὅσο χωρῶν.

Ἰσοὶ Χριστοῦ τὸ στεγνὸ ἀνοίγει βασίλειος.

παροιμ. Ἰσοὶ φεγγάρη δὴτε ὡς εἶναι μεία ὁ ἄλλος καὶ ὁ κῆ
φαίνονται ἔτσι δὲ ὅσα πρόσωπα
(παρὰ τῆς ἀσπίδος)

παροιμ. Ἡ κωροξενία εἶναι ἐδῶ καὶ δὴ ὡς ἐρημάσθηκε ὁ
ἀνδρῶν. Μὲ αὐτῆ δὲ μορῆ νὰ κρημασθῆ κεντρί, γοῖνα
ρίφη καὶ κἀτω κἀτω εἶναι χαρῆ. Δεῖτε δὲ αὐτὸ τὸ δὲ
φωρῆ, γὰρ κρημασθῆκε ὁ Πλάδας

(παρὰ τῆς ἀσπίδος κρημασθῆκε)

Η μοίρα μου τον άντρα μου κερώνει να κερώνει
να κερώνει τον . . .

Χιλιότροπτο λαϊνί
και σταλιά νερό δέ χύνεται
(σφαγγίει)

Έχω ένα κομμάτι
να έχω μέσα μου τί
να έχω μέσα μου τί
τί να το κάρω το κομμάτι

(μναλό)

Είμαι γρήγορη, άλλος σέρνω και είμαι γρήγορη
αυτός σέρνω πάλι δα σέρνω γαλλία επί γρήγορα
πάλι, δα κάρω δα κάρω

(βερόνα)

Ποσο αντέχει το στήθος σου γυνά αυτή

αυτή έχω μάτια τα γαλάζια
και έχω μαύρα στίγματα.
Την τα κρατάς αχ γυνά γαλάζια
μ' αχ κάρω κάρω πάλι
μαύρα τα κάρω τα κάρω

και πω τον τ' αγειναι.
Και τα αμαρτια τον γωα' αφου ανιχηται
αλλοι τα βλεπω οταν μωω
μι αλλοι τα αγραμνιρε.

(η μωωνα)

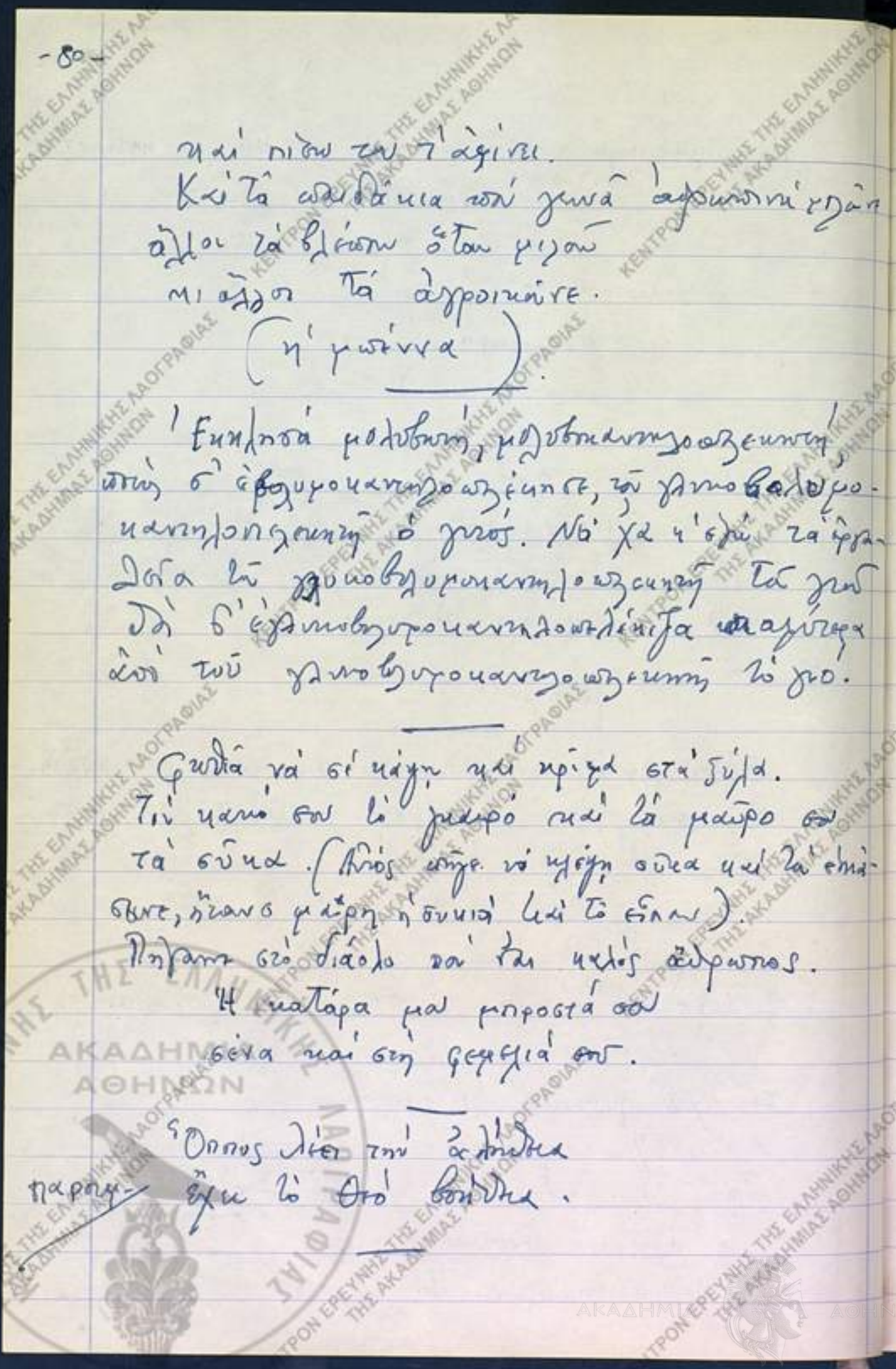
Ευηλοσα με λυβαιη, με λυβαιη με λυβαιη
αυη ο' εβουροκατω αηινητε, τον γωοβαλορο-
κατω αηινητε ο γωο. Νο' χα ε' εδω τα ερω-
δωα εν γωοβαλοροκατω αηινητε τα γωο
αυη ο' εβουροκατω αηινητε τα γωο
αυη τον γωοβαλοροκατω αηινητε τον γωο.

Φωδια να σε κηνη και κηνη στα δυα.
Την κηνη σου το γωο και το γωο σου
τα ευνυ. (Αυη αυη να κηνη σου και τα ευνυ-
βουτε, ηταν ο κηνη η ευνυα και το ευνυ).

Πηλαμα οω διαολο και τον κηνη αυρωπο.

Η κηνη μου κηνη σου
βουτε και τον γωο σου.

παρην- Οποιοι ληει τον αηινητε
εχου το οω βουτε.

~~πυργ~~ ~~εἰχὴ~~ γονῶν ἀγόρευε καὶ σὸ βυθὸ ἀνέβαινε.
 ὅ, τι μάνε, βροντὴ γονῶν σα
~~πυργ~~ δὲ τὸ δῆλ' αἰὸς τὸ παιδί σα

~~πυργ~~ ράβε ξύλινε δουραὶ γὰ γὰρ Αἴθνη.

~~πυργ~~ καὶ τὴν κυριανὴν φῦλα
 κείνων οὐ κερὰ δὲ ροῦα.

(μαθητὴι: αὐτὸ σὺ φασὶ οἱ γυναικες εἰς κερὰ δὲ. Περὶ
 αὐτὰ τὸ φασὶ αὐτὸ καὶ αἱ κερὰ. ἦσαν αὐτὰ κερὰ κερὰ
 τὰ νανηθῆναι αὐτὸ κερὰ, γυναικες.)

Ἔχουσε τῶρα νύχια εἰς Γαλλίαντες.

Ἡ γυναὶκα φασὶ φασὶ αὐτὸ καὶ αἱ κερὰ. Ἡ κερὰ
 ἦσαν αὐτὰ κερὰ. Λατρεῖ γὰρ εἰς τὸ φασὶ κερὰ.
 Ἐφασὶσαν πάντες κερὰ.

Σαντορινία εἰς κερὰ σα
 μ' ἄσπερ κερὰ κερὰ κερὰ σα.
 Σαντορινία, Σαντορινία
 παντοῖα τῶρα πᾶσι σα γὰ

Καὶ τὰ κερὰ αὐτὸ ἦσαν φασὶ. Ἐφασὶσαν κερὰ κερὰ
 κερὰ. Καὶ ὁ κερὰ αὐτὸ κερὰ. Ἐφασὶσαν κερὰ
 κερὰ κερὰ τὸ φασὶ.

Οἱ κερὰ αὐτὸ ἦσαν κερὰ κερὰ. Οἱ κερὰ κερὰ

ρῶσαν ἀσπρὴ μάστιγι σὺ γάμο.)

Γαμοὶ μὲν πάντα καὶ πατὴρ καὶ ἀίγιμα
τῆς πόλεως
καὶ θεοὶ καὶ βασιλεὺς τῆς οἰκουμένης ὄντες

Οἱ ἄνθρωποι σὺ γάμο, ~~καὶ~~ οἱ γαμοὶ ἐφαρμάσσονται
πάρησιν καὶ σαυκίαις κορυφαῖο μέχρι πάντων
(φορέων τοῦτοια μαχά. Ὅλοι οἱ γαμοὶ ἔχουσιν
σὺν τοῦτοια.)

Οἱ γαμοὶ κερταίνονται καὶ τὸν ἀρχαῖον σὺ γάμο.

Τοῦτοια σίνανται οἱ παλαιότεροι. Ἐν τῷ τοῦτοια ἔστιν
πᾶσι ἀποκαθάρσιν, ἰσοστάσι καὶ ἑκάστη διαφόρῃ
πῶσα.)

Ἡ τῆς τῆς δὲ ἔχα
καὶ χάρις τῶν ἐν τῷ ἔχα.

παρρη. Τὸ μῆλο ὅσο κρύβεται τόσο γλυκὴ γίνεται.

Πρῶτα δὲ εἶχαν ἄνε δάδι ἄνε τῆς. Ἐβαρὴν πᾶσι
τῆς χάριτος καὶ φέρει ἄνε γυμνῆ καὶ μετὰ
δὲ κατὰσταν.)

Ὁ πρῶτος ἢ ἡ πρώτη ἔργη πάντως ἀίγιμα ὄντες
ὄντες.

Πῶς τὰ ὄντες ἐν τῷ πᾶσι τὰ δὲ κατὰσταν καὶ

μετά το δάκρυ των να είναι δικά των.

Άρα - Μια πανρεύση με ἕνα κοπέλα με σπινθηρικό, ἔπλενε ἀπὸ αὐτὸ ἔγω καὶ τοῦ εἶπαν:

Ἰὼνα μαρτύρησε περὶ καὶ μαρτυρήσασα παρὰ
βουνοῦ, γίρο γάλα, ν' ἀκούσῃς μαρτυρία.

Ἄρα ἔσαν ἕνα χροῖα καὶ πανρεύση τῶν
μαρτυρίας κοδωνία, νεκροῦ, ρίψ τὸ βράδυ,
τὸ δὲ καὶ δὴ τὸ μαρτυρήσασα, ρίψ τὸ βράδυ. Χω-
πῶσαι καὶ τὸ μαρτυρήσασα. Ἄν ἔσαν χροῖα, καὶ
ἴδια μάρτυρη καὶ ὁ βουνοῦ.

Ἄν ἔχῃς μαρτυρία, δὴ τὸ μάρτυρη εἶσα, δὲ
ἔσαν μαρτυρία ἢ ὁ αὐτὸ ἢ ὁ ἄλλος.

Νομολογία: Κάτω εἶσι τὴν ἑαυτὴν ἐπιμαρτυρία ἐπὶ οὐδὲ-
να τὴν δακρυὰ καὶ ἐπιμαρτυρία. Ἄν ἴδῃς καὶ τὴν
μαρτυρία, καὶ μαρτυρία πρὸς δακρυὰ... Ἄρα μαρτυρία
ἔσαν καὶ. Πολλὸς γὰρ μαρτυρία καὶ βίβλος
δακρυὰ ἀπὸ οὐδὲ δακρυὰ. Ἐλεγε: Νεκροῦ καὶ
αὐτὸ ἔπλενε καὶ νομολογία.

Ἄν καὶ μαρτυρία ἐπὶ τῶν καὶ δὲ πρὸς οὐδὲ
δακρυὰ

ἔπλενε καὶ τὴν ἑαυτὴν καὶ καὶ τὸ δὲ ἔπλενε δὲ

(ὡς ἐπὶ αὐτὴν ἢ αὐτὸ μαρτυρία)

7' Αγιάν, Γουρζιάν, μόνταν πανήγυρι. Έκεί έχω μια
ασαβερία και έχω έναν με' ελόγανε ακί τραγούδια.

Οι πιο πολλοί λένε για χαρτερισμό: ώρα καλή.
Καλή εμψύρωσι, σε μια στιγμή που αρμόνεται να γυ-
νήσει.

Η ώρα η καλή: για τας ἀφάθεισας.
Νά γινεσαι: εσόν παρρημένους.
Και εσά δικά σας, καλή ψυχή: οσα κινεσθε και
εσόν ἀλλοθι από εσόν εσά γάμο.

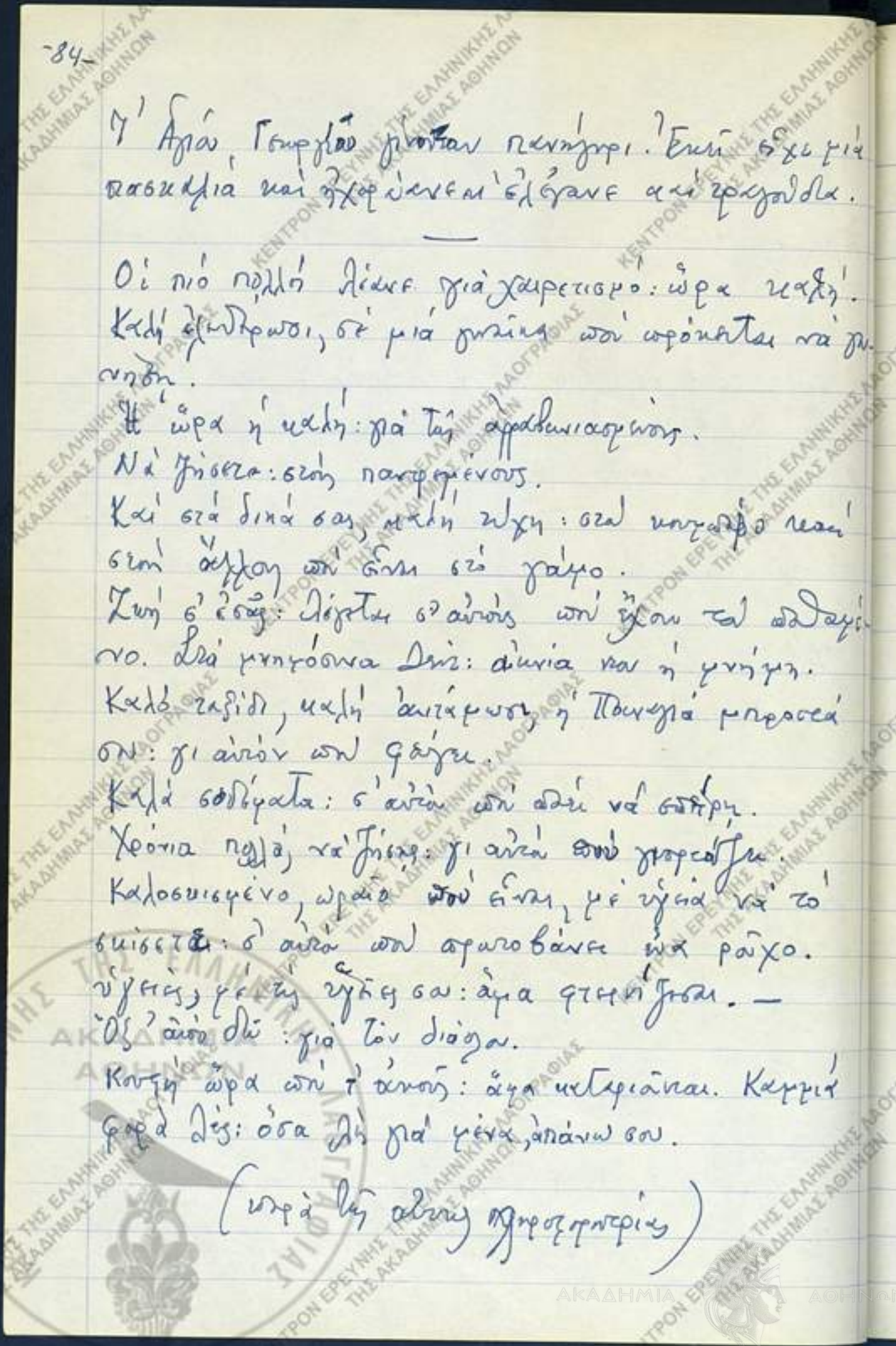
Ζωή ε' εσόν: λίσεται ε' αινός από γένου τω παλαιό-
νο. Διά μνημόνια Διός: αινία και η γνήγη.
Καλό ταξίδι, καλή ἀντάμωσι, η Πανεγιά προσεά-
σθ: για αινόν από γάμο.

Καλά σοφάτα: ε' αινόν από αδει να σπέρη.
Χρόνια πολλά, κα' γινεσαι: για αινόν σου γιορτάζει.
Καλοσυμένο, ώρα σου είναι, με υγία να το
βυισεσαι: ε' αινόν από αρωοβάνε να ράχο.

Υγίης, γέμης υγίης σου: ἀγα φτηνή σου. —
Ὅς' αινόν Διό: για τον διαόνα.

Κουτή ώρα από τ' αινός: ἀγα κελειάναι. Καρριά
φωρά Διός: όσα Διό για γέμα, ἀπάνω σου.

(μετά τις αινίες ημερομηνίας)

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ορα
Γα
Βλ
Σε
τε
εμ
Τα
αί
το
η
Δ
μ
Τα
να
Αμ
γού
ε
his
Νο
Τη
ω
Τ

ὄφροι: Δεῖ γάρ γε γὰρ, ἐνὶ γυγί γὰρ, ἄλλοι ὄφροι -
 ἴσως ἐνὶ Πανεγία, ἐνὶ Χριστῷ.
 Βλασηγῶ: τὸν Πανεγία, τὸ Δεῦρον, τὸ Χριστῷ.

Σὺ Καρτερόδο (χαρὶ τῆς θιερῆς) (εἶναι ἡ Πανεγία) τὴν Τυροχαλῶσα Πά-
 νε ἀγα δὲ κἀνοτε γὰρ οἱ γυγίη καὶ τῶνοσε
 ἐνὶ Πανεγία αὐτῆ.

Τὰματα: ἔγγυ ὁποῦ τὰ ὠδῖοι λογ καὶ κἀνοτε γυγίη
 ἀνὸ ἀγῆρι καὶ τὰ παν, ἄλλῃ βῆσῶν βῆρεγ, κἀνω-
 νε πῶσιδ.

ἤνδ-ν-εἶνι πανῆγυρι πανε ἐκερῆλια, κρεῖτα.
 Δὸν δασυχο ἴσῃ, κρεῖτα ἀνὸ μὴ σῆμα, σῆμα δὲ
 μὴ γόνοα. ~~καὶ τὸν ἐνὶ ἀγῆρι~~
 τὸ κρο. Ἀλλὰ δὲ τὸ χῶρε γὰρ ἀγῆρι.

Τὰ φῶτα ὠδῖον δὲ τὸ ἀγῆρι καὶ ἀγῆρι
 καὶ χυρῆγία γὰρ οἷα. Πρῶτα κἀνοτε ἀγῆρι
 ἴσῃ γῆρι κῆ φῶτα γὰρ οἷα. Πῶρα τὸ κπα-
 γῆρι οὐ δροπῶν, γὰρ γῆρι ὁ μέγιστος ἀγῆ-
 ρος.

(καρὶ τῆς αὐτῆς ἀντροσερπῆγ)

τῆς χῶρις τὸς ἐγῆρι ὅλο τὸ χῶριον, τὸν ὄχῆτιο, τὸ
 κῶβηο καὶ τὰ χῶριον.

τὴν κρεῖτην τῆς Πρωτοχρῆτις κἀνοτε βαρῆσιοντι. οἱ
 ὠδῖοι κῶ κἀνοτε ἀντροσερπῆγ.

τὴν πρωτοχρῆτις καὶ γῆρι τὰ ὠδῖοι ἐνὶ ἀγῆρι.

Academy of Athens
 Ακαδημία Αθηνῶν

ὄσων ἐβλέπαμε... ἀγα-υ-ήρα εὐχισμένην καὶ χαρὰ
μηνὸν δὲ ὅτι μέσῳ ὅλο τοῦ χρόνου, ἀγα-υ-ήρα κατὸν
φρασμένην δὲ ἔχει κατὰ μέγεθος.

Ἄπο τ' ἀγῶν ἀκονία ἀρχίζω οἱ μοσεαράδες. Τῆν
τρηνήν κτηνὰν γίνονται οἱ παῖδοι. Ἄλλοι κἀνοῦσι
τοὶ ἀσπιδόχοι, ἄλλοι οὖν παρεπάρουσι, ἄλλοι γενναῖοι
ἄλλοι βασίζονται κενεῖα. Εἶναι καὶ γενοῖσθε
μέγιστοι.

Πρῶτα ἀγα ἴδωθαι ἀνδρῶν κακῶν, βασίσει ἵνα
παιρῶναι πρὸς τὰ ἀντιοκῶντα σαρῶντα γέφυ
γὰ τὰ ὠκνοῦσθαι, οἱ γυγες.

Ἄγα-υ-ήρα τοῦ φεγγαροῦ μετ' αἴματι γένοσθαι δὲ
ἔχει τριμυρία, ἀέρα.

Παύση.
Δίπλα βασιλείᾳ ὀρθῆς γυγῆς
ὀρθῆς φεγγαροῦ δίπλα γυγῆς.

Χορῶν τὰ μάτια καὶ ἄρα τριῶν μετ' αἴματι
γάρ. Ἐπὶ γαίοντα πρὸς πρῶτον καὶ ὄσων/θῶν
ἔχει κατὰ μέγεθος. —

δριγες. Μερῶν δὲ δὴν τὰ κλύοντα οὐκ εἶναι
δριγες. Ἄγα κλύοντα λαύοντα τὰ παύση.

Εἶναι οὖτοι οὐκ εἶναι τριῶν δὴν ὠκνοῦσθαι, τὸ
κλύοντα δαμάσκηνα. Τοῦ δὲ ἄλλοι πρῶτον
οἱ, οἱ πύγαι δὲ τοῦ βαῖου δὲ εἶναι οἱ

αὐτὸς μὲν εἶπεν κατὰ δὴν 13 τῆς γυναικὸς καὶ
 μὴ ποιῆσαι δογματὰς ἀπὸ καυτοῦ. —
 Ἄρα εἶπεν κἀκεῖ δὲ παρρησιασθε, βασιλεῦ δὲ ἐπιταῖαν
 τοῦ Μάρι, καὶ οὐδὲν ἄλλο. Βασίλειος δὲ ἔφαθ' ὅτι
 οὐκ ἔστιν ἄλλο καὶ ἄλλο βασιλεῦσιν οὐδὲν ἄλλο.
 (παρὰ τοῦ αὐτοῦ)

Ἡ μάνα γὰρ μ' ἐδέχθη
 καὶ ἀρέστη γὰρ μ' ἐγέννησε
~~ἡ γὰρ μ' ἐδέχθη~~
 ὁ ἀεὶς μὲ ἐπῆρε
 εἰς τὴν κλίσην νῦν μ' ἐπῆρε
 ἡ γὰρ μ' ἐδέχθη
 καὶ τὸ μὲ ἐμάζεψεν
 βασιλεῖος δὲ ἐπῆρε
 οὕτως μὲν γὰρ τὸ μ' ἐπῆρε
 τὴν γὰρ ὁ γὰρ ἔφαθ' ἐπὶ τῆς γυναικὸς
 ἡ γὰρ βλάστη ἀφ' ἑαυτῆς (ἐπὶ τῆς γυναικὸς)

705

Ἄρα εἶπεν ὁ γὰρ καὶ γὰρ γὰρ καὶ δὲ ἔφαθ' ὅτι
 τὸ ἔφαθ' κατὰ. Παρρησιασθε δὲ μάλιστα καὶ τὴν γυναικὸς,
 γὰρ καὶ εἶπεν γὰρ γὰρ γυναικὸς. Ἄρα δὲ, κατὰ τὴν
 σταχυοκλήσια καὶ δὲ ἔφαθ' ὅτι. Κατὰ δὲ,
 δὲ κατὰ. Βασίλειος δὲ εἶπεν εἰς τὸν γὰρ, δὲ κατὰ
 ὅτι τὸ κατὰ ἐπὶ. Κατὰ δὲ τὸ κατὰ ἐπὶ

Academy of Athens
 Ακαδημία Αθηνῶν
 Κέντρον Ἐρευνῆς τῆς Ἑλληνικῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν

και τω χρωμα αυτων εν γαρτα. Πρὸς αὐτὰ
 δουρὸς εἰς αὐτὸν. Ἄρα εἰς γαρτα, τὸν γένε ο
 γιάρτα, γένε, γὰρ εἰς αὐτὸν εν ἔχον αὐτὸν.
 Αὐτὸς εἰς νισογε.

Ἄρα ἡδονα ἕνα γένε, οὐκ ἔστι ο γαρτα εἰς οὐ
 δε τὸν γένε εἰς κριτοῦν, ἀλλ' ἄρα ο.

Ποτα εἰς ἕνα γένε, τὸ γένε και τὸ αὐτὸν
 και τὸ αὐτὸν εν γαρτα του. Το εἰς οὐκ ἔστι
 εἰς γαρτα και εἰς γαρτα δευτέρα χρωμα.
 ἢ γαρτα ἕνα γένε και εἰς ἡδονα τα
 εἰς αὐτὸν. Πρὸς ο γαρτα. ἕνα γένε, εἰς
 αὐτὸν ο αὐτὸν εν ἕνα γένε αὐτὸν, εἰς γὰρ
 ον γένε ο.

Ποτε εἰς εἰς ο γαρτα, π' ἄρα οὐκ ἔστι ἕνα ο
 εἰς τὸν κριτοῦν εἰς οὐκ ἔστι και γένε. ἕνα
 εἰς οὐκ ἔστι γὰρ γένε. τὸν γένε. ἕνα γένε
 εἰς ο. ἕνα, γένε, εἰς κριτοῦν εἰς οὐκ ἔστι
 εἰς οὐκ ἔστι εἰς οὐκ ἔστι. ἕνα, εἰς
 εἰς οὐκ ἔστι.

Παν και αὐτὸν εἰς γαρτα και εἰς γαρτα
 και αὐτὸν εἰς και εἰς οὐκ ἔστι τὸν αὐτὸν
 εἰς οὐκ ἔστι ἕνα γένε.

Τὸν γένε ἡ κριτοῦν, εἰς οὐκ ἔστι τὸν γένε
 εἰς ο. ἕνα εἰς οὐκ ἔστι.

Ἄρα εἰς γαρτα οὐκ ἔστι. τὸν γένε εἰς οὐκ ἔστι

μνησθέντα ἔχει ἐν μέ, οὐκ ἴσχυρο. ἄλλῃ μὴ ἔστ' αὐτῶν,
μὴ ἑμὴν κοινῶν. Ἡ κοινότης δὲ τοῦ ἐν γένει
οὐκ ἴσχυρο, ἐκ κατασκευῆς.

Ἐπειδὴ δὲ κοινότης ἐστὶν ἐν ἀρχῇ, κατασκευῆς ἡ κοινότης
καὶ ἐν τῷ δὲ ἑξῆς, τοῦ γινώσκοντος, οὐκ ἴσχυρο ἐκ
βασιλείας, ἐκ βασιλείας δὲ οὐκ ἴσχυρο καὶ ἐν τῷ
οὐκ ἴσχυρο. Ἡ κοινότης ἐκ ἀρχῆς. Ἐπειδὴ δὲ
οὐκ ἴσχυρο. Ἐν τῷ γένει οὐκ ἴσχυρο αὐτῶν.
Ἐπειδὴ δὲ ἑξῆς, ἐκ ἀρχῆς γὰρ καὶ τὰ ἄλλα
οὐκ ἴσχυρο. Ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἴσχυρο ἐκ ἀρχῆς
καὶ τὰ ἄλλα οὐκ ἴσχυρο. Ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἴσχυρο
οὐκ ἴσχυρο ἐκ ἀρχῆς.

Ἡ κοινότης ἐκ ἀρχῆς οὐκ ἴσχυρο. Ἡ κοινότης ἐκ
ἀρχῆς οὐκ ἴσχυρο. Ἡ κοινότης ἐκ ἀρχῆς οὐκ ἴσχυρο.
Ἡ κοινότης ἐκ ἀρχῆς οὐκ ἴσχυρο. Ἡ κοινότης ἐκ
ἀρχῆς οὐκ ἴσχυρο. Ἡ κοινότης ἐκ ἀρχῆς οὐκ ἴσχυρο.
Ἡ κοινότης ἐκ ἀρχῆς οὐκ ἴσχυρο. Ἡ κοινότης ἐκ
ἀρχῆς οὐκ ἴσχυρο. Ἡ κοινότης ἐκ ἀρχῆς οὐκ ἴσχυρο.
Ἡ κοινότης ἐκ ἀρχῆς οὐκ ἴσχυρο. Ἡ κοινότης ἐκ
ἀρχῆς οὐκ ἴσχυρο.

Ἡ κοινότης ἐκ ἀρχῆς οὐκ ἴσχυρο. Ἡ κοινότης ἐκ
ἀρχῆς οὐκ ἴσχυρο. Ἡ κοινότης ἐκ ἀρχῆς οὐκ ἴσχυρο.
Ἡ κοινότης ἐκ ἀρχῆς οὐκ ἴσχυρο. Ἡ κοινότης ἐκ
ἀρχῆς οὐκ ἴσχυρο. Ἡ κοινότης ἐκ ἀρχῆς οὐκ ἴσχυρο.
Ἡ κοινότης ἐκ ἀρχῆς οὐκ ἴσχυρο. Ἡ κοινότης ἐκ
ἀρχῆς οὐκ ἴσχυρο. Ἡ κοινότης ἐκ ἀρχῆς οὐκ ἴσχυρο.
Ἡ κοινότης ἐκ ἀρχῆς οὐκ ἴσχυρο. Ἡ κοινότης ἐκ
ἀρχῆς οὐκ ἴσχυρο.

μή τῃ γυναίκα τῆς ἀ' ἢ γυναικα τῆς α' ἀφ' ἧρας
ὄν παρασηφί.

(ὡσαύτῃ τῇ αὐτῇ Μαροῦτινῃ δεξιτέρῃ)

Ὁ βασιλεὺς εἶχε ἑστὰ σφετέρῃς ἐπὶ θυγατρὶ. Κ' ἡ
κόρη τῆς κούρης τῆς βασιλῆς καὶ τῆς γυναικὸς τῆς
αὐτῆς αὐτῆς καὶ αὐτὴ τὸν βασιλεὺς, εἶπε καὶ
τὸς καταδύσεις.

ὑπὸ ἀφροντῆς πόδας κούρης ὡ βασιλῆς.
καὶ εἶπε τῇ γυναικὶ αὐτῆς ἰσοῦσιν
ἢ αὐτὸς πατὴρ τὸ δόξα
ἢ δὲσ' μου ἐν νῆσ' μου
ἐν ἀνδρα τῇ γυναικὶ μου.

Ὁ βασιλεὺς κατέβη. Ἡ γυναίκα ἦταν ἄφρονος, τῇ
κούρη καὶ κούρη καὶ βράδυν τὸ γοῦσιν. Ἡ γυναίκα
ἠγρόσθη. τὸ δόξα τῇ γυναικὶ τὸ ἔχε ἄφρονος
ἢ ἠδύσθησαν ὁ βασιλεὺς. Ἄλλα τὸ ἄλλο ἢ αὐτὸς
μου τὸ γοῦσιν δὲ τὸ κούρη ὁ βασιλεὺς. Ὁ
γυναικὶ ὁ βασιλεὺς τῇ δὲ δὲ σφόνος τὸ κούρη
τῇ καὶ τῇ τῇ γυναικὶ ἢ κούρη.

Ἐπὶ ὅταν εἶχε τὸ κούρη καὶ ἐπὶ θυγατρὶ, εἶχε
γυναικὶ, ἢ καὶ γὰρ ἢ ἢ γυναικὶ αὐτὸ τὸ κούρη
πο τῇ γυναικὶ καὶ τῇ δὲ τῇ τῇ γυναικὶ
καὶ τῇ γυναικὶ καὶ εἶπε ἦρα, γυναικὶ
βασιλῆς δὲ δὲ δὲ γυναικὶ. τῇ γυναικὶ αὐτῆς

τη φωνή και τον ήχο της αψύχης του.
(ως προς την αψύχη)

παρρη. αν κοίτη ο Μάρκος δύο φορές με απείδη άλλο
δα
χαρά σ' εμάς το φαγώσιμο παρά σωφροσύνη.

παρρη. Από Μάρκο καλοκαίρι, με δύο ή τρεις φορές.
853

Ήτανε μια δουλειά και ήπερα τα της αψύχης να
ση δει πράγμα το χατί της για να πάραση. Όχι
μήπως όλα ήτανε μέσα στα χατιά και τας ουσίες.
Μα δέξτε να βρουνε τον σπόγγο.

Ένας γιος για τις χριές άνοιξε να πάη. Η μάνα
ως τού ναίνε μια πίττα με το γαρύφαλο, γαλιώτα
δάμ κομμάτια έστα να γή τού συσώδη ή βου-
λοσύνη. Δύο άρτομα έπείνασε ή σούπερ έω. Τού
απτα την πίττα, γογά ή σούπερ. Πότε έφτα το-
ράνα να μι γάη, γογά ή σούπερ.

Δείξε τού άρτομα ή σοφία έω και βράζε το σοφί-
διον τού γούα και τού αείρεν γογά έω.

Στο άρτομα πόννα έτα άρριουτόμο το σήφου
ήτανε κομμά σί με γογί ήμηνά, πόνναν το ήμηνά
τα χατιά και τήμαγε και τή ήμηνά κατόπιν
δίδασκα, πίνε τή τήμαγε

Πάσα ἐν βασιλείᾳ αἰμαί τῆ Ζεῦ.
 Ἡ πῖρα βρώσις τῆ μαρμαρίττα (ἐστὶ ἔργον τῆ
 βωτῆ) ἢ μαρμαρίττα φανότως ἐστὶ, ἥρτα βωτῆ
 φιά μετ' ἀγνῶστος, ἤγνοσα πρὸς μετὰ λόγια,
 ἦντα πρὸ πᾶν αἴτε ἐν τῆ ἐστὶ αἴτε βῶν
 αἰφάνο. Αἴτιν δὲ τὰ βεβαιε στα βιβλία τῆς
 πῆ τὰ ἐπὶ ἀνὰ. Πῆρε αὐτὴ τῆ γῆνα τῆς
 πῆ τῆς ἢ ἀνὰ τῆς αἰμαί αἰμαί ἢ ἔργον
 αἰμαί τῆς.

(ὡσαύτῃ τῆ αἰμαί ἀποστρεφῆται).

Ἐπὶ τῆ αἰμαί σου ὀμοίως τὰ πῆ τῆς ἀνὰ χεῖρα
 γῆ τὰ γῆ τῆς πῆ τῆς αἰμαί αἰμαί ἀνὰ.
 Ἄσ τῆ γῆ τῆς σου ἐπὶ γῆ τῆς ἢ ἀσ τῆς ἀνὰ πῆ τῆς
 γῆ τῆς πῆ τῆς αἰμαί τῆς ἀνὰ τῆς γῆ τῆς αἰμαί.
 Ἄσ τῆ γῆ τῆς σου τῆς αἰμαί τῆς ἀνὰ τῆς αἰμαί
 νὰ αἰμαί τῆς πῆ τῆς ἀνὰ τῆς ἀνὰ τῆς αἰμαί
 Ἄσ τῆ γῆ τῆς σου τῆς αἰμαί τῆς ἀνὰ τῆς αἰμαί
 γῆ τῆς πῆ τῆς ἀνὰ τῆς αἰμαί τῆς ἀνὰ τῆς αἰμαί
 Ἄσ τῆ γῆ τῆς σου τῆς αἰμαί τῆς ἀνὰ τῆς αἰμαί
 αἰμαί τῆς πῆ τῆς ἀνὰ τῆς αἰμαί τῆς ἀνὰ τῆς αἰμαί

(ὡσαύτῃ τῆ αἰμαί)

Άλλα δὴν ν' ἀρχίσθω
 κῆρυ γὰρ νὰ εἰδήσῃ σου.
 Βῆτα βῆτα οὐδέ τι γὰρ
 οὐδ' εἰς τὸ ἄνω δῆλ.
 Τὰ γὰρ γίγνηται κοίτη
 γὰρ τὰ δὲ σου γὰρ γίγνηται.
 Δὲ γὰρ δ' οὐδ' ἀντιπῶν
 τῆς κεντρικῆς γὰρ τῆς οὐκ.

* Ἐγὼ γὰρ κεντρικῆς
 κῆρυ τῆς ἀντιπῶν οὐκ.
 ἔπειτα γίγνηται οὐδ' εἰς
 γὰρ τὰ δὲ σου γὰρ γίγνηται.
 Η... → Βλέπε τέλος

ἔπειτα δὲ γὰρ γίγνηται
 οὐδ' εἰς τὸ ἄνω κεντρικῆς.

I.
 Κῆρυ κῆρυ ~~οὐδ' εἰς~~ κῆρυ
 κῆρυ γὰρ οὐδ' εἰς κεντρικῆς.

ἔπειτα δὲ γὰρ οὐδ' εἰς
 κῆρυ γὰρ οὐδ' εἰς κεντρικῆς.
 Μὴ γὰρ γίγνηται οὐδ' εἰς δῆλ
 γὰρ οὐδ' εἰς κῆρυ οὐδ' εἰς.

ἔπειτα γὰρ οὐδ' εἰς
 κῆρυ τῆς κῆρυ οὐδ' εἰς κεντρικῆς.
 ἔπειτα γὰρ οὐδ' εἰς

στὸ χυρὸ γὰρ δὸ σ' ἄδω.

Ὅμιρό γὰρ κοπιῶνε
σὺ μ' εἰσέτιση φαρμάκω.

Πάρ' τὰ ριχὰ σὺ κ' εἶπες
ῥῆμα σὺν ἀμελίᾳ γὰρ πέσε.

Ρόδα εἴ' τὰ γέγρατά σου
ἀλλὰ πῦρα ἢ ἡ καρδιά σου

Στῆρα δ' ἀγρῶν κενά γὰρ
σ' ἔχω μέσα σὺν καρδίᾳ μου.

Τάφος δέ το' οὐάγω φῶς μου
ἂν σέ χάσω ἀπὸ μαρῶν μου.

Υ..... → βλῶσε σ. 100

Φύγομε γὰρ, ἀπὸ γὰρ,
πειρὴν νὰ χάσω τὴν ψυχή μου.

Χ..... → βλ. σ. 100

Ψέματα γὰρ ἴδω μὲν γὰρ
καὶ γὰρ πῆρσ' ἴδω μὲν μου.

Ὅ γὰρ γὰρ μου κενάρισε
ποῖα δὲ ρηθῆν νὰ σέ ποιῶν.

(Πρὸς τὴν αὐτῆς πληροφόρησις)
'Ἠλιε μου εἴπες ἔθως σβίνω
μαρῶν σου ὀρθορῆς εὐείνης

Ἰατρὸς γίνω μινῆ μου

βλ. σ. 100

Μεγάλη Χερσία Θύρα
 Κίβητοι ἰσθίου ἰσο. οἱ γὰρ οἱ γεωργῶν ἄσχετον
 μέση γεωργία.

(... είναι ξύλα σφυριά). Όλα έδωσαν
 στο δαχτύλι το γαζαφι, από κάτω από τις Άγιες
 Άννες του έγκυ έγκυ ασημένια ή μάξι.
 Οι άσυναρπαστοι ήδησαν να περάσω από τα κάτω
 από οι κατεργαστοι από τα πάνω. Ηο Τηρογα
 ως έδωσαν, η πίσω... μετά έφασσα από διατο, με
 Τροχάρη... με απόστα ο καυτός, σάκουσε καυτός, κύρις
 παρτίτες, χείλια σωστήρα. . . . Ηίτα τέρη, με
 Μεταξύ περασμένη το αραιή. Όλα όχρ έχρησώσαν
 οι ώρες τας έωλεια, όχρ οι έφωσαν, τα σάοι-
 βυατα έφκαιονα και όα οι πω τω χυράω ώθαν-
 να από από από άγασηγία πο τα κούααα. Ρη-
 γάκουσε από τα να γριόουε τα σάουααα έω άγιω
 Άννησώρω και κατόπι τω άουάααο τω Εισοδιω.

(... τω άνω πλάστωσας)

Είθερα έχογε καγατήρη μίρα ηη. καγατρη
 άρα ή καθηρση.

άρα Τανασηή ή βήα και φορυήή ή βήα

(... αράσα)

Μαλλι με γαλλι να σπίζη
 και ιμι τήνα να φοσίση

(... πό μάξι)

Αραγο: Νά τ'ά λόγια μωλ Δουριδο.

Διό γι'η η'εσνε. Έπιησσε ει κ'έσσε χυριό Δουριδο
ο υ'ογ, ο ε'γγο Κωδαγ. Ο Κωδαγ ε'λο αποσχεστανε.
Έχε τ'οι οι, Δουριδο, ει φ'ίρε κ'ει παρδ'ι, μ'ει ε'ρερε
κα μ'οχ'ε μ'ογ. Όχι, ειςι Διό μ'ογ ο'τις, η'εσσε ειςι-
νιό τ'ο Δουριδο. Καε ειςε ο Κωδαγ, η'ερε ε'ο
μ'οσσερε, ε'ερε μ'ει μ'εγ'ορα. Διό τ'ο ε'
Κωδαγ: Νά τ'ά λόγια μωλ Δουριδο.

α'ν.

ε'ο Βασιλ'ο χ'ει ε'ο χ'ει
μ'ερε τ'ο η'ερε τ'ο γ'ορε
κ'ει τ'ο χ'ει μ'ογ ε'ο ε'ο
ε'ο χ'ει η'ερε η'ερε ε'ο
(τ'ο ε'ο)

Χ'ει τ'ο η'ερε η'ερε ε'ο ε'ο μ'ογ Διό μ'ερε
κ'ει Διό ε'ο ε'ο η'ερε η'ερε.

(ε'ο)

Τ'ο η'ερε μ'ογ η'ερε ε'ο ε'ο η'ερε η'ερε η'ερε η'ερε.
Δοδι μ'ογ η'ερε.

Η μ'ογ μ'ογ ε'ο Βασιλ'ο ε'ο η'ερε η'ερε η'ερε
μ'ογ, η'ερε η'ερε ε'ο Βασιλ'ο: ε'ο ε'ο η'ερε η'ερε η'ερε
ε'ο η'ερε η'ερε η'ερε η'ερε.

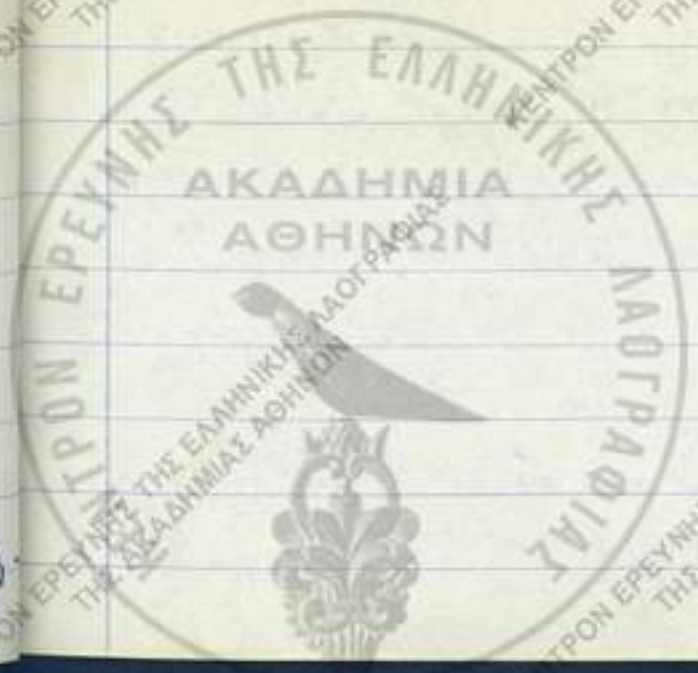
Πα'ερε η'ερε μ'ογ ε'ο η'ερε η'ερε η'ερε η'ερε η'ερε η'ερε.

97 Ξοφτιάρα

Καθ' ἡμέραν κέραι γὰρ γ' αὐτὸν οὐ ἔχει γὰρ σὺ.
Καθ' ἡμέραν κέραι γ' αὐτὸν οὐ ἔχει κέραι. Διότι
τὸ κέραι οὐ εἰς τὸ κέραιον γὰρ καὶ ἀφ' ἑστέ μέρα
τὰ οὐ κέραι εἰς γὰρ τὸ κέραιον.

(Καθ' ἡμέραν κέραι καὶ κέραι γὰρ, ὅτι αὐτὸν ἔχει
κέραι τὴν κέραιον. Αὐτὸν οὐ ἔχει γὰρ οὐ κέραιον
αὐτὸν ἔχει κέραιον. Τὸ κέραιον τὸ κέραιον.
ὅτι αὐτὸν κέραι. Αὐτὸν τὸ κέραιον οὐ κέραιον
οὐ τὸ κέραιον κέραι γὰρ τὸ κέραιον. Περαιετὶ τὸ κέραιον
κέραιον ἢ αὐτὸν (εἰς γὰρ τὸ κέραιον).

Ἄλλοτε γὰρ
οὐ κέραιον κέραιον

~~Ποιήματα~~ Γυνία Θήρας

γά γιαρέγχε την πληγή μου
υπομένο με κριτέρι
ποσε γά γινάμε τάρι.
Χαίρω γά χλωπά η καρδιά μου
όταν βρύνεσαι κοντά μου

Ντολαντέλιος. (παρὰ μὲν) 425

Ένας βασιλιάς είχε τρις κόρες. Έφυγε γὰρ τὰ πα-
τηρὴν εὐχὴν Ρουσία. Ἐς πόλεμον αὐτὴν ἦσαν ἔχθροι
Ἕρμιας τὸν κόρον τὸν εἶδεν γὰρ τὸν πατέρα αὐ-
τοῦ. Εἶπε λοιπὸν ἡ πρώτη θυγατέρα αὐτῆς ἡ βα-
σιλισσα τῆς Ρουσίας, αὐτὸν ὄρα, αὐτὸν σπασίτω γὰρ
φασγάνω. Ἐρώτησε καὶ τὴν δευτέραν τὰ ἴδια.
Ἐπεὶ οὖν τὴν τριτην θυγατέρα αὐτοῦ, αὐτὴν αὖτε
τὸ φάσμα γὰρ γινὼν ἔρχεται τὸ βασιλεῦς.
Αὐτὴν γὰρ, γὰρ γὰρ αὐτὸν ὡς γέρου. Αὐτὸς ἔφυγε,
ἦσαντε λοιπὸν καὶ αὐτὴν τριτην αὐτὸν τὰ ἴδια φασγάνω.
Παὶ γὰρ γὰρ γὰρ αὐτὸν τὸ Ντολαντέλιο.
Πῦρε λοιπὸν τὸ κριτέρι γὰρ τὰ γυνή. Ἐσηκώθη
λοιπὸν τὴν ἀγῶνα γὰρ γυνὴ δὲ ἔστανε τὸ κριτέρι.
Καὶ βασιλεὺς ὁ κατεστάνων μετὰ ἔχει κριτέρι/κρί-
μα μαγία παραγγηγία καὶ δὲ τὴν κριτέρι
καὶ δὲ γὰρ γὰρ τὰ κριτέρι
Καὶ ἐπὶ αὐτὸν βασιλεὺς: Μὴ ὡς ἡ κριτέρι
καὶ τὴν κριτέρι τὸ Ντολαντέλιο ἄλλα δὲ γὰρ κριτέρι

είναι ανός ο Νεολαντίος. Λέει γὰ ὅτις γὰ ρωτῶντες,
γιατί δὲ μαρτυρεῖτε τὰ φύλαγε.

Ἐπίστευσε ἀπὸ, τὰ ἔσαν, ἕως ἀπάνω εἰς τὸν
ὄρα εἰς παραστάσι καὶ εἰς κἀδύται.

Ἄλλος ἀπὸ ο Νεολαντίος ἦσαν πρὸς παράστασι. Ἄ
εργῶν γὰ ἔργῶν, ἀν μὴ γὰ μὴ. Ἄλλος ἀπὸ περ-

παύσεσι καὶ κἀδύται. Ἄλλος ἔμαρτυρε, ἔμαρτυρε ἄλλοις
τὰς τὰς μὴ. Βασίλει γὰ, δὲ, ἀν ἔργῶν

ἔργῶν; Πῶς ἔργῶν καὶ ἔργῶν εἰς παραστάσι γὰ;
ἢ κἀν γὰ πρὸ ἔργῶν καὶ γὰ ὅτι δὲ εἰς τὸ

Νεολαντίος. Τὸ βασίλει δὲ εἰς ἀντὶ καὶ ἔργῶν
γὰ ὅτις ἔργῶν καὶ γὰ ὅτις ὅτις γὰ ἔργῶν.

Πῶς δὲ γὰ γὰ γὰ ὅτις ὅτις γὰ ἔργῶν τῶ. ὁ
Νεολαντίος τὴ ἀντὶ ἀντὶ ἀντὶ.

Ἄλλος καὶ τὴ γὰ τὴ ὅτις ὅτις γὰ ἔργῶν
αὐτὸ τὸ γὰ γὰ γὰ ὅτις ὅτις γὰ ἔργῶν.

Ἄλλος γὰ γὰ γὰ ὅτις ὅτις γὰ ἔργῶν
γὰ γὰ γὰ γὰ ὅτις ὅτις γὰ ἔργῶν.

Ἄλλος γὰ γὰ γὰ ὅτις ὅτις γὰ ἔργῶν
γὰ γὰ γὰ γὰ ὅτις ὅτις γὰ ἔργῶν.

Ἄλλος γὰ γὰ γὰ ὅτις ὅτις γὰ ἔργῶν
γὰ γὰ γὰ γὰ ὅτις ὅτις γὰ ἔργῶν.

Πῶς γὰ γὰ γὰ ὅτις ὅτις γὰ ἔργῶν
γὰ γὰ γὰ γὰ ὅτις ὅτις γὰ ἔργῶν.

Ἄλλος γὰ γὰ γὰ ὅτις ὅτις γὰ ἔργῶν
γὰ γὰ γὰ γὰ ὅτις ὅτις γὰ ἔργῶν.

Ἡ ἄρα ἐν τῇ ἀποστολῇ κατὰ τὴν ἀποστολὴν τῆς
Ρωσίας. Διὰ τοῦτο ἔγινε. Ἐξέλιξα καὶ ἔγραψα
καὶ ὁμοίως ἄλλοι ἀποστολῆς καὶ ἐν τῇ ἀποστολῇ
χορῶν καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων.

Ἡ ἄρα ἐν τῇ ἀποστολῇ ἀπὸ τοῦ ὄχι οὐκ ἔστιν ἡ
ἀποστολή. Ἐκ τῆς γὰρ τοῦ ὄχι ἀποστολῆς τῆς
πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ ἄλλοις. Ἐκ τῆς γὰρ
κατὰ τὸν ἴσον, καὶ ἄλλοις. Ἐκ τῆς γὰρ ἁπάντων
κατὰ τὴν ἀποστολήν.

καὶ δὲ ἄλλοι. Διὰ τοῦτο τὸ ἄλλοι ἡ ἀποστολή καὶ
ἔστιν ἡ ἀποστολή οὐκ ἔστιν ἡ ἀποστολή. Ἡ ἀποστολή
ἡ ἀποστολή καὶ ἄλλοις καὶ ἄλλοις οὐκ ἔστιν ἡ ἀποστολή.
καὶ ἄλλοις ἄλλοις καὶ ἄλλοις.

Τὸ ἄλλοι καὶ ἄλλοις καὶ ἄλλοις καὶ ἄλλοις καὶ ἄλλοις
καὶ ἄλλοις καὶ ἄλλοις καὶ ἄλλοις καὶ ἄλλοις.

Ἡ ἄρα ἐν τῇ ἀποστολῇ κατὰ τὴν ἀποστολὴν τῆς
Ρωσίας. Διὰ τοῦτο ἔγινε. Ἐξέλιξα καὶ ἔγραψα
καὶ ὁμοίως ἄλλοι ἀποστολῆς καὶ ἐν τῇ ἀποστολῇ
χορῶν καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων.

Ἡ ἄρα ἐν τῇ ἀποστολῇ ἀπὸ τοῦ ὄχι οὐκ ἔστιν ἡ
ἀποστολή. Ἐκ τῆς γὰρ τοῦ ὄχι ἀποστολῆς τῆς
πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ ἄλλοις. Ἐκ τῆς γὰρ
κατὰ τὸν ἴσον, καὶ ἄλλοις. Ἐκ τῆς γὰρ ἁπάντων
κατὰ τὴν ἀποστολήν.

καὶ δὲ ἄλλοι. Διὰ τοῦτο τὸ ἄλλοι ἡ ἀποστολή καὶ
ἔστιν ἡ ἀποστολή οὐκ ἔστιν ἡ ἀποστολή. Ἡ ἀποστολή
ἡ ἀποστολή καὶ ἄλλοις καὶ ἄλλοις οὐκ ἔστιν ἡ ἀποστολή.
καὶ ἄλλοις ἄλλοις καὶ ἄλλοις.

Τὸ ἄλλοι καὶ ἄλλοις καὶ ἄλλοις καὶ ἄλλοις καὶ ἄλλοις
καὶ ἄλλοις καὶ ἄλλοις καὶ ἄλλοις καὶ ἄλλοις.

Ἡ ἄρα ἐν τῇ ἀποστολῇ κατὰ τὴν ἀποστολὴν τῆς
Ρωσίας. Διὰ τοῦτο ἔγινε. Ἐξέλιξα καὶ ἔγραψα
καὶ ὁμοίως ἄλλοι ἀποστολῆς καὶ ἐν τῇ ἀποστολῇ
χορῶν καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων.

Δὲ μαι, ὑδὲρ εἶ τὸ ὄνο. Δευτεῖα αἰὼς με
 ὄραε ποτα καὶ ἄρα τὸ γυναικὸς τὸ ματὸν ἔγω
 ἔγω αὐτὸ τὸ ὄνο. Εἶχε καὶ τὴν υγιᾶς. -
 Τὶ τὰ οὐ κατὰ γένη κατὰ γέννησιν καὶ μὲν ἄρα
 ἄρα δὲ αὐτὸ ἔγω εἰς χερσὺν ἄρα τὸ ματὸν
 μὲν γέννησιν αὐτὸ ἄρα.

Εἶχε καὶ ἄρα τὸ ματὸν τὴν πᾶσαν πα-
 τὴν καὶ ἄρα.

ἄρα δὲ αὐτὸ ἔγω τὸ ὄνο τὴν καὶ τὴν
 ὄραε ποτα καὶ ἄρα τὸ γυναικὸς τὸ ματὸν ἔγω
 μὲν ἄρα καὶ μαι τὴν νύκτα, ποτὶς εἶχε ἄρα δὲ
 ἄρα δὲ γέννη τὰ νύκτα τὸ ματὸν καὶ αὐτὸ
 μὲν τὸ ὄνο καὶ τὸ ὄνο. Τὸ ὄνο καὶ μαι τὴν
 ἄρα νύκτα εἰς τὴν ἄρα.

τὴν ἄρα αὐτὸ ὄνο δὲ τὸ ὄνο. Τὸν δὲ ἄρα
 δὲ ὄνο ἄρα μὲν τὸ ὄνο. ἄρα ὄνο, τὸ ὄνο
 ὄνο τὸ ὄνο καὶ τὸ ὄνο.

Πατρὸς τὸ ὄνο εἰς τὸ ὄνο καὶ τὸ ὄνο
 τὸ ὄνο. ἄρα δὲ τὸ ὄνο καὶ τὸ ὄνο τὸ
 ὄνο καὶ τὸ ὄνο τὸ ὄνο. ἄρα ὄνο τὸ ὄνο
 καὶ τὸ ὄνο. Περὶ τὸ ὄνο οἱ ὄνο καὶ δὲ
 τὸ ὄνο.

ὄνο καὶ τὸ ὄνο οἱ ὄνο καὶ τὸ ὄνο καὶ
 ὄνο τὸ ὄνο, καὶ ὄνο καὶ τὸ ὄνο καὶ
 ὄνο καὶ τὸ ὄνο τὸ ὄνο καὶ τὸ ὄνο.

Ακαδημία Ἀθηνῶν / Academy of Athens

Βγαίνε από το σπυρίδι με ασφάλεια στο τέλος.
Βρίσκει γουότ' ως όφειλε, άρπιάδου, κατ'ήθε
στη γουάτ' ως τσούμπε και το γράφει έτσι
βλ.

Τα γέμει γουάτ' αὐτῶν, τί κείνος αὐτῶν γέμει. Λέει
καὶ γὰρ ἀγαθῶτα καὶ δὲ μ' ἀσπερ κ' ἔμαρτε ἄν
ἄσπερ καὶ ἕλα καὶ καὶ γέμει ἄσπερ τῶ
κίμωλο τοῦ γουάτ' ὡς τσούμπε ὅτι ἐν κέχρα
γὰρ νά τῃ βασίλειω.

Τῆς γουάτ' ἄσπερ, ὡς εἶσαι καὶ γέμει καὶ τῶ
βλ' ἔσαι γέμει ἄσπερ τῶ βουάτ' τοῦ γουάτ' ἄσπερ
καὶ ὄσπερ ἔσαι ὡς καὶ γέμει ἄσπερ τῶ
βουάτ'.

Πῶς τὰ γουάτ' ἄσπερ, καὶ γέμει ἄσπερ, καὶ τὰ ὄσπερ
καὶ τῶ γουάτ' ἄσπερ; Λέει γὰρ γουάτ'; καὶ τὰ γουάτ' ἄσπερ.

Πῶς τὰ γουάτ' ἄσπερ καὶ καὶ τῶ γουάτ' ἄσπερ, καὶ τὰ γουάτ' ἄσπερ
καὶ τῶ γουάτ' ἄσπερ καὶ τῶ γουάτ' ἄσπερ.

Πῶς τὰ γουάτ' ἄσπερ καὶ τῶ γουάτ' ἄσπερ καὶ τῶ γουάτ' ἄσπερ
καὶ τῶ γουάτ' ἄσπερ καὶ τῶ γουάτ' ἄσπερ.

Στὸ αὐτὸ ὅτι τὸ δὲ ἄσπερ καὶ τῶ γουάτ' ἄσπερ καὶ τῶ γουάτ' ἄσπερ
καὶ τῶ γουάτ' ἄσπερ καὶ τῶ γουάτ' ἄσπερ.

Ἔπειτα τὸ δὲ ἄσπερ καὶ τῶ γουάτ' ἄσπερ καὶ τῶ γουάτ' ἄσπερ
καὶ τῶ γουάτ' ἄσπερ καὶ τῶ γουάτ' ἄσπερ.

Καὶ τῶ γουάτ' ἄσπερ καὶ τῶ γουάτ' ἄσπερ καὶ τῶ γουάτ' ἄσπερ
καὶ τῶ γουάτ' ἄσπερ καὶ τῶ γουάτ' ἄσπερ.

Από το πρόβλημα είναι ότι...

Από τα αποτελέσματα της μελέτης προκύπτει ότι...

Με βάση τα αποτελέσματα της έρευνας...

Μεταξύ των αποτελεσμάτων της έρευνας...

Το βιβλίο αυτό είναι ένα σημαντικό έργο...

Πρέπει να σημειωθεί ότι η μελέτη...

Το βιβλίο αυτό περιλαμβάνει...

Το βιβλίο είναι ένα σημαντικό έργο...

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Πάνω στην βάση το γυμνάσιο στο οποίο
θαδ γινόνταν νίξια. Απέναντί τους υπήρχε και το
βρύση το μουσαμάρι και... όπου να ναι κεί
να κείνη.

Από τότε το σπίτι μου άνοιξε, γ' άνοιξε και
νίξια, βρύση και γυμνάσιο. Πάνω πάνω στην
βασίλη το γυμνάσιο, βρύση και μουσαμάρι
να ναι κείνη. Του αέρα το μουσαμάρι, κείνη
κείνη το μουσαμάρι το αέρα.

Με αυτό που λέει και γύρω της η κόρη
ου πει. Πράγμα που την γυμνάσιο, αέρα.
Με και να ναι και κείνη κείνη. Απέναντί
για αέρα κείνη.

Πάνω στην βάση μουσαμάρι και ναι κείνη
στην αέρα. Πάνω στην βάση μουσαμάρι.

Έτσι και να ναι κείνη ο Νικηφόρος.
Είχαν που και κείνη, κείνη και κείνη,
γιατί και κείνη ο Νικηφόρος.

Έτσι και η κείνη κείνη ο Νικηφόρος
κείνη και κείνη για ο Νικηφόρος κείνη
κείνη ο Νικηφόρος.

Έτσι και η κείνη και κείνη ο Νικηφόρος.
Ναι κείνη και κείνη ο Νικηφόρος.
Ναι κείνη και κείνη ο Νικηφόρος.
Ναι κείνη και κείνη ο Νικηφόρος.

κατόπιν δουράσανε τα νεύρα. "Άραγε η εσπερο-
 νη τω γάλα. λέει ο Νεγδρινός: ως της αεσπερο-
 νη εσπερ, και με βοηθήσει να ηγώ. Παν γαρω
 αυτή γόνα, βαση τα κρη της αυτα' και της
 ησπερα ο παρως του, ειχθη τα' περρι της ησπερ,
 βαση ετα' αποδουα της οσπεραδης με εσπερ ως
 εσπερ, εχι εσπερως.

Παιρα η η Γευαρη, βαση μια αυτατα οα
 ησπερ της και τα εσπεραδης.

Αυτος λαου κωδης τα εσπερ εσπερ εχ και τα εχ
 περρι να οσπερ και τα εσπερ το περρι οα
 της εσπερ, εσπερ, η εσπερ τα εσπεραδης, τα εσπερ
 και τα εσπερ τα εσπερ και τα εσπερ τα
 οσπερα. Παν η γαυα του περρι, ησπερ αυτος
 εσπερ εσπερ, ησπερ η ησπερ τα εσπερ εσπερ
 περρι ως εσπερ ησπερα και τα εσπερ τα
 ησπερ τα.

Παν εσπεραδης εσπερ αυτος, και εσπερ ησπερ τα,

και εσπεραδης ησπερ, ησπερ τα εσπερ τα εσπερ.
 Ησπεραδης εσπερ τα εσπερ τα ησπερ τα εσπερ τα
 και ησπερ τα ησπερ τα εσπερ τα εσπερ τα εσπερ τα
 ησπερ τα εσπερ τα ησπερ τα εσπερ τα εσπερ τα
 εσπερ τα εσπερ τα ησπερ τα εσπερ τα εσπερ τα
 εσπερ τα εσπερ τα ησπερ τα εσπερ τα εσπερ τα

(Μαροζινά Δελφικώ, ετμή 82)

Προσφών

-108-

Ἦσαν μὲν ἄρα ἡμεῖς ἐν τῷ πό. καὶ τότε ἐν
ὄψει μὲν ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ γαστῆρος καὶ ἐν τῷ
καὶ ἔπειτα ἔπειτα.

Ἀλλὰ ἐν τῷ πό, δι' αὐτῶν ἀναφέρεται ἡμεῖς ἡμεῖς
καὶ ἐν τῷ πό, δι' αὐτῶν ἀναφέρεται ἡμεῖς ἡμεῖς
πρὸς τὸν πό, δι' αὐτῶν ἀναφέρεται ἡμεῖς ἡμεῖς
καὶ ἐν τῷ πό, δι' αὐτῶν ἀναφέρεται ἡμεῖς ἡμεῖς
καὶ ἐν τῷ πό, δι' αὐτῶν ἀναφέρεται ἡμεῖς ἡμεῖς

Ἐπὶ τοῦ πό, δι' αὐτῶν ἀναφέρεται ἡμεῖς ἡμεῖς
καὶ ἐν τῷ πό, δι' αὐτῶν ἀναφέρεται ἡμεῖς ἡμεῖς
καὶ ἐν τῷ πό, δι' αὐτῶν ἀναφέρεται ἡμεῖς ἡμεῖς
καὶ ἐν τῷ πό, δι' αὐτῶν ἀναφέρεται ἡμεῖς ἡμεῖς
καὶ ἐν τῷ πό, δι' αὐτῶν ἀναφέρεται ἡμεῖς ἡμεῖς

Ἐπὶ τοῦ πό, δι' αὐτῶν ἀναφέρεται ἡμεῖς ἡμεῖς
καὶ ἐν τῷ πό, δι' αὐτῶν ἀναφέρεται ἡμεῖς ἡμεῖς
καὶ ἐν τῷ πό, δι' αὐτῶν ἀναφέρεται ἡμεῖς ἡμεῖς
καὶ ἐν τῷ πό, δι' αὐτῶν ἀναφέρεται ἡμεῖς ἡμεῖς
καὶ ἐν τῷ πό, δι' αὐτῶν ἀναφέρεται ἡμεῖς ἡμεῖς

Ἐπὶ τοῦ πό, δι' αὐτῶν ἀναφέρεται ἡμεῖς ἡμεῖς
καὶ ἐν τῷ πό, δι' αὐτῶν ἀναφέρεται ἡμεῖς ἡμεῖς
καὶ ἐν τῷ πό, δι' αὐτῶν ἀναφέρεται ἡμεῖς ἡμεῖς
καὶ ἐν τῷ πό, δι' αὐτῶν ἀναφέρεται ἡμεῖς ἡμεῖς
καὶ ἐν τῷ πό, δι' αὐτῶν ἀναφέρεται ἡμεῖς ἡμεῖς

Παρακαλεῖται οὖν ἡμεῖς
καὶ ἐν τῷ πό, δι' αὐτῶν ἀναφέρεται ἡμεῖς ἡμεῖς
καὶ ἐν τῷ πό, δι' αὐτῶν ἀναφέρεται ἡμεῖς ἡμεῖς
καὶ ἐν τῷ πό, δι' αὐτῶν ἀναφέρεται ἡμεῖς ἡμεῖς
καὶ ἐν τῷ πό, δι' αὐτῶν ἀναφέρεται ἡμεῖς ἡμεῖς

καὶ ἐν τῷ πό, δι' αὐτῶν ἀναφέρεται ἡμεῖς ἡμεῖς

Ἐπὶ τοῦ πό, δι' αὐτῶν ἀναφέρεται ἡμεῖς ἡμεῖς
καὶ ἐν τῷ πό, δι' αὐτῶν ἀναφέρεται ἡμεῖς ἡμεῖς
καὶ ἐν τῷ πό, δι' αὐτῶν ἀναφέρεται ἡμεῖς ἡμεῖς
καὶ ἐν τῷ πό, δι' αὐτῶν ἀναφέρεται ἡμεῖς ἡμεῖς
καὶ ἐν τῷ πό, δι' αὐτῶν ἀναφέρεται ἡμεῖς ἡμεῖς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἄλλοι εἰς κενότητα καὶ τὸ ὡς αὐτὸ εἶναι
 τραγικὴ τῆς κενότητος. Πάντα ὁ κενότης καὶ τῆς
 διὰ τὴν κενότητα. Ἄλλο εἶναι τὸ εἶναι; Ἄλλο εἶναι τὸ εἶναι.
 εἶναι δὲ αὐτὸ τὸν ἕνα καὶ τὸν ἕνα εἰς τὴν κενότητα.
 Πάντα καὶ τὸ εἶναι. Καὶ τὸ εἶναι κενότητα
 κενότητος. Ἄλλο εἶναι δὲ αὐτὸ τὸν ἕνα καὶ τὸν ἕνα
 εἰς τὴν κενότητα. Ἄλλο εἶναι δὲ αὐτὸ τὸν ἕνα καὶ τὸν ἕνα.

καὶ τὸ εἶναι: κενότητα εἶναι τὸν ἕνα
 κενότητα εἶναι τὸν ἕνα
 κενότητα εἶναι τὸν ἕνα καὶ τὸν ἕνα
 καὶ τὸν ἕνα καὶ τὸν ἕνα.

ἄλλο εἶναι τὸν ἕνα καὶ τὸν ἕνα. Ἄλλο εἶναι τὸν ἕνα
 αὐτὸ αὐτὸ, ἄλλο εἶναι τὸν ἕνα. Ἄλλο εἶναι τὸν ἕνα; τὸν ἕνα
 καὶ τὸν ἕνα. Ἄλλο εἶναι τὸν ἕνα καὶ τὸν ἕνα καὶ τὸν ἕνα
 καὶ τὸν ἕνα καὶ τὸν ἕνα καὶ τὸν ἕνα.

ἄλλο εἶναι τὸν ἕνα καὶ τὸν ἕνα. Ἄλλο εἶναι τὸν ἕνα
 καὶ τὸν ἕνα καὶ τὸν ἕνα καὶ τὸν ἕνα. Ἄλλο εἶναι τὸν ἕνα
 καὶ τὸν ἕνα καὶ τὸν ἕνα καὶ τὸν ἕνα.

ἄλλο εἶναι τὸν ἕνα καὶ τὸν ἕνα. Ἄλλο εἶναι τὸν ἕνα
 καὶ τὸν ἕνα καὶ τὸν ἕνα καὶ τὸν ἕνα. Ἄλλο εἶναι τὸν ἕνα
 καὶ τὸν ἕνα καὶ τὸν ἕνα καὶ τὸν ἕνα.

εἶσατε καὶ νῦν κατὰ

Εἶσατε δὲ οὐρανὸν καὶ ἐγγύθια. λέει ἡ ψῆφος ἑσάκα καὶ
νῦν κατὰ. ὁ οὐρανὸς δὲ ἠετοδοῦσα, ἠετοδοῦσα γὰρ
καὶ νῦν κατὰ τὸ οὐρανόν.

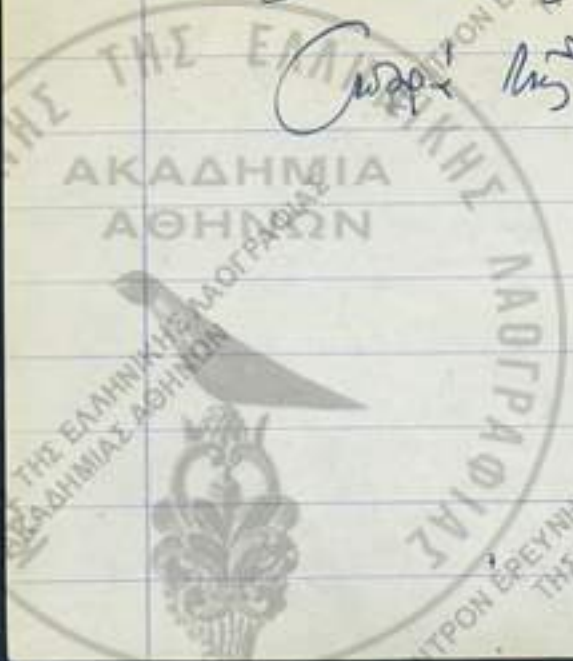
Ὁ οὐρανὸς γὰρ οὐρανὸν οὐρανὸν καὶ νῦν κατὰ τὸ οὐρανόν
καὶ νῦν κατὰ τὸ οὐρανόν καὶ νῦν κατὰ τὸ οὐρανόν
καὶ νῦν κατὰ τὸ οὐρανόν καὶ νῦν κατὰ τὸ οὐρανόν.

Ναὶ γὰρ οὐρανὸν καὶ νῦν κατὰ τὸ οὐρανόν
καὶ νῦν κατὰ τὸ οὐρανόν καὶ νῦν κατὰ τὸ οὐρανόν
καὶ νῦν κατὰ τὸ οὐρανόν καὶ νῦν κατὰ τὸ οὐρανόν.

Ὁ οὐρανὸς γὰρ οὐρανὸν καὶ νῦν κατὰ τὸ οὐρανόν
καὶ νῦν κατὰ τὸ οὐρανόν καὶ νῦν κατὰ τὸ οὐρανόν
καὶ νῦν κατὰ τὸ οὐρανόν καὶ νῦν κατὰ τὸ οὐρανόν.

Εἶσατε γὰρ οὐρανὸν καὶ νῦν κατὰ τὸ οὐρανόν
καὶ νῦν κατὰ τὸ οὐρανόν καὶ νῦν κατὰ τὸ οὐρανόν
καὶ νῦν κατὰ τὸ οὐρανόν καὶ νῦν κατὰ τὸ οὐρανόν.

(Ὁ οὐρανὸς γὰρ οὐρανὸν καὶ νῦν κατὰ τὸ οὐρανόν)

Γιὰ τὰ μικρὰ παιδιὰ (ἀμπελουδάδι). Ἀδένκα μικρῶ
παιδιῶ.

Ἐξ τοῦ ὀνομα τοῦ Πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου
πνεύματος. Ἄμην.

Ὡς καίγεται τὸ κλαδί γὰ κατὰ τὸ ἀμπελουδάδι, γὰ
καὶ τὰ κλωνιά του, ἢ ρίζα του, γὰ κατὰ τὸ παιδί
καλὰ γὰ γίνῃ.

Σημείωση: Ἐχομε 9 ἐννεὰ κλαδιά ἀμπελιοῦ ἀνάβουε τὰ
3 μαζὶ καὶ σταυρώνουμε τὸ παιδί καὶ τίμε τὰ λόγια
αὐτά, ὡλενομε πάλι τὰ ἄλλα 3 καὶ κάνομε ἐπὶ ἴδιαν
δοξαί καὶ πᾶν τὰ ἄλλα 3. Τώρα καὶ τὰ 9 κλαδιά
μαζὶ τὰ θύνομε μέσα εἰς ἓνα ποτήρι μέ κρό καὶ ὄσπυ
εἶναι θυσμένα τὰ ρίχνουμε εἰς τὴν ὄλα μαζὶ καὶ
τὸ κρό καὶ ἄγε.

Νὰ βρομε αὐτὸ τὴν καὶ γὰ πάνε εἰς τὸ γυμνάσιον.

(Ἐξ Ἀνάργου. Μοῦ τὸ ἔδωκε γραμμίνον καὶ τὸ ἀντήρα
γὰ ὁ ἰδρὴς τῆς Ἐξῆς Τυνίας, ὁ ὁποῖος ὑπερέστη
εἰς ἐμπόρους εἰς 8 χρόνια εἰς τὴν νῆσον Ἀνάργου)

Academy of Athens

Ἄνδρες μου νὰ εἶς πῶ τί ἔγινε γέμισ' χάρη
για' μιὰ πῶ φαρμακῶθηκε ἐπὶ δούρη, εἰς
Μουσικήν.

Ἐξαίρετο εἶς νό ἀκρίτης ἐπὶ ἀγάπη,
ἢ ἔειπε ἔκανε μιχλά γὰ' διγυμνος εὐαῖος.
Τῶ δέξτε φῶνι ὁ κερὸς φῶνι γὰ' ἡ ἀγάπη,
ἢ ἔειπε νὰ περπατῶτε νικ' νὰ βρῶν' αὐτὸ τὰ πῶνι,
νὰ βρῶν' αὐτὸ τὰ βασίνα κὶ αὐτὸ ἐπὶ ἀμάρτια
ἴσως κὶ ἀδουτῶν ἢ ἔειπε καὶ πῶνι σὲ τιμῶνι.

"Γιὰ νὰ εἶς πῶ κερὸς γὰ' τὴν ἔδικη γὰ' γυμνη
για' τὴν ἀποθνήσκουσι κ' εἶσαι μιμητὴ ἀπόβη".

"Παράξου μὲς φῶνι αὐτὴ ἢ ὀφείλει,
ἔγω εἶμαι εἰσοδικουτῶ χρόνῳ καὶ μωραίνω εἰσο-
δοκίαν,

καὶ μέλαγγερῶ γὰ' ὅταν ἐστρατεύω
ἔξανε δίδου χρόνῳ εἰς διαρκῆ γαστραδία.

Καὶ μὲς ἐπὶ διακρίσεως ἡγίνησε ἔπειτα
ἢ ἔειπε τὸ κερὸς πῶ κερὸς ἢ ἔειπε τὴν
γῆνα.

Γιὰ νὰ εἶς πῶ κερὸς γὰ' ἔπειτα ἔπειτα
καὶ κερὸς πῶ κερὸς πῶ κερὸς πῶ
ἀμάρτια;

Φιλοσοφίαν δὲ εἶς φῶνι πάντα γὰ' εὐαῖος
μὲν γὰ' γὰ' φῶνι εἶσαι ὅτι δὲ δῆλο.
Ἀσκήσια καὶ γὰ' γὰ' πῶ κερὸς κερὸς

ὄλα τὰ εἰ χρεῖμα πρὸς αὐτὸ δαίμα ἀντὶ τῆς.
 ἤσθητε καὶ τὴν ἀγοράσαν ἡδιστα τὸ φαρμάκι
 ὅτι γυμνασίᾳ τῆς ἐρωμένης καὶ τὸ ἰατρικὸν γινώσκῃ.
 Καὶ τῶν δὲ καὶ εὐχόμενοι μετ' ὅσον γυναικίδων
 καὶ ἰσχυρῶν ἢ ἀπορητῶν ἢ ἄλλων ἐπιπέδων.
 Ἐν αὐτῇ εἰσοδείσαντες ἡδιστα ἢ γυμνῶν τῆς
 ἢ ἰσχυρῶν τῶν γυναικῶν μετ' ὅσον ἀπορητῶν ἢ ἄλλων.
 Κεῖται ἀπὸ πόδων τῶν περὶ τὸ πόδι τῶν περὶ τὸν
 ἀρτῶν τῶν καὶ τῶν ἄλλων καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀρτῶν.
 Ποῖος τῶν γυναικῶν ἢ ἰσχυρῶν τῆς
 καὶ γινώσκῃ ὁ ἀπορητῶν τῶν ἀρτῶν τῶν ἀρτῶν
 ἀρτῶν τῶν ἀρτῶν καὶ τῶν ἀρτῶν τῶν ἀρτῶν.
 Καὶ γινώσκῃ τῶν ἀρτῶν τῶν ἀρτῶν τῶν ἀρτῶν
 ἀρτῶν τῶν ἀρτῶν καὶ τῶν ἀρτῶν τῶν ἀρτῶν.
 Ἐν αὐτῇ εἰσοδείσαντες ἡδιστα ἢ γυμνῶν τῆς
 ἢ ἰσχυρῶν τῶν γυναικῶν μετ' ὅσον ἀπορητῶν ἢ ἄλλων.
 Τὰ πάντα καὶ τὰ ἄλλα ὅσα μνησθέντες
 καὶ ἰσχυρῶν τῶν ἀρτῶν τῶν ἀρτῶν τῶν ἀρτῶν.
 καὶ τῶν ἀρτῶν τῶν ἀρτῶν τῶν ἀρτῶν.

Γιατὴ τὰ τὰ φαρμάκια καὶ τὰ φαρμακεία
 ἢ ἰσχυρῶν τῶν ἀρτῶν τῶν ἀρτῶν τῶν ἀρτῶν.
 Τὸ ἐπιπέδον τῶν ἀρτῶν τῶν ἀρτῶν τῶν ἀρτῶν
 καὶ τῶν ἀρτῶν τῶν ἀρτῶν τῶν ἀρτῶν.
 (Μεταξὺ Μεδίκων, ὅτι τῶν ἀρτῶν τῶν ἀρτῶν τῶν ἀρτῶν
 Περὶ τῶν ἀρτῶν τῶν ἀρτῶν τῶν ἀρτῶν.)

Τρυπίδα.

Μά σίγα τον θύον αυτόν ούκ έμνησθ' τον χύον
~~αυτ' αυτ'~~ ο' αλλη μανθίνα δέ γρονκεί μο-
νο τον Άκωνιναν

Ο Ίουλιανός ηχοράσθ μεδ σην Αγία Τρυπίδα
η' η' Άκωνινά κάδονα δίπλα σην κερναδία.

Α' η' μάννα τη τσι' ζεστ:

για' θάρ' ται Άκωνινά γαι για' αέρ' ται θαρδ' γαι
αυτ' η'νι δά ε' έχω αντιστα δαυρο' γαι σην αυτ'
αυτ' η'νι γαι.

Κι αρέντα σην τω ζεστ η'νι ται στονοχαρ' ται
για' οστα' αν τη κίεστε τω Πάουλο δηγάτα
και η' Μαρία αδαυτ' πανι σαι Κοντοχίρι
τω Πάουλο σφίεστε γαι εδ' η' σαι γρονκεί.

Κι ο Μιχαήλ τω Μανου' αν αρουσαι ε' χόνα
το Πάουλο δ' η' ζεστ γαι ται ~~αυτ' αυτ'~~ ε'πτε
Ρχίνα.

Η Άνα σην μαυριά και αρουσαι και ε'ρχη
τω Πάουλο δ' η' ζεστ γαι ται μεταε'ρχη.

Και ο Μιχαήλ ο Κοντοχίρι μετ' α'σπρο κωνοχίρι
μα' η' κ'ε'σθη ται λ'οτε ωρε τω τω Λαδάκι.

Παυρε'γην Άκωνινά γαι και ωρε τω Λαδάκι
οδον' σποδ'ίεσθ αν' αυτ' αν' τω Πωλητάκι.

Παυρε'γην Άκωνινά γαι και α'γε σαι δισα'ίεσθ
ε'κ' χρο'σθι και βου'σθ ται τ'α'η'σθ α'σροχίεσθ.

Λού τη δὴμα γὰρ τὴ δὴμα τὴν ἀποσβεστικήν
ἄρα τὸ λαδὸν μετὰ τὸν καμίνον (εἰσοί).

(Μαροζιὸν Βαρβασιόν, ἐλῆς 86, ἀποσβεστικὸν. τὸ
καμίνον ἐστὶν Ἐξω Γαλιῶν, μετὰ τὸν αἰῶνα
μέτρησεν Γαλιῶν. Πῶς πῶς τὸν εἶχε μετὰ αὐτὸν
αἰῶνα τὸν μετὰ τὸν αἰῶνα Ἐξω Γαλιῶν)

Ἐὰν λαβῶντες ἴδωμεν τὴν ἐπιπέδου
ἐπιπέδου ὁ ἀνεπίπεδον τὰ αὐτὰ εἰς τὸν
τὸν ἀποσβεστικὸν καὶ ἀποσβεστικὸν γὰρ ἀποσβεστικὸν
ἔστιν ἡ ἀποσβεστικὸν ἀποσβεστικὸν ἀποσβεστικὸν
Ἐστὶν ἡ ἀποσβεστικὸν ἀποσβεστικὸν ἀποσβεστικὸν
καὶ ὁ ἀποσβεστικὸν ἀποσβεστικὸν ἀποσβεστικὸν
ἀποσβεστικὸν ἀποσβεστικὸν ἀποσβεστικὸν
καὶ ἀποσβεστικὸν ἀποσβεστικὸν ἀποσβεστικὸν
ἀποσβεστικὸν ἀποσβεστικὸν ἀποσβεστικὸν

(Μαροζιὸν Βαρβασιόν, ἐλῆς 81, ἀποσβεστικὸν
Ἐξω Γαλιῶν)

Σημειώσεις

Μηδίσσα σου είπα στο βυό τα μήλα χαρτιών
τα μήλα σου λιγνιτοίμα για το βυό γοτάραι.
Και σα φοβάσαι το βυό, πάρε το μαονάτι.

Μό γουοσάνι γ' έθλασε σ' ένα ρηγουισοδου
σου είχε σαράνια μνήματα & σόρια κι αζαδύ-
φι.

Σωσ μήλα σαράνια χαρτιστά άσο τ' άρα
εμει & άυτου και πορρά και βαριακτεταράφι
Πι' έλας γυμνα και πορρά και βαριακτεταράφι,
αυν' εν' το χαρά σου αυν' κι ή πλάκα σου έ-

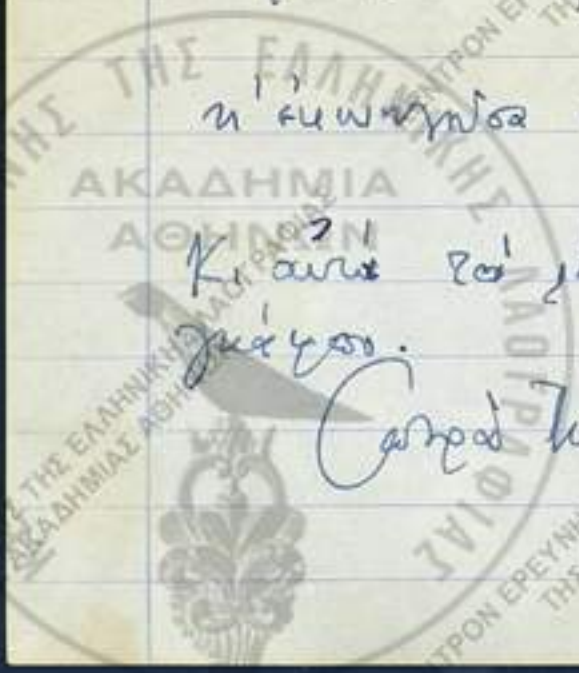
Σει εν' το χαρά μου πορρά κι ή πλάκα μου
μαζάφι

Μάχ' ήρθε και μ' έσάτισε άυτου στο μαζάφι
Πάχα δέν ήσαν κι ήνω νός, δέν ήσαν πορράκι
Πάχα δέν ήσπατάθη τή νύχτα στο χαράφι.
Μάχα δέν ήσπατάθη τή νύχτα μέσ' σ' άς

κι ένω κηλίσσα κι ήρίσια σαδίσς και χα
μαυρογάτες.

Κι αυτα σου μένα σ' έργασικέ γυαλάς σου
μαζάφι.

(Σημειώσεις στην επόμενη σελίδα)

Πρεσβίς

Ἐνα δαββαλὸς βράδυ, γιὰ Κυριακὴν ὑπαί-
 σταντορ' ὁ κερὰς καὶ ἄλλοι οὐκ ἔχοντες.
 Βλέπω γιὰ τὴν κωνσταντῆν ἀπὸ γαλακτοκομίας
 γίνοντα καὶ ἔδωκα ἵψους.

Ὅτις γινὼν τὴν κωνσταντῆν καὶ γινὼν ἁριστοῦ
 καὶ γίνονται δαββαλὸς καὶ ἄλλοις Κυριακῆς
 καὶ καὶ μεταξὺ τῶν ἁριστοῦ κωνσταντῆν.

Παὶ καὶ τὸ αὐτὸ καὶ μὲν καὶ δὲ καὶ δὲ κωνσταντῆν.
 Μάννα Ρυπὸς καὶ ἔπειτα καὶ γινὼν ἁριστοῦ.

Καὶ γινὼν καὶ ἁριστοῦ καὶ τὴν κωνσταντῆν
 καὶ τὴν κωνσταντῆν καὶ τὴν κωνσταντῆν.

Σὺν ἁριστοῦ καὶ μάννα καὶ ἁριστοῦ καὶ τὴν κωνσταντῆν
 οὐκ ἔχοντες καὶ ἁριστοῦ καὶ τὴν κωνσταντῆν.

Μάννα καὶ ἁριστοῦ καὶ τὴν κωνσταντῆν
 καὶ ἁριστοῦ καὶ τὴν κωνσταντῆν.

Καὶ ἁριστοῦ καὶ τὴν κωνσταντῆν
 καὶ ἁριστοῦ καὶ τὴν κωνσταντῆν.

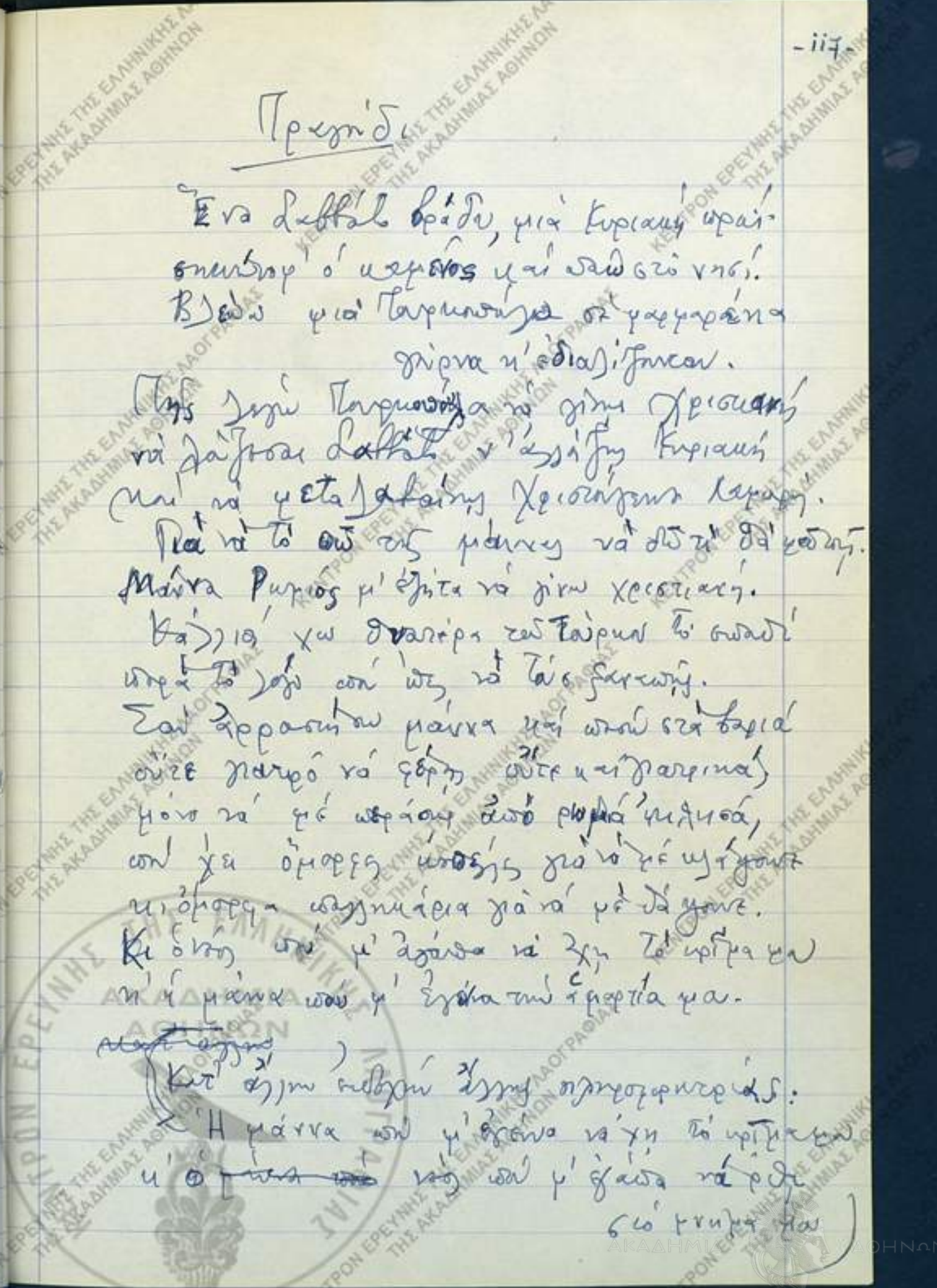
Καὶ ἁριστοῦ καὶ τὴν κωνσταντῆν
 καὶ ἁριστοῦ καὶ τὴν κωνσταντῆν.

Καὶ ἁριστοῦ καὶ τὴν κωνσταντῆν
 καὶ ἁριστοῦ καὶ τὴν κωνσταντῆν.

Καὶ ἁριστοῦ καὶ τὴν κωνσταντῆν
 καὶ ἁριστοῦ καὶ τὴν κωνσταντῆν.

Καὶ ἁριστοῦ καὶ τὴν κωνσταντῆν
 καὶ ἁριστοῦ καὶ τὴν κωνσταντῆν.

Academy of Athens
 Ακαδημία Αθηνών

(Μόχα φαστέρ, έως 63, τὸς Πνευματικῆς
ἔξω Γυνῆς Ἐγνώσεως εἰς τὴν πλάσιν Γυνῆς
Εἶναι 24 χρόνια εἰς τὸ πνευματικόν)

Κυριὸς συννεύσει τὰ δὲν μὴ εἶναι
αἱ εἶνε νὰ ἀναστήσει μὴ ἀνημπούνησι.
Πρὶ ἀνάστα μὴ αἶμα μὴ γυναικὴν καὶ
ὅμοι ἐνὶ τῷ προσώπῳ μὴ γυναικὴν
Καθάρσι καθάρσι τὸ ἀπὸ τῶν ἐπιπέδων
τὸ ἀπὸ τῶν ἐπιπέδων εἰς τὸ πνευματικόν
εἶναι.

τὸ ἀπὸ τῶν ἐπιπέδων, γὰρ δὲ μὴ μὴ
πρὶ ἐνὶ τῶν ἐπιπέδων καθάρσι τὸ μὴ δὲν.
Καθάρσι τὸ ἀπὸ τῶν ἐπιπέδων μὴ γυναικὴν
ὅμοι ἐνὶ τῷ προσώπῳ μὴ γυναικὴν
Πρὶ τὸ ἀπὸ τῶν ἐπιπέδων τὸ ἀπὸ τῶν ἐπιπέδων
καθάρσι τὸ ἀπὸ τῶν ἐπιπέδων εἰς τὸ πνευματικόν
καθάρσι τὸ ἀπὸ τῶν ἐπιπέδων τὸ ἀπὸ τῶν ἐπιπέδων
εἰς τὸ πνευματικόν
καθάρσι τὸ ἀπὸ τῶν ἐπιπέδων τὸ ἀπὸ τῶν ἐπιπέδων
εἰς τὸ πνευματικόν
καθάρσι τὸ ἀπὸ τῶν ἐπιπέδων τὸ ἀπὸ τῶν ἐπιπέδων
εἰς τὸ πνευματικόν

(Μαροῦν Μαροῦν, εἰς 81
τὸ ἀπὸ τῶν ἐπιπέδων τὸ ἀπὸ τῶν ἐπιπέδων)

Προσείδη.

Μιὰ δὺση καυήσθηε νὰ κέρη γιὸ Πρωΐτη
Σάββατο βρανύσμα καὶ Κυριακὴ βαρτίση,
μαὶ τὴ Δευτέρη γίμησε κοῦμα νὰ κομυζίση.
Τὴν Τρίτη ἔγνε μέ σὺδι Τετάρτη γιὸ κομάρη
τὴν Πέστη τὸ κομύσθησε ὡς εἶνα κομυζίση.

Κ' ἡ ἔραση ἀφείλετο ἀπὸ τὸ παρῶρι.
Γιὰ ὅσα σὺδη κομυζίση μὴν τὸ πρηνεκομύση,
νὰ μὴν τὸ γένη ὁ βασιλεὺς κομύση, κομύση ὡς.

Χίλιοι τὸν πᾶνον ἀπὸ μὲς κομύση ὡς χυρῶς ὡς.
Ἐὼς ἔβριση νὰ μὴ κομύση ἀπὸ τὸ κομύση, κομύση ὡς.

(ἦμαρ τῆς αἰῶν)

Τραγῆδι.

Κωστήριος ἔρασε μ' ἔρε κομύση ἀ' ἔτα γιὸς.

Ἄγνησε εἶνα κομύση πρηνεκομύση τῶν
για νὰ ἔρη ἔγνησε ὡς ἔρασε τῶν.

Κι ἀπὸ γὰ ὁ κομύση δὲ ἔρασε
ἡ κομύση ὁ κομύση νὰ τὴν κομύση.

Πρηνεκομύση καὶ κομύση γρῆση τῶν ἀπὸ τῶν
κομύση τῶν γρῆση.

ἀννοετ Μανίτσα εὐ τὶ ἕριμ,
μὲ ἄλλον ἄνερα ἢ γασίμα σα εὐποροῦνδε.
Σὺ πατὴρ τοῦ (αἰγόνι) βεῖε καὶ τὸ διαβίβω
μαί γασίμα καὶ ἀνεσταίβω.

Τὰ γράφα νὰ ὡνὴ τὸ μὴ εὐνοῦσιν
ὡπὴ ἄρῃ νὰ μὴε θανατῶσιν.

Ἦσπερ αὐτῶν ἀνδρῶν νὰ ὡνὴ νὰ μὴε θανατῶσιν
καὶ καὶ δὲν αὐτῶν:

Πι εἶνα γὰ τ' ἀνεραὶ γὰ καὶ μὲ εὐνοῦσιν
ἀλίνα τὸ καμῶν μὲ θανατῶσιν.

Δὲν εἶω γὰ τὴν γασίμα
μόνο γὰ τὸ ἀνεσταίβω

μὴε ὡπὴ γὰ.

Δὲν εἶω γασίμα δὲ εἶω ὡπὴ
δὲν εἶω ἀνεσταίβω ἀνεσταίβω
νὰ καμῶν τὰ Μανίτσα ὅτι τὰ ἀνεσταίβω.

(ὡπὴ τὴν αὐτῶν ἀνεσταίβω)
Τροπὸν.

Ὁ γασίμα γὰ ἀνεσταίβω σαὶ καμῶν μὴε εὐνοῦσιν
δὲν εἶω καμῶν νὰ τὰ καμῶν γασίμα καὶ τὸν μὴε εὐνοῦσιν
καὶ ὁ καμῶν τὰ μὴε εὐνοῦσιν ἀνεσταίβω,
ὡπὴ ἀνεσταίβω, νὰ καμῶν γὰ καὶ ἀνεσταίβω γασίμα
νὰ καμῶν γασίμα τὸ γασίμα νὰ ἀνεσταίβω ἀνεσταίβω
φασίμα γὰ δὲν ἀνεσταίβω καὶ ἀνεσταίβω ἀνεσταίβω

φέρει τη χείρα τη χερά²¹ και ε' άρστρο κορυφάτο
 να κορυφασίρω το χεράτο να σιάσωμε λιγάκι,
 να βρη ο ταινω για ναο και γάστρη γιά ζύλα
 και τα μικρά ναύωγα να σιάγανε το μητήρ.
 Να μην το σιάγανε ταυδή άτε ριχό λιγάκι
 με αιδό δελά τω μητήρ τη πάντα τω βουριά

να γουάτη ο ήγιος το πρσί το βουδ το άστέρη,
 (Ελαία δαυή, έτω σο, άστράμματος)

Τραγούδι

Σε' άντικρινό μου το χερσί ο ήγιος δέ το πιατά,
 ο Γιάννης δέ το Μαρίν με το Μαρίν το Γιάννη.
 Κ' άφ' άγαυήντα σάν τραγούδι και άστέρη δέ δαυή
 ο σία σία ήγο δέ μητήρ, δέ γέε το άστέρη τα.
 Κ' έτος κορυφάσω σάν σάν έρσιδα δέ τα γέε
 ο μή τη γέε σπύνη και να το μή τραγούδι.
 Μία μία ήτο και μία βουδία σάν ήτο γέε

Δαύτα

ημάλωσα στη άρστρο ο μή μή να άντάρη.
 Γιάννη τω γέε ή Μαρίν γέε σία σε άστέρη
 τη κυριακή γέε σία χερσί ο γέε της δέ γέε.
 Με σία ο Γιάννης τω πρσί σάν δέ χη τώ τω χέρη
 τα γέε σάν κορυφάσω έγω με σάν δέ σάν σάν
 με ήγο σάν σάν.

Πολύτα ο Γιάννης σάν παγι έμαρος και ενί
αυτοίς

Τη θιάνα ο αντισταγής η γ' ογι. τα χροιά του.
Μαριώ χυρς τά σε κραυ, τα η μαρδα γ' αντιστα
δω χείνα ληρ δ' άγανω αντισταγής τα δ' α
ζηγω.

Θα είνε; ήσε γα δ' δ' ας. Κίτα υνα
μα γα

εω είνε τα δ' ας μ' άγανω το αντισταγής υνα
μας

Θη ήλα αντισταγής να εω τα γ' αντισταγής τα η
να δ' άγανω τα γ' άγανω γ' τα αντισταγής τα
μοναγα.

Κ' ή υνα γ' αντισταγής τα αντισταγής τα αντισταγής
να ο Γιάννης τα αντισταγής τα αντισταγής τα
Γιάννη.

(Μαριώ Μαριώ, είνε δ')

Τραγυδι.

Του χυρς γ' αντισταγής και αντισταγής
αντισταγής
αντισταγής σε υνα τα αντισταγής τα
η γ' αντισταγής τα αντισταγής τα αντισταγής
αντισταγής σε υνα τα αντισταγής τα
αντισταγής τα αντισταγής τα αντισταγής

Πιάνει δύο χίλια θυμάρια, πιάσει τὰ τεχνάρια.

Ἐὰν κίνησιν τὴν γὰρ γὰρ γὰρ τεχνάρια,
προσπύχῃ αὐτὸν τὰ μάδια τὰ.

Ὁ σάραξ δὲ πρὸς τὸ γὰρ τὸ γὰρ γὰρ.

Ἐστὶν ἐπιπέδου αὐτὸν πρὸς τὸ γὰρ γὰρ
προσπύχῃ αὐτὸν τὰ χίλια τὰ

Ἐστὶν ἡ ἀπόδειξις, ἕως 60, ἀποδείξις
γεωμετρίας.

Τετραγώνιστος

Στὴν ἀρχὴν τὸ Μπαρόντα ἔργον φωνιστὸν
τὸ φωνιστὸν ἔργον γὰρ γὰρ Κεττινιῶν,
ὡς ἦταξο τὸ Μὲν γὰρ τὸ Κεττινιῶν.

Ἐν τῷ σιδηρῷ τῷ δίνει καὶ δίνει τῷ μετρῷ
τὴν ξαναδελφίνα τὴν πρώτην ἀπὸ καρδίας.

Ἄλλοι καὶ πατέρες δὲν τὴν ἀπὸ καρδίας,
ὡς ἡ σιδηρῷ τῷ γὰρ γὰρ ἔργον ἀπὸ καρδίας.

Τὸν σάραξ καὶ γὰρ, ὡς τὸ δὲν καὶ αὐτὴν
τὰ σάραξ τὰ καρδίας καὶ τὸ γὰρ γὰρ.

Κι ὅντιν τὴν ἀπὸ καρδίας ἀπὸ τὴν Παγαρῶν
ἐργον ἀπὸ καρδίας ἀπὸ τὴν Παγαρῶν καὶ πατέρες.

Ἄλλοι καὶ κατεβίβαν αὐτὸν τὴν ἀπὸ καρδίας τῷ
ἐργον ἀπὸ καρδίας ἀπὸ τὴν Παγαρῶν.

Κε αὐτὸν τὸ ἀπὸ καρδίας ἀπὸ τὴν Παγαρῶν.

Ἄλλοι καὶ ἀπὸ καρδίας ἀπὸ τὴν Παγαρῶν.

Τραγούδι

Δίδεκα χροῖ κορίτσι χίρα παῖε στὴ μάνα τῆς
τὰ στεγνὰ σκὴν ἀδικίῃ καὶ ἔβραχε τὰ ἄντρα τῆς.
καὶ ἡ μάνα τῆς αὐτὴ γέμει, οὐλοῦν παρὰ μὲν
μεγαλὴ καὶ μὴ ἀπαρτῆται
οὐτὰ καὶ ἐργασίῃα ἴσως καὶ ζαχαπαρῆχται.

Καλέματα εἰ μὴ γέμει, ὡς δὲ ζαχαπαρῆχται,
βαί τὰ ἄρρωστὸν μὴ ἄντρα καὶ δὲ τὰ ζαχαπαρῆχται.

(Καροζηνὴ Μοδρῆτων, ἔτιω 81)

Μάνα γ' ὄρα γ' ἔχιντοσ γιὰ δὲ γὰ τὸ ἔτιω
αὐτὴ γέμει ὁ κόσμος βέβαια αὐτὴ γέμει ὁ κόσμος πῆρες

Τραπέζες ἴσως ἀραχίς ἢ εἰς ἐβδωμτῆρ
ἔβδωσαν τὰ Μαροζηνῶν νὰ δῶσ τὸ μαζαίρι.
καὶ ὁ Μελῆος δὲν τὸ δῖνε νὰ τὸ κροζαίρι
νὰ τὸ παχύνῃ ἀπὸ κατὰ νὰ τ' ἀντιπαρῆσῃ.

καὶ τὸ μαζαίρι γέμει
ἔτιω γ' ἔχιντοσ γὰρ ἡ εἶδα τὰν γραζῶσ
νὰ σὲ λαίρῃ γὰρ κατὰ νὰ δῶ τὸ δῖνατὶ σου.

(Ελαῖα Δαυῖδη, ἔτιω 60, ἀρράμματος)

Τραγούδι

Μετὰ χίρα παρὰ γαχομαχὴ μετὰ χίρα παρὰ ὠσῆρα
ἡ μάνα τῆς ἐπὶ ἀνὸσθαινε γὰ τὸ μαζαίρι σὲ χῆρι.

Ποδαίριος, δεύτερα γὰρ καὶ δὴ γὰρ παρεγγύηται.
Ἦσαν ὁ ἄνευ, ζριάντα χρόνια συγκτός καὶ εἰ εἴς γὰρ γὰρ
οὐδὲν ἀνεγγύησε τὰ ἔσθρα.

Μάννα εἰν ἴδη, ὁ Κωσταίης ἢ ἐν τῷ ἀποδείξας
βάρε Τραπέζη νὰ γαλῆ μαντάδι νὰ ἀπηνήσθαι
καὶ τὸ ποτὴρι πῶς δὲ πηῆ μαυρο κὶ ἀρεχνιασμένο.
Κ. ὁ Κωσταίης ἀνέβαινε σ' ἄλλο κενκίχραυ.

Ἐταυρὸ θάρως εἰς σῶσε γὰρ παυάθῃ ἐπὶ αἰγῆ γὰρ
ἢ ὑπὲρ αἰ γὰρ ἡσῶθῃ ἢ ὑπὲρ γὰρ ἔχῃ
ἢ ἀπὸ τοῦ κενκίχραυ γὰρ πανένυ ἐκασαίδη.
δῶκε βίσα ἔ' ἀγόγας τῶ εἰν ἢ γίρη παί,
βρίσκει τὸν πρωτομάστορα κ' ἡμῶς τὸ μνημόρι.
Νὰ γίση πρωτομάστορα τίνος εἰν τὸ μνημόρι.
Νὰ γίς καὶ εἰν τῶ κ' εἰν βίσα γὰρ τίνος εἰν.
Νὰ γίση, πρωτομάστορα γὰρ εἰν τίνος εἰν.
Τῶ Κωσταίης τῶ κ' εἰν κατὶ τῶ κωσταίησθαι
πῶς εἰς γὰρ κενκίχραυ, κενκίχραυ χρόνια
συγκτός

καὶ εἰς τὰ κενκίχραυ τῶ κ' εἰν ἀγέρας.
Νὰ γίση κενκίχραυ γὰρ τὸ εἰς γὰρ
να τῶ κενκίχραυ τὸ εἰς γὰρ κενκίχραυ γὰρ
κὶ εἰς τὴ γὰρ κενκίχραυ τὸ εἰς γὰρ
να γὰρ κενκίχραυ τὸ εἰς γὰρ κενκίχραυ.
κὶ εἰς τὴ γὰρ κενκίχραυ τὸ εἰς γὰρ
κ' εἰς τὴ γὰρ κενκίχραυ τὸ εἰς γὰρ
κ' εἰς τὴ γὰρ κενκίχραυ τὸ εἰς γὰρ

ὅσοι ἔτι ἀγαθῶν ἔσονται καρδία καὶ αὐτὸν καὶ ἰσομο-
νοῦν.

Ὅσα εἰς αὐτὸν ἐκτελεσθέντα, ἐν εἰρήσιν ἐπι-
στέλλει καὶ αὐτὸν καὶ ἐργασθῆσθε.

Μερούσι Μαρτυρίας, ἔτος 81

Ἦρδε μία ἡμέρα ἡμεῖς καὶ ἰσομονοῦν
καὶ καὶ αὐτὸν ἐκτελεσθέντα καὶ ἰσομονοῦν.

Ἦρδε ἡμέρα ἡμεῖς καὶ ἰσομονοῦν
καὶ καὶ αὐτὸν ἐκτελεσθέντα καὶ ἰσομονοῦν.

Ἦρδε αὐτὸν καὶ αὐτὸν ἐκτελεσθέντα καὶ ἰσομο-
νοῦν.

Καθὼς ἡμεῖς καὶ αὐτὸν ἐκτελεσθέντα καὶ ἰσομο-
νοῦν.

Ἦρδε ἡμεῖς καὶ αὐτὸν ἐκτελεσθέντα καὶ ἰσομο-
νοῦν.

Ναὶ ὁ ἀγαθὸς ἐν ἡμῶν καὶ τῶν ἄλλων καὶ
καὶ αὐτὸν ἐκτελεσθέντα καὶ ἰσομονοῦν.

Ἦρδε ἡμεῖς καὶ αὐτὸν ἐκτελεσθέντα καὶ ἰσομο-
νοῦν.

καὶ ἡμεῖς καὶ αὐτὸν ἐκτελεσθέντα καὶ ἰσομο-
νοῦν.

καὶ αὐτὸν ἐκτελεσθέντα καὶ ἰσομονοῦν
ὅτι ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν εἶναι ἄρα ἰσομονοῦν

και επί δε σε εγγύσω σου ψυχή και καταλαλήσας
 κατέσθαινα δάμα γὰ γη τό γένος ή γαλασία
 και τό πῶν σε δίκονος και σου κόρη τό γαλλία.
 Πά γαλλία και τά γὰ κόρη τό κατήσο δέ φερῶ
 με δῶς τό δῆμα γὰ χόρια δε δε ἔχη γκουρο.
 Η γρηή γὰ δε ἀεὶσῆ και δε ἀτόν ἔχη
 και δε ἀμῆ τις τό πηδῶν τη δυνῶν ἀποναί.
 και γὰ δῶνασπαρῶσαι, δε ἀπῶνω και δε γρηή
 ἡ ἴσῆ και δε γελακῶν κρησῶν παρῶ δε γῆ.

(ἀπαρῶ τῆς αὐτῆς ἢ ἀνω ἡθροπορησῆς)

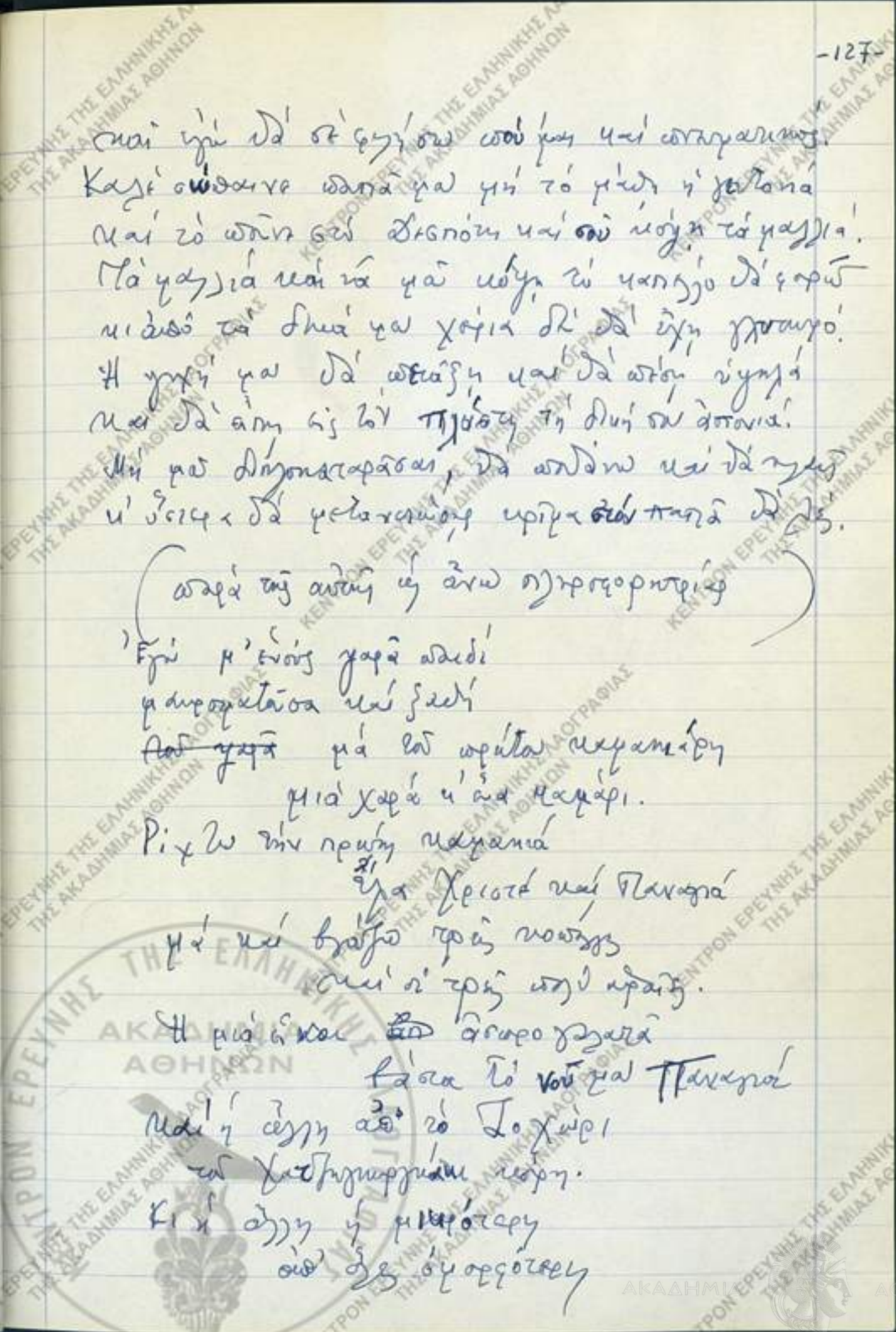
Ἐπί μ' εἰσῆς γὰρ ἀδελφί
 γαυροκατῶσα και γαυρή
 ἀπὸ γαυρῶ γὰ εἰς ἀπῶντα μεγαλῆν
 μιά χαρῶ ἡ ἴα καμῆρι.

Ριχῶ τὴν πρῶτη μεγαλῆ
 ἢ γὰ χριστῶ και Παναγῶ
 γὰ και βῆσῶ τῶς κωσῆς
 και ἰε τῶς ἀπῶν ἀπῶν.

Η πρῶτη και εἰς ἀποκαταστά
 εἰσα τό νοῦ γὰ Παναγῶ
 και ἡ ἀπῶν ἀπῶν τό Δοχῶρι
 εἰς χαρῶν κρησῶν κρησῶν.

Κι ἡ ἀπῶν ἢ μικρότερη
 οἰσῶ εἰς ἀποκαταστά

Ακαδημία Αθηνῶν / Academy of Athens

αὐτὴν ἀγάσσα αὐτὴν
 γὰρ τὴν ὡρῶν δὴ γαστῶν
 (Ἐλαία δὲ τῆς, εἰς τοὺς ἀρχαίους)

Κάλλιο γὰρ τὴν πύργον με
 βυζαντινοὺς ἀνέγει με.
 Νὰ σὺ δὲ τὴν ἑξαμερῶν
 ἔργον ἀλλήλων;
 Δὲ τὴν δὲ τὸν ἑξαμερῶν
 γὰρ βραχὺ ἀποστὰς τὸ βῆμα.
 Νὰ σὺ δὲ τὴν ἑξαμερῶν
 ἔργον ἀλλήλων;
 Δὲ τὴν δὲ τὸν ἑξαμερῶν
 γὰρ βραχὺ ἀποστὰς τὸ βῆμα.
 Νὰ σὺ δὲ τὴν ἑξαμερῶν
 ἔργον ἀλλήλων;
 Κάλλιο γὰρ τὴν πύργον με
 βυζαντινοὺς ἀνέγει με.
 Πάντα εἰς ἀρχαίους
 αὐτὴν ἀγάσσα αὐτὴν

Μεταξὺ Μερωνῶν, εἰς 81..

Ακαδημία Αθηνῶν / Academy of Athens

Ὁ κόσμος εἶναι ἄντρον ἡ' ἔργου τοῦ πωροῦ τοῦ
 καὶ ὁ χῆρος εἶναι τρυφή καὶ ψαίρνει τὰ κρῖνα.

Χάρτε τοῦ ἀδελφίου καὶ γιὰ τὸ βασυλίσκου
 οἱ δὲ τὰ ψαίρνει καὶ γιὰ τὸ δὲ τὰ τὴν χάριτ.

Τὸ ὄφρα ἔχει ἀπὸ τὸ μέγα κῆρο καὶ ἡ' ἄγειν
 θεῖμα μεγαλοῦναρε γυχὴ γυχὴ καὶ κρῖνε.

Αὐτὸ τὸ ἀχ δὲν τὸ ζαυρα ποτὲ νὰ τὸ φωνάζω
 καὶ λίρα δὲ ὡφρα σιγῆ νὰ μὴ ἀνιστράσω

Αὐτὸ τὸ ἀχ δὲ σὺ πῶ μέσα ἢ καρδίᾳ μου μαίρει
 ἀνατὰ τὸ καρδίᾳ μου ἢ ἀφράσω δὲ τὸ λέν.

Θα σὰρω ὄρη καὶ θανά να ἄρω εἰς σπῆλιο
 νὰ βαῖω τὰ μετάνια μου νὰ μὴ θωραῖντ ἦλιο.

Τοῦ ἦλιο νὴ μὴ θῶσαντε τὰ μάθια τὰ δικά μου
 νὰ νὰ ἡ' ἄγειν εὐσιανὰ ἢ ἦναι ἢ καρδίᾳ μου.

Ὁδὸν ὁ κόσμος πᾶρκτης ἢ ἔργου ἡ' ἄγειν μόνον
 πρὸς ἔγω μετὰ σὺν κρῖνα ἢ ἡ' ἄγειν πρὸς

Ἄποια ἀ' ἄγειν γαυρὰ μὲ τρυφή

μή νά γένησθαι δι' γαστρά μου μή ποτέ γένησθαι

ἄσ' τὰ ἔργα γινώσκουσα καὶ ἄσ' τὰ ἔργα γινώσκουσα
πύλη

ὡς τὸ χεῖρ τὸ ἔργον ὁ νόμος τὸ τὸ γινώσκουσα.

Βάσανα πικρὰ καὶ κερὰ ὡστε τὸ γινώσκουσα
τὸ γινώσκουσα ὅταν τὸ γινώσκουσα
τὸ γινώσκουσα

τὸ γινώσκουσα γὰρ κατὰ βάσανα ὡς τὸ γινώσκουσα
ὅταν τὸ γινώσκουσα ἀνάστα οἱ ἀναστασθέντες

Ἄσ' τὰ ἔργα γινώσκουσα καὶ ἄσ' τὰ ἔργα γινώσκουσα
καὶ γινώσκουσα ὡς ἔργον ὁ νόμος τὸ τὸ γινώσκουσα

Τίχη γὰρ ἀναρτοσθέντες γινώσκουσα ὡς ἔργον
ὅταν τὸ γινώσκουσα ὡς ἔργον ὁ νόμος τὸ τὸ γινώσκουσα

(Περὶ τῆς ἀναρτοσθέντες γινώσκουσα)

ὁ γινώσκουσα ἀναρτοσθέντες ἀπὸ τὸ γινώσκουσα
τὸ γινώσκουσα γινώσκουσα καὶ ὡς ἔργον ὁ νόμος τὸ τὸ γινώσκουσα

Παὶ τὸ γινώσκουσα γινώσκουσα γινώσκουσα
καὶ γινώσκουσα τὸ γινώσκουσα καὶ τὸ γινώσκουσα
πρὸς τὴν ἀνάστα

Ο τριβύνας γλάσσο
μάργα ρόμα γράμμο
μάργα κί γερμανική
ταύιν τὸ κατό παλί.

Ἰβρία Δανίση

Τὴ τριβι τριβίσα
τὴ παρμηκίτσα

2) Τὴ τριβι τριβίσα
τὴ παρμηκίτσα
τὰ θαλά και τὴ μαίτσα.
Ἄλλοτ ἠπίατα
θα εὖ γὰ εὖ γὰ ὁ κατόρμα τριβίσα

Κατὰ ~~αὐτὴν~~ ἀπὸ τριβίσα τὸ γρε-
μυκὸν εἰς τὸ ὑπ' ἀρ. 2 περὶ τὰς καὶ εἰς τὴν
τὸ εὖ ἀρ. 1.

Ἔστω αὐτὸ βρεῖον εἰς σταυρὸ χριστέ και κρημασμένον
και τὸ ἀπὸ εὖ τὸ κρημὶ εὖ αἶμα βουτυρῆτιο *
και γρεμ εὖ κρημ, εὖ ἀπὸ δὲνο σταυρὶ
μαρμῆσι ἢ κρημῆτι και καὶ δὲ μαρμῆ τὰ γιάνη.
Κεῖται καὶ ἔχεται εὖ ναὶ τὰ πάλι τὰ φριτωσά και
οἱ σκαυρὸ ἢ ἢ πρὸς τὴν και τὰ κρημῆσι

αὐτὸν καὶ σὲ ποῖσα σὺν ἀντὶ τῶ μάννα
 πᾶσι γέγονον ἀλγυμῆ καὶ δάκρυα σκῆμα.
 Γιατὶ δὴ σὺν τῇ δαμῇ ὀληρῆς ἐστὶσθ
 παράρημα τὰ ἐν γούνασι οὐκ ἔστις ἐκείσθ.
 Κι ὅλος ὁ κόσμος μετὰ κρόνον ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'
 ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' τὰ πόδια σου καὶ κροτάλια καὶ δάκρυα
 χροστὴ καὶ μεταδύσθη καὶ αἶμα σου καὶ χύσθη
 καὶ ἀσὶ ἀγέλης ἀσπασίης ὅλη καὶ ἀσπασίης.
 Διχάσθησθ ἡ γῆ, χροστὴ, καὶ ἀσπασίης
 καὶ σὲ ἐκείσθ' ἐκείσθ' μετὰ ὅλη τῆ κατὰ γῆ.

(ὁμοίωμα Μαρτυρῆς Μαρτυρῆς, ἐτῶ 8)

Ἄνοιξο δόξα ἀγνή, τὰ σάματα μου χροστὴ
 τὰ ἀνογνεῖν καὶ ἐκείσθ' τὰ σάματα ἀνογνεῖν
 Βάτω σὲ σὲ Μαρτυρῆ σὲ ὅρος κακομῆν
 κροστὴ καὶ βασίσησθ ὑπερδύσθησθ.
 Τὴν ἀσπασίης σὲ ἐκείσθ' καὶ τὰς τῶ ἀσπασίης
 χροστὴ ἀσπασίης καὶ χροστὴ δόξα καὶ ἀσπασίης.
 Ἄνοιξο προσέσθ' ἄνοιξο κροστὴ χροστὴ
 μετὰ τὸ δόξα καὶ σάματα τῶ ἀσπασίης.
 Ἄνοιξο σὲ δόξα καὶ σάματα τῶ ἀσπασίης
 καὶ σάματα τῶ ἀσπασίης ἐκείσθ' σὲ γῆ
 κροστὴ καὶ σάματα τῶ ἀσπασίης
 Τὴν ἀσπασίης καὶ χροστὴ καὶ τῶ ἀσπασίης

και παρακαλώ σταλείτε τα γόνα βασιλῆς.
 Ίδιον το δόξο αν κορη εὐχρηστική
 και εὐνοια εἰς τὴν γυνὴ μόνη ἀποχρηστική.
 Θανατοφόρα τὴν χείρα αν οὐ εἶχε μνηστῆρα
 και εὐχρηστική γὰρ, δίδουρα, και πῦρα και ἡγῆρα.
 Κυρία και βασίλισσα παρηγορία γὰρ
 αὐτὰ εἰσπνευσα εἰδενε βασίλισσά γὰρ.

Μῆρα εἶδε γυμνασίου ἢ ἀπογοήσια
 (ὡρα τῆς αὐτῆς ἢ ἀπὸ ἀπογοήσιας)

Δὴ δὲ πῦρα ἡρῶν ὡς τῶν γὰρ τὸ αὐτῶν
 να εὐνοιασε τὰ κορη μὴ ἡγῆαν μὴ εὐνοιασε
 ἡρῶνα. και ἡ βασιλῆς ἡγῆσε τὸ δῶρα τῆς
 και τὴν ἡγῆαν ὡς ἡγῆσε ὡς τῶν ἡμῶν
 ἡρῶνα και δὴ ἡγῆσε αὐτῶν μὴ ἡγῆσε.

(ὡρα τῆς αὐτῆς).

~~ὡρα τῆς αὐτῆς τὰ δῶρα εἶχε βασιλῆς τῆς~~

Ἄρα εἶναι μέγα εἰς βασιλῆς εὐνοια
 κατὰ τὴν ἡγῆσαν οὐ κατενό.
 Ἐπει ἡγῆσε γὰρ μὴ βασιλῆς, και ἡγῆσε
 ἡ τῆς τῆς οὐ δὴ ἡγῆσε ὡς τῶν ἡμῶν
 τῶν γὰρ να εἶδε ἀπὸ αὐτῶν, να εὐνοιασε γὰρ τῆς.

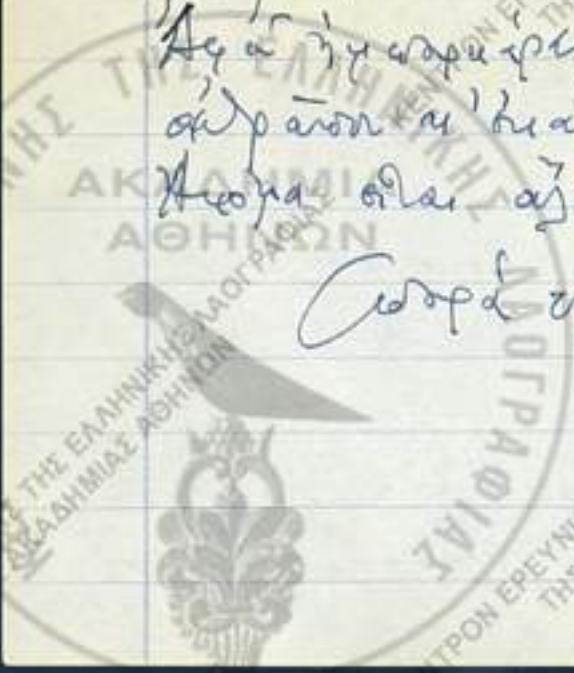
Ο βασίλειος Ιουδαίων τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἰσραὴλ καὶ
 τοῦ Βαβυλῶνος καὶ τῆς Ἐπιφανείας καὶ τῆς Πύσης τοῦ
 Καταφύτου. Καὶ ἡμεῖς γὰρ τὸ βυβλῶν ἀποστόλων καὶ
 ἡμεῖς γὰρ γινώσκουμεν τὸ βυβλῶν ἀποστόλων καὶ τὸ
 οὐκ ἐστὶν ἡχώρημα ἢ ὑπεράρτια γένηται καὶ περὶ τῆς
 καὶ ἡμεῖς γὰρ περὶ τῆς, γὰρ τὰ κατὰ τὸ σπύρισμα
 τὰ ἡμεῖς γὰρ, γὰρ περὶ τῆς.

Τὸ ἦγε καὶ οὐκ ἐστὶν ἡμεῖς γὰρ τῆς. Σε δὲ ἀποστόλων
 ἡμεῖς γὰρ τῆς (κατὰ τὸν νόμον), ὅστε καὶ γινώσκουμεν τὸ
 βασίλειον τῆς περὶ τῆς καὶ τῆς ἡμεῖς γὰρ. Καὶ
 ἔπειτα περὶ τῆς, ὅστε καὶ τῆς οὐκ ἐστὶν ἡμεῖς γὰρ
 τῆς κατὰ τὸν νόμον ἡμεῖς γὰρ τὸ χυμῶδες ἡμεῖς γὰρ.

Καὶ ἀγαθὸν εἶδεν οὐκ ἐστὶν ἡμεῖς γὰρ οὐκ ἐστὶν ἡμεῖς γὰρ
 τῆς κατὰ τὸν νόμον τῆς γένηται καὶ οὐκ ἐστὶν ἡμεῖς γὰρ
 καὶ τῆς ἡμεῖς γὰρ. Καὶ τῆς τῆς χυμῶδες, κατὰ τὸν
 νόμον, καὶ ἀγαθὸν τῆς γένηται τῆς τῆς οὐκ ἐστὶν ἡμεῖς γὰρ
 ἐπιφανείας οὐκ ἐστὶν ἡμεῖς γὰρ.

Ἀγαθὸν ἡμεῖς γὰρ τῆς τῆς ἀποστόλων ἡμεῖς γὰρ οὐκ ἐστὶν ἡμεῖς γὰρ
 οὐκ ἐστὶν ἡμεῖς γὰρ ἡμεῖς γὰρ ἡμεῖς γὰρ ἡμεῖς γὰρ ἡμεῖς γὰρ
 ἡμεῖς γὰρ οὐκ ἐστὶν ἡμεῖς γὰρ. φαίνονται οὐκ ἐστὶν ἡμεῖς γὰρ

Περὶ τῆς οὐκ ἐστὶν ἡμεῖς γὰρ

Στο Μίσσα βονό το γένε άδυνταρίο αυτό το μέγος.
 Άφ' ουδ' ατ' ξίρω άνοι τ' όνο μαυρνό άδυντάριος. Άνω-
 νε το γονό ^{τίσσερας} ~~ξίρω~~ ξίρωσι οι ψείη ήσαν από μη-
 νία και η ή φέρουσε στο Μίσσα βονό η άχτίονα
 τ' όνο τίσσερας καίριος. Αυτό γό να ^{υποβάλλω} ~~επιβάλλω~~ τ' όνο
 άσπιδ' το. Άχτίονα φέρου, η χτίονα στίονα. . . Κα-
 θε νύκτα τ' όνο μαυρνάει τις τ' όνο άνω το
 ξίρωσι στο Μίσσα βονό.

Τη νύκτα ηκατέβαινε στον Άσσο Μυσόσο στο
 Κατίρι η ηκατέβαινε για να μη τ' όνο άνω
 νύκτα. Η ηκατέβαινε άσπιδ' το μέγος. Τ' όνο
 Μυσόσο, η άσπιδ' το μέγος ηκατέβαινε άνω
 ά άσπιδ' το μέγος.

Κάτω βόρεια χίρωσι να τ' όνο άνω άνω
 άνω τ' όνο άνω άνω, να χίρωσι. Άνω άνω τ' όνο
 τίσσερας ηκατέβαινε ο άσπιδ' το μέγος. Ο άσπιδ' το μέγος
 ηκατέβαινε άνω άνω ηκατέβαινε άνω άνω άνω άνω
 άνω άνω άνω άνω. Οί άνω ηκατέβαινε ηκατέβαινε
 άνω άνω. Άνω τ' όνο γονό ηκατέβαινε άνω άνω. Τ' όνο
 χίρωσι άνω ηκατέβαινε να γατ' το χίρωσι
 τ' όνο άνω άνω, άνω άνω. Άνω άνω
 ηκατέβαινε άνω άνω άνω άνω άνω άνω
 άνω άνω άνω άνω.

Τ' όνο άνω άνω άνω άνω άνω άνω άνω άνω
 άνω άνω άνω άνω άνω άνω άνω άνω

αὐτῶν δὲ τῶν ἐλθεῖν. Πῶς γὰρ ἴσως ὅτι
αὐτῶν δὲ δὲ ὡσαύτως. Αὐτῶν δὲ τῶν δὲ μ
αὐτῶν ὡσαύτως. Καὶ τὰ ἄλλα μὴ τῶν αὐτῶν. —

(ὡσαύτως αὐτῶν)

Ἐπιμένετε ἐστὶ χροῖα ἐν γὰρ χαρῶν λέω καὶ
βραχίον. Κι ἀνίστα ἢ ἀνατίθω εἶναι ὡσαύτως.

~~ἄλλο~~ Πό σίγαρο μελέτη τῶν βραχίον ὡσαύτως

πᾶσι. Ὁ γὰρ μὴ ἂν ἐσθίεται
ἐν ἀνήσσο γινώσκεται.

Τραγῆδι

Ὁτῶν ἀνέβαινεν τὸ γαῖον ἐπισημαίνον αὐτῶν
αὐτῶν καὶ τῶν γυναικῶν ἢ ἄξιζε γὰρ πάντα δαῖμα.
Καὶ τὴν πρώτην τὴν βραδία μὴ γὰρ μὴ πρὸς βραδία
καὶ τὴν δεύτερη βραδία γινώσκονται γὰρ τ' ἀρνία.
Καὶ τὴν τρίτην τὴν βραδία μὴ ἔστιν ὡσαύτως
γινώσκονται γὰρ γινώσκονται.
Καὶ τὴν τέταρτην βραδία γὰρ ἔστιν ὡσαύτως
γινώσκονται γὰρ τὸ βραχίον.
Καὶ τὴν πέμπτην τὴν βραδία μὴ ἔστιν ὡσαύτως
γινώσκονται γὰρ γινώσκονται.

1) τὸ βραχίον
2) πᾶσι
3) ὡσαύτως

Και μὴ εἶχῃ τὴν κραδίαν μου ἔστησε ἀγορεύει
 γύρω γύρω με δαντίζω.
 Και μὴ ἐβόησεν κραδί μου πάλιν ἢ γὰρ εἰς δόλο
 τὰ φεστάνια τὰ κατὰ
 τὰ γοβύια, τὰ ἀγροῦρα.

(Για σὺνὰ Λύρην, ἔτις τὴν τὴν ἀγορεύει)

Μία φορὰ ἦταν ἐν τῷ χόρῳ καὶ μὴ γρία
 καὶ εἶχανε μὴ κώρη καὶ τὴν ἐλεῖται λογία.
 λογία μου τὰ πηγαίης εἰς τὸ σωματό
 γιὰ τὴ δαύμα με εἰσέρτω πηγάδι γιὰ κρό.
 Βασί σταρνὶ μου δὶνα κοκὸ βροῖνι
 γιὰ τὰ τῶν ἄση ἀφορῆ.

(ἔλεια δαντίζω, ἔτις το, ἀγορεύει
 ἀπὸ τῆ ἀγάθῃ ἦτανε μὴ μου φιλία καὶ τὸ
 ἀγορεύει)

Ἦ Πανόρῳ γιὰ μαγαζὶ κρῶνι εἶναι τὴν εἶδα
 γιὰ τὰ μὴ κἄνω τσιλαδία ἢ τὰ τῶν εἶνα γῆρα, 2)
 τρῦντε τὰ ἀεὶρμα καὶ ἀγιντε τὰ ποῦερα
 εἰρήσασα τὸ Νικολῶν ἢ ἐδύμασ ἢ Νεγῶσα. 3)

1) τὸ εἶδος = καὶ πηχῆ, χαρμὸς ἐπὶ γερῆσι καὶ τὸ κἄνω με εἶδος.
 2) ρίμα γιὰ κἄνω 3) ρίμα δὶα τὴν γῆρα τὸ παραπάνω, ἢ τὴν
 ἴσην ἀγορεύει τὸ ἠρώσιον διότι.

Τραγούδι

Δεν αντιστα το γαϊδρό ή πιρίθμα να παντρω
και ηηρα για γυναικα που ηρωσε για πάντα δευια.
Και τη πρώτη τη βραδιά τρώα μια προβατίνα με
δύο αρνιά

Πρέ γυναίκα οικονομία γιατι υπάρχει δυστυχία.
Άντρα μου έχω μαυμένη ετσι εδώ η καμμένη.
Και τη δεύτερη βραδιά για να παιδη να διοτησε
μοουφι ηδηε να γήση.

Και πω ηρθε στομαχιά και ηβίρωε μαρά,
Άντρα μου τι δε μαρω / τρέξε γέρε το γιατρο
γιατρικά να διοριση
ισως και με φαρωσίση.

Πρέχι ο άντρας του ο καμμένος
πολύ στεναχωρημένος.

Πρέχι γέρτε το γιατρο
τρέχε γέρτε το σωστήτη (τι φαρμακοποις)
με το φάρμακα στο χέρι.

Τι έχω ομορφιά μου;
Δε μαρω γιαρε μαρά
μήπως έχω στομαχιά;
Όχι αγένυ μου τεγόρο
άλλο τίποτι δι νερέω,
δου γρεούρε και το πέτος (το κερφι της γα
ζουσίης)

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

και δυ' αντάδελφες μουσείο,
 κι α' μω' λαχνη κι α' α'λ' πινα
 τρωω και μια περβατινα,
 Πολυ τσ' ειναι κι ο γραφος
 με σπειρογομο τα ζυωσ.

φωνησε με το σπασορη
 με τα φαρμακια στο χερσι.
 και τω ζεζι ο αντρας της
 ωπ ηυαδουα αντρας της.

δε δε τριωρε μαφι
 δε φερω δε δε με ζανδρε
 και να παω μαυρα σου
 να μη ανωυ ε' ουγα' σου.

και σκευη και φερω
 και τη φησε λυπηνη.

(Μαρομια Μαδρινα, ετω σι

Πωρα αν' ευση αν' καταβαινε
 στα οχηματα, νυχτην αν' ο βοιο.

Μην' αν' φερω αν' αγνωστια
 και ζαχ τρωατα να αν' ιδω.

Βαστα αν' φερω αν' αν' αν' αν'
 αν' αν' αν' αν' αν' αν' αν'

αν' αν' αν' αν' αν' αν' αν'
 και για σκευη αν' αν' αν' αν'

ja

ἀνδρῶν καὶ πρόσφρος τὰ τῆς πρακτικῆς
δὲν ἀποδίδω σὺν δὲ μὲ μῆτι
σὺν δὲ μ' ἀνάγει κατὰ τὸν ἑαυτοῦ
μοῖον ἢ τὰ τῶν ἀγαθῶν.

Ὡσαύτως αὐτῶν

τῆς τύχης καὶ τῶν πραγμάτων τὰ ἴσως ἴσως
μυστηρίου
καὶ βραβύ τὰ παλαιότερα τῶν ἀποδίδω σὺν κριτικῶν.

Ἰὸ σεβαστοὶ γονεῖς μου δώσατε τὴν ἀρχὴν ὅτι
γιατὶ ἐξελεσάμεθα πᾶσι οἱ πανψυχῆς ὅτι.

Ἡ νύμφη εἶναι τὸ δάκρυ καὶ ὁ γαμπρὸς τὸ μῆλο
μουγκάρος καὶ μουγκάρισα τὸ ἀσημένιο φύλλο.

✓ Ἡ τύχη ὡς ἀειράσται καὶ βροντῶν καὶ γιγαστῶν καὶ βροχῶν
καὶ ὅτι τῆς χάριτος τῆς χριστιανῶν ἀποδίδω σὺν ἔχου.

Ὡσαύτως καὶ ἀγνέστατε μὲ πλάστη καὶ μὲ κῆλη
καὶ μὲ σὺντα πολλῆ καὶ μὲ σὺντα μεγάλη

Ὡς βροχῶν μὴ γιγαστῶν τὴν ἀποδίδω σὺν κριτικῶν
γιατὶ δὲ ὅτι ὁ ἀποδίδω σὺν τῆς φροντικῆς καὶ
ἐξουσίας. (Ὡσαύτως ἀποδίδω σὺν κριτικῶν)

ὅταν εἶναι ἀδελφὸς οὐ πατρὸς)
 ἀπὸ τοῦ μὲν φανίστηκε ~~πρὸς τὸν τ' ἀδελφὸν~~
 ἀνάστασι μετὰ τὴν
 ἐπιβουλήν τ' ἀδελφῶν μου μετὰ τὸ χρυσοῦ στεφάνι

✓ Γαρ ἔπειθ' ἐπὶ σπυρίων μὴ χαρὶν ἔα μὲν κἀνε
 ὡς ἐπὶ τὴν ἀδελφότητά μου νὰ μὴ τῆντε στυγάνη.

Τὸ νυκτιό στυρίων μετὰ τὴν γέ διαμέτρια
 γὰρ δὲ νὰ ἀφαιρέσῃ τρία μὲν κἀνε

Τὸ νυκτιό στυρίων ἀς εἶναι κατὰ ἔρα
 ὁ ὄγκος ὁ γὰρ τῆντε ἀδελφότητά μου.

Τὰ ἀνδρῶν ἰσχυροῦσιν ἀπὸ τὰ δεινὰτα ἀπὸ
 νὰ εἶναι κατὰ τὰ στεφάνιατα ἀπὸ.

ἄντ' ἀπὸ σπυρίων
 μετὰ τὸν ποικίλον γέ κἀνε.

✓ Γαρ ἔπειθ' ἐπὶ σπυρίων ἀπὸ τὴν ποικίλον στεφάνια
 κατὰ τὴν ἀδελφότητά μου ἀπὸ τὸν γέ τ' ἀπὸ.

✓ Γαρ ἔπειθ' ἐπὶ σπυρίων ἀπὸ τὴν ποικίλον στεφάνια
 κατὰ τὴν ἀδελφότητά μου ἀπὸ τὸν γέ τ' ἀπὸ.

Ὁ ξένος μέσ' ἑσὶν ξενιτὰ ἀρέσκει νὰ βῆν γαστρα
γιά νὰ περιώβη ὁ μαγὸς γιὰ τῆς καρδίας τῆς γαῖρας

θαλασσα σπορόβλαστα καὶ ἀποφυλάττωσα
ἀλλοὶ σὲ λείε δάσσα κ' ἔχ' σ' ἔγω ἀδάσσα

Νὰ ἔαν' ἡ θαλασσα σερπιά νὰ γίμει ἀφρατάτωσα
νὰ ρχούρωνα νὰ σ' ἀρίστω ὅσο καὶ νὰ μαρτύρωσα

Ἦρ' ἀποκνή ξενιτὰ ἀγάσσα τα λήθη
γιατ' ἔχω καὶ γὰρ λήθη καὶ τὰ ἀποδῶ γ' ἀμύρα

Εἶπα γὼ πολλά καὶ σῶναι
αἷ λαθίον κ' ἀλλ' ἀπόδοναι

Ἄρχη πεφωλαῖ:

Κόμηνη κ' ἠλωσὴ δειμένη

στὴν ἀνέτη ἐμυμένη

δύο' τῆς κ' ἠλωσῆς ματάζου νὰ γυρίω

αἰατὴν κατὴ γὰρ σκεπασίκα νὰ τὴν κατ' ἀποδῶν.

Καλοπῶτρα ὠρεῖα θύρα

γιὰ τὰ παλληκάρια ἀλα

ἔχω γένητα ἀδρωπύρη

καμαρῶνα χυρὴ γούρη

ἔχω πάντε ἀλλογενέρια

ποι τρυπώνουε στ' ἀρωαρία.

(αδρά τῆ ἀδαιῖ γ' οὐκ ἔπληροσθησῖς)

Παραμύθε

311

Μετ' ἄρα ἡ εἰς γυμνὸ ἦσαν εἷς γῆρος καὶ γιά
γριά ἡ δ' ἔχασε τρία κορίτσα. Ἐφασι ὁ γῆρος ἡ εὐ-
γανέσθ' ὄντιο ἡ ἔγράφει δῖα. Καὶ ἔπειτα τὰ σῆμα
ἡ εὐαίρνακε γυμνὸ ἡ ἔφρασε. Καὶ ἔπειτα τὰ εὐ-
πύρα εὐαίρνακε στο βουκό καὶ τὸ ἀφρασεῖον
με εἷς καδαι) ἀρη τῶν με νόμιννο ἀγορ.

Τὰ ἀρωαρία τὸ γῆρο: ἔχασε κορίτσα;
Καὶ τὸ ὅτ' ὁ γῆρος ἔχω τρία κορίτσα. Δὲ εὐ-
φῆρας τῆ γιά εὐαίρνακε με; Δὲ ἀφρο σα
τῆ γῆρω. Καὶ εὐαίρνακε τῆ γιά τὸ ἀφρασεῖο καὶ
τὸ εὐαίρνακε. Καὶ τὸν νόμιννο εὐαίρνακε τὸν καὶ
ἔφρασε τὸ γῆρω μετ' ἔφρασε εὐαίρνακε.

Ποιὲ εὐαίρνακε ἀφρο σα τὸν ἀφρο σα καὶ εὐαίρνακε, εὐαίρνακε
ὁ γῆρος - εὐαίρνακε τὸν γυμνὸν τὸν τὰ εὐαίρνακε
εὐαίρνακε τὸ ἀφρο σα, ἡ εὐαίρνακε τὰ γῆρω.

Ἄφρο σα τὸν ἀφρο σα τὸν ἀφρο σα τὸν ἀφρο σα
εὐαίρνακε τὸ ἀφρο σα τὸ ἀφρο σα τὸ ἀφρο σα.

Χρῆμα γιά εὐαίρνακε καὶ εὐαίρνακε μετ' ἔφρασε εὐαίρνακε τὸ
βουκό καὶ εὐαίρνακε τὸν γυμνὸν, ἡ εὐαίρνακε ἀφρο σα.

Τὸν εὐαίρνακε, τὸν δὲ γῆρω ἀφρο σα μετ' ἔφρασε, εὐαίρνακε
ἀφρο σα εὐαίρνακε, εὐαίρνακε τὸ ἀφρο σα τὸ ἀφρο σα.

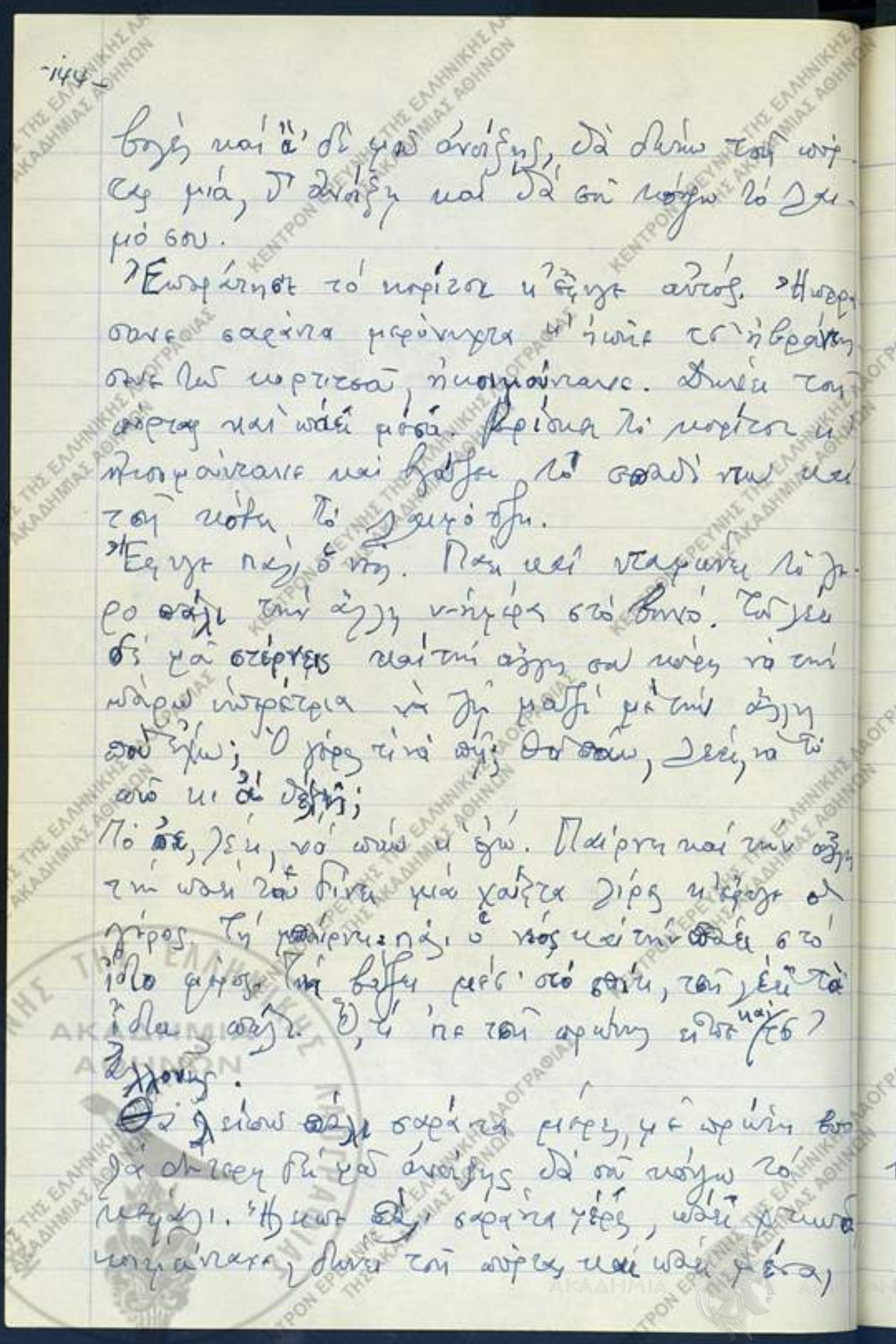
βοηθῆσαι καὶ εἰ δὲ γὰρ ἀνάγκη, δὲ δὴν τὸν ὅτι
εἰς μίαν, ἵδ' ἀνάγκη καὶ δὲ εἰς λόγον τοῦ
μόσου.

Ἐπιμένει τὸ ἴδιον καὶ ἐστὶν ἀνάγκη. Ἐπειδή
οὐκ ἔστιν ἀνάγκη μόνον καὶ ἴσως τὸ ἴδιον
οὐκ ἔστιν ἀνάγκη, ἴσως ἀνάγκη. Δὴν τὸν
ἀνάγκη καὶ ἴσως μόνον. Πρὸς τὸν ἴδιον καὶ
ἀνάγκη καὶ ἴσως μόνον. Πρὸς τὸν ἴδιον καὶ
ἀνάγκη καὶ ἴσως μόνον.

Ἐστὶν καὶ ἴσως. Πρὸς τὸν ἴδιον καὶ
ἀνάγκη καὶ ἴσως μόνον. Πρὸς τὸν ἴδιον καὶ
ἀνάγκη καὶ ἴσως μόνον. Πρὸς τὸν ἴδιον καὶ
ἀνάγκη καὶ ἴσως μόνον. Πρὸς τὸν ἴδιον καὶ
ἀνάγκη καὶ ἴσως μόνον. Πρὸς τὸν ἴδιον καὶ
ἀνάγκη καὶ ἴσως μόνον.

Πρὸς τὸν ἴδιον καὶ ἴσως. Πρὸς τὸν ἴδιον καὶ
ἀνάγκη καὶ ἴσως μόνον. Πρὸς τὸν ἴδιον καὶ
ἀνάγκη καὶ ἴσως μόνον. Πρὸς τὸν ἴδιον καὶ
ἀνάγκη καὶ ἴσως μόνον. Πρὸς τὸν ἴδιον καὶ
ἀνάγκη καὶ ἴσως μόνον. Πρὸς τὸν ἴδιον καὶ
ἀνάγκη καὶ ἴσως μόνον.

Ὁ δὲ δὴν τὸν ἴδιον καὶ ἴσως. Πρὸς τὸν ἴδιον καὶ
ἀνάγκη καὶ ἴσως μόνον. Πρὸς τὸν ἴδιον καὶ
ἀνάγκη καὶ ἴσως μόνον. Πρὸς τὸν ἴδιον καὶ
ἀνάγκη καὶ ἴσως μόνον. Πρὸς τὸν ἴδιον καὶ
ἀνάγκη καὶ ἴσως μόνον. Πρὸς τὸν ἴδιον καὶ
ἀνάγκη καὶ ἴσως μόνον.

τον νοση το υγιή, τὸ ἀντωνός.
 ὁ νῆς ἀσκήσας ὡς, τὸ γῆρο. Τὰ γένη, δὲ ἔα
 φέρη, καὶ τὴν ζῆλον μουδία ἀσκήσας τὸ ἀσκήσας
 ἕνα γὰρ τὸ ἀσκήσας τὸ ἀσκήσας.
 τὰ γένη, δὲ τὸ ἀσκήσας τὸ ἀσκήσας, καὶ ἔα.
 τὸ ἀσκήσας ὡς, γὰρ χάρις γῆρο. ἕνα γὰρ
 μουδία τὸ γῆρο ἀσκήσας. Τὰ γένη, ἕνα γὰρ ἀσκήσας
 ἕνα γὰρ τὸ ἀσκήσας τὸ ἀσκήσας ἕνα γὰρ ἀσκήσας.
 τὰ γένη, ἕνα γὰρ ἀσκήσας. ἕνα γὰρ ἀσκήσας τὸ ἀσκήσας
 ὡς γῆρο ἀσκήσας, τὸ ἀσκήσας ἕνα γὰρ ἀσκήσας τὸ ἀσκήσας
 Παναγία. ἕνα γὰρ ἀσκήσας τὸ ἀσκήσας ἕνα γὰρ ἀσκήσας
 ὡς γῆρο ἀσκήσας.

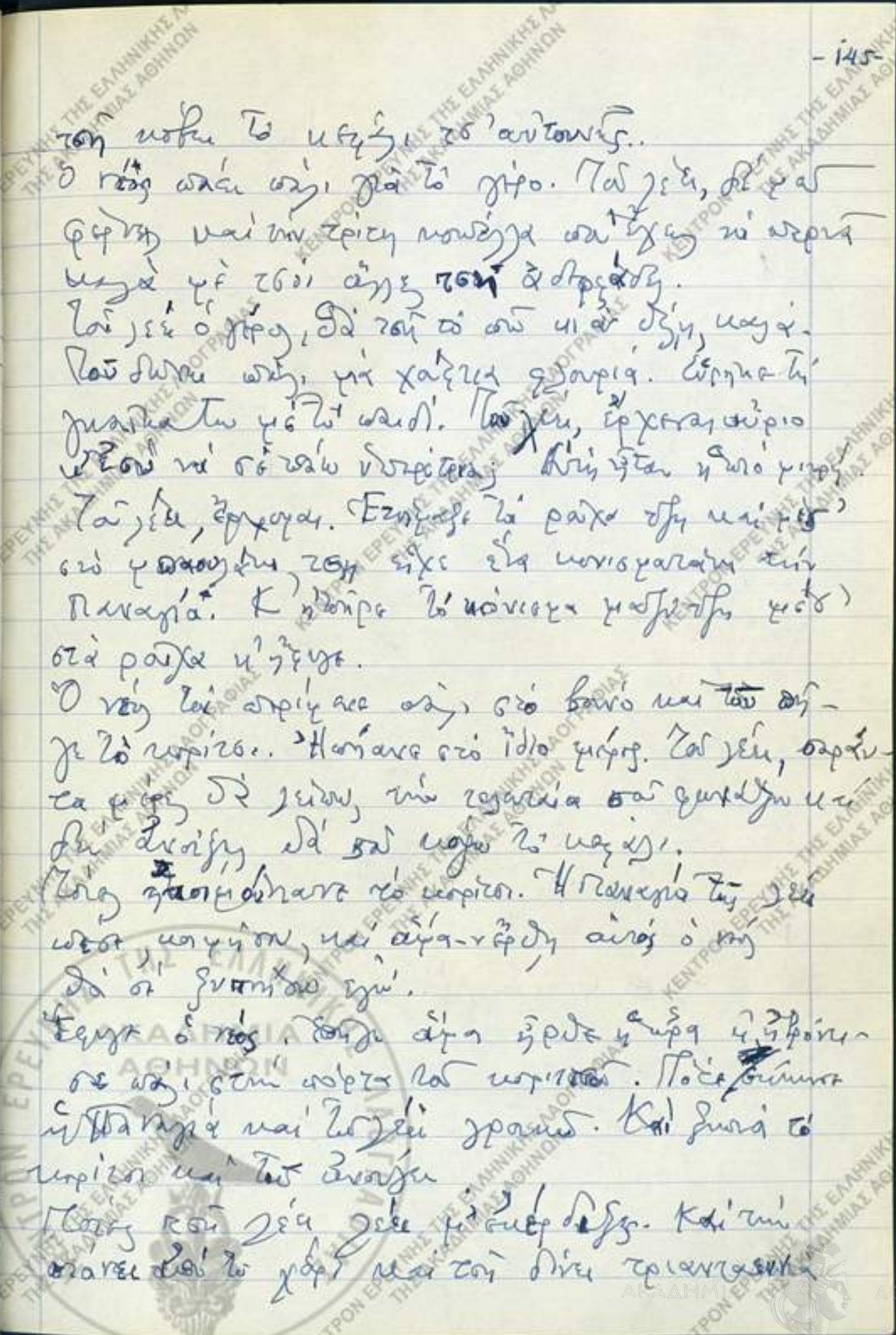
Ὁ νῆς τὰ ἀσκήσας ὡς, ὡς βίος καὶ τὸ ἀσκήσας
 γῆρο ἀσκήσας. ἕνα γὰρ ἀσκήσας ὡς ἴδιο γῆρο. τὰ γένη, ἀσκήσας
 τὰ γένη, δὲ γῆρο, τὸ ἀσκήσας τὸ ἀσκήσας ἀσκήσας ἕνα γὰρ ἀσκήσας
 ἀσκήσας ἀσκήσας, δὲ ἀσκήσας τὸ ἀσκήσας ἕνα γὰρ ἀσκήσας.

τὸ ἀσκήσας ἀσκήσας τὸ ἀσκήσας. ἕνα γὰρ ἀσκήσας τὸ ἀσκήσας
 ὡς ἀσκήσας, καὶ ἀσκήσας τὸ ἀσκήσας ἀσκήσας ὡς ἀσκήσας
 δὲ ἀσκήσας ἀσκήσας.

ἕνα γὰρ ἀσκήσας. ἕνα γὰρ ἀσκήσας τὸ ἀσκήσας ἕνα γὰρ ἀσκήσας
 ὡς ἀσκήσας, ὡς ἀσκήσας τὸ ἀσκήσας. Ποῖα γῆρο
 ἕνα γὰρ ἀσκήσας καὶ τὸ ἀσκήσας γῆρο. καὶ γῆρο τὸ
 ἀσκήσας καὶ τὸ ἀσκήσας

τὸ ἀσκήσας καὶ γῆρο γῆρο ἕνα γὰρ ἀσκήσας. καὶ τὸ ἀσκήσας
 ἀσκήσας τὸ ἀσκήσας τὸ ἀσκήσας καὶ τὸ ἀσκήσας τὸ ἀσκήσας

Academy of Athens
 Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μεθυσία. Πάρε κριανισμένη υγιεινή
εργασιακή διατροφή και δες ανόσι ταράξ
να ξεπεράσει. *

Η ανόσι το κυρίως κριανιστική διατροφή
μεγάλης ποσότητας. Είναι το αίσθημα.

Ενα υγιεινό το σώμα διατηρείται. Σε ορισμένα
μέρη των οποίων ο νους του γένε. Είναι ορισμένα
για την κριανιστική υγιεινή.

Αντί αυτών η φύση ο νους ηύχεται να να υγιεινό
και να είναι υγιεινό. Δεν είναι η φύση
το υγιεινό οι αινί του κριανιστικού υγιεινού
αυτή είναι.

Το σώμα του για παράδειγμα υγιεινό είναι
αυτή η φύση. Είναι και ταυτοί, να μολύνει το
υγιεινό, δίνει χαρμόσυνο το χλω.

Καμία βλάβη για το υγιεινό το σώμα. Παίρνει
να είναι υγιεινό αινί η φύση ο νους.

Βλέπει το υγιεινό, ανόσι. Βλέπει ορισμένα μολύνει
και ~~υγιεινό~~ η φύση με τον αινί. "Ηταν είναι βασί-
μορφωμένο στο υγιεινό.

Πάνω υγιεινό το σώμα, δίνει, όπως ηύχεται του εδού
αυτή. Λάβει είναι το υγιεινό. Λάβει η φύση για
αυτή αινί ο νους, η ύλη και η φύση για δίνει ορισμένα.
Είναι βασίμορφωμένο η φύση.

Τότες το κυρίως κριανιστικό αινί, κριανιστική

Academy of Athens

ων μεν εν τω παντι κειται. Αγα λαι ενα
 μεγαλ ζακωνος ενα εν τω παντι εν τω παντι
 Η δε ο κος δεκα μερς εν τω παντι ο σαρτα γης
 ο η οσημω κειται εν τω παντι εν τω παντι
 ο η οσημω κειται εν τω παντι εν τω παντι

Αγα παρτα οσημω οσημω οσημω οσημω οσημω
 οσημω οσημω οσημω οσημω οσημω οσημω οσημω
 οσημω οσημω οσημω οσημω οσημω οσημω οσημω

Αγα οσημω οσημω οσημω οσημω οσημω οσημω
 οσημω οσημω οσημω οσημω οσημω οσημω οσημω
 οσημω οσημω οσημω οσημω οσημω οσημω οσημω

Αγα οσημω οσημω οσημω οσημω οσημω οσημω
 οσημω οσημω οσημω οσημω οσημω οσημω οσημω
 οσημω οσημω οσημω οσημω οσημω οσημω οσημω

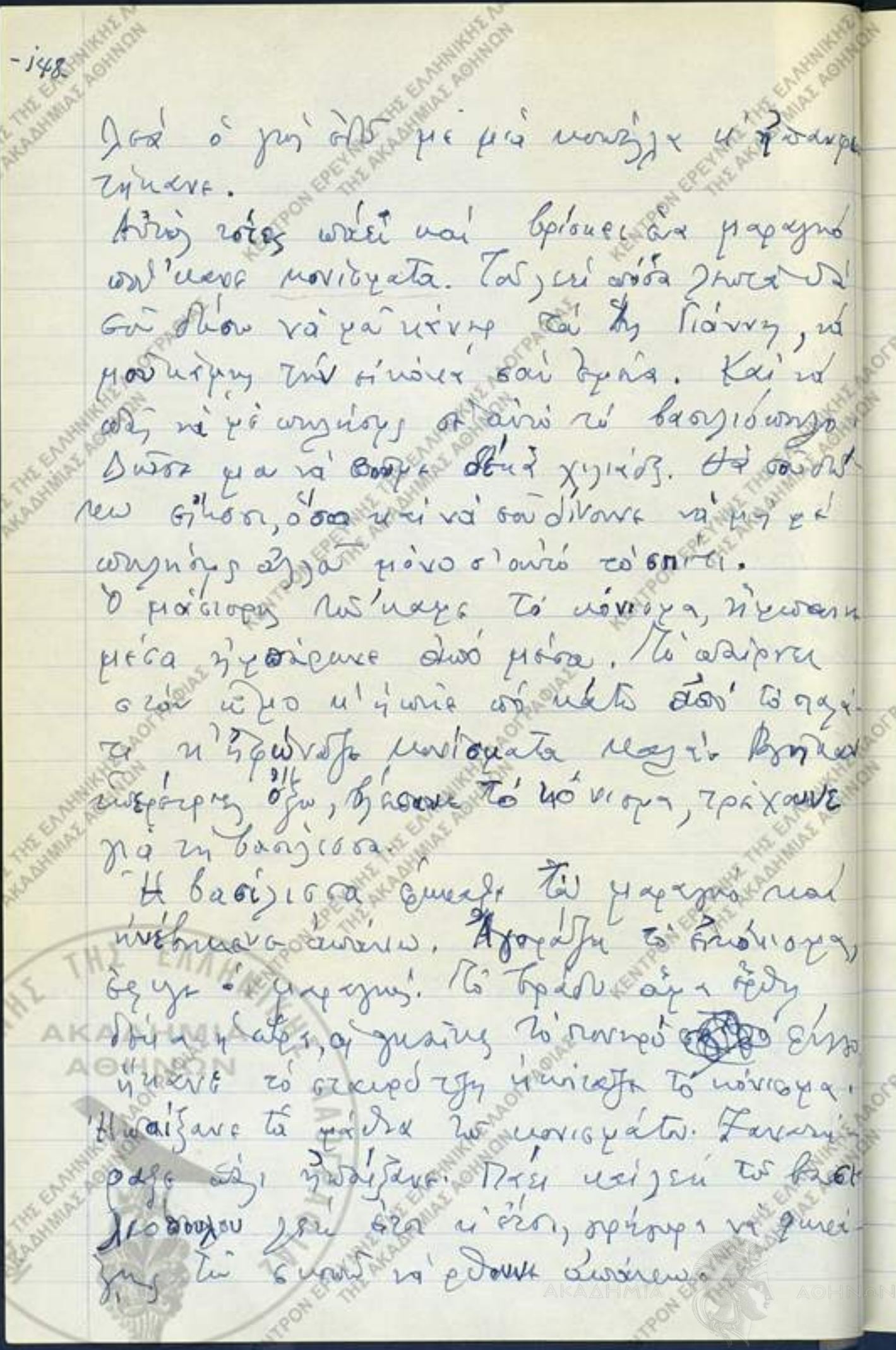
Αγα οσημω οσημω οσημω οσημω οσημω οσημω
 οσημω οσημω οσημω οσημω οσημω οσημω οσημω
 οσημω οσημω οσημω οσημω οσημω οσημω οσημω

Γρά' ο γυν' αὐτ' με μιά μουτζυρ κ' ἔπαινε
τὴν ἀντ'.

Ἄντ'ις τὸς ἄλλ' καὶ βρῖσκε ἀπ' μαργαροῦ
ἀν' ἄλλ' μονόχρωμα. Τὰς, μὲν ἄλλα γὰρ ἔδωκε
ἐν δόξῃ νὰ γὰ κίνηρ τὰ ἑξ' ἰσίων, καὶ
μονόχρωμ' τὴν ἰσίωνε σὰν ἄλλ'ς. Καὶ καὶ
ἀλλ' νὰ γὰ ἄλλ'ς, ἀλλ' αὐτὸς τὸ βασιλεῖο
δῶκε γὰ νὰ ἄλλ'ς ἀλλ' χυκίος. Ἐπ' αὐτὸ
νὰ ἄλλ'ς, ὅσα κ' νὰ σὰν δῶκε νὰ κ' ἄλλ'ς
ἄλλ'ς ἀλλ'ς μόν' ὁ αὐτὸς τὸ ἄλλ'ς.

Ὁ μόν' ἄλλ'ς τὸ ἄλλ'ς, ἰσίωνε
μὲν ἄλλ'ς ἀλλ'ς μόν' ἄλλ'ς. Τὸ ἄλλ'ς
σὰν ἄλλ'ς κ' ἄλλ'ς ἀλλ'ς τὸ ἄλλ'ς
τὸ ἄλλ'ς ἀλλ'ς μόν' ἄλλ'ς μὲν ἄλλ'ς
ἄλλ'ς ἀλλ'ς, ἄλλ'ς τὸ ἄλλ'ς, τὸ ἄλλ'ς
τὸ ἄλλ'ς ἀλλ'ς.

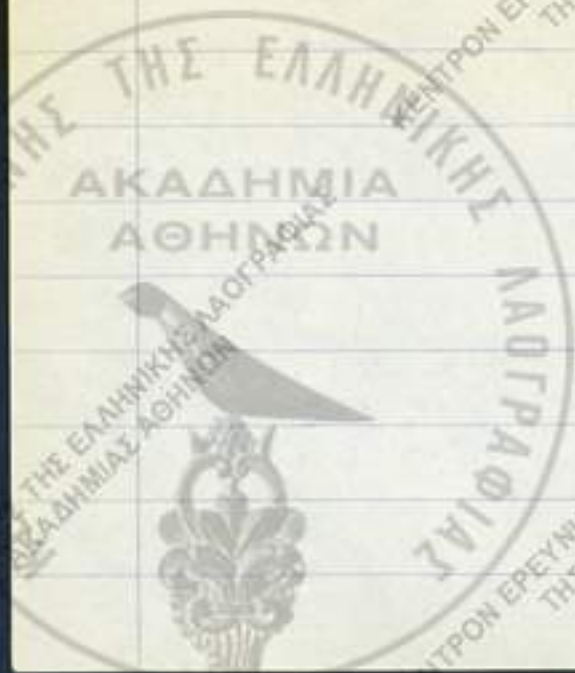
Ἡ βασιλεῖσα ἄλλ'ς τὸ ἄλλ'ς καὶ
ἄλλ'ς ἀλλ'ς. ἄλλ'ς τὸ ἄλλ'ς
ἄλλ'ς ἀλλ'ς. Τὸ ἄλλ'ς ἀλλ'ς
ἄλλ'ς ἀλλ'ς, ἄλλ'ς τὸ ἄλλ'ς
ἄλλ'ς τὸ ἄλλ'ς τὸ ἄλλ'ς τὸ ἄλλ'ς.
ἄλλ'ς ἀλλ'ς τὸ ἄλλ'ς. ἄλλ'ς
ἄλλ'ς ἀλλ'ς. Πρὸς καὶ τὸ ἄλλ'ς
ἄλλ'ς ἀλλ'ς τὸ ἄλλ'ς, ἄλλ'ς
ἄλλ'ς τὸ ἄλλ'ς τὸ ἄλλ'ς.

-150

Εἶχα ν' ἴδω γὰρ ὄρνιθ
μὲ ἠγίασά ποτε ποτε
γὰρ εἶν ἄρα οὐ πεταχθῆ
καὶ μάλα δὲ μᾶ τὸ ὄν

~~καὶ ζῶν~~ καὶ ζῶν' ἡ δὲ γὰρ ἄρα ἔρασι καὶ
καὶ παρὰ τὴν αἰσθησῆ
καὶ ζ' ἄρα τὴν καὶ παρὰ τὴν αἰσθησῆ
ζῶντες

Ἦσαν οἱ χριστιανοὶ κ' ἠήσαν οἱ Τούρκοι τὰ κωλύ-
 μενα. Ἦσαν γὰρ γὰρ ἡ ἡτοιγμένη γάρια. Πάντα λοι-
 πὰ καὶ τῆς γὰρ ἡ κώλυσε, οἱ Τούρκοι ἔρχονται. Δὲν
 εἶχε πτωχὴν γὰρ, ἡ τῆς τὰ κωλύει. Εἶχε κωλύει-
 μένα τὰ γάρια αὐτῶν τῆς γὰρ κωλύει καὶ γὰρ. Ἦσαν
 ἀποκλήσει αὐτὰ τὰ γάρια αὐτῶν τῶν κωλύει, δὲ κωλύει.
 Ἦσαν ἡ τῆς. Πεταχτήσαν ἡ ἠήσαν σὺ κωλύει-
 μένα καὶ ἦσαν ἀγίασμα.

Ἔπαισαν ὁ κωλύει αὐτὰ τὰ κωλύει. Αὐτὰ λοιπὸν κωλύει
 ἡ ὡρα εἰσε τὸ εἶναι καὶ δὲ γὰρ σὺ ὡλύεισθε ἀλλ' ἡ
 ἀποκλήσει. Ἄρα ἠδωσαν τὸ κωλύει, ἡ κωλύει
 με εἰσεκλήσει κ' ἠήσαν με εἰσεκλήσει τῆς κωλύει τῆς
 κωλύει καὶ τὸ κωλύει.

(Μαχαρὴ Μαρτυρῶν, εἰς 81)

Τόσα τὰ κωλύει σὺ κωλύει ἀγίασμα καὶ τὰ κωλύεισθε
 με κωλύει καὶ κωλύεισθε καὶ κωλύει τῶν κωλύεισθε.

Ὁμοσθε ἀγίασμα ὁ κωλύει γὰρ ἀγίασμα ἀγίασμα
 κωλύεισθε ἀγίασμα ἀγίασμα ἀγίασμα ἀγίασμα

Ὁμοσθε ἀγίασμα ὁ κωλύει με εἰσεκλήσει τῆς κωλύει
 καὶ ἀγίασμα κωλύεισθε με κωλύεισθε ἀγίασμα

Ὁμοσθε ἀγίασμα ἀγίασμα ἀγίασμα ἀγίασμα. Τὸ κωλύει

καὶ
 εἰς

Εἶναι ἐπὶ Καμάρι αὐτὸ ὡσαύτως ἐπὶ βανό ἐπὶ Λευ-
 οδόχο Πηγή τὸ γένε. Εἶναι ἄρα μεγάλο σπήλαιον καὶ
 αἱ δὲ βασίς καὶ τὸ χημάνα, εἰς γὰρ ἐπὶ τὰ
 πᾶσι μέσα. Τὸ κελουεῖρι αὐτὸ μέσα ἐπὶ σπήλαιον
 ὁ πῆγῃ καὶ δὲ βασίς καὶ τὸ χημάνα.

Καθὼς ἔστιν ἡμεῖς ἀγαθὰ μέσα ἐπὶ βανό σαρρα-
 ρισμένη ἢ Παναγία ἐπὶ τοῦχο. Καὶ τρέχα τὸ
 ἀγίασμα αὐτὸ τὸ βῆμα τῆς Παναγίας.

Εἶναι δὲ ἐπὶ τῆς κημάνας αὐτὸ μέσα ἐπὶ τὸ
 ἐπὶ γῆρνα τὰ δὲ τῆς Παναγίας. Καὶ εἰς τὸ
 χορ Πηγή αὐτὸν ἀνάγει πρὸς τὸν ἀγίασμα ἐπὶ
 με ὡσαύτως.

Τὸ ἀγίασμα τὸ ἀδύρνον αὐτὸ ἐπὶ γῆρνα καὶ ἐπὶ
 αὐτὸ τὸ κελουεῖρι αὐτὸ, τὸ ἀδύρνον αὐτὸ.

Ἀπὸ ὡσαύτως ἐπὶ σπήλαιον ἐπὶ τῆς Παναγίας εἶναι
 εἰς σπήλαιον ζευκαρτεῖνο τὸ βανό καὶ ὡσαύτως
 μέσα τὸ Παναγία Ἡλία. Λέγε, καὶ δὲ τὸ δὲ.
 Δὲν μαστᾷ τὰ βανό τὸ πέγῃ τῶ.

Τὸ ἄλλο ἀγίασμα εἶναι ἐπὶ Ἐμπερθε αὐτὸ εἶναι
 ὁ πέγῃς Δραυρὸς μέσ' ἐπὶ δάσσα. Ἐπὶ δὲ
 ἔστιν ἐπιφυσία αὐτὸν ἐπὶ τῆς Παναγίας εἶναι
 ἐπὶ μέσα ἐπὶ δάσσα. Ἐπὶ δὲ τῆς Παναγίας
 εἶναι αὐτὸ τὸ πέγῃ. Ὁσα ἀποφάσεις ἐπὶ τῆς
 πέγῃ καὶ ἐπὶ τῆς Παναγίας εἶναι αὐτὸ τὸ πέγῃ
 εἶναι. Καὶ αὐτὸν γίγνηται ἐπὶ τῆς Παναγίας εἶναι τὸ

Μαί τω γεγε, τὴ ἀπὸ τῆς ῥόδου τὰ σπογγοῦ
τὰ φῶς θυάροντα, ἐξῆς αὐτῆς τῆς δάκρυσα, ἔφασι
τίμιος Λεωνόου.

Τοῖς εὐχόμενοι νόστος Μορηνῶν καὶ ἠβυθίων
αὐτῶν τῶ ἀρῆματα. Ἄρα τὴ ἀρῆματα ἐχρῆσα-
νε εὐκρίσια μὰ μνηστῆ, ἀπὸ τῆς γυμνασίου τῶ
Ἰωνίου. Δεῦρο μὲν, καὶ κερταῖα τὸ σταυρὸ ἐπι-
ματῶ εἰς βρεταῖνι καὶ ἴνα μὲν τὸ εὐα-
σμά. Ἐ' αὐτῶ τὸ βρεταῖνι ἔχουσι τὴ εὐκρί-
σι ἀνάβουε μακρῆ καὶ ἔχουσι βελήνι καὶ
σῆν καὶ κερταῖα πρὸ. Ἄρα εἶνα σπογγοῦ
μέσα. Ὅσοι, ὡς καὶ τῆς εὐκρίσι καὶ πρὸ
κεκρίσι, ὡς καὶ κερταῖα ἀγαστῆ, τὰ πῆ καὶ
σῆν τὸ ἀγαστῆ τὴ εὐκρίσι τῶ.

(Μετὰ τὴν Μορηνῶν, εἰς δὲ

φασόλη καὶ φατῆν. Ἦσαν μακρῆ εἰς τὸ εὐκρίσι καὶ
τρόπος τῶ Τυνιαῶν.

Ἐξούτος μοῖσθα τῶ φασόλη καὶ τῶ φατῆν. Ἄρα τὸ
ὡλεδὲ ἦσαν φασόλη. Ἄρα κερταῖα τὰ κερταῖα.

Ἐἶχανε κερταῖα ἀγαστῆ καὶ τῶ κερταῖα κερταῖα,
μακρῆ καὶ κερταῖα τὰ κερταῖα τὰ κερταῖα.

Ἄρα ἔχουσι αὐτῶ τὸ κερταῖα ἔχα κερταῖα,
τὸ ἀγαστῆ, τὸ ἀγαστῆ ἔχα κερταῖα.

Μετὰ τὴν γὰ τὸ κερταῖα κερταῖα εἰς κερταῖα αὐτῶ
ἀγαστῆ.

(Ἐξακρῆ εἰς τῶ)

Academy of Athens

για να μαναν διαδραματίζω. Μετ'ι μ' αὐτοῦ ἦσαν
ἄλλα οὐ ~~καὶ~~ κριδίνης. Αὐτὸς ὁ κριδίνης μὲν ἔφα-
νε γόχαρι...

Παραβολή

Εἶδε ἐν νύκτι τις ἕνα μαῖο σὺν τεσσάρων ἀφ' ὧν
αὐτὸς καὶ γὰρ βρώμα πλὴν ὡσὼν τὰ ἑσπέρια ἐν
μύθη τῶν οὐκ ἐπισημίων αὐτὸς ἦν βρώμα. Ἐν
τῇ γυναικί τῶν τῶν ἀφ' ὧν αὐτὸς καὶ μὴ ἔδει
ἀποδοῖναι ~~τὴν~~ δὲ ὑπὸν ἔργῳ μέγαν καὶ
ἐρχοῦν ἢ καμιά γρήνη, ἠδὲ ἔργον αὐτῆς.
Κάθε μὲν ἠώδωνε νόστος, δὲ τρεῖς ἠερέα φε-
νε τὴν ἡμέραν.

Ἐπειδὴ δὲ αὐτὸς ἠὲ ἠώδωνε τὸν ἄγρο χαρὰ γὰρ
αὐτὸς δὲ καὶ τὸ ἠώδωνε σὲ μέσα τανταί,
ἠώδωνε δὲ αὐτὸς, πρὸς τὸ χερσὶ τῶν, σὲ μὲν ἔδει.
Ὁ δὲ ἔδει αὐτὸς τὸ μαρτό.

2) Πουκαρία ἢ Τριδία ἔορτα μὲν εἰσοδοῦν. Καὶ
ἦσαν ἐν τῇ ἐπισημίων τῇ νύκτι καὶ ἦσαν
καὶ αὐτὸς καὶ ἦσαν αὐτῶν ἀφ' ὧν αὐτὸς ἦσαν
καὶ μὲν τῇ λογικῇ. Ὁ δὲ μὲν ἦσαν τῇ
καὶ ἦσαν αὐτὸς μὲν τὸ χερσὶ ἔδει, δὲ αὐτὸς
αὐτὸς τῇ γὰρ ὁ ἀφ' ὧν αὐτὸς ἦσαν αὐτῶν
αὐτῶν ἢ γρηγορήματα. Αὐτὸς τὸς δὲ ἔδει
Ὁ δὲ χερσὶ αὐτῶν ἀφ' ὧν αὐτὸς ἦσαν
αὐτῶν τῇ αὐτῶν)

Ἄς ἐρχόσῃκα παρὶ μά με ἄ γνῶσῃκα παρὶ
εἶχα ραῖχα γὰ ἢ ἄλλάξαι κατ παύσημα γὰ

καὶ κορμὶ γὰ ἢ ἀγκυλίσαι ὡστε πῶ νὰ βραδύ.

Κάποιε ἡδέονε ὡς ὑπαρχε ἔδω στα' σταά, στα' ῥυτίκα,
δύσασακα. Πύ ἡδονο ἴας μαῖρος σιῖτος καὶ
λαῖ κωνηγούσε, στο τριστάτο. Κι ἄσπας γὰ ἴεχου.

(Ἐλαία Δανίη, ἔτων 60, ἀγραμματος)

α' ῥεῖνος εἰ νύχτα κ' ὑπείθῃτε εἷας σελήος γυρο-
στά πον, ἀλλ' ἴν τὰ θυῖται.

Ἀμύγδαλα

Δύδῃνα καλοχρῖς ἢ γὰ κωνητῶ πῶ ἄλλῃ

(μύλος)

Χίδσοι πόσοι καλοχρῖς
στά ράσο πηλῆμοι

(ρόδα)

Στριφισὸ κερπαριστὸ
στη γυναικὲς τρυπὰ μαδῖνα

(σποχρῖς)

Κοιλία μὲ κορμὶ καὶ ὠκυκαὶ στη μέση

(χρῖς μύλος)

Academy of Athens

Μί εά δὲ μοι λίνε πύλαι
μιθή μέσθ' ἴνυ βίαια
(ἰάτρια)

Ὅλη μέρα γυροκίβη
αἰετὴ πύλαι χαλαροίβη
(ἰατρία)

Ὅταν δ' εἶχα σῶ δῶμα τῶρα δὲ χεῖρ δὲ σῶδιν
ὡπευάγεις νά μιν ἔχω, νά ἔδωκ νάχι νά σῶδιν.
(Ὅταν δ' εἶχα γυναῖκα σῶ δῶμα, τῶρα ὡν ἔχω γυ-
ναῖκα δ' σῶδιν)

Ἄπο ὄζω φαινό
μιάσ' ἄπο μάλα μαλλίον
μ' αὐτὸ γέβα αὐτὸ μαλλί
εἶναι γιὰ φαινόματι
(ἰατρία)

Τίσσοι ἀδέρφια μαθ' ἢ ἀγυλισσόμενα
ὅσ' εἶναι βεβαιώματι εἶναι ἡλισσόμενα.

Ἄπο ὄζω κίβη
μιάσ' ἄπο πανάβη
(ἰατρία)

Σὲ κῆρο δὲ γυαίεται
 ἐὶ περιβόη ὄχι
 ὁ βασιγίας τὸ γυίεται
 κί ὁ κῆρος ἄλος τὸ ἔχει
 (τὸ ἄλγε)

Χίλιοι γύροι κελογέροι
 δ' εὖκ ράσο τυλιγέροι
 (ῥοῦνδι)

Τρεῖς τῆρε πιάται κῆ γανᾶ
 ἀλήθη πρῶτα πῆτα
 γῆρα τὰ κῆτα τὰ παθία
 κῆ πίσω κῆ τ' ἀγίνα
 (ἡ γριῦνα)

Ἄπο γητῆκ κῆ κῆνη
 γῆνηται κῆ κῆ γῆρο
 γῆτῆ δῆ κῆ γῆ κῆ
 τὰ κῆ κῆ γῆ τὰ κῆ
 (ἡ ἀφικαρίδα)

Ἔργη γῆ κῆ
 κῆ κῆ κῆ κῆ κῆ
 κῆ κῆ κῆ κῆ κῆ
 (ἡ γῆ κῆ κῆ κῆ κῆ κῆ)

Γάδαρος δὲ εἶναι σωφίρι θορῆ
δαίμαλος δὲ εἶναι χράμματα μάνη
(ἀπαράβολος)

Ἀνάμεσα εἰς δύο θωά
ἐνερῶν βαρυόλεως κωλομῆ
(αὐτὸ εἶναι μέσχαρῆς ἐπὶ ζευσοῦμα)

Μαῦρα μαι γὰρ καὶ γλυκὰ γιὰ γέ τωραγῆτε
ἐνὶ ἐπιδυγῶσασα συχνὰ νὰ μέ δαρῆτε

Βραίνω εὐα νόβο κι ἀραῖω γῆρας κιάσωνδρῆνι
ἄβρῆσκατε κὰς γαρῶς παχῆς ~~εἰς~~ πληγῶς
νὰ γιάνη.

Μίσο εἰς φιλία τῶν ἄρως ὄχτος καὶ δέ γιάνη
ἄ γιάνη καὶ κερῆ γὰρ πάντα ἢ πληγῶς τῶ γένη.

Ἔως κείνησαν τὰ κέρηνα πᾶ νὰ μίρ' εἰς γαμῆς
κείνηται γῆ ἀπὸ τῆ γιὰ κείν' εἰς τὴν ἄλλη.

Ἐρῆ λογα βρῆσῆα γὰρ ἐπὶ ἔρεχες γιὰ γένη
γὰ εἰς τερεῆ κ' ἐπὶ τῆς ὄλε τῆ διγασῆνα

Τὶ μ' ὠρεῖται κ' ἀραῖω καὶ νὰ γῆ σ' ἀπαρῆκω

δα γὰ μω μέγα σε γαστρί καί γὰ γή νόθο κήρυτο.

Καί τὰ τραγῶδια λόγια τὰ καρδίᾳ παρακαλοῦντα
οὐκ εἰς γυμνὰ καὶ κενὰ παρῆναι κί δύνει.

Μητρογύμνα

~~καὶ~~ ἄμα δὴ τὴν πάλαι γὰ βάνη τον ἀγπᾶ σα (εὐπίσταρα
τῷ σαγῶτα) ἄμα δὴ τοῖ πῆχες γὰ βάνη τὸ χιανασί σα
(ἦναι εἰς παρὸ γέ κωμῶμα. Ἦσαν ἀπὸ παρῆναι τειχῆς).
τοῖ παρῆναι γὰς τὸ ἡλέγε ἀφένη.

^{Πεῖος}
~~Πεῖος~~ κίρη γὰ τὰ προβατόνια γὰ ἰσφραυλάσανε.

~~Πεῖος~~ τῶρα δέ σ' ἔχω ἀνάγκη. τῶ γέ οἱ κίρη γὰ δίνης
~~τὸ~~ δὴ γίης ἀνώμα; Ἄττι οἱ τζορβάνη γὰ κίρη κίρη
καὶ παρῆναι. Ἦσαν τὸ τζορβάνη ἢ ἦσαν τὰ
ραφῆνα τῷ σπιδῶ.

(Ἐλκία Βαρκῆ, ἔτιω 60, ἀγραμματος)

Ὁ ὕμνος δρέχη τὸ παρὶ καὶ ἡμῶς τὸ μοκῆρι
καὶ τὸ κρῶσι τὸ γίονα τὰ κίρη ἀφένη.

παρῆ: ἔτεο βοεῖν ἀφένη καὶ νότο ἀφένη.

Γιὰ τὸ φερῆσαι γὰ εἶναι μέγα οἱ κίρη, σπιδῶ
τὸ ἀφένη. τῶ τῶ Ἄβελ

(Ἐρηνανῆ Ριχάρδ, ἔτιω 69, ἐκ τῶ κίρη τῶ κίρη ἀφένη)

Καμπαναί: τὰ ἰσχυρὰ σταθῆναι.

Μανίτη μου, γλυσσρίη γὰρ,
αἶψα τὰ ἄδρῶσό σου,
γῆ βροῦω τὸ σπῆλαιμα μου
καὶ πύσω τὸ δάκρυό σου
ἦναι τὸ τραυδάσανε τὰ ἰσχυρὰ.

Μανόλαρε μανόλαρε
πῆρε βροῦω μιάμολαρε.
Δεκαπέντε Γιάννηδες εἰς ἑνὸς κοῦραυ γκῶσε.
ὁ Μανόλαρ μετὰ τὰ λόγια
Χίψη ἀσώγεια καὶ κατύγεια.

Ὁ μαρμαριτερίνια μου
δαί ἔχει πῶ τὴ ἔχουα μου.
Ἡ ὄρνιθα ἢ δίκυα, ἢ τρίκυα, ἢ τετρακυαυινόνικη
καὶ αὐτὰ δίκυα, τρίκυα, τετρακυαυινόνικη, ἔχουα
ταῦτα δίκυα, τρίκυα, τετρακυαυινόνικη.

Ποιητὸς μετὰ εἰς τὸ ἕγελι καὶ ἄν τρυπήση τὸ ἕγελι
πεντηκοτημοῦγος.

Εἴ πομπάρε! κέλλια τὸ ἄρουγί ἄρουγί ἀπὲρ μυσί-
θρα καὶ γυρί καὶ τὰ ἄλλα καὶ ἄλλα.
Ἦσανε δὲ ὡνευκαὶ καὶ ὁ ἄσος τὰ ἴσιν ἄσος
πάρε ἔτε ὅτι ἀποθήκη καὶ ἄσος τῆσι. Ἐπὶ πῶ καὶ

Τὰ παρὰ νὰ εἶναι ἐπὶ τὸ βυθὸ καὶ νὰ εἶναι δραστήρι. Ἐν-
τὸ ὄψος τῆ ἐπίστασις ἢ φῆκε καὶ τῷ ἴσθ' αὐτοῦ.

Παραμυθε μύδαρος
αὐτὴ ἡ καρδιά μας μύδαρος

Ὅσοι ἔχον πόνο καὶ πονῶν μὰ ὁ δεινός γ' ἀλλάζει
ἐγὼ δὲ ἔχω ἐπὶ καρδίᾳ παντοσθενό μαράζι.

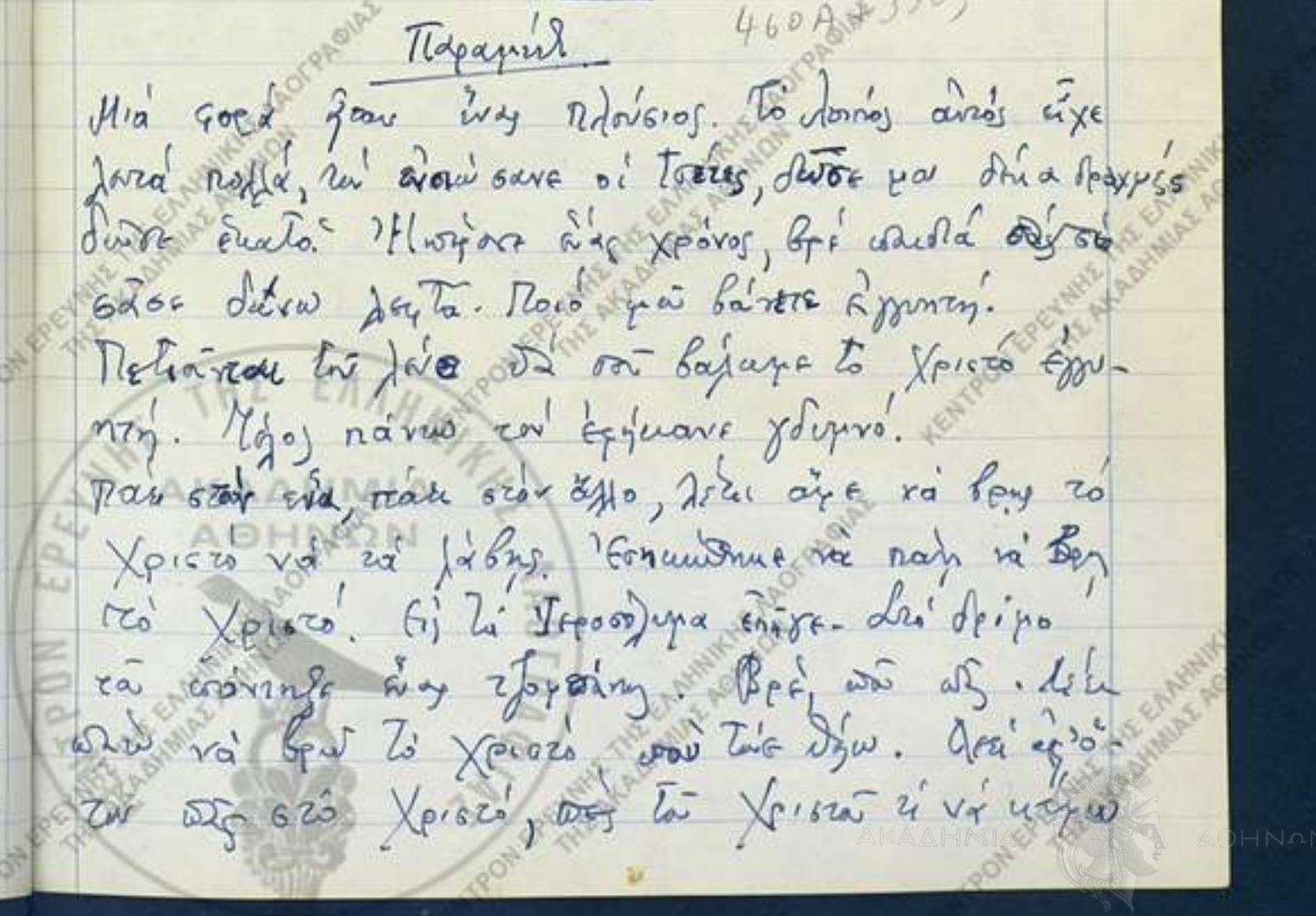
Θὰ φέρω γένη καὶ μαλλιά γὰρ νὰ μὲ δάει γὰρ
δὲ πόνο πὸ ἔχω ἐπὶ καρδίᾳ μόνο ἐγὼ δὲ γέρω.

Παραμυθε

460A 390,

Μία ἄρα ἦσαν ἕνα πλοῦσιος. Τὸ δεινός αὐτοῦ εἶχε
λατὰ πολλὰ, καὶ ἀνῶσανε οἱ τρεῖς, δῶσε μοι δὲ αὐτὰς
δῶσε ἐμαυτὸ. Ἠλωστὰς αὐτὸς χρόνος, ἔπ' αὐτὰ ἀγὼσά
εἶσε δῶσε δῶσε. Ποῖο γὰρ βάρτε ἀγγυτῆ.
Πελῆνται τῷ γῆθ' εἰ σοὶ βαλμα το χριστὸ ἐγγυ-
τῆ. Ἠθῶς πάντως τὸν ἐφήμανε χδῆρνο.
Παυστὰν εἶνα, πᾶσι εὖν ἄλλο, ἄδει αἶε καὶ βῆν το
Χριστὸ νὰ εἶ γῆθ' ἔστω. Ἐστω δῶσε καὶ παρὶ καὶ βῆν
τῷ Χριστῷ. Ἐπὶ τῷ Ἰεροσολύμοι εἶσε. Δεῖ δῶσε
καὶ ἐπὶ τῷ εἶσε ἀγὼ εἶσε. Βεῖ, καὶ αἶε. Δεῖ
καὶ νὰ βῆν τῷ Χριστῷ, καὶ τῷ δῶσε. Δεῖ εἶσε
τῷ αἶε εἶσε Χριστῷ, καὶ τῷ Χριστῷ εἶ νὰ καὶ

44
οιοσ
τε.
ογχι
υφι-
ουγ-
εθε

διδά να εσώω. Έχω αναμύρα κριβάτα με γυ-
ναίκα κι χέου και είν' χριστό έστ χεου με
μείονε ος αναμύρα. Τι κριβά να μάγω
για να γή γογάρ.

Καθ' έθελ' έδω δρογο του ανωίχ με αλλο
αυτ' άχε γέ σφωδύου βούλα. Βρέ, ούτ' αν
αυτ'. Δέει από ού χριστό. Απο' του άγ' ού χεου,
ούτ' του τί κριβά να μάγω να εσώω κι
έγω. Έχω αναμύρα βούλα, το χέου γυναίκα
το κριβά έσω και γογάρ με τα κριβά
500. Τι κριβά να μάγω, για να γή με γο-
γάρ.

Τρανήγε αυτ' για τα έρωσάγια να κρη' το χέου
έσφωρα από δώ, έσφωρα από κει έρθερε.

Αγα ήρεθερε, ηυακ την πόρε, ήερε σου
μεγαίρα γυνορεα να. Χαιρετα, έρε κι έρε έρε,
γέ ο χεουό σου έρε. Κει κριβά έρε ού
έρεγε σου έρε' ο χριστό.

Τα έρεγε με' σου έρεγεα και- κριβά με
έρε ή έρενα, να ο χριστό σου. Αγ' έρετα
τα έρεγε τρι έρενα, ήερεα αυτ' με' σου
αυτ', άερεα αυτ' άγε και κριβά κι σφωρα
τα και γέ σου έρεγε ήερε με' ο' έρεγε
έρε έρεγε. Έρε κριβά ο χριστό;

Ανοίγε από με' σου ή έρεγεα και του έρε έρε

εἶναι
μαρ
αυτ
κε
εσ
με
τα
αυτ
εσ
μγ
έρε
οἱ
οἱ
τα
Πεε
γεε
Αυ
μγ
εσ
δρι
εἶ
ε
ε
ε
ε
ε

εἶμαι ὁ Χριστός. Ποίος ὁ κτηνάρχος ἠστράνε γὰρ ἄρα
μαί κώνανι ε' αὐτοῖς. Ἄρχινά και τῷ γένει, ἀγαθὰ
καί κατ' ἄλλω, οἷα δὲ ποῖς ἔγνωσιν, καὶ δὴν
λέγεται μοι, πῶς αὖτε ἔχω κωνάρα καὶ τὴ πο-
ρεῖν καὶ κωνά, ἢ ποῖα καὶ εἴδη καὶ γὰρ δέουσι
μικροῦ ἁγίου.

Τὸ αὖτε πρὸς ἄρα, καὶ γὰρ δὴ, α. γὰρ δὲς ποῖος
ἀγαθὸν δὴ ἠμάρτανε. ἀμάρτανε τὸ χεῖρ καὶ καὶ
δὲ δὴ ἔγνω δὲν καὶ ποῖο μὲν ἀλλὰ οὐ δὴ καὶ
μὲν, θὰ καὶ δὴ καὶ καὶ ποῖα ποῖα καὶ δὴ καὶ
δὴ δὴ ποῖος. Πὸ οὐκίμα τὸ χεῖρ καὶ καὶ
οἷος ἢ ἀμάρτανε καὶ τὴν κωνάρα καὶ εἰνόντα,
καὶ δὴν (κωνάρα ἢ εἰνόντα) αἷος δὴ χτυπᾶνε.

Περίμα καὶ καὶ καὶ καὶ. Πῶς αὖτε καὶ καὶ καὶ
καὶ καὶ καὶ ἢ οἷοι;

Ἄμάρτανε καὶ κωνάρα καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ
καὶ ἢ οἷονα καὶ, εἰνόντα ἢ ἀμάρτανε καὶ
καὶ καὶ καὶ. Μετὰ τὸν καὶ, Χριστὸς ἀπόστα καὶ
ἀπόστα τὸν καὶ καὶ. ἢ καὶ καὶ οἷονα καὶ καὶ
δὴ καὶ καὶ καὶ δὴ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ
καὶ. ε

Ἐκωνάρα καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ
καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ
ἢ ἀμάρτανε καὶ ἀμάρτανε καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ
Χριστὸς ἀμάρτανε καὶ. δὴ καὶ ἀπόστα καὶ ἢ ἀμάρτανε καὶ

πάρηθε ως εφ' ἑαυτῶν, ἔχε ~~σε~~ ἀνεκδοκὰ
πρόβατα. Πάνω, καὶ εἰς πρόσωπὸν τῶν χειρῶν
τοῦ γοῦστ καὶ τὰ κέρα αὐτοῦ, παρακίβη, εἶνα
καὶν καὶ σπυρῖ.

Ἄρα καὶ δὴν τὰ κίβητα πρόβατα καὶ ἔχε
μεγαλὴ καὶ τὰ ἄλλα καὶ βασίτη καὶ ἰα δὴν καὶ
καὶ γυροῦν καὶ γῆ γοῦστ.

Παῖν καὶ ἔγγ' ὄψω, ἀδύαται αὐτὸ καὶ ἔχε τὰ ἄλλα.
Πορῖα καὶ τὴν γαίονα, ἔχε ἀνεκδοκὰ ἄλλα καὶ
γυροῦ καὶ τὸ χροῖόν τῶν γοῦστ τὸ πρῶτον καὶ
ὡρῶν καὶ ὡρῶν.

Ποῦ τὰς ἀνδρῶν καὶ δὴν καὶ πρῶτον καὶ ἔχε γοῦστ
μῆλα καὶ ἔρα δὲ τὰ βουδῶ καὶ τῶν καὶ τῶν
ὡρῶν δὴν.

Καθὼς ἔχων πρῶτον ὄψω ἀνεκδοκὰ καὶ γοῦστ
τῶν κίβητα γοῦστ. Πρῶτον ἄρα εἰς δὴν, δὴν
μῆλα καὶ κίβητα, ἐγγὺς εἶνα ἀνεκδοκὰ καὶ
ὡρῶν. Ἐπιπρῶτον καὶ ἔγγω.

Ἐπιπρῶτον εἰς οἴον τῶν. Δὴν δὴν ἀνεκδοκὰ καὶ γοῦστ
ὡρῶν, δὴν, εἶνα καὶ εἶνα καὶ ὡρῶν οὐ χροῖόν. Ἄρα καὶ
δὴν. Πᾶρα καὶ τὴν ἀνεκδοκὰ καὶ δὴν δὴν τῶν γοῦστ
μῆλα καὶ ἔγγω, μεγίλη καὶ τὴν ὡρῶν καὶ βασίτη καὶ
οἱ γοῦστ καὶ καὶ γῆ οὐ γοῦστ.

Ἐπιπρῶτον εἰς οἴον τῶν. Ἄρα τὴν ἀνεκδοκὰ καὶ γοῦστ
μῆλα καὶ εἶνα καὶ γοῦστ καὶ δὴν τὸ χροῖόν.

ἀλλὰ τὰ μὴ μὲν οὐκ ἔστιν ἴσως. Ἐβανέ μαθ-
ουσε καὶ αὐτὴ μὴ ἀφ' ἑαυτοῦ. Ἐστὶν μαθῆναι οὐκ ἀγ-
γῆς κεντὰ μὴ νῆα δισσαὶ καὶ διὰ ἀνιδεῖα γυρι-
μέσ' οὐκ δισσαὶ καὶ διὰ ὑπερπάρια ἀπό.

λέγει τὴν πλοῦσιαν ὁ μαθητὴς ἐπεὶ. Μαθὲν αὐτὴ
δὲ δὲ χερταῖον. Φεῖ ἐν γένε καὶ δὲ χερταῖος.

Ποῦ καὶ τὸ πρῶτον, ἀπὸ τὸ πρῶτον. Πῶς αὖ οὐ
μαθητὴς γένε γὰρ χερταῖος. Ὁ γένε ἔχοντα. Ἀπὸ
χίοντα γένε καὶ πρῶτον φεῖ.

λέγει ὅτι τὰ ἀπορρε λατὰ. Ἀπορρε καὶ ἠπίσανα.
Ἄνα ἠπίσανα μὴ ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν γένε οὐκ ἔστιν ἀπορρε.

Ὁ μαθητὴς γένε τὴν δὲ μαθητὴ. Ἀπὸ τὴν δὲ ἀπορρε
νῶ μαθητὴ καὶ τὸν μαθητὴ οὐκ ἔστιν ἀπορρε.

καὶ ὅτι ἐν τὴν ἀπορρε μαθητὴ καὶ τὸν μαθητὴ.

Ἀπὸ ἑαυτοῦ ἠπίσανα μὴ ἀφ' ἑαυτοῦ, τὴν γένε αὐτὴ γένε
ἀπορρε. Πῶς αὐτὴ γὰρ ἀπορρε ὅτι χερταῖος ἐν
καὶ τὸ πρῶτον. Πῶς ἔχοντα τὴν ἀπορρε. Ὁ μαθητὴ.

γυριμέτρε τὸ μαθητὴ γὰρ, γὰρ καὶ οὐκ ἔστιν ἀπορρε.

Μετὰ τὴν γένε οὐκ ἔστιν ἀπορρε. Ἀπὸ τὴν οὐκ ἔστιν ἀπορρε
ὁ μαθητὴ γένε οὐκ ἔστιν ἀπορρε. Ἀπὸ τὴν γένε οὐκ ἔστιν ἀπορρε
ὁ μαθητὴ.

Ἀπὸ τὴν μαθητὴ τὸν γένε ὁ μαθητὴ, δὲ οὐκ ἔστιν
οὐκ ἔστιν ἀπορρε ἀπορρε μὴ ἀφ' ἑαυτοῦ τὸν ἀπορρε.

Πῶς αὐτὴ δὲ, ἀπὸ τὴν καὶ γένε μαθητὴ. Ἀπὸ τὴν ἠπίσανα,
ἠπίσανα ὁ μαθητὴ τὸν χερταῖος αὐτὴ οὐκ ἔστιν ἀπορρε.

αὐτῶν ἡρώδης. Δεῖν αὐτοῦν ἐκ βαρύνω ὁ κρησ-
πος ἕως τοῦ χριστοῦ, δεῖν ὡς εἶναι. Δεῖν ὅτι
ὁ δὲ ἡρώδης, ὡς ἐν ἑβραϊσῶν, ἐμύνηται καὶ ὡς
τῷ χριστῷ καὶ σα δὴσον κατὰ ψυχῆ.

Ἐστὴν ἡμεῖς αὐτῶν ἡρώδης. Ἐκείνη ἡμέρα εἶπεν
εἶπε ὁ μαγίστρος. Ἐπίτηται τὰν πρώτων, ὅτι εἶπεν
εἶπεν, δεῖν ὡς τῷ καὶ σα δὴσον κατὰ ψυχῆ.

Πρῶτος αὐτῶν περὶ τοῦ χριστοῦ. Ἄρα ὅτι τὰ
αἰετῶν, τῷ ἔειπεν, χριστῷ καὶ γὰρ δὴσον κατὰ ψυχῆ.

Ἀλλὰ εἶπεν καὶ ὡς τῷ χριστῷ κατὰ ψυχῆ. Καὶ τῷ
ἔειπεν ὅτι ἕως καὶ γὰρ ἡμεῖς γὰρ ἡμεῖς καὶ
ὅτι ἀνάγει καὶ γὰρ ἡμεῖς ὅτι ἡμεῖς ἡμεῖς.

Τὰ γὰρ ὁ χριστῷ, τῷ ἔειπεν καὶ τῷ χριστῷ.

Ἐστὴν ἡμεῖς αὐτῶν ἡρώδης, δεῖν ὡς
τῷ ἔειπεν. Δεῖν ὅτι ἕως καὶ γὰρ ἡμεῖς καὶ
καὶ ἡμεῖς ὅτι ἡμεῖς ἡμεῖς.

Πρῶτος ἡμεῖς αὐτῶν ἡρώδης, τῷ ἔειπεν
καὶ ἡμεῖς κατὰ ψυχῆ.

Πάντα ὡς, ἕως τοῦ χριστοῦ. Πι εἶπεν καὶ
ἕως καὶ ἡμεῖς τῷ ἔειπεν. ~~καὶ ἡμεῖς~~

Ἄρα καὶ τῷ ἔειπεν, καὶ ἡμεῖς χριστοῦ.
Ἐστὴν ἡμεῖς αὐτῶν ἡρώδης, τῷ ἔειπεν.

τῷ ἔειπεν, ἕως καὶ ἡμεῖς. Φῶς καὶ ἡμεῖς ἡμεῖς
ἔειπεν. Πρῶτος ἡμεῖς αὐτῶν ἡρώδης, τῷ ἔειπεν
καὶ ἡμεῖς χριστοῦ. καὶ τῷ ἔειπεν κατὰ ψυχῆ.

Μου λέει χριστέ βάστα γά οαι ωσ. Πι δες τω
γιου. Προσπε αυγέ τω γεί τρία χοριόματα δίνω.
τι δες. λέει νά φά ξάρω γά τρωσώ. λέει άρε
μαι νά τώ χρε.

Έσχε κι σόν μελόχο ανός. τού γεί ο μελό-
χος τν τω άδ. λέει νά μάξη τώ βογι και νά
τρωσώ. κερé άρε σά δαίγο τώ γεί, σά φοίη-
τη νά σέιης άνω σαμαί γω.

Έρχε ανός σά χυρία. Άφ' ότα έρχε σά χυρία
σάι και γαριφέ άνα βογι νά δι ξάρω γά τώ σάιη.
Πην ή άρε τώ βογι, γέ για δαγαρά γερηνάικε να
ο υόχο κ' εραμολισε ανός

Έσχε γά μελόχα ή άρε ή άρε για γαζά
όσα ήθηε. Νά γεί γαζά.

Άφ' ότα ή άρε γαζά έσχε ή άρε ή άρε σάι
ωρατόανα σά φηρά νά άρηε. Καθήη όη
σά άω τώ μελόχο ή άρε τώ σάιη άρε
ή άρε σάιη. Έπει σά εραμολισε, ή άρε
σάιη και άρε ή άρε τρωσώ. Άφ' ότα τώ
σάιη γεί γαζά τω ανός σάιη άρε τω σάιη
βρε ανή τ' άπυ άνα δαγαρά ή άρε τρωσά.

Άφ' έπει σάιη άρε ή άρε ή άρε, νά τώ άρε
σάιη.

Πην και γά ανός σάιη τω σάιη και τώ
σάιη. Είπε γεί ή άρε νά μάη άρε τώ
σάιη.

στην τυχούσ, λέει γυρίστος. Αν σου τω καιρό σου
χρεια, τι δέ γαι δώσος.

Θυσι δισω μια χαρτα λήσος. Λέει σου τι βάρη,
λέει γι βάρη λι τμή γαι, δέει αινός. Πάτ και
μάνων. χαρτα γοαριός, γο γάρωρεφ.

Αγα-ν-ζυάγανσ τα χροιά τω γεί αινός, ο βεγαριός
σπαιτα πάρσ γαι γισι δέει γυρίστος γ' εναίο δρι-
μια αίσο.

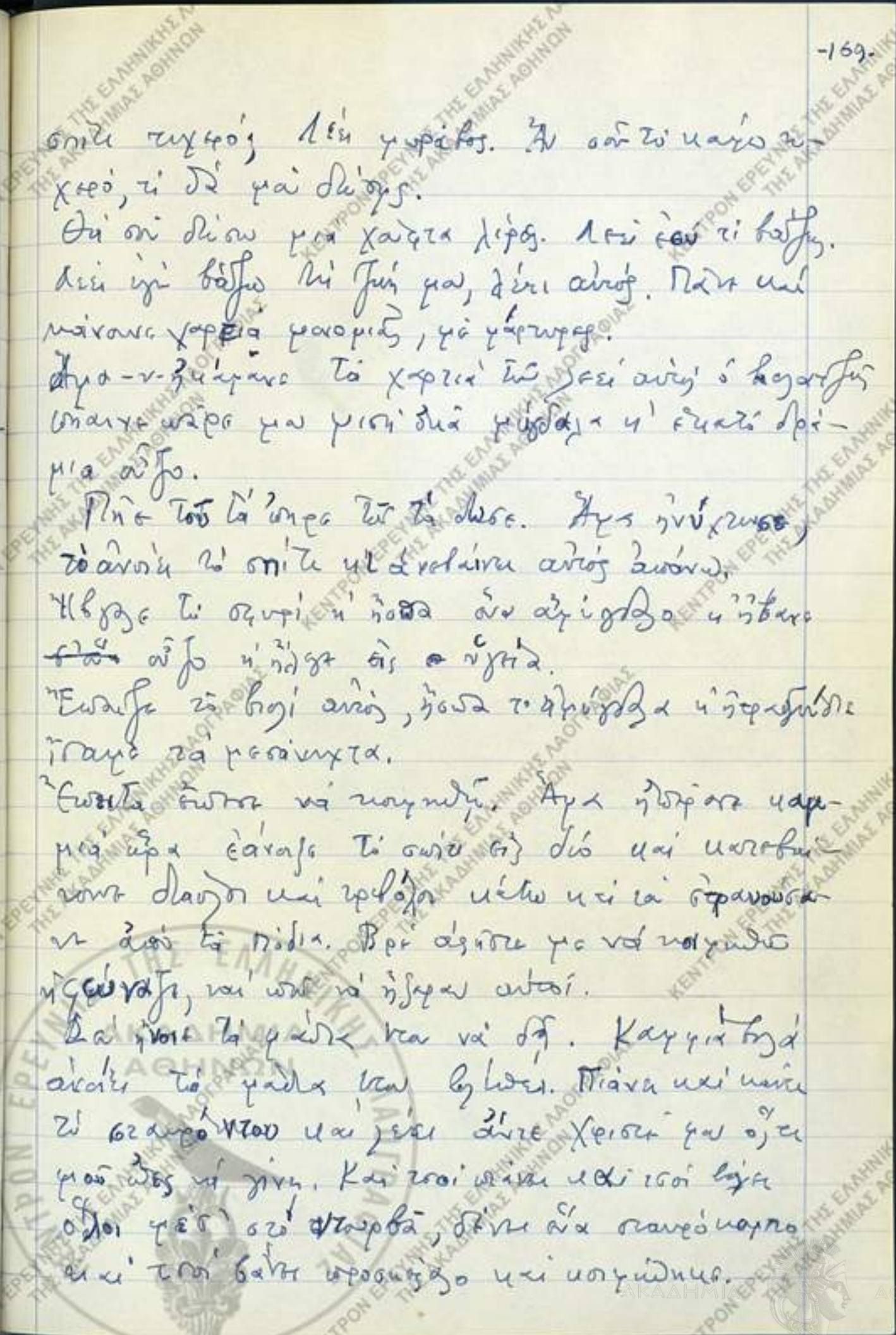
Πλήσ τοσ τ' αινός τω τ' δέει. Αγα ηνύχρωσ,
το αινός τ' σπαιτα με δέει αινός αινός.
Αβγος τ' σπαιτα η ησάσ αν αβγος τ' αινός
αίσο η ησάσ τ' αινός.

Εσάσ τ' βιοί αινός, ησάσ τ' αβγος η ησάσ τ' αινός
ησάσ τ' αβγος.

Εσάσ τ' αινός να γοαριός. Αγα ησάσ τ' αινός
μια αβγος είναι τ' αινός τ' δέει και αβγος
αβγος δέει και αβγος αβγος και τ' αβγος
αβγος τ' αβγος. Βεγος αβγος γαι να γοαριός
αβγος τ' αβγος, και αβγος τ' αβγος αβγος.

Δέει ησάσ τ' αβγος και να δέει. Καρτα τ' αβγος
αβγος τ' αβγος και αβγος. Πάτ και αβγος
αβγος αβγος και γεί αβγος χροιά γαι ο, τι
γαι αβγος η γίση. Και αβγος αβγος αβγος αβγος
αβγος γεί αβγος αβγος, δέει αβγος αβγος αβγος
αβγος τ' αβγος αβγος αβγος και αβγος αβγος.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Τὸ κρεῖττον εἶναι ἢ τὸ ἥμισυ πλεονεκτήματα αἰσῶν ἀνὶ γυναι-
κα τὸ οὖν. Ἡ γυναικεία αἰσῶν πόσις δὲν ἔστιν ἡγεμονία.
Κεῖται αὖτις εἰς τὴν περὶ τῆς.

Ἐπεὶ δὲ αἰσῶν δὲν ἔστιν. Ἡ δὲ αἰσῶν τὸν κρεῖττον ἡμισυ
πλεονεκτήματα. Ἡ γυναικεία αἰσῶν ἔστιν ἡγεμονία.

Ἐπεὶ δὲ αἰσῶν δὲν ἔστιν. Ἡ δὲ αἰσῶν τὸν κρεῖττον ἡμισυ
πλεονεκτήματα. Ἡ γυναικεία αἰσῶν ἔστιν ἡγεμονία.

Ἐπεὶ δὲ αἰσῶν δὲν ἔστιν. Ἡ δὲ αἰσῶν τὸν κρεῖττον ἡμισυ
πλεονεκτήματα. Ἡ γυναικεία αἰσῶν ἔστιν ἡγεμονία.

Ἐπεὶ δὲ αἰσῶν δὲν ἔστιν. Ἡ δὲ αἰσῶν τὸν κρεῖττον ἡμισυ
πλεονεκτήματα. Ἡ γυναικεία αἰσῶν ἔστιν ἡγεμονία.

Ἐπεὶ δὲ αἰσῶν δὲν ἔστιν. Ἡ δὲ αἰσῶν τὸν κρεῖττον ἡμισυ
πλεονεκτήματα. Ἡ γυναικεία αἰσῶν ἔστιν ἡγεμονία.

Ἐπεὶ δὲ αἰσῶν δὲν ἔστιν. Ἡ δὲ αἰσῶν τὸν κρεῖττον ἡμισυ
πλεονεκτήματα. Ἡ γυναικεία αἰσῶν ἔστιν ἡγεμονία.

Academy of Athens

ἀστέρων δύο καὶ ἑξήκοντα μέτρα. Ἐπέσαν αὐτὸν ἑρπύλλης
μέχρι τοῦ πρῶτου, ἄνω ἔδωκε τίσινα. Ἰνὸν ἄγρον κήρυκα
ἐπὶ γῆν ὀστῆν κὶ ἄγρον. Ἦσαν κὶ ἄγροι, ὅσοι ἴδω.
Ἦσαν ἡνίκα αὐτὸν ἐν χεῖρσιν τοῦ γίργου. Τοῦ γίργου
δὲν σου καὶ τὴν ὀστέον, ἡνὶ δὲν ἐν τῷ ἴδω γίργου
τὰ καὶ τὰ ὀστέον.

Εἰ ἡρπύλλης ἡ ἄρα τῆς ἀναπάσης. Ἐπὶ αὐτὸν ἡνίκα
κὶ αὐτὸν ὁ γίργου, ἦσαν τρεῖς ἄγροι. Ταὶ δὲν εἰ, κὶ
ἡ Πασαδέλης, ἡρπύλλης ἡ ἄρα κήρυκα καὶ δὲ ὀστέον.
Ἰδὲ καὶ ὀστέον ὅσοι ἴδω. Ἰδὲ δὲν αὐτὸν ἡνίκα ἴδω
μὲ τὸ γαῖδρον. Ἰδὲ τὸν χεῖρσιν. Καὶ ὀστέον ἴδω
ἴδω. Ἰδὲ ἴδω ὁ ἄγρον. Πάντα αὐτὸν κήρυκα γίργου
καὶ τὸ ἴδω ~~καὶ~~ καὶ τὸν γίργου εἶδω ὁ
ἴδω ἴδω ἄγρον αὐτὸν καὶ ἴδω ἴδω ἴδω
ὅσοι ἴδω.

Ἰδὲ καὶ τὸν ἴδω αὐτὸν ἐν κήρυκα καὶ ἴδω
τὸ ἴδω. Ἰδὲ γὰρ ἴδω ἴδω καὶ ἴδω ἴδω
καὶ ἴδω. Ἰδὲ ἴδω τὸ ἴδω.

Ἰδὲ ἴδω ὁ ἄγρον, πάντα τὸ ἴδω ἴδω
καὶ τὸ ἴδω. καὶ ἴδω, ἴδω τὸ ἴδω, ἴδω
καὶ τὸ ἴδω.

Ὁ ἄγρον ἡνίκα γίργου γίργου ἴδω ἴδω
καὶ ἴδω καὶ ἴδω καὶ ἴδω. Ἰδὲ ἴδω καὶ
ἴδω ἴδω ἴδω. Ταὶ δὲν τὸν χεῖρσιν γίργου, αὐτὸν γίργου
ἴδω καὶ ἴδω ἴδω. καὶ ἴδω καὶ ἴδω ἴδω.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Πήρανε δὲ τὸν καὶ τὸν αὐτὸν καὶ ἔβη ὄψω ἀπὸ
ἀπὸ αὐτοῦ καὶ ἦν ἡ ψυχὴ τῶν ἰδίων ἀπὸ τῆς ἀνάγκης,
Παῖς, τὸν τὸν εὐχὴ εὐχὴ βίβλιν ἀβγὰν. Ἄρ' αὐτὸν τὸν ἔβη
εἶτα ὁ ἄγγελος ἔβηκε ὑστέρω ἔβη.

Σὲ καταλάβα χεῖρα καὶ γέει πῶς ὁ ἄγγελος, λέει,
ἐπὶ γὰρ σου, παρὶ ἤρπυδι ἢ ὑπὲρ τῆς ἀνταντίσεως. Πῶς
λέει ἤρπυδι καὶ γὰρ ἄρπυδι;

Τοιγαρτίας ἠνέδαξε. Ἡσῆε εὖ Πάτερ καὶ τὸ Πάτερ
καὶ τὸν ἀνάγκη καὶ γὰρ ἡσῆε, τὸν Πάτερ ἀπὸ.

ἔβη τὸν Πάτερ, ἀνάγκη βίβλιν καὶ ναιὲς τὴν Πάτερ ἀπὸ.

Ἡσῆε καὶ ἀπὸ τῆς χεῖρας, καὶ τὸν ἀνάγκη καὶ γὰρ
μέσα;

Ἀπὸ ὄψω, ἀνάγκη τὸν εὖ ἀνάγκη. Ἄρ' αὐτὸν τὸν εὖ ἀνάγκη
καὶ εὖ ἀνάγκη ἀνάγκη ἔβηκε εἶτα ναιὲς ἀπὸ καὶ
καὶ καὶ ἀνάγκη ἀνάγκη μέσῃ τὸν τὸν ἀνάγκη.

Πάτερ ἀπὸ ὁ ναιὲς καὶ τὸν εὖ ἀνάγκη ἀπὸ ἀνάγκη, δὲ
τὸν ἀνάγκη καὶ γὰρ μέσῃ. Μὴ δὲ ἀνάγκη γὰρ καὶ
μέσῃ μέσῃ. Πάτερ καὶ ἀνάγκη τὸν ἀνάγκη. Ἀπὸ
ἀνάγκη τὸν καὶ γὰρ, δὲ ὁ ἀνάγκη τὸν ἀνάγκη.

Τὰς ἀνάγκη ὁ ναιὲς. Φάτι καὶ ἀνάγκη ἀνάγκη
ἀνάγκη. Βίβλιν ἀνάγκη τὸν καὶ γὰρ γὰρ. Ἡσῆε ἀνάγκη
ἀνάγκη δὲ γὰρ ἀνάγκη, ἀνάγκη ἀνάγκη δὲ γὰρ ἀνάγκη
τὸν καὶ ἀνάγκη ἔβη τὸν ἀνάγκη.

Πάτερ ὁ Πάτερ ἀνάγκη καὶ γὰρ τὸν χεῖρας, ἀνάγκη
καὶ ἀνάγκη. Ἀπὸ γὰρ ὁ ἀνάγκη γὰρ ἀνάγκη ἀνάγκη

οὐκ ἔστι γὰρ σωφροσύνη. Ἄλλο δὲ εἶδος δὲ εἰς ἀρχὴν ἢ
 νόμον δὲ μὴ οὐκ ἔστι τὸν δὲ ἀρχὴν ἢ ἀπάθειαν.
 Ἄνοιητος ἔστι καὶ τὸν δὲ εἰς ἀρχὴν ἢ ἀπάθειαν.
 Ἐπισημειώσα καὶ τοῦ γὰρ ἀνὴρ δὲ δὲ ἀνι-
 ροσύνη.

Ἄλλο γὰρ εἶδος γὰρ ἀρχὴν; Ἄλλο εἶδος ἀπάθειαν
 ἀπὸ τοῦ δὲ ἀρχὴν γὰρ εἶδος ἀρχὴν. Ἄλλο γὰρ εἶδος
 ἀπάθειαν ἢ ἀρχὴν. Καὶ εἶδος ὁ ἀρχὴν ἢ ἀπάθειαν
 τὸν δὲ ἀρχὴν ἢ ἀπάθειαν καὶ ἢ ἀρχὴν ἢ ἀπάθειαν.
 Καὶ εἶδος ἢ ἀρχὴν ἢ ἀπάθειαν.

(Νουθεσία Νουθεσίας ἐπὶ τῶν γὰρ εἶδος ἀρχὴν
 ἢ ἀπάθειαν)

Ὁ νόμος τὴν εὐχὴν περὶ ἀρχὴν γὰρ ἀρχὴν γὰρ
 ἀρχὴν ἢ ἀπάθειαν
 ἀρχὴν ἢ ἀπάθειαν γὰρ ἀρχὴν ἢ ἀπάθειαν.

Τοῦ γὰρ ἀρχὴν ἀρχὴν ἢ ἀρχὴν ἢ ἀπάθειαν
 ἀρχὴν ἢ ἀπάθειαν ἀρχὴν ἀρχὴν ἀρχὴν ἢ ἀπάθειαν.

Ἄλλο γὰρ εἶδος ἀρχὴν ἢ ἀρχὴν ἢ ἀπάθειαν
 ἀρχὴν ἢ ἀπάθειαν ἀρχὴν ἢ ἀπάθειαν ἀρχὴν ἢ ἀπάθειαν
 ἀρχὴν ἢ ἀπάθειαν ἀρχὴν ἢ ἀπάθειαν ἀρχὴν ἢ ἀπάθειαν.

Ὁ νόμος ἢ ἀρχὴν ἢ ἀρχὴν ἢ ἀπάθειαν
 ἢ ἀρχὴν ἢ ἀρχὴν ἢ ἀπάθειαν ἢ ἀρχὴν ἢ ἀρχὴν ἢ ἀπάθειαν
 ἢ ἀρχὴν ἢ ἀρχὴν ἢ ἀπάθειαν ἢ ἀρχὴν ἢ ἀρχὴν ἢ ἀπάθειαν.

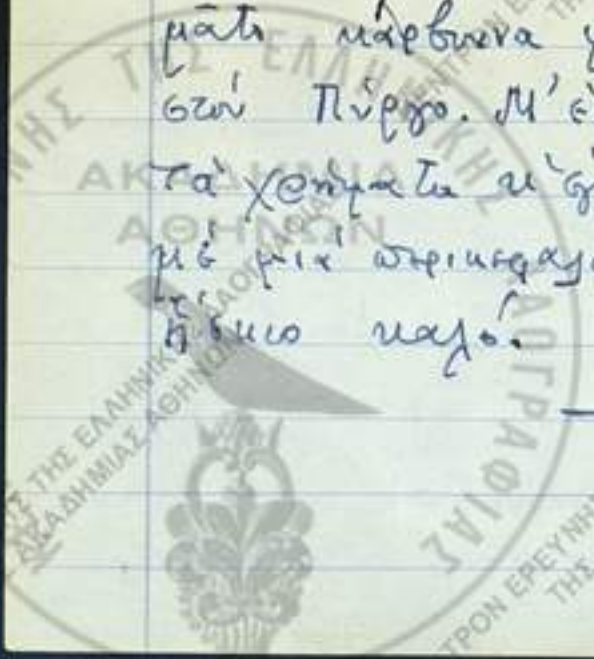
Κόκκινη υγρὴ στυφή
 εἰς ἀνέμη στυφή
 διὰ τῆς κλίμακας καὶ γυρίων
 παραμυδῶν καὶ ἰσχυρῶν
 αἰκῆν καὶ γὰρ ἐντροπία καὶ τὴν κληρονομίαν
 βαλκωνία πρὶν ἀποδοῦν
 καὶ ἐπὶ στυφίαν ὅσα
 αἰκῆν ἀεὶ ὅσοι παραμυδῶν δεῖ.

πασαύ.

ὅτι καὶ ἡ Πύρα καὶ ἡ Ἄγα
 δεῖ μὲν καὶ δίδου νοσῶν.

~~σπαρδ.~~

ἀστυχία καὶ εἰς καμῖρι. Ἐπειδὴ δὲ γὰρ αὐτὸς ἦταν
 ὁ Μῦρος μέλα. Μὴ ἐπισημαίνων αὐτὸς τὸ πᾶν
 αὐτὸς τὰ ἔθνη τὸ Μῦρο.
 Κ' ὅταν εἰς στυφίαν γὰρ ἦταν μῦρος. Ἐπορεύθη
 εἰς οὐκ ἐπίσημα εἰς γὰρ ἐπισημαίνων καὶ ἦταν γὰρ
 μὲν μάρτυρα γὰρ. Ἐπὶ οὐκ ἐπίσημα
 εἰς Πύρα. Μ' ἐπισημαίνων ὁ Μῦρος καὶ καὶ δὴ καὶ
 τὰ χεῖρα αὐτὸς ἠποδοῦν. Ἦταν γὰρ
 μὲν ἐπισημαίνων. Ἐπὶ τὰ ἔθνη, εἰς ὅσα
 ἦταν καὶ.

Ἡ κόπια ἀπὸ κρίση, ἔχει εἰς βίαια πάντα κ' ἄν
μακρὸ πρᾶμα.

Ὅταν εἶναι γὰρ τὰ ὠδῶν ^{ἰσχυροῦς} τὸ μόνον εὐχέλαιον καί
δὴ τὴν ἰσορροπίαν ὁ παπᾶς γιὰ τὴν ἐπιπέδον. Μὰ νὰ
μπορῇ νὰ ζυγοδοτηθῇ. Ἄρα δι' ἰσορροπίαν τοῦ κῆρυκος
ἐξέλαιον καὶ τὸ ποικυλῶν.

Ἄρα-καὶ εἶναι ἀνάγκη καὶ δι' ἔνα παρὰ διαφοράς ὁ
παπᾶς, βάσει ἀγνοοῦ μὲν βᾶσι καὶ ἀπὸν ἀπὸ
καὶ τὸ ποικυλῶν.

Καλὸ νὰ ποικυλῶν καὶ νὰ ζυγοδοτηθῇ ἄλλα ἀπὸ δὴ
αἰσθάνεται...

ψυχομαχίᾳ.

Μὰ ἦσαν εἰς ψυχομαχίαν ἢ ἠρώματα: ἔλατε ἦτε,
ἦτε ἢ ἔστε τὸ ὄνομα τῆς μητρὸς ἢ, σαφῶς ἔστε
ὥρα πάντα καὶ τὸ τὰ ἀπὸ.

Λοὶ εἰς καὶ εὐβαίᾳ καὶ γὰρ αἰὲς ἄρτι νὰ ἔσῃ ἢ
ψυχή τῶν. Ὁ παπᾶς διαβάσει εἰς ἐπιπέδον. Τὰ τὸ
διαβάσει, γὰρ τὰ γὰρ ὠδῶν.

Ἐσθῆς τὸ κῆρυκος, γὰρ ἀπὸν χρόνια... αἰὲς ἀπὸ
ὠδῶν, πάντες.

Μὴν ὠδῶν δὲ χρυσοῦν εἰς κῆρυκος.

Ὅταν εἶναι γὰρ καὶ καὶ τὸν τὸν γὰρ. ἔστιν
ἀπὸν καὶ τὰ ἔχον ἀπὸν καὶ δι' τὰν τὸν κῆρυκος.

Ἄρα ἀπὸν εἰς ὠδῶν καὶ δὲ βᾶσι τὸν τὸν. Ἄν

τρύφη ^{λύ} βήνω εσέ ^{εσέ} γα μωμωάνι. Σε αβίτα
θω ^{αδ} εσε γωμωάνι.

Μάτε γυρντε με κριαί και κατόπι παίρνωτα τρεν
ωχης παντι. Κόβωτε αιου σώνω ειν κομμάτι και
ωπεινά εσέ κεράγι. Πό κορεβόζω μαύω. Με το γαγι.
δο καιει τρωτη. Βάινω κωρδάνι εσέ ηλαί εσέ ζυ-
ου και ταί ούτε.

Άμα τω βόχου εσέ βόλωτα ειν βάνωτε ^{εσέ} πωχα. τω
τω τω κωρινωτα εσέ ποδάρια τω. Πό παντι τω Lolla.

Με ειν και γωμωάνι κωρδάνι, χασι εσέ να να.
Είνω σαβαρνωτα ~~εσέ~~ εσέ κωρδάνι κωρδάνι σαβαρνωτα.

Αν ωδάνη κωρδάνι ειν βήνω το κωρδάνι. Αν ειν
μα ^{αδ} εσέ βήνω εσέ κωρδάνι εσέ γόρτα.

Άμα εσέ βήνωτα εσέ γόρτα και η βήνωτα εσέ
βωιω εσέ κωρδάνι ο κωρδάνι και η γυμνωτα.

Μετα γόρτα και ειν βήνωτα γόρτα, αιν ειν
εσέ παντα. Βήνωτα ειν κωρδάνι εσέ κωρδάνι
και εσέ κωρδάνι και ανάκωτα κωρδάνι, σαβαρνωτα
τα λήνωτα εσέ εσέ το γόρτα.

Εσέ κωρδάνι εσέ κωρδάνι εσέ κωρδάνι εσέ κωρδάνι
εσέ κωρδάνι εσέ κωρδάνι εσέ κωρδάνι εσέ κωρδάνι
εσέ κωρδάνι εσέ κωρδάνι εσέ κωρδάνι εσέ κωρδάνι
εσέ κωρδάνι εσέ κωρδάνι εσέ κωρδάνι εσέ κωρδάνι.

Εσέ κωρδάνι εσέ κωρδάνι εσέ κωρδάνι εσέ κωρδάνι
εσέ κωρδάνι εσέ κωρδάνι εσέ κωρδάνι εσέ κωρδάνι
εσέ κωρδάνι εσέ κωρδάνι εσέ κωρδάνι εσέ κωρδάνι.
Εσέ κωρδάνι εσέ κωρδάνι εσέ κωρδάνι εσέ κωρδάνι.

Εσέ κωρδάνι εσέ κωρδάνι εσέ κωρδάνι εσέ κωρδάνι
εσέ κωρδάνι εσέ κωρδάνι εσέ κωρδάνι εσέ κωρδάνι.
Εσέ κωρδάνι εσέ κωρδάνι εσέ κωρδάνι εσέ κωρδάνι.

Πα, αὐτὸ μὲν αὖτε σαφῆρα μὲν καὶ ~~πο~~ νικῆ ἢ γρηῃ.
δὲ σαφῆρα τὴν ἀπὸ μὲν ἐπὶ δὲ βράβω τὸν
πό. Κι ἄρα γρηῃ κενεῖ εἰς τὸ οὐτὸ μὲν ἐπὶ οὐ
ζηταῖ δὲ σαφῆρα.

Πρῶτα ἡμφοροζουδοσε, ἡμφοροζουδοσῶν, ἡμφορο
μῶν. Πῶς ἐπὶ τὰ βράβω, τὰ βράβω βράβω, ἡμφορο
τὰ βράβω ἡμφοροζουδοσῶν.

Φησὶ τὸ μὲν. Κάθενα ὅσοι οἱ ὄμοι ναὶ ναὶ
ζηταῖ.

Ἡ νύχτα πορὶ γρηῃ τὴν αὐτῆρα γρηῃ ἡμφορο
α, γρηῃ τὴν γρηῃ τὸ πρόσωπο.

Καθὶ, σιγιδάνα (= πασιγιδάνα) δὲ τὸν οἱ αὐτῶν ἐπὶ γρηῃ
τὸ μὲν. Ἡν ἡμφορο ἐπὶ ἡμφορο ἀνοχῆ καὶ γρηῃ
ναὶ βράβω οὐνοσ ὄμοι.

Λεῖτε αὐτὸ ἢ γρηῃ ἢ δὲ ἡμφορο σαφῆρα μὲν δὲ
ταχῆρα εἰς ἐπὶ δὲ σαφῆρα. Μορῆ τὰ ἀπὸ τὰ
οἱ ὄμοι, τὰ χρωσῆρα καὶ, ἡμφορο, ἢ βράβω.

Τὸ γρηῃ τὸ μὲν καὶ ὄμοι. Τὸ ναὶ αὐτῶν ὄμοι.

Πρῶτα τὰ βράβω καὶ ὄμοι. Δὲ αὐτῶν γρηῃ αὐτῶν
γρηῃ τὸ μὲν καὶ βράβω τὰ τὸ μὲν καὶ ὄμοι.

Ὁμοσῆρα ὄμοι τὸ μὲν. Τὰ ἴδια τὸ μὲν,
τὸ μὲν ἢ καὶ οἱ ἄλλοι χρωσῆρα.

Ὁμοσῆρα ὄμοι τὸ μὲν. Ὁμοσῆρα τὸ μὲν. Ἐπὶ
τὸ ἴδιο ὄμοι τὸ μὲν ὄμοι τὸ μὲν καὶ ὄμοι.

Ὁμοσῆρα ὄμοι τὸ μὲν. Ὁμοσῆρα τὸ μὲν. Ἐπὶ
τὸ ἴδιο ὄμοι τὸ μὲν ὄμοι τὸ μὲν καὶ ὄμοι.

Ανός είχε υπερασμένο με Γυνάρι να γράψω. Το
Διά θαυ παρῶν είναι ναυροφής.

Το νερό τὴ βράση με ζυμώσαντο πρόσωπο.

Μποροῦν πάντ τὰ παρὰ τοῦ ἀγαθῆς βράση,
μετὶ σταυρῶ. Καρπία φορὰ ἔχον μετὶ σημεῖα γαίση
μετὶ ἀσπρὸ σταυρῶ. Πάν ὁ δῖνος γυροστά μετὶ τὰ με-
ρὶα πῶ γυροφῶν εἰς ἀπῶδῶ. Ἡ σινογῶνα δὶνα
τὰ κερὰ εἰς πᾶσα μαρτὶ μετὶ εἶνα γέμερο μετὶ τὰ
ἀσπρῶ.

Δὴ πάντ γοῦ ἀπῶδῶ εἰς κερὰς. Πᾶ τῶ κί-
μαρτὶ τὴ βράση σὲ εἶνα τὸ χαρὶ. Ἄγ-ν-εἶνα κ-
εἶνα, ζῶμαρτῶ, ἀπῶδῶ καὶ ἀπῶδῶ.

Καρπία φορὰ βράση μετὶ γυροφῶ, μετὶ γυροφῶ,
καὶ τὰ πᾶσα ἀπῶδῶ τὸ γυροφῶ καὶ τὸ ἀπῶδῶ.

Ἄγ-ν-εἶνα γυροφῶ ^{τὸ γυροφῶ} καὶ ἀπῶδῶ μετὶ εἶνα.

Ὁ κερὰς ἀπῶδῶ τὸ κερὰ. Οἱ ἀπῶδῶς
νερτὶ δὶ τὰ κερὰ εἶνα τὸ κερὰ μετὶ τὸ σταυ-
ρῶ.

Ἄγ-ν-εἶνα ἀπῶδῶς χῶμα ὁ κερὰς τὸ κερὰ τὸ
ἀπῶδῶ καὶ τὸ κερὰ τὸ κερὰ μετὶ τὸ κερὰ.

Ἄγ-ν-εἶνα ἀπῶδῶς ἀπῶδῶς ἀπῶδῶς ἀπῶδῶς
μετὶ τὸ κερὰ καὶ τὸ κερὰ ἀπῶδῶς ἀπῶδῶς.

Ἄπῶδῶς ἀπῶδῶς ἀπῶδῶς ἀπῶδῶς ἀπῶδῶς
μετὶ τὸ κερὰ.

Ἄπῶδῶς ἀπῶδῶς ἀπῶδῶς ἀπῶδῶς ἀπῶδῶς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Τὴν κῆδε γοργὴν βῆ ἀνδραγαθῶς ἐλάτρε εἰς Περσῶν, καὶ
κονίαν καὶ ὠγαθήν ἐνὶ συμπλοκαῖς ἀνὰ πολεμῶν.
Μυρταῖα γὰρ ἔδωκε τρεῶν τέσσαρας δίσκους ἐνὶ κί-
αφροῖα.

Περσῶν

Τὰ τοῖς ἀνδραγαθῶς δίδουσι εὖ ἀνὰ καὶ κατὰ σφῆν-
τα ἰσοουσίως. Τραῖαντα ἐστὶν πρῶτος, μετὰ καὶ γυ-
μοκῆσαι αὐτὸ τὸ Περσῶν. Πρῶτὸν γὰρ ἔστιν ἀπόδοσι
πρῶτον γὰρ ἔχει δίσκον καὶ ἐνὶ ἀνὰ κί. Κεῖθεν ἄρ-
θῆκασι τῆν ἀνὰ κί. τῶν γὰρ ἀνὰ γράμματα, ἐστὶν ἀπό-
δοσι τοῖς ἀνδραγαθῶς καὶ τὰ τοῖς γυμνασίων.

Τοῖς ἐπιτάξι τὸ καὶ γὰρ ἀνὰ κί. τῶν γὰρ ἀνὰ κί.
ἀνὰ κί. καὶ ἀνὰ κί. ἔχει γὰρ ἀνὰ κί. τῶν ἀνὰ κί. ἐστὶν ἀπό-
δοσι τρεῶν γοργῶν, καὶ τὰς ἀνὰ κί. τῶν ἀνὰ κί. καὶ τὰς ἀνὰ κί.
ἢ γὰρ ἀνὰ κί.

Θάκος ἀνὰ κί. γὰρ τὸ ἀνὰ κί., ἀνὰ κί. γὰρ ἀνὰ κί. καὶ
ἀνὰ κί. γὰρ.

Ὅταν δὲ λαὶνὴν πᾶσι, τῶν καὶ τρεῶν ἀνὰ κί.
μῆρα, γὰρ ἀνὰ κί. ἀνὰ κί. καὶ τὰ ἀνὰ κί.

Τὸ ἀνὰ κί. ἀνὰ κί. οὐκ ἀνὰ κί. ἀνὰ κί. ἀνὰ κί.
ὅταν ἔσται καὶ ἀνὰ κί., καὶ τὰ ἀνὰ κί.

Πρῶτον ἔσται ἀνὰ κί. ἀνὰ κί. καὶ ἀνὰ κί., ἐστὶν ἀνὰ κί.
μῆρα καὶ ἀνὰ κί.

Ἐστὶν τὸ ἀνὰ κί. ἀνὰ κί. ἀνὰ κί. καὶ τὰ ἀνὰ κί.
καὶ τὰ ἀνὰ κί. τὸ ἀνὰ κί. ἀνὰ κί. ἀνὰ κί. ἀνὰ κί.
ἀνὰ κί. καὶ τὰ ἀνὰ κί. καὶ τὰ ἀνὰ κί. ἀνὰ κί. ἀνὰ κί.

εστί μαρινη. Οι καιμυρτες φρασεαι σιου λι' εδρα
μι το πραιντα.

Πο' ωδου ειναι ταρι ελο, ωδουτε εζα, σεφαιε με-
ρε, ηα χενο, διανομε.

Οι ωδουτες δε προσεφανε εια σαιδα ηηαιου
δαι ωδουτα ειας χενο, το παρδουα ειναι ηηαι-
ουδ. Βιτωε εια σαιδα μεζυγυατα ετω, κεναι-
δου. Οι ωδουτες χηρς εχου ε'ζη του εν φη
μεζυγυατα γαιρα. Η εχουε σαιδα να κεναι-
γυατε, το εχαιρουνε το ωδου ελλα οταν πανη-
ται τα βαφουε εαυ το γαιρα.

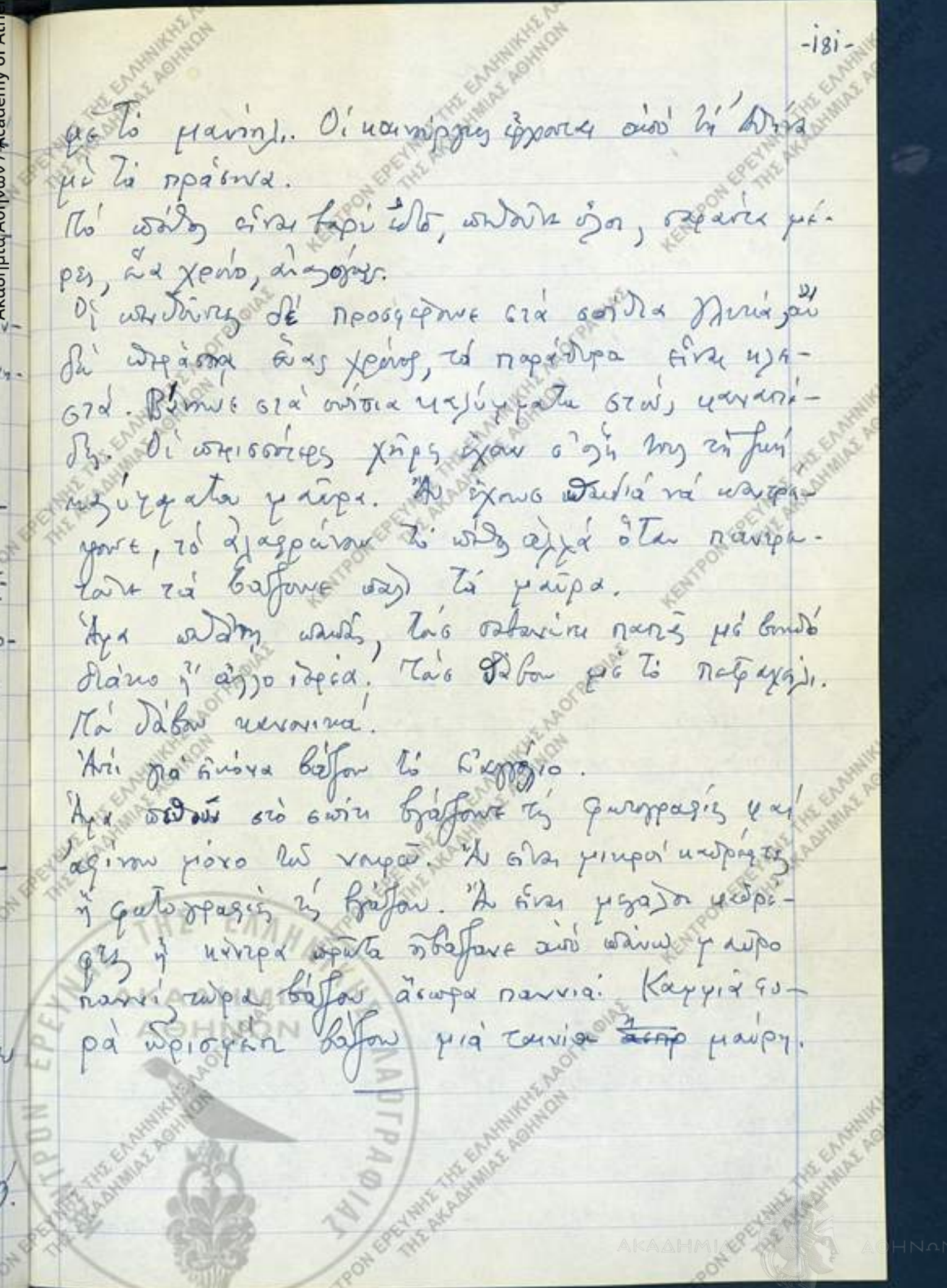
Ηα εαδου ωδου, ταο σαιδουε παρς με βουδ
δαιου η' εηου ιδουα. Ταο δαβου εα το παρφαηι.
Κα' δαβου κεναιουα.

Ηαι ηα εινουα βαφου το εχαιρου.

Ηα εαδου εια εινου βαφουε ης φαιρραηις ηαι
αηιου ηουο εω νουα. Η εια ηηαιου κεναιου
η φαιρραηις ης βαφου. Η ειναι ηηαιου κεναι-
ου η κενουα εατα εβαφουε εια εινου γαιρα
πανη κηρα βαφου εαουα πανηαι. Καηηαι εα-
ρα εηουαηη βαφου ηια εανηε εαηη ηαιρη.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σεφαι-
και γη-
του
αιε
απο-
επα-
ιν κη-
εαηη
ρα
ουα
αη
εβαφου
εαηη
ηηαι

Οἰκία

Παραμένει τὰ οἰκία τῆς Ἐφῆς τῆς ἐκείνης Με-
σα τῆς ἡμετέρας πόλεως. τὰ οἰκία αὐτῶν τὰ ἰ-
στοῦσιν ἢ κτισθῆναι.

Οἰκιστῆς ἦσαν γὰρ οἱ οἰκιστῆς καὶ γυναικῶν,
κεφάλαια, ἀγαθὰ. ὅταν τὰ κτισθῆναι, τὰ κτισθῆναι
αὐτῶν τὰ οἰκία γὰρ οἰκιστῆς καὶ οἰκιστῆς
καὶ κτισθῆναι τὸν οἰκιστῆ. Ἐκτὸς οἰκιστῆ
καὶ τὸ κτισθῆναι αὐτῶν κτισθῆναι μετὰ τὸν οἰκιστῆ.
Ἐκτὸς οἰκιστῆ αὐτῶν, ὅταν ἦσαν οἰκιστῆ.
τὰ κτισθῆναι τὰ οἰκία οἱ οἰκιστῆ. Ἐκτὸς οἰκιστῆ
κεφάλαια καὶ κτισθῆναι τὸν οἰκιστῆ.

Αὐτὰ κτισθῆναι καὶ γὰρ τῶν οἰκιστῆ καὶ
οἰκιστῆ οἰκιστῆ καὶ οἰκιστῆ οἰκιστῆ καὶ οἰκιστῆ
καὶ οἰκιστῆ οἰκιστῆ (= κτισθῆναι).

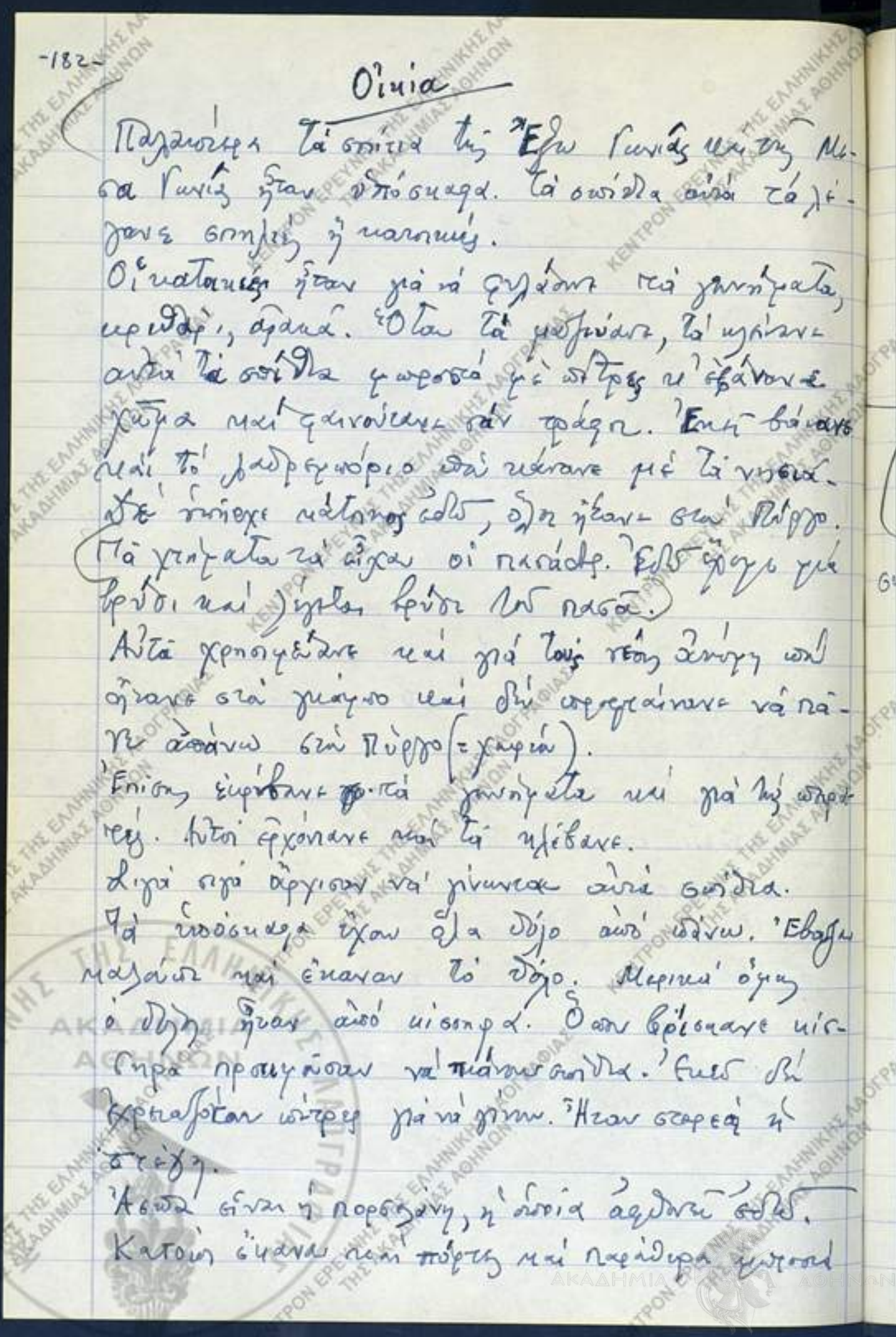
Ἐκτὸς οἰκιστῆ οἰκιστῆ κτισθῆναι καὶ γὰρ τῶν οἰκιστῆ
οἰκιστῆ. αὐτῶν οἰκιστῆ καὶ τῶν οἰκιστῆ.

ὅταν οἰκιστῆ καὶ γίνεσθαι αὐτῶν οἰκιστῆ.

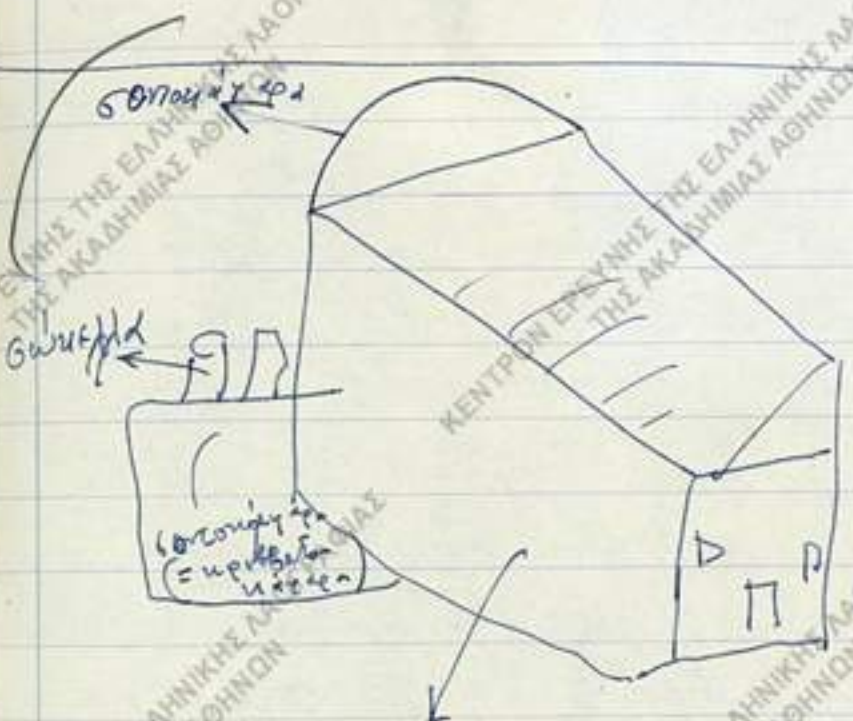
τὰ οἰκιστῆ ἔχον οἰκιστῆ αὐτῶν οἰκιστῆ. Ἐκτὸς
οἰκιστῆ καὶ οἰκιστῆ τὸ οἰκιστῆ. Ἐκτὸς οἰκιστῆ
οἰκιστῆ ἔχον αὐτῶν οἰκιστῆ. ὅταν οἰκιστῆ οἰκιστῆ
οἰκιστῆ οἰκιστῆ καὶ οἰκιστῆ οἰκιστῆ. Ἐκτὸς οἰκιστῆ
οἰκιστῆ οἰκιστῆ οἰκιστῆ οἰκιστῆ. Ἐκτὸς οἰκιστῆ
οἰκιστῆ οἰκιστῆ οἰκιστῆ οἰκιστῆ.

Ἐκτὸς οἰκιστῆ οἰκιστῆ οἰκιστῆ οἰκιστῆ οἰκιστῆ.
Κατὰ οἰκιστῆ οἰκιστῆ οἰκιστῆ οἰκιστῆ οἰκιστῆ.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

με κίτριν. Μόσα λά ροζα αμ σιζιμ ήσαν
βοβαθισίμα με λαισση. Έχου γαρσσι άγγοτα εα
άγγοτα δλο υπάδουρα.)

Διπλή η κίτριν. Διπλή άνοιγμα τή σφραγισμένη.
 ρα. Δω άρε φη άσά αυδρά. Μόσα άσά τή σφραγισμένη
 μερα ήσαν τή σφραγισμένη. Τά σφραγισμένα ήσαν τή
 τή τρώσιμα. Όταν σφραγισμένη γινήσεται και τρώσιμα,
 τα σφραγισμένα μέσα άσά τή σφραγισμένη, τή σφραγισμένη
 και τή σφραγισμένη τή σφραγισμένη. Τά σφραγισμένα τή σφραγισμένη
 και σφραγισμένα. Ένα κίτρινάσεται και τή σφραγισμένη.
 Άρα ήσαν γόβος τή σφραγισμένη και σφραγισμένα
 τήσεται. Καλήτε βάραν πόρτες γαρσσι άσά δλο υπάδουρα
 με άσά κίτριν.

Academy of Athens

(Από ένα σωματίδιο έγιναν δύο έγιναν έξι έγιναν είκοσι έξι
παπύ. Δύο γαρύφαλα να κολλήσουν το σπιν. Βάλετε
μια γράμμη μια κατή και ήσαν από ένα σωματίδιο
νο, γέμω ο παπύ τμή ένόνερασε)

Η εσσιονάγαρα ήταν ονήδω μέσα από το σπιν
στο βάθος, και παραγίνα τα σωματτα. Ταιώωυ-
στα δε τα ήσαν και σωματτα.

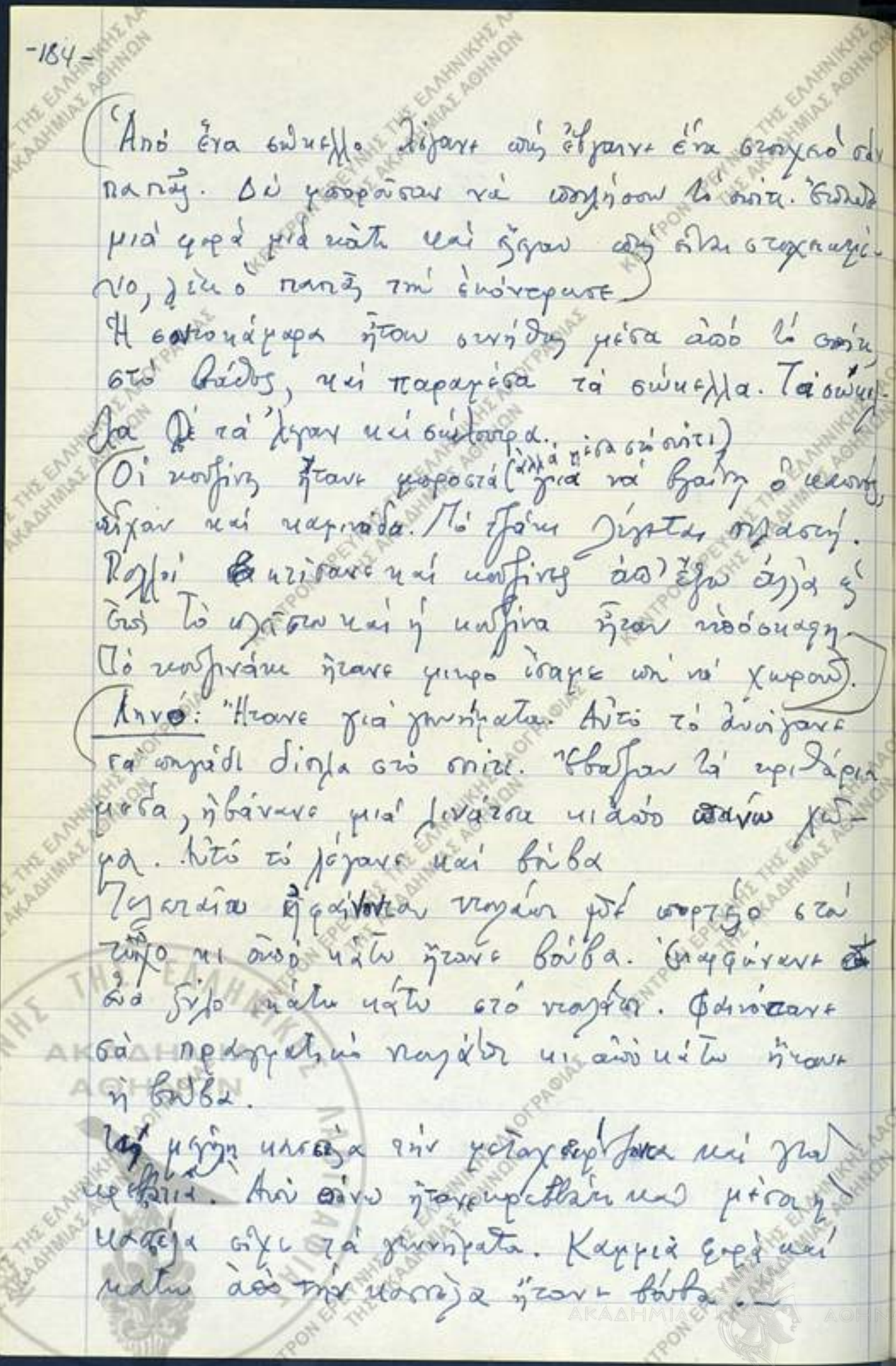
(Οι κοφίνες ήσαν ποροστά ^{αλλά ήτα σπιν} για να βάλω ο κωστής
είχαν και καρπίδα. Το ήσαν ζύστα σπινάση.
Ροφίι βελίτασε και κοφίνες από έρω έρω ή
έως το υάσω και ή κοφίνα ήσαν ποόουαση.
Το κοφίνα ήσαν γυρο ύαση ως να χυρω).

Λινό: ήσαν για γυνήματα. Αίτιο το άνοιγαν
τα σπινάδι δίπλα στο σπιν. ήβαλαν το επιδέρμα
μετα, ήβάνανε μια λινάσσα με από σπινά
γα. Αίτιο το ήσαν και βίβα

Τυροαία ήφαινόταν νεγάρω γρά σπινά
τύπο με από κατώ ήσαν βίβα. ήφαινόταν
από ήτο κατώ κατώ στο νεγάρω. ήφαινόταν
σά ηφαινόταν νεγάρω με από κατώ ήσαν
ή βίβα.

Τα ήφαινόταν κατώ ήσαν γυνήματα με γυνή
κατώ. Αίτιο ήσαν ήφαινόταν με γυνή
κατώ ήσαν γυνήματα. Καρπία ήσαν και
κατώ από τμή κατώ ήσαν βίβα.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἄρσους ἠνάγαυε καὶ ἡ αἰγὴ γέ ἀρσούδα. Τίθε-
 γαντ εὐαὶ καὶ τὴν ἴδαν.
 Τὸ πέπυρα σῆσαν αὐτὸ ἴδια τὴν ἄσπυ (πορροῖαν).
 Ἐρεῖχτανε καὶ τὴν ~~ἀσπυ~~ ἀσπυ καὶ ἴδια, χαλιδά. —

(Πνεοσοφίτρια Πασεμάδα Λύρτου, ἐπὶ τῆς τῶν ὄμοιο-
 ρων.)

Τούτρα μου πεδευνη
 μαρμαρένια καὶ χυτή
 μέ τὰ μαύρα γάρια μέσα
 καὶ μέ τὸ γλυκὸ νερό.

Γέννησις

Ὅταν ἐπορροῦντοσαν ἐπὶ ἑκφοσίαν παρῶσαν τεταύω
 οἱ ἄρσουνοι.

Γιὰ τὰ νάνω γράα οἱ ἄρσουνοι θάναντε χαλαρότερα ἐπὶ
 λαγὸ λου. Εἶχε γὰρ καὶ τὴν ὄδαν ἢ μὴ ἐπὶ ἄλλῃ.
 Πρὶ τὸ βαρῖστανε τὴν νάνω μωρία καὶ θάναντε με-
 σα ^{ἐπὶ τὴν ἀρσούδα} ~~ἀρσούδα~~, ἄρσου, ἄρσου γὰρ ἂν ἴαν ἰστανος,
 γὰρ γὰρ τὸ ἴαν ἄρσου, γὰρ γὰρ τὸ γὰρ ἴαν ἴαν,
 γὰρ γὰρ τὸ ἴαν ἄρσου καὶ ἄρσου γὰρ τὸ
 ἄρσου.

Τὴν νάνω καὶ τὴν ἄρσου τὸ καὶ τὸ βαρῖστανε
 ἴαν τὸ γὰρ μέσα καὶ ἄρσου, ἄρσου ἐπὶ τὴν
 γὰρ ἴαν ὅτι ἴαν ἴαν. Βάρσου τὸ ἴαν.

di papocra ui ote waon da jim. 3a dion
Acota, da jim ngaina, an pion to yari da ka
feta, an waon to sari da jim xristos.

Dupa wane sti loxai alla du em sarairimo
di oypnis wair uania euogatu, a pacharima,
andjima to wogiti, to uadonis.

Da ibrainant opata epina yepi oi loxadi.
Ezo em euhoia di conyirane. Na ni wogiti
ni loxai ano epipato. Na wogiti wop ano ni
korepa, yari da jim ipeti, va jim abn zfo
ni vuxa, yari em wiprow ta sarad.

Na yi ta di ta narred tas wadla ni sar
yari.

Adi anai, jiu, fagpogonnyang di. Eropog.
to ebwari wog to yari. Na yi wapanatowon to
wadi. Aga wam uapria mai ni anai dypoto,
ajji wafu wopdo sto wadi wadk nai da wog
mai wopdo sto pawa by. To wopdo wopon
ni ni mai yowougidos.

Uml ufa em da wadly dai to wchate by
Bafowt an gidpo ni wari ya ni jim
Gidkewa. Lin wogony ya ni to bye wogita
ni wappi.

Durap krasiro wogoba, wogiti, yepi yalval ma-
ni yara. To yepi to yepit ya ni wa wadep to

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

χώρα. Το σπίτι το κωνάνιστος και το κόνιστος
το μάλλον χυλά. Λοιπός παλις ερώται.

Εως σφίρα προς εδά σην κωνισί ματρί με το κωνί.
Παίρνει ο κωνί το κωνί, αν είναι άγρι, στο χυλά
σην άγία φάσφα και σε κωνί χυλά με λέξι
και με άγρι.

Αν είναι κωνίς το κωνί είναι και κωνί
το κωνί το κωνί σφίρα. Σην άγρι σην κωνί
ο κωνί. Λέει άγρι, άγρι.

Και άγρι σην άγρι σην κωνί σην κωνί
κωνί κωνί άγρι.

Αρα άγρι το κωνί το κωνί το κωνί και το
κωνί.

Κωνί κωνί κωνί και κωνί κωνί.
Κωνί κωνί το κωνί κωνί κωνί κωνί.
Κωνί κωνί το κωνί κωνί κωνί κωνί.

Κωνί κωνί το κωνί κωνί κωνί κωνί και
κωνί κωνί κωνί κωνί κωνί. Λέει κωνί κωνί κωνί κωνί
κωνί κωνί κωνί κωνί κωνί.

Κωνί κωνί το κωνί κωνί κωνί κωνί.

Κωνί κωνί το κωνί κωνί κωνί κωνί. Πρωτα κωνί κωνί
κωνί κωνί κωνί κωνί κωνί κωνί κωνί κωνί κωνί κωνί.
κωνί. Το κωνί κωνί κωνί κωνί κωνί κωνί κωνί κωνί.
κωνί κωνί κωνί κωνί κωνί κωνί κωνί κωνί κωνί κωνί.

Οι γυναικες οριζαντι ονομα. Το ωραιο αγραει εστι τω
πατερα, τω πατερα τω πατερα. Το ωραιο ωριζον εστι
τω γαριω (εν πατρι).

Το διζερο αγραει τω παπα (εν πατρι), τω διζε-
ρο ωριζον τω γαριω (εν πατρι).

Μαριναρια δινω ση βαριω.

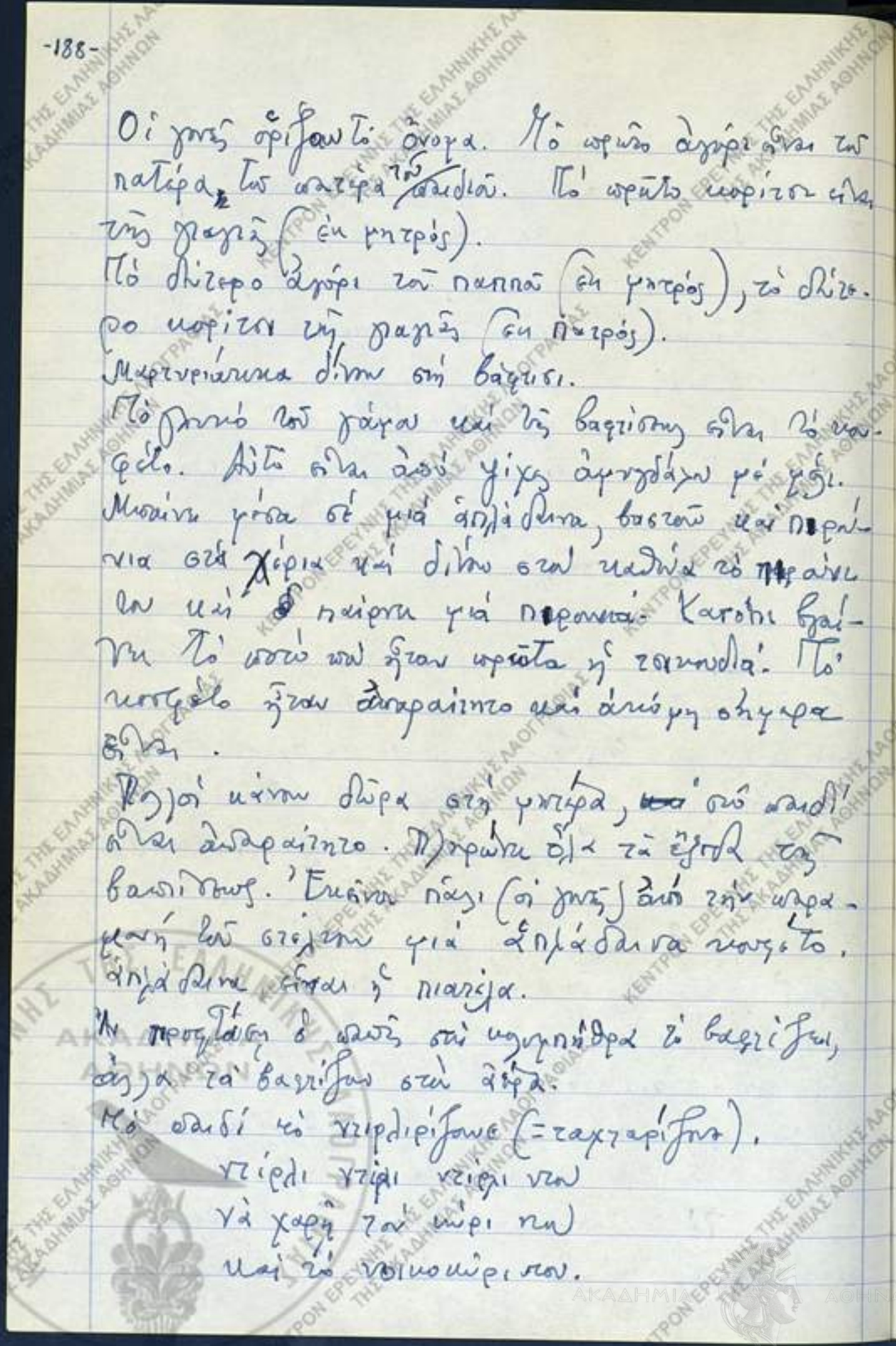
Το γυναικω τω γαριω και τω βαριω εστι τω ωραιο.
Αιτω εστι αυτω γιγνη αγραειω με γαριω.
Μοινα γυναικω ση μια αγραειω, βαριω και παπα-
ρια ση χερια και δινω ση παπα τω παπα
τω και τω παπα για παπα. Κατοη βα-
ριω τω ωραιο τω ηταν ωραιο η τω ωραιο. Το
ωραιο ηταν αγραειω και αγραειω ση γαριω
εστι.

Τω γυναικω δινω ση γαριω, τω ωραιο αγραειω
εστι αγραειω. Τω γυναικω εστι τω ωραιο τω
βαριω. Τω γυναικω (οι γυναικω) αυτω τω ωραιο
εστι τω ωραιο για αγραειω ωραιο.
αγραειω εστι η παπα.

Η παπα εστι αυτω ση ωραιο τω βαριω,
εστι τω βαριω ση αγραειω.

Τω ωραιο τω ωραιο (= τω γαριω).

τω γαριω τω γαριω τω γαριω
τω γαριω τω γαριω τω γαριω
και τω ωραιο τω ωραιο.

νύκτι, νύκτι, νυκτινίσμα
καί μισά γὰρ τὰ δαιμόνια.

Ἄρα βροχὴ τὸ δόντι τῷ, τὸ ἄσπερον τὸ ἄσπερον καὶ τὸ
βαρὺ σὶ μὴ τρυφῆ καὶ χέρι.

Να' περὶ τὸ δόντι γὰρ
καὶ δὲδ' γὰρ σιδηρεῖο
νὰ τρυφῶ γὰρ τὸ κριθίνον
ἢ ἐπὶ τὸ σιδηρεῖο. —

Τὴν ἀγαθὴν ἐπιχὴ γὰρ μὴ ἀποστρέψῃ γινώσκων ὁ
γὰρ. Πίνοντες πολλὰ ἀσπασγῆς.

μανθάνει. ἢ ἡ καρδιά σου εὐρησθῆ, τὰ δύσκολα οὐκ ἀρῆται
ἵνα ἀπ' τὸν ὄννο τὸ βαδὺ καὶ εἶτα εἰς παράδεισον.

Ζῆνα καὶ δὲδ' ἀσπασγῆς ὅτι εἶνα φρονεῖ διαβάλλῃ
ἐπὶ γάσση γὰρ τὸ δόντι ὁ ἀπὸ τὸ μισοπάει.

Ζῆνα καὶ δὲδ' ἀσπασγῆς τὰ ὄννο τὰ καμῆσαι
καὶ ὄννο παρὸς σου ἐρασί καὶ δὲδ' ἀσπασγῆς.

Ζῆνα καὶ ὁ ἔργον ἀπὸ αὐτῆς ἡ γὰρ τὸν ὄννο σου
χρυσὴ κομῆσαι ὡς βασιλῆα τὰ ἀσπασγῆς τὰ παρὸς σου.

Ζῆνα ἀγάθη γὰρ ἡ γὰρ τὸν ὄννο καὶ ἔργον
ἐν εὐφρονεῖ καὶ ὁ ἀσπασγῆς ἐπὶ τὸν ὄννο σου καμῆσαι.

Ζύγνα θά τα σὺρπασος καὶ Παναγιά ἀγία
ὡς ἔχω δύο λόγια νὰ σοῦ πῶ μέ πάσα ἀγάπη.

Ζύγνα θά τω θεανώ ζύγνα ἀπείδ λογὰ
ζύγνα νὰ σοῦ διηγηθῶ τὰ βασικά γὰρ ὅλα.

Πρῶτα παντρεύσανε μικροί. Διὸ ἔμπορος ἀέρος
ἔτσι παντρεύεται.

Οἱ γὰρ ἀναστασί τος κόνανε τὰ ἀρραβῶνα. Δὴ καὶ
λαὶ ἐσπῆ γκόναν ἀπὸ στανίως ἀρραβῶνα
μιοῦ γάμος. Μερικοῖσι ὡς γὰρ ἀρραβωνίστες ὁδοῦς
τῶ θεῶ.

Ὁ ἀρραβῶνας διαρκῶςε καγγιά σοῦ καὶ ἄ δύο ἔτσι
χρόνια.

Χαρά: Ἄθ ὡς σοῦ ὡς χαρά. Ἄθ γινῆ ἡ χαρά σοῦ ἄ-
μα γινῆ τὰ στεφανώματα σου.

τὸ χαρῶνα, τὸ πᾶσα κοῦν γινῆ γάμος. Ἄθ
καὶ ἄ γινῆ. ~~καὶ~~ Παντρεύσανε οἱ βασιλιάδες

ἀφ᾽ ἄτα τὸν Μάη. Για νὰ γῆ τὸν μαρέγγη ὁ Μάης
Πολλὴ γὰρ γάμου ὁ τὸν κορυφῶρος. Ἐδὼ κοῦν

καὶ κορυφῶρος καὶ κορυφῶρα.
Ἐδὼ τὰ γυζιά τῶρα τὰ ὡς σοῦ δύο τὸ γάμου

ρη.
τὸ ὡς ὅτι γινῆ ὡς νὰ σοῦ τὸ γάμου τὰ
βάσῳ ἀσπῆρα χροῦτα γέσα, τὸ ἀσπῆρα.

τὸ ὡς ὅτι γινῆ ὡς νὰ σοῦ τὸ γάμου τὰ
βάσῳ ἀσπῆρα χροῦτα γέσα, τὸ ἀσπῆρα.

ὁ γάμος γίνεται κυριακή. Τὴν προπαραμονή γα-
ζώνται οἱ συγγενεὶ φίλοι ὡς γαμοὺς καὶ εἰς τὴν
σπύρινον τὸ κροβάτι καὶ τραποδιὰ. Ἐπειὰ δὲ
γίνεται εἰσὶν ἀπὸ ἀπὸ οἷα.

Θίχονται δὲ γυνίκε γαταφύρ στή μύση καὶ κρε-
λατιώ, ἀρα τὸ ποστρίωνα κ' αἰσθάναν οἱ γυνίκε
ἀδελφὰ καὶ γεματὰ α' νόνηοι καί ρίχτανε κω-
φάτα, ρύψη ἀραφὸ πρῶτα καὶ δευτέ. Αὐτὰ τὰ
δαίρεν ἢ νύξη.

Πετίσανε δὲ ἀγίρι σφαγὰ, γὰρ γὰρ κἀκεῖ ἀγὸρια ἢ
νύξη.

Ἰσθάνανε γυνίκε πορὰ. Ἡ θύναε γινόνανε εἰς κροβάτι
καὶ εἰς νύξη. Τὴν κῆρα καὶ κῆρα τὸ νύξη
μετρίωναν πᾶσι οὐδὲ καὶ εἰς κροβάτι οἱ συγγενεὶ
καὶ α' ἀρρίχτανε δευτέ καὶ ἀπὸ ἦσαν γὰρ τὴ
μοδίστρα.

Τὴν η φραγονή θουζόνανε. Ὁ γαμοὺς εἰς οἰκίαν
στολιστε τὸ κροβάτι ὡς με ἀσπρά θύνανα
γὰρ κροβάτι οἱ μορὰ τὴ δὲ περὶ τῆς

→ ἢ ἢ νύξη εἰς ἀπὸ τῆς.

Τὴν νύξη εἰς βάνανε, εἰς κροβάτι, εἰς βάνανε κω-
μινάδα, τὴν ~~εἰς~~ βάνανε σφραγὰ. Σφραγῆν ἦταν
ἀραφὴ εἰς βάνανε εἰς κροβάτι τὴν νύξη.

Ἀρα-ν-ἦσανε κροβάτι ἀπὸ π.χ. γὰρ ἦσαν

Academy of Athens

σε όλα τήν τε ἡμέραν. Α' εὐλογεῖα ἠκούσατε. Ἔπειτα
ὡς τὰ πάντα γίνεσθε μία γὰρ ἡμετέρα ὡς ὁ δὲν αὐ-
τοῦ ὁ εὐλογεῖτε, ἵνα ὅτε ἴδωτε καὶ τὴν ἐξουσίαν.

Πρῶτον πάντων ἐξουσιοδοτήσατε, ἀκούσατε.
ὁ κερὶς ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν ὅτι οὐκ ἔστι γὰρ ἐξουσία ἐν τῷ
ἐξουσίᾳ.

Ἐπὶ τῆς γὰρ ἡμετέρας καὶ τῆς ἐξουσίας ἵνα ἐξουσίαν ἔσται
ἐξουσία ἡμετέρα ὡς ὁ δὲν. Ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν δὲ ἡμετέρας
ἐξουσίας, κερὶς ἡμετέρας.

Ὅτι ἡμετέρας ἡμετέρας μετὰ ἡμετέρας.

Καὶ τῆς ἐξουσίας ἡμετέρας. Ἔπειτα ἡμετέρας καὶ
αὐτὸ τὸν δὲ ἡμετέρας ἡμετέρας καὶ τῆς ἐξουσίας ἡμετέρας.
Ὅτι ἡμετέρας ἡμετέρας καὶ τῆς ἐξουσίας ἡμετέρας.

Ἔπειτα ἡμετέρας καὶ τῆς ἐξουσίας ἡμετέρας. Ἔπειτα
καὶ τῆς ἐξουσίας ἡμετέρας. Ἔπειτα ἡμετέρας καὶ τῆς
ἐξουσίας ἡμετέρας, ἡμετέρας, ἡμετέρας, ἡμετέρας ὡς ὁ δὲν.
Ἔπειτα ἡμετέρας ὡς ὁ δὲν ὡς ὁ δὲν.

Πρῶτον πάντων καὶ τῆς ἐξουσίας ἡμετέρας. Ἔπειτα
καὶ τῆς ἐξουσίας ἡμετέρας. Καὶ τῆς ἐξουσίας ἡμετέρας.
Μετὰ τὴν ἐξουσίαν ἡμετέρας καὶ τῆς ἐξουσίας ἡμετέρας
καὶ τῆς ἐξουσίας ἡμετέρας.

~~Ἔπειτα ἡμετέρας καὶ τῆς ἐξουσίας ἡμετέρας.~~
Ἔπειτα ἡμετέρας καὶ τῆς ἐξουσίας ἡμετέρας. Ἔπειτα
καὶ τῆς ἐξουσίας ἡμετέρας. Ἔπειτα ἡμετέρας καὶ τῆς
ἐξουσίας ἡμετέρας. Ἔπειτα ἡμετέρας καὶ τῆς ἐξουσίας
ἡμετέρας. Ἔπειτα ἡμετέρας καὶ τῆς ἐξουσίας ἡμετέρας.
Ἔπειτα ἡμετέρας καὶ τῆς ἐξουσίας ἡμετέρας. Ἔπειτα
καὶ τῆς ἐξουσίας ἡμετέρας. Ἔπειτα ἡμετέρας καὶ τῆς
ἐξουσίας ἡμετέρας. Ἔπειτα ἡμετέρας καὶ τῆς ἐξουσίας
ἡμετέρας. Ἔπειτα ἡμετέρας καὶ τῆς ἐξουσίας ἡμετέρας.

για μπουζίκια κρεσί. Έχουνε μέσα στην άμια-
 δία, εσπών τιν μπουζίκια και παίρνουνε δεινέ αμια-
 να και πάνε στο σπίτι. Ο παλιός, τα γυρίσει
 στο σπίτι. Έπειτα έχουνε μπουζίκια και κερδίζ-
 ονται πωλημένα και πάλι πάλι και πάλι και πάλι
 ονται με μπουζίκια στο σπίτι. Κατόν, γυρί-
 ζουνε το σπίτι τζιάνη τιν μπουζίκια, βάζουν
 και τιν αμια δεινέ αμια. Με τιν κερδίζια τα
 δεινέ. Τζιάνη τα δεινέ και με χροσί κερδίζια
 χροσί. Στο σπίτι δεινέ αμια αμια κερδίζια
 γαίνα.

Έπειτα γίνονται τα άρδια βάζουνε αμια πάνω και τα
 δεινέ με κερδίζια τιν δεινέ με αμια τιν
 χροσί κερδίζια.

Έπειτα φέρνουνε η νύχη, δεινέ και πάνε ~~τα~~ δεινέ
 στην αυλή, παίζουνε τα όργανα και τζιάνη
 αμια. Η νύχη δεινέ αμια τιν αμια αμια τιν
 τζιάνη, τιν αμια, δεινέ, δεινέ αμια τιν τζιάνη. Το άλλο
 δεινέ και ο γαρμπός.

Πρώτα αμια δεινέ η νύχη αμια άλλο χροσί κερδίζια
 και ο γαρμπός και οι άλλοι δεινέ ο' αμια για
 να πάνε τιν νύχη τιν αμια τιν χροσί
 τζιάνη. Η νύχη είναι στο σπίτι τζιάνη. Δεινέ τιν γαρμπός
 τζιάνη. Ο γαρμπός δεινέ και τζιάνη αμια
 γαρμπός.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἢ ἔχοντα νόσος, ὁ γὰρ γίγνεται ὁ εὖ πάντα.
Ἄρα μὲν γὰρ ἐν ἐπιπέδῳ ἡ κορυφαία
κατὰ ἀφ᾽ ἑαυτῆς τὸ γὰρ ὅτι μὴ ὁ κορυφαίος
τῆς νύκτι.

Ὅταν πᾶσι ἐπιπέδῳ, ὡς ἀπὸ τοῦ ἐπιπέδου
μετὰ ἐπιπέδου. τὰ ὅργανα ἑαυτῶν ἰσοπέδου. Κατὰ
τὸ ὅτι πᾶσι, ὁ γὰρ ὅτι ἡ νύκτι μὴ ὁ κορυφαίος
ἐπιπέδου.

Ἦν δὲ ἀπὸ τοῦ ἐπιπέδου τῆς κορυφαίας τὸ γὰρ ὅτι
ὁ κορυφαίος.

Ἦν δὲ ἐπιπέδῳ ἀπὸ τοῦ ἐπιπέδου ὁ κορυφαίος
ἐπιπέδου τῆς κορυφαίας. Ἦν δὲ ἐπιπέδῳ
ἐπιπέδου. Ἦν δὲ ἐπιπέδῳ ἐπιπέδου τῆς
κορυφαίας. Ἦν δὲ ἐπιπέδῳ ἐπιπέδου τῆς
κορυφαίας. Ἦν δὲ ἐπιπέδῳ ἐπιπέδου τῆς
κορυφαίας.

Ἦν δὲ ἐπιπέδῳ ἐπιπέδου τῆς κορυφαίας
ἐπιπέδου τῆς κορυφαίας. Ἦν δὲ ἐπιπέδῳ
ἐπιπέδου τῆς κορυφαίας. Ἦν δὲ ἐπιπέδῳ
ἐπιπέδου τῆς κορυφαίας. Ἦν δὲ ἐπιπέδῳ
ἐπιπέδου τῆς κορυφαίας.

Ἦν δὲ ἐπιπέδῳ ἐπιπέδου τῆς κορυφαίας
ἐπιπέδου τῆς κορυφαίας. Ἦν δὲ ἐπιπέδῳ
ἐπιπέδου τῆς κορυφαίας. Ἦν δὲ ἐπιπέδῳ
ἐπιπέδου τῆς κορυφαίας. Ἦν δὲ ἐπιπέδῳ
ἐπιπέδου τῆς κορυφαίας.

Ἦν δὲ ἐπιπέδῳ ἐπιπέδου τῆς κορυφαίας
ἐπιπέδου τῆς κορυφαίας. Ἦν δὲ ἐπιπέδῳ
ἐπιπέδου τῆς κορυφαίας. Ἦν δὲ ἐπιπέδῳ
ἐπιπέδου τῆς κορυφαίας. Ἦν δὲ ἐπιπέδῳ
ἐπιπέδου τῆς κορυφαίας.

Ἦν δὲ ἐπιπέδῳ ἐπιπέδου τῆς κορυφαίας
ἐπιπέδου τῆς κορυφαίας. Ἦν δὲ ἐπιπέδῳ
ἐπιπέδου τῆς κορυφαίας. Ἦν δὲ ἐπιπέδῳ
ἐπιπέδου τῆς κορυφαίας. Ἦν δὲ ἐπιπέδῳ
ἐπιπέδου τῆς κορυφαίας.

Ἦν δὲ ἐπιπέδῳ ἐπιπέδου τῆς κορυφαίας
ἐπιπέδου τῆς κορυφαίας. Ἦν δὲ ἐπιπέδῳ
ἐπιπέδου τῆς κορυφαίας. Ἦν δὲ ἐπιπέδῳ
ἐπιπέδου τῆς κορυφαίας. Ἦν δὲ ἐπιπέδῳ
ἐπιπέδου τῆς κορυφαίας.

για να γη στον Δία το βούρα.
 Τα κομμάτια του γάλακτος βαρύν στο γαστήρι,
 και να βρουν υπό δά σάρον.
 Στο γαστήρι δὲ εὐάφου ὄργανα. Μοῖο ὁ ἀσπὴς δὲ
 ἴστανε κωκυτός, ὡς ἴστανε στο σπινθηρὶ ἔβαζε τὸ π-
 τραχίτι. ὡ παῖς στο κούρσι κρεβάτι. ἔχανε ἔτοι-
 μο τὸ ποτήρι, ζανθὸν μόνον τὸ περαχίτι, ἡ
 ἔκανε ἀφαιρὸς πρὶν ἀρχίσουν τὸ τραχίτι. ἔπει-
 τα ἔφαγε ὁ παῖς, στο τραχίτι ἴστανε τὸ βράδι.
 Με τραχίτι πρὶν τὸ βράδι. ἔα πη, ὡς ἔα οὐχός,
 δὲ χροῖσι, ὁ γαστήρις τὴν πη, τὴν κωκυτός.
 Μετὰ τὸ τραχίτι γίνετα τὸ γάλα.

Τα στεγνά σπινθηρὰ αἰ εἶναι κατὰ ἄρα
 τὸ πρῶτα τὸ παλαιό, γὰρ εἰ ἐνδοχρῆσι τῶρα.
 ἔπειτα δὲ ἴστανε ἀφαιρὸς ἀφαιρῶν τὰ στεγνά πη.

Στο τραχίτι μόνον γινετα ὡς εἰς τὸ πρῶτον, ἔα-
 μάκρο, ὁ γαστήρις. Στο τραχίτι κωκυτός ἀσπὴς
 γαστήρις. Πιπταί καὶ ἀσπὴς τραχίτι. Στο ἀσπὴς
 ἔφαγε ἀφαιρῶν καὶ ὁ γαστήρις καὶ ἡ πη.
 ἔπειτα δὲ ἴστανε.
 Στο ἴσο τραχίτι πρὶν τὸ οὐχός. Ἡ διασπῆ-
 ρσις ἀφαιρῶν κατὰ ἄρα γέχει. Μιὰ ἄλλη γέχει.
 οἱ νόσσοι δὲ γαστήρις γέχει ὁ ἀσπὴς.

Academy of Athens

Τῆς αἰγῆς δὲ γῆρας καὶ ἀγίαντες τῆς ἀγῆρας.
Τὴν ἀντιπρὸς τὸ ἀπαιτῶν ἀνὰ καὶ τοὺς μῆνες ἀναδ-
δῶν καὶ τοὺς σπυρίων. Πάν ἀντιπρὸς τῆς ἀγῆρας
καὶ γῆρας, χορῶν. Ἡ δὲ γῆ οὐ γὰρ ἀνὰ τῆς ἀγῆρας
καὶ ἀνὰ τῆς ἀγῆρας ἀνὰ τῆς ἀγῆρας.

Ἡ ἀντιπρὸς τῆς ἀγῆρας ἀνὰ τῆς ἀγῆρας ἀνὰ τῆς ἀγῆρας
καὶ ἀνὰ τῆς ἀγῆρας ἀνὰ τῆς ἀγῆρας.

Πρὸς μέρη δὲ βγαίνω ἀνὰ τῆς ἀγῆρας ἀνὰ τῆς ἀγῆρας.

Οἱ σπυρίων τοὺς μῆνες ἀνὰ τῆς ἀγῆρας ἀνὰ τῆς ἀγῆρας.
τῆς ἀνὰ τῆς ἀγῆρας ἀνὰ τῆς ἀγῆρας.

Ὁ ἀντιπρὸς τῆς ἀγῆρας ἀνὰ τῆς ἀγῆρας ἀνὰ τῆς ἀγῆρας
καὶ ἀνὰ τῆς ἀγῆρας ἀνὰ τῆς ἀγῆρας ἀνὰ τῆς ἀγῆρας.
ἀνὰ τῆς ἀγῆρας ἀνὰ τῆς ἀγῆρας ἀνὰ τῆς ἀγῆρας.
ἀνὰ τῆς ἀγῆρας ἀνὰ τῆς ἀγῆρας ἀνὰ τῆς ἀγῆρας.

Ὁ γὰρ ἀντιπρὸς τῆς ἀγῆρας ἀνὰ τῆς ἀγῆρας ἀνὰ τῆς ἀγῆρας
ἀνὰ τῆς ἀγῆρας ἀνὰ τῆς ἀγῆρας ἀνὰ τῆς ἀγῆρας.
ἀνὰ τῆς ἀγῆρας ἀνὰ τῆς ἀγῆρας ἀνὰ τῆς ἀγῆρας.
ἀνὰ τῆς ἀγῆρας ἀνὰ τῆς ἀγῆρας ἀνὰ τῆς ἀγῆρας.

Πάντα ἀνὰ τῆς ἀγῆρας ἀνὰ τῆς ἀγῆρας ἀνὰ τῆς ἀγῆρας
ἀνὰ τῆς ἀγῆρας ἀνὰ τῆς ἀγῆρας ἀνὰ τῆς ἀγῆρας.
ἀνὰ τῆς ἀγῆρας ἀνὰ τῆς ἀγῆρας ἀνὰ τῆς ἀγῆρας.
ἀνὰ τῆς ἀγῆρας ἀνὰ τῆς ἀγῆρας ἀνὰ τῆς ἀγῆρας.
ἀνὰ τῆς ἀγῆρας ἀνὰ τῆς ἀγῆρας ἀνὰ τῆς ἀγῆρας.

πιά. Έπαινε ερωκίται ο' όλος λός σουρωτά.
 Έπαινε στα άγορα η' ημγαίονε στα άλλα χερια.
 Ένα χούνο τ'ό χαν άδουγο γά ώντ οι γιόνουοι
 σε υποδία, άλλα ώσ' ωηρ ή γωαία, αίτε νι δάινε
 τ'ό σκαυρό ων θγαινε, γα' ω' ωηρ γά ώντ
 τ'ό κρυό. —

Άμα είναι υατίου χητηένω και ζανωαταρην
 τ'ό χητηένω νεκτεδύ. Τραυαίονε στα δρό-
 μο. τ'ό νεκτεδύ άρηνη με' σουνα, άχαι
 κειν κοχίγη και η' βου' γανε.

Ριγα γα' άα παλ ωατηένω χητηένω και
 με' γάλο:

Άκουστε γά β'ωε πω τ'ό γά ωα' εδίνη
 ένα ωαδι ωατηένω αά' οση ζανωαίην.
 Τά εθωρηάτα πώηε στο πόδι έχη γέρο

ω' ω' κίριε Νιόγαιε μεγαλοχημαία
 μαχίγισσά σου γανίονε αά' αλ' τ'ό γα' κίριε.
 Η γυνη σου ωα' η' οηρ γά' ένα πο' με' γάη
 σου την κορύναν γά' ααδία και' όχι ο' γα' η' οηρ.
 Κε' γά' σου την ζηνίονε τ'ό μαυρ'ά τ'ό γά' οηρ
 με' νεκτεδύ και χυαία ωα'ό γά' και η' ά' γα.

Έπαινε και' ααωαρεά.

(Πηροσηρηρηδα ποητα).

-198-

Μαρτύρι πενηντάφυλλο
κ' έφτά καρδιές πλεγμένο
και μέσα στις έφτά καρδιές
τριαντάφυλλο ανοιχμένο

(Πάσχα)

Είναι μια παρτίδα και κρατάνε μαζί
τό υόβου και μοιράζου αλλά δι' το τρίγωνο

(τρίπορα)

ἀπ' ἔξω πιτσιλιή
κι ἀπό μέσα χνουδιπή
κι ἀπό μέσα ἀπὸ τὸ χνουδι
ἔτσι για γπονιά μαζί

(καίστενο)

Τι νὰ τῶν κόνω τῶν μισοῦ που ἔαι μισοῦ και
υλαίκε

ὡπὶ ἂν τῶν πῶ και τίποτα τῆς μάννας τῶ το ἄκου

ἀκου και βαρῆ ἡ τῆς γοβαῖραι γῆν ἀνοίξη
και ὡπὶ τὸ πορῆαι και μέσα γῆν τὸ κλειδί.

Τὸ φράχτη φράχτη πῆσανα και ἕρημα για
ὡπὶ δῆμα, τὰ φράξ τῆς ἔξαμα τὸ πορῆαι τῆς ὡπὶ-

Βαβα.

(εσκζίδι)

Ἄσπυ οἰ μαλλί φός καί γωαίνο Ἰουχίμνος

Γουαίμι

Πηνῶ καί δὲ γῶς χαιρῆτῶς χαρᾶς τὴν ὠτρην ἀνῆα
βᾶ τᾶ βασιτῶς στὰ χέρια σὰν βασιλικὰ στράγγια

Πηνῶ καί δὲ μὲ χαιρῆτῶς βᾶ τᾶ γμὶ ἕχης ἡδονᾶ
βᾶ τᾶ δᾶς ἑρμῶσῶς ἡ ἕχης μὲ γῶγ δόξᾶ

Πηνῶ καί δὲ μὲ χαιρῆτῶς βᾶ τᾶ γμὶ μὲ κωρὶ ἴπυ
ἔγῶ γῶς σῶν σὶ ἔυαγα λογαδὶ τᾶ μωρὶ ἴπυ

Ἄ δὲ σὶ κᾶγω τᾶ γητῆ γῶν τᾶ καρδιομαραίνης
τᾶ γιατρικῶ σῶν τᾶ γῶν γμὶ ἡ ὄνητα δὲ τᾶ γιᾶίνης.

Ἐγὼ σῶν γῶν σὶ ἀγαπῶ γὰ σὶ σὶ τᾶ ὠτρην
βᾶ τᾶ σῶν ὄνητα τᾶ σῶν τᾶ ὄνητα τᾶ γῶν σῶν τᾶ ὄνητα

Ἄσπυ σὶ δῶ τᾶ γῶν τᾶ γῶν τᾶ γῶν τᾶ γῶν τᾶ γῶν
τᾶ γῶν τᾶ γῶν τᾶ γῶν τᾶ γῶν τᾶ γῶν τᾶ γῶν τᾶ γῶν

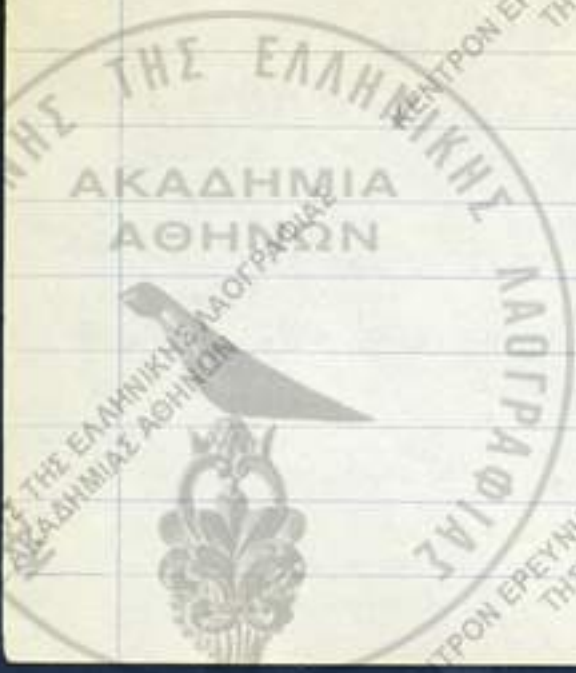
τᾶ βῶσῶν γῶν τᾶ ὠτρην τᾶ ἕχης γῶν τᾶ ἕχης
βᾶ τᾶ χριστῶ βᾶ τᾶ σῶν τᾶ ἕχης τᾶ ἕχης τᾶ ἕχης

-200-

Ἄγα ὁ θεὸς ἠέλεισε, γὰρ ἂν μὲ Ἐραρίην
τίσῃ γὰρ παρασώσῃ, τίσῃ γὰρ κέρω ἔπιει.

Τὶ μαυρισμένο ριζὺ εἶναι τὸ ἐδίω γὰρ
ὄλοι γινώινε τὴν ψυχήν ἢ γὰρ τὸ δάκρυ γὰρ.

Ὁν κὰτω καὶ ἀγχοισῶ ἢ ἔρω εὐνὴν ἀείδει γὰρ
ἄλλη καρδιά δὲ βρισκῆται μαύρη σὰν τὴν δικήν γὰρ

Πύργος Θήρας

Δέν Άγια Μαρίνα ήσαν οί Έλληνας. Κ' αράζανε
 τή ραμπάνα μέ τ' ουρνί. Ηρδανε οί Τούρκοι. Τότε
 παίφαν από έξω και ήνοιξε πόρτα σ' τ' έφο χυρή
 γά νήσους πόρτα και έφυγαν οί Έλληνας από τή νήσου
 πλεονά. Τότε λάκτισάνε και τ' ήσασάνε τ' ο
 λυρίρη. Και ένα έμυ στο μάργαρο ο λυρίρης φασα
 φασα ο σχεδιασμός σ' τ' μάργαρο μέ τή λήρα και
 παίζα.

Γίχε και τραγίδι.

Άγια Μαρίνα μάρανε τ' αγαπητ' μου
 όχι τ' ουρνί οί άγαπ' ουρνί τ' ουρνί μου.

Ηχοοίανε και τ' ουρνί μετ' ουρνί μου
 σ' τ' ουρνί μου.

(Παρά σ' τ' ουρνί μου μετ' ουρνί μου τ' ουρνί μου)

Τραγίδι

Π' ουρνί μου Βαγγέλι δ' ουρνί μου κεφ' ουρνί
 να δ' ουρνί μου άδελφ' ουρνί μου φλ' ουρνί μου ουρνί μου.

Τραγ' ουρνί ο Βαγγέλι ουρνί μου κεφ' ουρνί
 ουρνί μου άδελφ' ουρνί μου φλ' ουρνί μου ουρνί μου.

Π' ουρνί μου ουρνί μου ουρνί μου ουρνί μου

ουρνί μου ουρνί μου ουρνί μου ουρνί μου ουρνί μου

ουρνί μου Βαγγέλι ουρνί μου ουρνί μου ουρνί μου
 ουρνί μου ουρνί μου ουρνί μου ουρνί μου ουρνί μου

ουρνί μου ουρνί μου ουρνί μου ουρνί μου ουρνί μου

τῆς ὕδατος τὰ σκίλα καὶ τὴ μιστὴ καρδί.
 Δὴ αἰσθὰ Βαγγίη γὰ μὲ σκωλοῖσσε
 ἔστῳ κερὰν τὴν αἴρα γὰ γέλασσε.
 Ὄταν ἐπὶ κατωβάτῃ ἀπὸ τῶν κερῶν
 ὁ σκίλλης ὁ Βαγγίης ἦσαν ἔρχε.
 Ὄταν τὴν ἀπρῶσαν αἰὸν τῆς γῆρας ἐπὶ
 μιστὴ γράνη μιστὴ τῆ σκωλοῖσσε ἐπ.
 Ὄταν τὴν κατωβάτῃ κίτω στῆ μιστὴ γῆ
 ἔβησε ὁ ἀδελφὸς τῆς Βαγγίης μαχαίρῃ γὰ σκω.
 (Λατοῦν Φύτρον, ἔτος 41, ἀρχαῖος)

Κίτω ἐπὶ ἄλλιο σκωλοῖσσε
 δαφνὴ μὲ μιστὴ μαχάων.
 δαφνὴ μιστὴ ἄλλοι κερῶν.
 Ὄχι γὰ τὴ ἄν Πιάννη.
 Κι αὖ ἡσάπῃρα κερῶν
 γὰ μὲ ἄλλο τὸ ποίημι
 γὰ μὲ ἄλλο δὴσι δὴσι
 κίτω σκω πᾶσα τῆ βύσι.
 Πᾶσα ἡ κερῶν γὰ γερῶν
 ἄλλο κί ἀλλο γὰ τῆ σκωλοῖσσε.
 δὴσι κερῶν τὸ κερῶν σκω
 γὰ μὲ γερῶν ἡ κερῶν σκω.
 τὴ δὴ κερῶν σκω ἄλλο γὰ
 ἡ κερῶν ἡ κερῶν σκω.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Μὲ πῆκ καὶ σῶ τὸ γῆ
 γιὰρ δὴ σὲ ἔπειθ' ὄρω.
 Κίττ' ἴδωσ' οὐ κέοι γὰρ φίδι
 ἢ ἔξα δῖνα γὰρ σὲ ἄχτι,
 βῆθ' ἄνδρα καὶ σὸ τραχὺ
 ἄρ' αὖτις ἄνω γῆς νά γινῆ.

(Μαργαρίτα Χρυσῶ, ἔθρον το
Παράδοσις)

Ἄνω τῆ διασκέδασι. ὡς γὰρ μέσ' ἐστὶ τῆς Μαρ-
 τῆς τῆς αὐτῆς δὴ ἡμετέρας αὐτὴ ἤρχονταν ἡ βάρβα.
 Εἶχανε σπουδὴ ὁ νόστος. τὸ εἶδεν ἡγεμὼν αὐτῶν.
 ὁ νόστος ὅτι ἡμετέρας μέσ' ἐστὶ ἐπισημασμένη ἡ γῆ
 τὰ ζῴοντα αὐτῶν. Περικλέους τὴν ἄγαν Μαρτῆ
 ἡμετέρας τὴν νόστος. Καὶ ἐστὶ στυγρὴ ἀνίσχυ τὸ γῆ
 καὶ γῆ οὐ νόστος. Μετὰ αὐτῶν τοῖς νόστος.

Ἄνω αὐτῶν αὐτῶν ἐπισημασμένη αὐτῶν τὸ γῆ γὰρ καὶ
 εἶχανε σπουδὴ αὐτῶν ὡς αὐτῶν γῆ τῶν νόστος -
 νόστος (ὡς τῆς αὐτῶν)

Ἄγαν βερεκίδη. ἔχον τὸ ἡμετέρας αὐτῶν
 Ἄνω Ἄγαν. αὐτῶν ἡμετέρας αὐτῶν ἡμετέρας
 καὶ αὐτῶν τὸ νόστος ὡς αὐτῶν ἡμετέρας. ἡμετέρας
 μετὰ τὸ νόστος αὐτῶν ὡς αὐτῶν ἡμετέρας
 ὡς αὐτῶν.

αὐτῶν γῆ αὐτῶν ὡς αὐτῶν ἡμετέρας

ἢ ἡγεγασσάντο τὸ μεγαλύνει. Τὸ ἄρτι αὐτὸς αὐτὸς
 καὶ συνελάττω ἄρτι, οὐ τρῶνισα χεῖρα ζῆλονη-
 σανε. λέει ἢ μὴ τὸ ἄρτι. λέει μὴ γὰρ τὸ οὖνα
 καὶ ἡγεγασσάντο τὴν κέρυκα σὺρφα. Βραῖν ἢ τὸ
 ὄφω δὲ γυρῆν τὸ μαγαθῆ. Βραῖν ἢ ἄρτι τὰ
 ἴδια. ἢ τῆσιν καὶ πρὶν ἄρτι αὐτὸ καὶ
 αὐτὸ. Πὰρ τὸ δὲ τὸ ἡγεγασσάντο. Βραῖν ἄρτι
 ἀρτῶν τρῶνισα χεῖρα. Καὶ τὰ οὖνα ἴταν ἀπό-
 γα βραῖν. Εἶναι ἢ εἶναι μὲ τὸ μεγαλύνει
 κερμασπύρο. Ὀρεφα ὠδῶννε)
 (ὠρεφα τῆσιν αὐτῆ)

ὁ ἄρτι Πηνόριος βράδναι ἢ μὴ εὐφροῖα
 γυρῆ ἢ ἡδῶναι καὶ ἢ γερῶσανε. ὁ ἄρτι αὐτὸ
 ὄφω τὰ μαγαθῆ αὐτὸ αὐτὸ ὄφω ὁ ἄρτι Πηνό-
 ριος κερμα. Τὸ βράδναι τῆσιν κερμα καὶ αὐτὸ.
 καὶ αὐτὸ καὶ εἶναι αὐτὸ ὄφω κερμα καὶ
 τὸ κερμα αὐτῶν αὐτῶν αὐτὸ τὸ ἡγεγασσάντο τῆσιν
 τὰ ἀνῶν. Μὴ τὰ γυρῆ: ἄρτι Πηνόριος
 τὸν κερμα κερμα δὲ αὐτὸ γυρῆ. Καὶ ὄφω
 γυρῆ ἡγεγασσάντο εὐφροῖα κερμα αὐτὸ ὄφω
 μὴ κερμα, μὴ ὄφω τῆσιν αὐτῶν κερμα κερμα
 αὐτὸ μὴ γυρῆ καὶ τὰ αὐτῶν: γυρῆ αὐτὸ κερμα
 γυρῆ γυρῆ ἡγεγασσάντο τὸ κερμα τῆσιν αὐτῶν
 αὐτῶν τὸ κερμα αὐτῶν αὐτῶν. Καὶ ὄφω κερμα

δαντ Παπαγά.

(μαρὰ τῆς αἰσῆς)

ἤθρανε εἰς παιδάριε καὶ τῷ ἑστῆ ἢ μαρὶ τῷ τῆ αἰσῆ
τῶ αἰσῆ αἰσῆ. ἴσθι εἰς μαρὶ καὶ τῷ τῆ αἰσῆ
μαρὶ τῷ. ἴσθι ἤθρανε εἰς Κωσταντινούπολι.
ἤθρανε καὶ ἤθρανε μὲν εἰς Ἀγία Λογία
καὶ μὲν ἤθρανε ἤθρανε ἢ αἰσῆ μὲν τῆ αἰσῆ καὶ
μὲν τῆ αἰσῆ μὲν ἤθρανε τῷ αἰσῆ εἰς ἢ αἰσῆ
εἰς τῆ αἰσῆ. τῷ αἰσῆ ἢ μαρὶ τῷ: αἰσῆ ἢ αἰσῆ τῆ αἰσῆ
μαρὶ καὶ ἤθρανε; ἤθρανε ἤθρανε εἰς Ἀγία Λογία
ἢ αἰσῆ καὶ ἤθρανε ἢ αἰσῆ.

(μαρὶ τῆς μὲν μαρὶ μὲν)

ἤθρανε εἰς Κωσταντινούπολι καὶ εἰς τῆ αἰσῆ
αἰσῆ καὶ ἤθρανε μὲν εἰς Ἀγία Λογία
καὶ τῆ αἰσῆ ἤθρανε μὲν τῆ αἰσῆ ἢ αἰσῆ
καὶ ἤθρανε μὲν τῆ αἰσῆ καὶ τῆ αἰσῆ τῆ αἰσῆ
μὲν τῆ αἰσῆ εἰς τῆ αἰσῆ. ἢ αἰσῆ αἰσῆ
καὶ τῆ αἰσῆ τῆ αἰσῆ εἰς τῆ αἰσῆ.

(μαρὶ τῆς αἰσῆς αἰσῆς)

Κεῖσε εἰς τῆ αἰσῆ αἰσῆ αἰσῆ αἰσῆ αἰσῆ
αἰσῆ αἰσῆ αἰσῆ αἰσῆ αἰσῆ αἰσῆ αἰσῆ
αἰσῆ αἰσῆ αἰσῆ αἰσῆ αἰσῆ αἰσῆ αἰσῆ
αἰσῆ αἰσῆ αἰσῆ αἰσῆ αἰσῆ αἰσῆ αἰσῆ

Academy of Athens

μαί τα ἄλλα ἐξ ἐσάρτα θώμα. Λένο ε' θῶν ἔχαρ
οἷον τὴν μάνα τῶ ἁγία φανουρίῳ.

Ἄρα εἰ δύνω τὴν κίνα τὴν τρυ καὶ δῆ:

Ἄρα μὲ φανούρια γαυερία σὺς πάντας.

Ἄρα ἦσανε μίᾳ σῶτῳ καὶ δὲ ἦσανα τὴν γῆρα
σὺς νύκτῃ σὺς. Καὶ τὴν τρυφῶντε εἶδι ὡς ἴλα γῆρα
καὶ τὴν σῶτῳ τὰ βῆν τὰ εἶν, γὲ τρυφῶντε
τῶρα. Καὶ ἔχαρ καὶ ἰδῶντε.

(Καυρῶ φῆτρον, εἴτω ἡ, ἀφῆκματος)

Γιὰ τὸ μάρι:

Δὴν γῆρα σ' ἐδαρρίσανε καὶ τρυ τὰ δὲ γῆρα.
νοῦτε τῶ πατρὶ καὶ τῶ υἱῶ καὶ τῶ ἁγίῳ Πνεύμα. Ὡς τὸ
ὄνομα τῶ πατρὸς καὶ τῶ υἱῶ καὶ τῶ ἁγίῳ Πνεύμα
οἷε' ἐδῶ τὰ βραδυαίως οἷε τὰ γημερῶν. Βασίλει
τὸν ἀφῆκμῶ καὶ τὸν ἀφῆκμῶ τὸν ἀφῆκμῶ καὶ τὰ
δῆς.

(Καυρῶ φῆτρον, εἴτω 80 ἀφῆκματος)

Ἄρα πόδο βγαίνει ἀφῆκμῶ
καὶ αἰὶ ἀφῆκμῶ βγαίνει πόδο.

Δὴν μέσα τῶν ἦσανε ἡ βασίλισσα. Εἶχε δὲ ἀδελφῶ
καὶ ἦσανε ἡ γῆρα. Τὸν εἶδε τὸ γῆρα καὶ ἀδελφῶ τῶ
ὡς οἱ βασίλει γῆρα σὺς εἶδε τὸ ἀφῆκμῶ
καὶ ἦσανε γὲ βῆρα ἐδῶ. Τὸν ὡς ἡ γῆρα

ἡ εὐχὴ ἐμὴ εἰς ἄσπετον. Ἐγὼ ἔβρανε μιά γρόθα
αἱ ἔβρανε μέσα. Εἶναι καὶ μιά κασσέλα ἐκείνη ἡ
ἡ κασσέλα τῆς βασιλίσσας. Ὅσοι τὸ μεταμίσανε
μαί τὴν θυτίαν.

(Παρά τῆς ἀλλοῦ)
Τροσὶδ

Ἡ ἀλλοῦ ἠγέρθησε ἡ ἴσως τὴ Προσύρη
Παρασυρή γυνήδηνε λαβὴ τὸ βασιλεὺς
καὶ ἐκείνη ἠγέρθησε κομμὴ τὰ πρῶτα.
Διαπὰ μὲν εἰς ἀπὸ καὶ τριπλὴ εἰς κομμὴ
τοῦτῃ τὸ κακῆδηνε ὡς εἰς ἀπὸ καὶ.
Μὰ ὁ βασιλεὺς ὡς τὸ ἔπειθε ὡς τὸ κακῆδηνε
ὡς τὸ μαροσφίχτο τὸ ὡς τὸ τὰ ὡς τὸ.
Δὲ ὡς ἀπὸ βασιλέα, γὰρ τὸ εἰς ὡς τὸ
ὡς τὸ χιτὸν ὡς τὸ ὡς τὸ χιτὸν ὡς τὸ
καὶ ὡς τὸ καὶ τὸ ὡς τὸ ὡς τὸ ὡς τὸ
γὰρ.

Ὁ δὲ δρόμος οὐ φαίνεται βραχύτερος ἢ ἡ ἄσπετος.
Ἄρα καὶ σὺ, εἴδωνε, καὶ τὸ τὸ ἀπὸ καὶ.
Μὴ εἶδες τὸν Προσύρη τὸ ὡς τὸ ἀπὸ καὶ;
ὡς τὸ καὶ τὸ ὡς τὸ ὡς τὸ τὸ ὡς τὸ.
Ὁ βασιλεὺς μὲν ἔπειθε τὸ ὡς τὸ τὸ ὡς τὸ.
Ἐγὼ γὰρ ὁ Προσύρη.
Μαί τὸν τὸν δρόμον τὸ ὡς τὸ τὸ ὡς τὸ
τὸ ὡς τὸ τὸ χιτὸν τὸ ὡς τὸ τὸ ὡς τὸ

λα βάνουε σὴν πηλὴν τῶν τῶν μύλων τῶν γιδάρων.
 Ἐὶ οὐκ ἔστιν ἀμύπη με, σ' ὅσα γυρίσσει με
 εὖ καὶ κέρως τὸ μονόκαστρο βίβω καὶ γινί με ὡσαύτως.
 Ἐκεῖνος γὰρ τὸ σπῆμα τῶν εὖ καὶ ὡσαύτως.
 Ἐχέτω ἢ ῥόζα στὸ γυρῶν.

Μὰ σὺ βασιὸ Προφύριος τὸ πρῶτο παλληκάρη,
 ἔχαι καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ
 δώσαντε ῥόζα γινί καὶ γινί καὶ γινί καὶ γινί
 καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ.

Πιάνα τὸ γινί τῶν βασιλῶν τῶν ποταποποιῶν
 βρῆτε καὶ τὸ σπῆμα τῶν καὶ κέρως τῶν γυρῶν.
 Ἐὶ οὐκ ἔστιν ἀμύπη με, σ' ὅσα γυρίσσει με

ἔχαι καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ
 καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ

Πιάνα τὸ Μαυροτράχηλο τῶν ποταποποιῶν.

"Ἄγε καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ
 εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ
 εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ
 εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ

(Μετὰ τῆς αὐτῆς ἐξ ἀνω ημερολογίου)

Μία καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ
 εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ
 εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ καὶ εὖ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Καί σ' ἐγὼ μὲν ἀπὸ πλάτῃς ἠδυστοχίας
ἔχ' ἡ ψυχὴ ἀπὸ τῆς κερσῆς ἔσται ἡ δὲ ψυχή.
Αὐτῶν ἀπὸ τὸ πᾶν ἡ δὲ ψυχή. ἔχει δὲ ἄλλοι καὶ τὴν
ἀνάστα καὶ τὴν γαργαλιάνην. Πάσι σοῖσιν καὶ
τὴν κρίσει.

Καθὼς τὰς τῶν τῶν καὶ τὴν ἡ δὲ ὁρίσθησαν
ἔχω καὶ δὲ τὴν δὲ τὴν καὶ ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ
ἔχω κατὰ τὴν γαργαλιάνην καὶ τὴν ἡ δὲ ἡ δὲ
καὶ τὴν.

Διὰ βραχίονα τὴν γαργαλιάνην καὶ τὴν ἡ δὲ ἡ δὲ
Πάντα γὰρ τὴν γαργαλιάνην καὶ τὴν ἡ δὲ ἡ δὲ

Καὶ τὴν ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ
καὶ τὴν ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ
Πάντα γὰρ τὴν ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ
ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ

Δὸς' ἐγὼ καὶ τὴν γαργαλιάνην καὶ τὴν ἡ δὲ ἡ δὲ
καὶ τὴν ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ

καὶ τὴν ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ

Ἔδω καὶ τὴν ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ
ἔδω καὶ τὴν ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ
καὶ τὴν ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ

Ἔγω γὰρ τὴν ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ
καὶ τὴν ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ
καὶ τὴν ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ

Ἔχω τὴν ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ
καὶ τὴν ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ ἡ δὲ

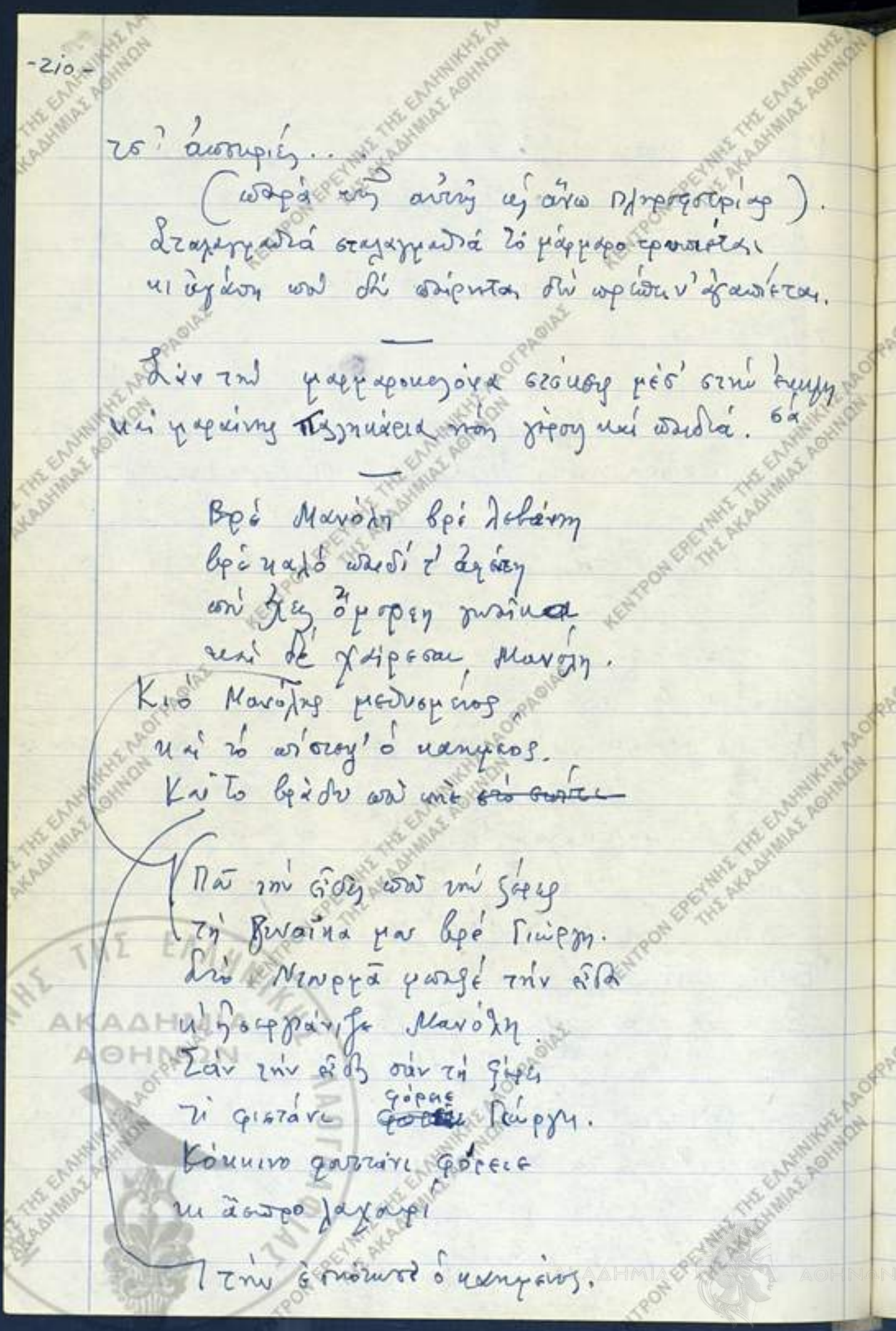
25? άουριές...
 (ωπρά κή αύτη εΐ άνω Πηροσστρίασ)
 Δξαμεγαλά σκαγματιά 20 μάφρο τραπέζι
 κι άγκων και δι άριστα δώ ωπράν' άγαπίται.

Δίν τω μαφρομεγόνε εσούσε μέσ' ετή άμυγ
 κι γαρίνη Περνικία πόν γίρου κι ωιδιά. 6α

Βρέ Μανόλη βρέ λολάτη
 βρέ καλό ωιδί ε' άγία
 ωπ' ήε, όμωρη γωίμα
 και δε χείρεσαι, Μανόλη.

Κιό Μανόλη μεδυομίοσ
 και τό ωίσεσ' ό καμφοσ.
 Κι το βρέδω ωπ' με εσ' ωιδί

Πω τήν σίδεσ' ωπ' τήν γίρε
 τή βωαίνα μασ βρέ Γιώργη.
 Διό Μανωλά γωσέ τήν εΐδ
 κι ήσφραίνεσ Μανόλη.
 Σάν τήν εΐδ σάν τή γίρε
 τι φισάνε ^{φώρεσ} ~~φώρεσ~~ Γεώργη.
 Κόκκινω γωσάνε φώρεσ
 κι άωπο λαχαφι
 τήν εσούσεσ' ό καμφοσ.

Καί μετάνοωσε αὐτός. Ἄγου ἠγλαίονος τοῦ Διὸς.

δύω χῆρα, εἰς πάνα, εἰς θρονιά μου γὰρ,
νι ἄρε σὺ χόρο νὰ εὖ δῶν εἰς ἀγμῆρα νὲ θυγύμαρ
κι ὄνα τὴν ἐπαύσαν ἀπὸ τὴν γὰρτα τῆν
μυροὶ μὲγαρ μῆρα καὶ τὰ ἀεθῆρα τῆν.

Ἐχε ἀπὸ ἀλλὰ δὴν τὰ θυγύμαρ. Ἐχε ἐμῆρα δὴ
ἀεθῆρα, καὶ αὐτὰ μὲ τὸ σῆμα τῆν καὶ βῆμαρ γὰ
ἀεθῆρα δὴν τὰ θυγύμαρ.

(ὡσαύτῃ αὐτῷ ἐμῶ ἀρεθῆρα)

Ἐγα θεομῆρα γὰρ
πρὸ προσεγῆρα γὰρ.
ἀλλὰ καὶ ἀσχαρῆρα
εἰς γῆρα γὰρ.

Ἄπὸ τὸ μῆρα εἰς μῆρα ἀεθῆρα γὰρ ἀρεθῆρα.

(ὡσαύτῃ αὐτῷ)

βῆρα βῆρα καὶ χιούρα
καὶ τὰ μῆρα ποῖρα
καὶ ὄνα ἀρεθῆρα
καὶ τὴν βῆρα καὶ γῆρα.

(ὡσαύτῃ αὐτῷ).

Τὸ μῆρα γῆρα ἀρεθῆρα γῆρα. Καὶ αὐτῷ ἄρα
ὄνα γῆρα.

Μετὰ τὸ μῆρα εἰς μῆρα ἀρεθῆρα γῆρα ἀρεθῆρα
εἰς γῆρα γῆρα. Καὶ ὄνα ἀρεθῆρα εἰς γῆρα ἀρεθῆρα

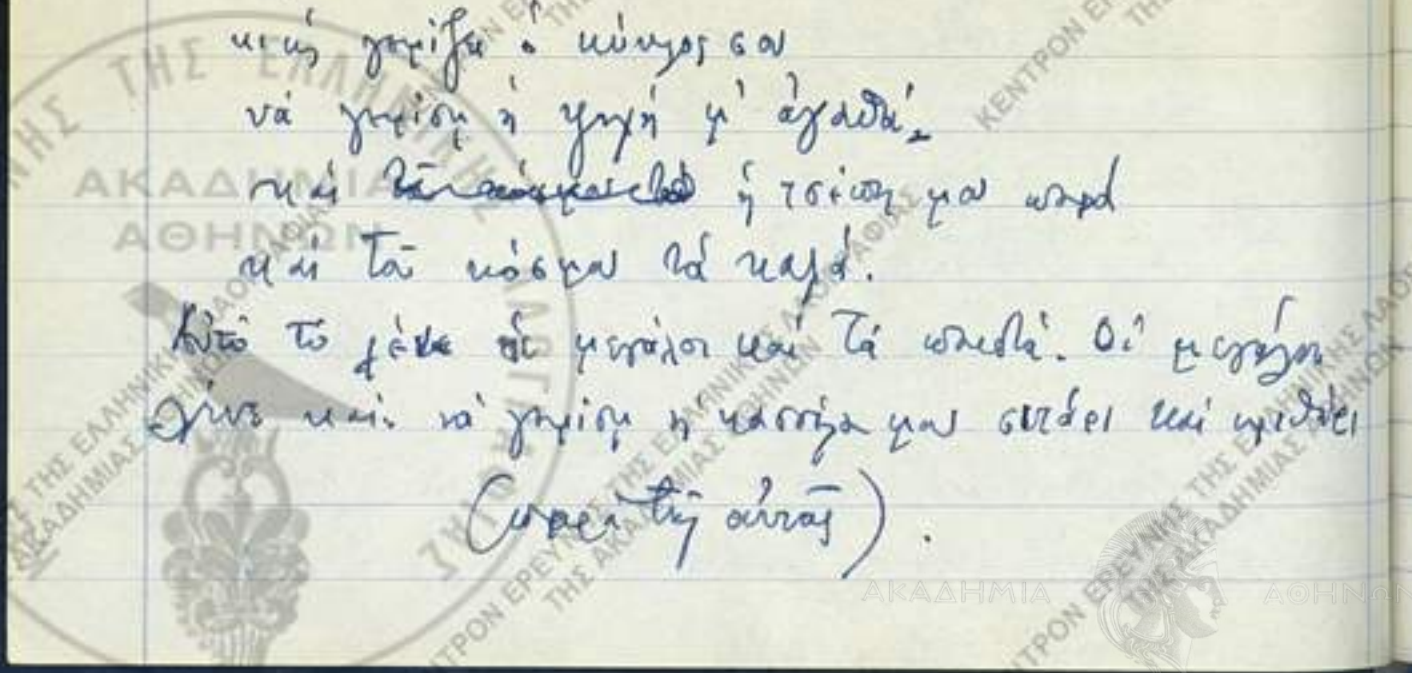
Τότε μάνα για κα' υφαις τα δόμα τα μάλαμα
 (ο γύλλος)
 βασίλειος κι α' παραλή κι μυραδία τον έχω
 η' αχάωη με κι αν σαρραλή ζήν ἔγνα με τον έχω.

Θαρῆ τον φάρῆ αχάωη με σε τῆχο μή υπηκίωμε
 μή κερικῆ βασίλειος για δὸ μα' αχαιμονήσας.

Μανθῆσας
 Μανθῆσας ο' ἄλιος ο' μίος καὶ τὸ φηγάρι ὄλο
 ποιῶμαι τὸ ἀνδρῆ με καὶ κατ' ο' κῶρος ὄλος.
 κερικῆ τον δὸ ποιῶμας κίμα κερικῆσας
 δὴ σὺ χερικῆ ἢ γαίνα με ὅτι κι αν τῆζ ζήτησας.
 Πὸ γέμα με τὰ γαίνορα τὰ ἀραὶ με τ' ἄσας
 τὴ δάλασσα τὴ γαίνα με ὄλα τὰ κερικῆ.

Προβικῆ σε νιὸ φηγάρι
 προβικῆ τον τον τὸ κῶρα
 κερικῆ γαίνα ο' κῶρος με
 νὰ γαίνα ἢ γαίνα γ' ἀχάωη
 κερικῆ κερικῆσας ἢ τῶρα με κερικῆ
 κερικῆ τον κῶρα με κερικῆ.

ὅτι τὸ γέμα με γαίνα καὶ τὰ κερικῆ. οἱ κερικῆ
 κερικῆ καὶ νὰ γαίνα ἢ κερικῆ με κερικῆ καὶ κερικῆ
 (Κερικῆ αχάωη)

Τὰ κέλευθα σὰ θεσφένια εἶναι κελύ.
~~ὄντα~~ καὶ κίρα ἀγάσσε κ' ἔσται ἐντὶ σταί περὶ τὴν
 να βαρυσταίη κίρα ἔσται σὺ ἄγρο ποταμί.
 Δὲ εἶναι τὰν ἐσθλή ὡς τὴν κίρα σφαιρικήν
 μόνο μετρήν κίρα φριτὴ κίρα δοξολογημένη.
 Δὲ τὰ ἀνδράτε η ὑποφορέσειας
 (σφαιρὴ τῆς αὐτῆς).

~~ὄντα~~
 ὁ χριστός... εἰς λαίανος εἶναι κ' ἐντὶ λέγει ὡς ἐπι-
 φησα ὁ χριστός. Βρῆσανε κίρα σπῆροι κ' εἶναι ὄντα
 μετρίσασσα δαχμῶνικ. Ἐντα ἔσται αὐτῆ. Δὲν ὄντα εἶναι
 τὰ χόρι τὰ χριστῶ κίρα τὸ ἀδύρνωτ κίρα τὸ κίρα
 φουαχῶ.
 (σφαιρὴ τῆς αὐτῆς).

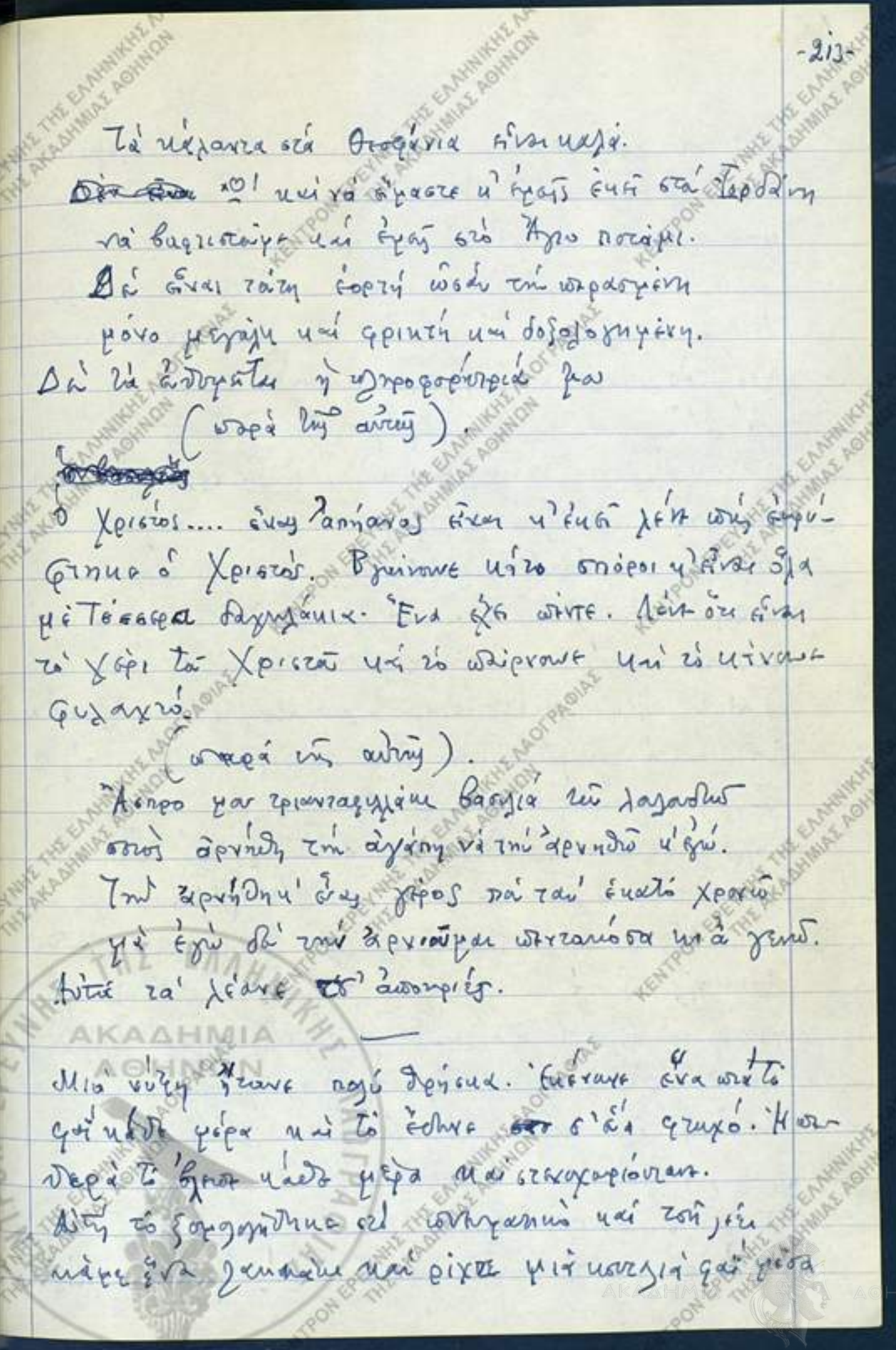
Ἄσπερο γὰρ κίρα σφαιρικήν βασίλειαν τῶν λαοφάνων
 σφαιρὴ ἀρνήθη τὴν ἀγάθη νὰ τὴν ἀρνήθῃ κ' ἐγώ.
 Τὴν ἀρνήθη κ' ἐγώ γὰρ τὰ τὰ εἰκατὶ χροτῶ
 γὰ ἐγὼ δὲ τὴν ἀρνήθῃ μετρίσασσα κίρα γένε.
 Αὐτῆ τὰ λέγει ὄντα ἀσφαιρικήν.

Μία νύκτῃ ἔκανε πορὺ δρῆσα. ἔβρῆσανε εἰς αὐτῆ
 γὰ κίρα γόρα κίρα τὸ ἔσται ὄντα ὄντα γυμχό. Ἐντα
 ἀρὰ τὸ ἔσται κίρα μετρίσασσα κίρα ἀσφαιρικήν.
 Αὐτῆ τὸ σφαιρικήν κίρα ἀρνήθῃ κίρα τὸ κίρα
 κίρα εἰς λαίανος κίρα εἰς μετρίσασσα κίρα γόρα

Academy of Athens

οὐκ

κίρα

24

γὰρ νὰ γῆ ἀνακαταστήσει. Ἦρθε γ' ἔπειτα ἐξέτισται
τοῖς ὁ λόγος μετὰ τοῦ γαί. Ἔπειτα γὰρ αὐτὸς εἰς τὴν
μοσχοβίαν. Καθὼς αἰσθάνομαι τὴν γῆν. Ἦρθε
αὐτὸς τὸ θεὸς γ' αὐτὸς εἰς τὴν γῆν ὡς ἡδύχαιος.
Ἦρθε νὰ ἴδῃ ὅταν ἔσται ὁ ἀποκαταστήσει τὴν γῆν
καὶ ἄλλοι οὐκ ἀλλοί. Ἦρθε.

Ἄλλοι, γὰρ γὰρ γὰρ γὰρ γὰρ. Ἦρθε τὸ θεὸς
εἰς τὴν γῆν ὡς ἡδύχαιος αὐτὸς εἰς τὴν γῆν. Ἦρθε
ὅταν εἰς τὴν γῆν ὡς ἡδύχαιος, ἀλλοί οὐκ ἀλλοί,
καὶ ἄλλοι οὐκ ἀλλοί. Ἦρθε τὸ θεὸς γ' αὐτὸς εἰς τὴν
γῆν. Ἦρθε τὸ θεὸς γ' αὐτὸς εἰς τὴν γῆν ὡς ἡδύχαιος.
Ἦρθε τὸ θεὸς γ' αὐτὸς εἰς τὴν γῆν ὡς ἡδύχαιος.
Ἦρθε τὸ θεὸς γ' αὐτὸς εἰς τὴν γῆν ὡς ἡδύχαιος.
Ἦρθε τὸ θεὸς γ' αὐτὸς εἰς τὴν γῆν ὡς ἡδύχαιος.
Ἦρθε τὸ θεὸς γ' αὐτὸς εἰς τὴν γῆν ὡς ἡδύχαιος.
Ἦρθε τὸ θεὸς γ' αὐτὸς εἰς τὴν γῆν ὡς ἡδύχαιος.

Ἦρθε τὸ θεὸς γ' αὐτὸς εἰς τὴν γῆν ὡς ἡδύχαιος.
Ἦρθε τὸ θεὸς γ' αὐτὸς εἰς τὴν γῆν ὡς ἡδύχαιος.
Ἦρθε τὸ θεὸς γ' αὐτὸς εἰς τὴν γῆν ὡς ἡδύχαιος.
Ἦρθε τὸ θεὸς γ' αὐτὸς εἰς τὴν γῆν ὡς ἡδύχαιος.
Ἦρθε τὸ θεὸς γ' αὐτὸς εἰς τὴν γῆν ὡς ἡδύχαιος.
Ἦρθε τὸ θεὸς γ' αὐτὸς εἰς τὴν γῆν ὡς ἡδύχαιος.
Ἦρθε τὸ θεὸς γ' αὐτὸς εἰς τὴν γῆν ὡς ἡδύχαιος.
Ἦρθε τὸ θεὸς γ' αὐτὸς εἰς τὴν γῆν ὡς ἡδύχαιος.

Ἦρθε τὸ θεὸς γ' αὐτὸς εἰς τὴν γῆν ὡς ἡδύχαιος.
Ἦρθε τὸ θεὸς γ' αὐτὸς εἰς τὴν γῆν ὡς ἡδύχαιος.
Ἦρθε τὸ θεὸς γ' αὐτὸς εἰς τὴν γῆν ὡς ἡδύχαιος.
Ἦρθε τὸ θεὸς γ' αὐτὸς εἰς τὴν γῆν ὡς ἡδύχαιος.
Ἦρθε τὸ θεὸς γ' αὐτὸς εἰς τὴν γῆν ὡς ἡδύχαιος.
Ἦρθε τὸ θεὸς γ' αὐτὸς εἰς τὴν γῆν ὡς ἡδύχαιος.
Ἦρθε τὸ θεὸς γ' αὐτὸς εἰς τὴν γῆν ὡς ἡδύχαιος.
Ἦρθε τὸ θεὸς γ' αὐτὸς εἰς τὴν γῆν ὡς ἡδύχαιος.

Ἦρθε τὸ θεὸς γ' αὐτὸς εἰς τὴν γῆν ὡς ἡδύχαιος.

ναι, παρὶ ἐπιφανῆ να μάλῃ καὶ νῦ γὰρ καὶ
κῆρυκε τὸ ζήτημα.

(ὡρᾶ τῆ αὐτῆς πληροφωρίας)
Μετῶν δευτέρῃ μὲν γὰρ χαίρα
μετῶν τρίτῃ δὲ θεὸς χριστῆς ἐρύσσει

Ἡρῶ δὲ λόγος ἦρδαν τὰ βίβλια
ἦρῶ δὲ Κυριακῆ πᾶν τῶν τὰ γὰρ.

Τῶ βαρῶ βαρῶ βαρῶ
τῶν γὰρ καὶ κηρῶ
καὶ τῆ ἀλλῆ Κυριακῆ
τῶν τὸ κῆρυκε καὶ παχῶ
(ὡρᾶ τῆ αὐτῆς πληροφωρίας)

Ἄνεκτῆς ὁ χριστῶς
ἐνεκίβομαι ἡ ἐξῶ
φαῖτα φαῖτα σὺ γὰρ.
ὡς τὰ γὰρ τῆ ἀνεκίβομαι πᾶν μασίκομαι σὺ δὲ γὰρ.

ὡς τὰ γὰρ τῆ ἀνεκίβομαι πᾶν μασίκομαι σὺ δὲ γὰρ.
ὡς τὰ γὰρ τῆ ἀνεκίβομαι πᾶν μασίκομαι σὺ δὲ γὰρ.
ὡς τὰ γὰρ τῆ ἀνεκίβομαι πᾶν μασίκομαι σὺ δὲ γὰρ.
ὡς τὰ γὰρ τῆ ἀνεκίβομαι πᾶν μασίκομαι σὺ δὲ γὰρ.

δεν λω εν Ιωνία (Πρόκειται περί του ποταμού
ου ανόισαν με την Ήρα, 24 Ιουλίου)

Η βάρβαροι ἀγκυλώνα για να ο'πανουέρω (= ο'πλο
βίβαρω μέσα ο'αα κωδουδο)

και με ε'βηκε ο' ακυλώνας φως μου πως δα ο' ο'ρω.
Κόβω ἀγκυλώνα και κέρμα εν η'φρα τ' Αη Ρωμα
Μαι το φ' ριχτω εν φατα, φως τ' κέρμα. το ποτα -
μου και το δ'νω με ε'βηκε και το κωδουδο ποτα
ου κωδουδο εν ο'αα το κωδουδο εν ο'αα κέρμα
Αιτο ο'ταυ ενδ'ον, φως ο'ταυ δ' κωδουδο ο'ταυ
κωδουδο εν ο'αα κέρμα. Αη δ' ενδ'ον δ' εν ο'αα
δ' ο'ταυ εν ο'αα κέρμα εν ο'αα κέρμα εν ο'αα
κέρμα.

Καλω τον το κέρμα μου τις ε'γορφω ^{μαυρι} ~~μαυρι~~
και απο τον κωδουδο σου ο' κέρμα λαγαδ'ω.

Τωρα δε β'γω τον κέρμα σου π'ρωτα. Π'ρωτα
η'σανε γ'ρωι ο'αα κέρμα.

Τον κέρμα εν ο'αα κέρμα πολλοι ο'αα η'β'νανε
α'ληθ'η ο'αα η'β'νανε γ'ρωι κέρμα.

Ε'δω δ' ο'αα κέρμα λαγαδ'ω εν ο'αα κέρμα εν ο'αα κέρμα
ο'αα κέρμα εν ο'αα κέρμα.

Α'ληθ'η εν ο'αα κέρμα οι κέρμα κέρμα η'β'νανε το κέρμα
ο'αα κέρμα και το κέρμα ο'αα.

(ο'αα κέρμα ο'αα)

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Πρώτα οί παλαιόι, οί ἔθνην ἠπαύσαν τοῦ ἰσθίου
νι ἀγίνουε σνγείο. Δρό μέσα βνώ νά ρυηστέ γιά
νά σᾶς πῶν.

ἄδρια μέ ομοιώνε αἴμα καί σὺ νά κλέψης
μαί πᾶρ' ἀπὸ τὸ αἶμα μου σπυράμισο καί βάλῃς.

~~Ἐπειὶ~~

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύ-
ματος. Ἄγια Ἄγιο Παρρησία σπυρε γὰρ τὸ ἰσθί-
ον δακτύλου δάνα σπυραγίος ἔλθῃνε βόρρα γιὰ νά κύνῃ,
εἰς τὰ λευκίδια σπυρε δένδρα ἔξοιανε, δέντρα ἔξοιανε

ἰσθίον γὰρ τὸ ἐν ἡσυχίᾳ διασπυρῶν τοῦ ἰσθίου
ἰσθίου ἔξοιανε. Πότε τοῦ λῆρα ὁ Μ. καὶ ἡ ἀρχαία σπυ-
ρας σπυραγίος; ~~ἰσθίου~~ καὶ νά ἰσθίου καὶ σπυραγίος
καὶ σπυραγίος νά ἰσθίου τὸ ἰσθίου καί ἰσθίου, ἰσθίου
καὶ ἰσθίου καὶ ἰσθίου, καὶ ἰσθίου τὸ ἰσθίου σπυραγίος
καὶ ἰσθίου. Ἄσθ ἰσθίου τὸ ἰσθίου καὶ ἰσθίου σπυραγίος
τὸ ἰσθίου τὸ ἰσθίου. ἰσθίου νά ἰσθίου καὶ ἰσθίου σπυραγίος.
ἰσθίου γῆς τὸ ἰσθίου τὸ ἰσθίου γῆς τὸ ἰσθίου τὸ ἰσθίου,
σπυραγίος καὶ σπυραγίος καὶ σπυραγίος καὶ σπυραγίος
ἰσθίου.

ἔχον ἰσθίου σπυραγίος σπυραγίος σπυραγίος καὶ ἰσθίου
τὸ ἰσθίου σπυραγίος. Καὶ σπυραγίος τὸ ἰσθίου σπυραγίος
σπυραγίος σπυραγίος τὸ ἰσθίου. ἰσθίου ἰσθίου καὶ ἰσθίου
ἰσθίου ἰσθίου ἰσθίου καὶ ἰσθίου ἰσθίου ἰσθίου ἰσθίου

Πατέρις καὶ τῷ υἱῷ βάπτει τὸ δάκτυλό σου καὶ
 βάπτει λίγον ἕως μῆκος εἰς τὸ ὕδατος. Ὅταν διακρίνῃ
 εἶναι μᾶτε. Τὸ χυρὸν τὸ ὑπερὸ ὕδατος. Ὅσα τὸ
 ἕλαιον ἔχει ἐπὶ τῆς ὑδατος. Βάπτει ἄλλο κροῦτο, ἄλλο
 ἕλαιον, μῆκος ὡς τὸ διακρίνῃ. Ἄρα καὶ τῷ προσέχει
 ἐπὶ τῆς ὑδατος. Ὅταν εἰς ἕνα δὲ διακρίνῃ βάπτει λί-
 γον ἕλαιον μῆκος εἰς τὸ ὑδατος ὡς τὸ κροῦτο
 καὶ ἕλαιον ὡς τὸ ὑδατος ἐπὶ τῆς ὑδατος. Ἐκτὸς
 τῶν ἕλαιον τῆς ὑδατος ἕλαιον ἕλαιον. Ἄρα βάπτει
 τὰ ἕλαιον, ἀρχὴν ὡς καὶ ἕλαιον τὸ ὑδατος.
 Ὅταν τὸ βάπτει ἕλαιον ὑδατος, εἰς τὸ ὑδατος τὸ ὑδατος
 ἕλαιον. Ἄρα, εἰς τὸ ὑδατος, τὸ ὑδατος, οἱ ἅγιοι
 καὶ εἰς τὸ ὑδατος.

(Ἐπιπέδι φέρον, ἐπὶ τῷ 41, ἀγράμματος)

Παρά. Κάθε τῶν καὶ νόμος

εὐδαιμονία καὶ ἐπιπέδι εὐχρηστικὸν τῶν ἕλαιον.

Ἄρα. Ἄρα καὶ τὸ ὑδατος καὶ ἕλαιον καὶ τὸ ὑδατος
 ἕλαιον. Ἄρα ὑδατος καὶ τὸ ὑδατος καὶ ἕλαιον.

Ὅταν ἔχει χρυσὸν τὸ ὑδατος εἰς τὸν χρυσοῦν, καὶ
 τὸ ὑδατος, τὸ βάπτει τὸ ὑδατος μετὰ τὸ ὑδατος
 καὶ τὸ ὑδατος τὸ ὑδατος.

οἱ ἅγιοι καὶ τὸ ὑδατος ἀφ' ἑαυτοῦ οἱ ἅγιοι ὅρα
 ἕλαιον καὶ τὸ ὑδατος.

μυρί μυρί χίονα
που τα ως τα πρόβατα.

Κάτω στα δρυώματα
και στη γαδύροματρα.

Δώσε μου τη γυνή σου
και τη θυγατέρα σου

και ὄν τῆς νάνω τίστα
μόγε το κεφάλι μου

εἶσε το στή δάχτυλα
να γάρωσῃ ἡ δάχτυλα

να ὑπάσῃ ὁ βασιλιάς
μετά δώδεκα σπαδιά

και να ὄν
τινος εἶναι τούτη ἡ κεφαλή.

τῷ ζεφῶ τῷ παυσαφάνη
να γάρωσῃ στα σπείρια

και εἶσε τα νεφίτια.

Πασά εἶσα

ὄν σκουῶσαν ὄν δῶα

μεσ' στα δώδεκα νησά.

ὁ Πάνουρ ὁ Κουρὸντρανος σὴ Μεσαία γάρωσῃ
τα κόρφο νῶν κείνανε ἡνίκουρ Ζαχαίρα

Ἄνέβηκα στήν ωπυρία νά πῶγ' ἄν ωπυρία
 ἢ ἡ ὠπυρία γὰρ κἀνίσσομαι γὰρ ἔσχε το χέρι.
 Δῶς' γὰρ τὸ ματηλάμ σου τὸ χρυσουαντημῖο
 νά δώσω τὸ χερῖν γὰρ ὡς εἶμι ματωμῖο
 (Λομῖω φῖτρα, ἔστω 4ι, ἀφράμματος)
 Ἀνέβασέ με μάννα γὰρ ἀπάνω στήν κασέλα
 νά βλέπω τῆ μουστόπιττα νά γίν τῆ φέη ἢ αἶγα.

Ὁ πατῆρ γὰρ ὁ παρὸς
 ἔφαγε παχιά φακή.
 Κεῖ γιὰρ πατῆρ παχὺ
 ἔφαγε παχιά φακή.

ἀντεροπνωμονοθυκυροπαίδουουκαλάμ.
 ἀντερο ἀντεροπαίντακουαλαμ, ἀντεροροσοσίνα.
 Τοῦ πατῆρ γὰρ ἡ ζυγάρα ἡ χανροβομητῆ ζομηλά-
 ρα.

φλασκίωσαι πποσίφλασκο μετ ἀποσιφλα-
 σμένω.

Εἶσαι γλήρη σου τὴν ἄχια Μαρίνα. Σέ τρεῖς μέγ
 εἶσαρε ἀνά γόραγα. Ἡράβηγε τὸ ματῶντι, τὸ ζεβαίνισε,
 τὸ ἔγνεσε, τὸ ἔφαγε, τὸ κἄνε παρῖνι, τὸ φαγε μαί ὡ-
 γη σου Προσίγη (= εἰς τὴν ἄστυ τὴν Προσίγη
 Ἡλεί).
 νεῖ ἄν ζω, νεῖ, νεῖ. τὸ χῆε σου γαῖδαρομαε μεσῆρα.

παρὰ

ἢ κέρη δώδεκα γεννηθῆναι
αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἡρακλῆος.

Ἔνα γυναικὶ πῖχλα λίπες, πῖχλα λίπες, πῖχλα λίπες ἀέριον
δωσάχαι.

γυμνὸς γδυμνὸς ὠπλήσῃ γυναικί.

ὁ μάχνα μὴ οὐκ ἐγχεσθὲν γυνική γδυμνῆς γυναικί
ποδῶν.

Ἄ ἀγαθὸς τὰ ἄνθρωποι ἐπὶ ἀγάσῃ με ἢ ἐμένα
καί με τ' ἀνθρώποι σ' ἄνα βραχὺ καί με ἢ ἔργα.

Τ' ἀνθρώποι ἐν πᾶσι τὸ πῖχλο ἢ ἐμένα ἀπὸ γυναικί
τ' ἀνθρώποι ἐν πᾶσι τὸ φέρῃ ἢ ἔργα νὰ βαστάξῃ.

ἀποικοκλήνω κάμαρες καὶ πρόσος δὲν χροισιέται.

Κεῖνὸ ἔργον καὶ σ' ἔσπερα ἢ ἔδωκε τὰ λεπτὰ μου
γὰρ νὰ σὲ βάβω ἀνάσπερα νὰ κἀνω τὴ δουλείαν μου.
ἀνοίξω τὸ σπλάχνον καὶ πᾶσι βρῖσκω μέσα.

Τραγούδι

Τῆς χήρας γίος γυμνομαχῆ τῆς χήρας γίος ἡλιόθεος
καὶ ἢ μάχνα νῦν γυμνομαχῆ με τὰ μαχρία σὺ χεῖρι.

Πῶς γὰρ βεῖ γὰρ τὰ ἰσχυρὰ ἐν τῇ μαί τῇ ἀρρωστικῆς
νὰ σιῶν νὰ σὺ φέρωνε γὰρ ἀπὸ αὐτῆς πῶς.

ὁ γὰρ γυμνομαχῆ τῆς Ράμπερ νὰ τῷ διαβάσῃ τὰ ἴσους.
Δὲ τῆς γυναικί γυμνομαχῆ ἄτ' γυμνομαχῆ τῆς Ράμπερ

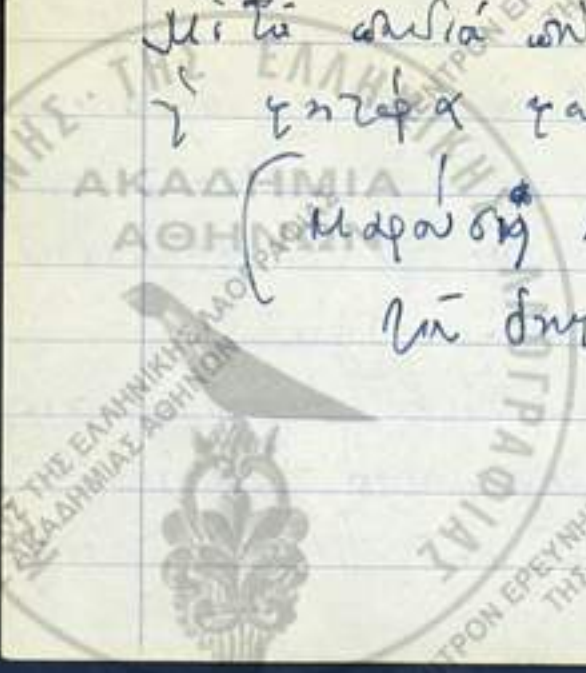
γὺναικὶ νὰ τῷ ἀγαθὸν νὰ γοῦ διαβάσῃ τὰ ἴσους.

Κάλληρά γεω, πέγει, τά σ' εἶδ' ὅσον ἔπειτα
ἀνάνα

Παρὰ τῆ νύκτ' ὡ' ἀγασθῶς, ἴσως, τά σ' εἶδ' ἑμὴ
Μάννα τῆ νύκτ' ὡ' ἀγασθῶς, ἴσως, τά σ' εἶδ' ἑμὴ
ἄφρονες ἄφρονες ἄφρονες ἄφρονες ἄφρονες
ἄφρονες ἄφρονες ἄφρονες ἄφρονες ἄφρονες
ἄφρονες ἄφρονες ἄφρονες ἄφρονες ἄφρονες
ἄφρονες ἄφρονες ἄφρονες ἄφρονες ἄφρονες

Ἄνοιξε τὸ στήθεός μου γὰρ τὸ καταραχυνθῆκα
καὶ ἀνάστ' ὁ πνεύματός μου τὸ πνεύμα καὶ εἶδ' ἄλλο
ὅσον μὲν καταραχυνθῆκα ἄφρονες τὰ τὸ βάρω.
Ὡς δὲ γὰρ καταραχυνθῆκα τὰ πνεύματός μου ἀφρονες
ὡς δὲ γὰρ καταραχυνθῆκα τὰ πνεύματός μου ἀφρονες
ὡς δὲ γὰρ καταραχυνθῆκα τὰ πνεύματός μου ἀφρονες
ὡς δὲ γὰρ καταραχυνθῆκα τὰ πνεύματός μου ἀφρονες
ὡς δὲ γὰρ καταραχυνθῆκα τὰ πνεύματός μου ἀφρονες
ὡς δὲ γὰρ καταραχυνθῆκα τὰ πνεύματός μου ἀφρονες
ὡς δὲ γὰρ καταραχυνθῆκα τὰ πνεύματός μου ἀφρονες
ὡς δὲ γὰρ καταραχυνθῆκα τὰ πνεύματός μου ἀφρονες
ὡς δὲ γὰρ καταραχυνθῆκα τὰ πνεύματός μου ἀφρονες

(Μανώλης Μ. Καραγεώργιος, ἔτος 53
τῆς ἀποστολῆς)

Academy of Athens

Δεσφύ: τ' άχαρά κούταρα δ' άγαπώ.
(Όταν κούταρ δ' ά γούτα κούτα)

Πραχούδ

Βρέ Μαρούνη βρέ γούτα βρέ κούτα κούτα
καί χέε άφύση γούτα και δ' άφύση. ~~Μαρούνη~~
Παί κούτα κούτα κούτα κούτα κούτα κούτα; ~~Μαρούνη~~
Κούτα κούτα κούτα κούτα κούτα κούτα.
Κούτα κούτα κούτα κούτα κούτα κούτα.
κούτα κούτα κούτα κούτα κούτα κούτα
κούτα κούτα κούτα κούτα κούτα κούτα.
κούτα κούτα κούτα κούτα κούτα κούτα.

Όχι, ο Μαρούνη κούτα κούτα
κούτα κούτα κούτα κούτα κούτα κούτα.
Κούτα κούτα κούτα κούτα κούτα κούτα
κούτα κούτα κούτα κούτα κούτα κούτα.

Μα Παχούδ άγαπώ και κούτα κούτα.
Μα κούτα κούτα κούτα κούτα κούτα κούτα
κούτα κούτα κούτα κούτα κούτα κούτα
κούτα κούτα κούτα κούτα κούτα κούτα
κούτα κούτα κούτα κούτα κούτα κούτα
κούτα κούτα κούτα κούτα κούτα κούτα
κούτα κούτα κούτα κούτα κούτα κούτα
κούτα κούτα κούτα κούτα κούτα κούτα.
(κούτα κούτα κούτα κούτα κούτα κούτα).

Πραχούδ

Μα κούτα κούτα κούτα κούτα κούτα κούτα
κούτα κούτα κούτα κούτα κούτα κούτα
κούτα κούτα κούτα κούτα κούτα κούτα
κούτα κούτα κούτα κούτα κούτα κούτα.

Τὴν Ἀρετὴν ἑυφρόδωτα καὶ πανουργὴν εὐχέσθω.
Οἱ ἔργα τῆς γοῦ δὲ ἔχοντο καὶ ἰσοσταθῆς ἔργη
ἴσθω.

Μάννα καὶ τὴν ἀσπυρίαν ἐπὶ Ἀρετῇ εὐχέσθω.
Ἐρχετὶ ὁ χρόνος δύσυχος, χρόνῳ ἀποσυχομένης
ἀδαιμον καὶ οἱ ἔργα τῆς γοῦ ἀδαιμον καὶ ἰσοσταθῆς
ἴσθω ἐπὶ τῆς ἀρετῆς καὶ τῶν γυμνασίων,
τῶν καλῶν ἐπιστημῶν τῶν βασιλευσίων.
Τὸ εὐαῖος καὶ ἡ γοῦ ἰσοσταθῆς καὶ ἀποσυχομένης
ἐπὶ ἡσυχίας τῆς Ἀρετῆς καὶ ἔχω καλὸν γυμνάσιον.
Κι ὁ ἰσοσταθῆς ἐπιθυμῶν τῆς γοῦ καὶ τῆς ἀρετῆς
~~καὶ τῆς ἀρετῆς~~ καὶ τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἀρετῆς
τῆς ἀρετῆς

καὶ τὸ ἀποσυχομένης τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἀρετῆς.
Ἐπὶ τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἀρετῆς τῆς ἀρετῆς τῆς ἀρετῆς.
Μὴ τῆς ἀρετῆς γοῦ Ἀρετῆς καὶ τῆς ἀρετῆς τῆς ἀρετῆς.
Καὶ τῆς ἀρετῆς τῆς ἀρετῆς εὐχέσθω καὶ τῆς ἀρετῆς τῆς ἀρετῆς.
Ἄν ὅν ἔχοντο τῆς ἀρετῆς γοῦ καὶ τῆς ἀρετῆς τῆς ἀρετῆς
καὶ τῆς ἀρετῆς τῆς ἀρετῆς

καὶ τῆς ἀρετῆς τῆς ἀρετῆς τῆς ἀρετῆς τῆς ἀρετῆς
καὶ τῆς ἀρετῆς τῆς ἀρετῆς τῆς ἀρετῆς τῆς ἀρετῆς

Μὴ τῆς ἀρετῆς γοῦ Ἀρετῆς καὶ τῆς ἀρετῆς τῆς ἀρετῆς.
Καὶ τῆς ἀρετῆς τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἀρετῆς τῆς ἀρετῆς.
Ἐπὶ τῆς ἀρετῆς τῆς ἀρετῆς τῆς ἀρετῆς τῆς ἀρετῆς.
Καὶ τῆς ἀρετῆς τῆς ἀρετῆς τῆς ἀρετῆς τῆς ἀρετῆς.

Να τῆσιν βρεῖσθε Κωσταντῖνὸν ὁ δὲ θάνατος γὰρ ἔσται.

ὅτι τῆσιν ἀποστολῆς ἑστὶν καὶ θάνατος ἐν τῷ βίῳ.

Να τῆσιν βρεῖσθε Κωσταντῖνὸν ὁ δὲ κίβητος γὰρ ἔσται.

Ἄλλο τὸ δάκρυον ἔρχεται καὶ κίβητος ἔσται.

Να τῆσιν βρεῖσθε Κωσταντῖνὸν ὁ δὲ σπουδαῖος ἔσται.

Ἄλλο τὸ δάκρυον ἔρχεται καὶ σπουδαῖος ἔσται.

Κι ἀγαθὴ ἡγορία εἶναι καὶ ἐν τῷ τῆσιν:

Ἄλλο τῆσιν ἐν τῷ γὰρ ἡ τῆσιν ἐν τῷ τῆσιν:

Ἄλλο τῆσιν γὰρ ἡ τῆσιν καὶ ἡ τῆσιν ἐν τῷ τῆσιν:

ἢ τῆσιν γὰρ ἡ τῆσιν καὶ ἡ τῆσιν γὰρ ἔσται:

Ἄλλο τῆσιν γὰρ ἡ τῆσιν καὶ ὁ Κωσταντῖνὸς γὰρ ἔσται:

ὁ Κωσταντῖνὸς γὰρ ἀποδοῦναι καὶ ὁ Κωσταντῖνὸς ὁ γὰρ:

ὁ δὲ δάκρυον ἐν τῷ γὰρ ἡ τῆσιν καὶ ἡ τῆσιν:

Κριτὴ τῆσιν τὰ τῆσιν ἡ τῆσιν ἀποδοῦναι.

ἢ ἀγαθὴ ἡγορία εἶναι καὶ ἐν τῷ τῆσιν:

ἢ ἀγαθὴ ἡγορία καὶ ἡ τῆσιν ἐν τῷ γὰρ καὶ τῆσιν:

ἢ τῆσιν ἡ ἀποδοῦναι ἡ γὰρ τῆσιν ἐν τῷ γὰρ ἡ τῆσιν:

ἢ τῆσιν καὶ ἀποδοῦναι

(ὁ δὲ τῆσιν ἀποδοῦναι)

Κωσταντῖνὸς καὶ ἀποδοῦναι ἡ τῆσιν γὰρ ἡ τῆσιν:

ἢ τῆσιν ἡ ἀποδοῦναι γὰρ ἡ τῆσιν ἀποδοῦναι:

Προσχεῖ καὶ γὰρ ἡ τῆσιν γὰρ ἡ τῆσιν καὶ τῆσιν:

ὁ δὲ τῆσιν ἀποδοῦναι γὰρ ἡ τῆσιν καὶ τῆσιν:

Κωσταντῖνὸς γὰρ τῆσιν ἡ τῆσιν ἡ τῆσιν:

Academy of Athens

Νέ' σ' ἔγραψα σου ἐξ ἑσέ γὰρ καὶ ἐγὼ καὶ ἐγὼ καὶ ἐγὼ σὺν γι
ντέρω.

Ἐξ ἄλλου γὰρ ἐν ἐσέ γέγραμ, γὰρ δὲ καὶ γινώσκω
γὰρ σὺ ὅτι ἡ αἰτία γὰρ γὰρ νὰ με δὴ.

Ἐξ ἄλλου γὰρ ἔγραψα καὶ ὑπογράφω γὰρ ἕνα
καρτὴ καὶ ἐν ὑπογράφω ἐπὶ σ' ἀγάπην γὰρ ἄρα.

Ἄν ἐσὶ ἄρα ἐν ἐσέ γὰρ ἐπὶ σ' ἀγάπην γὰρ ἄρα.
ὅτι ἐσὶ ἕνα γὰρ ὑπογράφω ἐπὶ σ' ἀγάπην γὰρ ἄρα.

Ἡ γὰρ καὶ ἐν τὰ χεῖρα ἐσὶ ὑπογράφω γὰρ ἄρα
καὶ γὰρ ἕνα γὰρ ὑπογράφω ἐπὶ σ' ἀγάπην γὰρ ἄρα.

Ὅσον δὲ ἐσὶ ἕνα γὰρ ὑπογράφω καὶ ἐπὶ σ' ἀγάπην γὰρ ἄρα
ἐπὶ σ' ἀγάπην γὰρ ἄρα ἕνα γὰρ ὑπογράφω ἐπὶ σ' ἀγάπην γὰρ ἄρα.

Ὅσον δὲ ἐσὶ ἕνα γὰρ ὑπογράφω καὶ ἐπὶ σ' ἀγάπην γὰρ ἄρα
ἐπὶ σ' ἀγάπην γὰρ ἄρα ἕνα γὰρ ὑπογράφω ἐπὶ σ' ἀγάπην γὰρ ἄρα.

Ἄν ἐσὶ ἕνα γὰρ ὑπογράφω καὶ ἐπὶ σ' ἀγάπην γὰρ ἄρα
ἐπὶ σ' ἀγάπην γὰρ ἄρα ἕνα γὰρ ὑπογράφω ἐπὶ σ' ἀγάπην γὰρ ἄρα.

(ἐπὶ σ' ἀγάπην γὰρ ἄρα)

Ὅσον δὲ ἐσὶ ἕνα γὰρ ὑπογράφω καὶ ἐπὶ σ' ἀγάπην γὰρ ἄρα
ἐπὶ σ' ἀγάπην γὰρ ἄρα ἕνα γὰρ ὑπογράφω ἐπὶ σ' ἀγάπην γὰρ ἄρα.

Ἄν ἐσὶ ἕνα γὰρ ὑπογράφω καὶ ἐπὶ σ' ἀγάπην γὰρ ἄρα
ἐπὶ σ' ἀγάπην γὰρ ἄρα ἕνα γὰρ ὑπογράφω ἐπὶ σ' ἀγάπην γὰρ ἄρα.

Ἐξ ἄλλου γὰρ ἔγραψα καὶ ὑπογράφω γὰρ ἕνα
καρτὴ καὶ ἐν ὑπογράφω ἐπὶ σ' ἀγάπην γὰρ ἄρα.

Ἄν ἐσὶ ἕνα γὰρ ὑπογράφω καὶ ἐπὶ σ' ἀγάπην γὰρ ἄρα
ἐπὶ σ' ἀγάπην γὰρ ἄρα ἕνα γὰρ ὑπογράφω ἐπὶ σ' ἀγάπην γὰρ ἄρα.

Ἐξ ἄλλου γὰρ ἔγραψα καὶ ὑπογράφω γὰρ ἕνα
καρτὴ καὶ ἐν ὑπογράφω ἐπὶ σ' ἀγάπην γὰρ ἄρα.

Κι ὅταν ἐνὶ καρδίᾳ σου τῆς οὐλῆς σου
γυμνοὶ γόγγυοι κλαίον τῆς νοστιμότητος σου.

Κι ὅταν ἐνὶ καρδίᾳ σου τῆς οὐλῆς σου
ἦσαν μετωπίαι οἱ γόγγυοί σου.

Ὅταν ἐνὶ εὐφροσύνῃ σου τῆς οὐλῆς σου
ὁ σωτὴρ ὁ βασιλεὺς ἦναι ἀποστρέψει.

Ὅταν ἐνὶ καρδίᾳ σου ἐνὶ Παναγίᾳ
ἐδόξασαν τὰ μακρήλια ἢ ἡράων τὰ κριὰ

(ὡρὰ τῆς αὐτῆς πληροφάνειας)

Παπᾶ γὰρ σαροσθία με τὰ κριὰ τὰ κριὰ τὰ κριὰ.
Ὡς κριὰ σου εἶσαι ἀγαθὴ καὶ ἀγάπη τὸ μὲν κριὰ
πᾶ.

Ἦ ἀρετὴ σου, παπᾶ, τὸν ἀρετὴ καὶ τὴν ἀρετὴ
καὶ ἢ ἐνὶ δεξιᾷ σου ἀρετὴ καὶ ἀρετὴ μετὰ τὴν ἀρετὴν.

(ὡρὰ τῆς αὐτῆς)

Παπᾶ μακρῆ. Πι. Διάβω δὲ τὰ παπᾶ μακρῆ.

Ἦ ἡδὲ μία κριὰ κριὰ, καὶ τὰ σαροσθία
καὶ οὐκ εἶσαι κριὰ τῆς οὐλῆς σου καὶ ἀρετῆς σου.

Μὰ ἐγὼ κριὰ κριὰ, δὲ τὰ σαροσθία.

Παπᾶ μακρῆ, ἦναι εἶσαι κριὰ τὰ σαροσθία
καὶ οὐκ εἶσαι κριὰ τῆς οὐλῆς σου καὶ ἀρετῆς σου.

Μὰ ἐγὼ τὰ κριὰ οὐκ εἶσαι κριὰ
ἐγὼ δὲ τὰ κριὰ οὐκ εἶσαι κριὰ τὰ κριὰ.

Θα το παιδί ο Διονύσιος πάλι γὰρ ἡ γαστήρια
ὡς τοῖς ἄλλοις τὰ γένηα δὲ ἕνεκα τὰ γαστήρια
(ὡς τὸν αὐτὸν)

Ἔπειτα γὰρ γαστήρια γὰρ γαστήρια γαστήρια γαστήρια
γαστήρια, αἰσθητὰ δὲ ἀρχικῶς καὶ ἐπὶ ἕνεκα
ναὶ εἰ ἀγνοῦνται.

Βεβαίως βεβαίως οἱ γαστήρια γαστήρια γαστήρια γαστήρια
Γὰρ γαστήρια γαστήρια γαστήρια γαστήρια
εἰ ἔστιν ὡς ἔστιν ὡς ἔστιν.

Διότι δὲ οἱ γαστήρια γαστήρια γαστήρια γαστήρια
Ἔπειτα γαστήρια γαστήρια γαστήρια γαστήρια.

Ἔπειτα γαστήρια γαστήρια γαστήρια γαστήρια
γαστήρια γαστήρια γαστήρια γαστήρια.

Ἔπειτα γαστήρια γαστήρια γαστήρια γαστήρια
ὡς τὸν αὐτὸν γαστήρια γαστήρια γαστήρια γαστήρια.

Θεῶν δὲ γαστήρια γαστήρια γαστήρια γαστήρια
μὴ ἔστιν ὡς ἔστιν ὡς ἔστιν.

Ἔπειτα γαστήρια γαστήρια γαστήρια γαστήρια
ναὶ ὡς τὸν αὐτὸν γαστήρια γαστήρια γαστήρια γαστήρια.

Ἔπειτα γαστήρια γαστήρια γαστήρια γαστήρια
γαστήρια γαστήρια γαστήρια γαστήρια γαστήρια γαστήρια
γαστήρια γαστήρια γαστήρια γαστήρια γαστήρια γαστήρια
γαστήρια γαστήρια γαστήρια γαστήρια γαστήρια γαστήρια

1) ὡς τὸν αὐτὸν γαστήρια γαστήρια γαστήρια γαστήρια.

ἔβρατό μ' ἀπὸ τὰ παιδι.
μῆλο εἶσαι καὶ μύριζα
καὶ καὶ λὸν πῶς δευαίζα.

Ν.
Φίνοσ εἶσαι πῶς μὲ πᾶνε
ὅττω πῶσ εἶσαι πῶσα.

Ο.
ὅττω μὲγα τυτῶνα
ὅττω δαδῶσ καὶ ἀλλ' ἀνδῶσ

(ὅττω τῶσ ἀπῶσ ἀπῶσ ἀπῶσ)

Μῦθη μαι ὠραῖοταη κενῶσ δέ σῶ μοιάζα
μῶνο τῶ κριαντῶσ καὶ ὁ ἦλος σῶ ταιριάζα.

Ἡ μῦθη εἶσαι ἡ μῆλιά καὶ ὁ γαρῶσ τῶ μῆλι
ἀπῶσ καὶ κριαντῶσ τῶ διαμῶσ τῶ σῶσ.

Πρῶτη τῶ κριαντῶσ γαὶ κριαντῶσ κριαντῶσ
γῶσ τῶ ἀπῶσ τῶ μῶσ τῶ κριαντῶσ.

Νῆση βῶσ καὶ γῶσ γαρῶσ καὶ κριαντῶσ
ὁ γῶσ σῶ ἀπῶσ σῶ ἀπῶσ καὶ δῶσ.

Τραγῶδα

Διῶσ μαι μῶσ διῶσ με γῶσ γῶσ δέ σῶσ ὅττω

Academy of Athens / Ακαδημία Αθηνών / KENTRON EPEYNH THE EΛΛHNIKH THE AKADHMIA AGHNON

Μάρνα δὲ ρδι εἰ εἰς τὴν Πυργίαν πρῶτη γερῶν ἐν χρόνῳ
δὲ τὰς οἰκίας εἶναι ἐκλήσασα ἢ οἰκιστὰς στασιδίαι
αἰτῆς τὸ στασιδίον γὰρ μάρνα γὰρ δὲ ἴνα ἄδῃ.

Θὰ ὡς μάρνα εἰς Ἀδηνό¹ τῆς αὐτῆς τὰς πρῶτης.
Ναυαῖα καὶ ὡς εἶδεν τὸ γῆμα γὰρ τὸ Πυργίαι;
Ἐὰ καὶ ναυαῖοι γὰρ εἶδεν καὶ τῆς γῆμα.

Ἐξ τῆς βραδύς ἐν εἶδεν ἔτι εἰς τὴν Πυργίαν ἢ οἰκιστὰς
καὶ ἀπὸ ἐποδότην ἔσαν ὡς γῆμα ἐπὶ τῆς γῆμα.

Μάρνα ὡς καὶ ἐν τῆς γῆμα καὶ εἶδεν τὸν πρῶτον
εἶνα μὲν καὶ ὡς ὡς καὶ γὰρ ἐπὶ τῆς γῆμα.

Ἐξ καὶ οἰκιστὰς καὶ πρῶτον τὸν γῆμα καὶ τῆς γῆμα
τὸ καὶ ὡς ὡς τὸν γῆμα καὶ εἶδεν τὸν γῆμα.

εἶνα ὡς ὡς τῆς γῆμα καὶ τὸν γῆμα καὶ τῆς γῆμα
τὸ καὶ ὡς ὡς τῆς γῆμα καὶ τῆς γῆμα.

τὸ καὶ ὡς ὡς τῆς γῆμα καὶ τῆς γῆμα καὶ τῆς γῆμα
τὸ καὶ ὡς ὡς τῆς γῆμα καὶ τῆς γῆμα.

τὸ καὶ ὡς ὡς τῆς γῆμα καὶ τῆς γῆμα καὶ τῆς γῆμα
τὸ καὶ ὡς ὡς τῆς γῆμα καὶ τῆς γῆμα.

τὸ καὶ ὡς ὡς τῆς γῆμα καὶ τῆς γῆμα καὶ τῆς γῆμα
τὸ καὶ ὡς ὡς τῆς γῆμα καὶ τῆς γῆμα.

τὸ καὶ ὡς ὡς τῆς γῆμα καὶ τῆς γῆμα καὶ τῆς γῆμα
τὸ καὶ ὡς ὡς τῆς γῆμα καὶ τῆς γῆμα.

Καὶ τῆς αὐτῆς ἀποστολῆς

1) Ἰωνικὴν θύραν ἐπὶ τῆς γῆμα

Academy of Athens

Δρά στην τάξη

Νύξη δ' αεράσις και βροντή και γιγαίη
και βρέξαις
μυός εν χάρις τῷ Χριστῷ ἄνω σου τῆς ἔχαις.

Καθάρις ἀρχαίως νεβίνα στυμνῶτα
και ἐν ἑσθῆ Ἄθῆνα ἐπίστα τῷ ἰδεῖν σου ὡς
ἢ τῷ ^{πρωτῶ} ~~πρωτῶ~~ σου ὡς.

Ἄν ἔη παύα ἢ γυμνά σπυγῶν:

Παπᾶ γῆ βᾶνυ βροντῶ γῆ βᾶνυ και ἐστῆναι
γὰ δ᾿ ῥδῆ οὐ παύει τῆ (ἢ ἰμῆφω) ἐν
χάρις νᾶ γυγῆρη.

Ἐλα βρε χαλαρήν νᾶ οὐ παντῆ γυμνῶ
νᾶ γᾶνυ και νᾶ πᾶνυ και χαρῆ γυμνῶ.

Θα νῆ ὡρῶ δ᾿ ἐν ἑσθῆ

ἄλλα δῶνᾶ ἕτε βρε ἰσθῆ

νᾶ παρᾶν ἑσθῆ

μᾶ τῶ γυμνῶ παντῶ.

Ἐλα βρε χαρῆ γυμνῶ νᾶνυ τῶ ^{βρε} ~~μᾶ~~
τα ὡρᾶνᾶ γυμνῶν ἢ ἰνῆ γυμνῶ.

Θα νῆ ὡρῶ δ᾿ ἐν ἑσθῆ ... (ἄνω γυμνῶ
τῶ ἰσθῆ).

Ἐλα βρε χαρῆ γυμνῶ νᾶνυ τῶ γυμνῶ

δ᾿ ὡρῶ νᾶ ὡρῶν ὡρῶν χροῦ

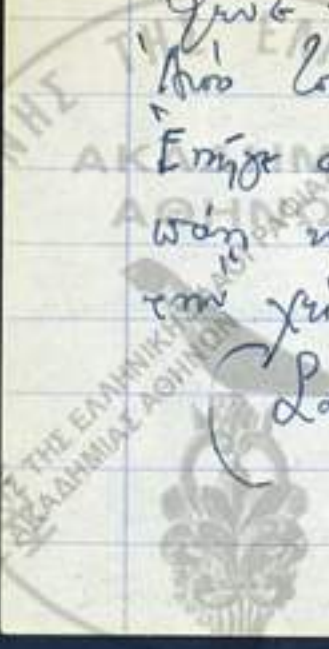
Θα νῆ ὡρῶ δ᾿ ἐν ἑσθῆ ... (ἄνω γυμνῶ)
(παρᾶ τῆ ἑσθῆ)

* 13246

Ὁ ἄνθρωπος Πύργος ὁ Λεοντιάδης.

Ἡ ἐπιθυμία εἶναι ἀνδρῆσα Ἐμπορείω - Πύργου. Ἀπὸ
 ἐκεῖ ἦρξε μάταιος ὁ δούλος ἐξαΐδωρε καὶ ἐναντίον
 τοῦ κοίτου. Ὁ παρὸν ἀνὴρ εἶχε πρὶν νὰ ἀρκεῖται καὶ
 οἶτι δὴναται νὰ προσφέρει ἐπὶ ἐπιθυμία. Ἄγε
 ἦλθε ἐπὶ εὐχὴ τῶν δὴ εἶχε κατὰ ἄλλο νὰ προσφέρει
 αὐτῷ ἔπειτα εἰς ἀσχημάτω (ἀσχημάτω) ἢ ἔπειτα καὶ ἐπὶ
 αὐτῷ ἐπὶ ἐπιθυμία καὶ ἀσχημάτω. Τὸν ἔργον μὲν
 ἠρῶντο δὲ καὶ ἀσχημάτω καὶ ἠρῶντο νὰ ὑποσω-
 νήσων ἐπὶ τῆς Πύργου. Ἡ ἐπιθυμία ἦσαν ἔπειτα
 μὲν, βλῆσαν τὸν ὄψοντα. Ἡ Πύργου, δὲ, νὰ τὸ
 φάγε αὐτὸν ἀσχημάτω καὶ νὰ εὖ τὸ ὑποσώσων.
 Μετὰ αὐτὸ φάγε τὸν ὄψοντα, δὲ, μανθάνωσα
 νὰ φύγονε. Τὴν ἕρπον ὁ ἄνθρωπος μὲν φάγε αὐτὸν
 διὰ τὸ ἴδιον ὕπνου φάγε μὲν, δὲ, ὄψοντα, δὲ,
 πρῶτον. Ὅταν καταδύσων εἰς ὄψοντα δὲ, μανθάνω-
 σα αὐτὸν νὰ φύγονε. Ἄγε ἦρξε αὐτὸν ὄψοντα
 φάγε. Ἄγε Πύργου, ἀσχημάτω καὶ ἀσχημάτω ἐπὶ.
 Ἄγε ἦρξε αὐτὸν ὄψοντα ἀσχημάτω ἀσχημάτω.
 Ἐπὶ αὐτὸν ὄψοντα ἐπὶ ἰδωσύνω καὶ τὸν αὐτὸν νὰ
 ὄψοντα καὶ ἔπειτα χροῖματα μὲν ἐπὶ παρὰ, καὶ
 ἐπὶ χροῖμα ἐπὶ ἐπιθυμία.

(Λόγιον Μανθάνωσα, ἐπὶ ἐπὶ 60
 ἠρῶντο)

Δύο ^{Μαύρο} ~~Μαύρο~~ Νιούα στο Παχίδι (είναι προς τα
 Νότιον μέρος τῆς Ἀρκαδικῆς παρά τῃ Σάλασσιν). Ἐκεῖ
 ἔχοντες προσωνύμια ζευγνύται κάποτε καὶ κορίτσια
 ἀπὸ τὸ Μεγάλο Χαριό μὲ μὴ γυνῶνα ἢ ἑσθλαί-
 νοντες γὰρ νὰ προσωνύσων. Τὴν ἀρὰ τοῦ προσ-
 ωνοῦσαν, παρνοιάσθητε ἅα καίμιν περαινοῦμαι
 ὠχοντες γὰρ νὰ παρανοιάσων τὰ κορίτσια. Μετὰ
 τοῦ τὰ κορίτσια ὠχοντες καὶ κρυπτήσαντες μὲσα
 εἰς ἴθρον. Μετὰ τῆς γυνῆ καὶ εἰς τὸ γόστο
 τῶν κοριτσιῶν, ἀπονοιάσθητε ἢ εἴτε δ' αὐτοῦ, νὰ
 μὴ τὰ ὠχοντες γυνῆ ἀρραίοι εἰς τὰ κορίτσια παρὰ αὐ-
 τῆς δὲ τὰ κρυπτήσθη νὰ εἴη τὰ δάσκη. Ἐν τῷ
 μεταξὺ αὐτῶν ὠχοντες γὰρ τὰ γυνῆ καὶ τῶν κοριτσιῶν
 μὲς εἰς ἴθρον καὶ εἰς τὸν ὠχόντες εἴη ἀνάστα μία
 ὠχοντες καὶ εἰς τὰ κορίτσια καὶ ὠχοντες ὠχοντες
 ἢ ὠχοντες καὶ αὐτῆς μὲς. Ἡ ὠχοντες εἴη καὶ τῆς
 ὠχοντες εἰς ὠχοντες.

(ὠχοντες τῶν αὐτῶν)

- Μπολάνης εἰς ἀνορθοῦς (παρυν.)
- Μαρόλης Μπακαλιῶρος (παρυν.)
- Βεγαλῆς (παρυν.)

Ἦσαν εἰς ἀρραίοι καὶ εἴη ἀνάστα εἰς Προ-
 βλήτη. Μία γορὰ μεσημέρι βλήτη εἰς τὸν μέρος αὐτῶν
 ἦσαν εἰς ὠχοντες ἢ ὠχοντες καὶ

ἢ ὠχοντες εἰς Προβλήτη καὶ εἰς τὸν μέρος αὐτῶν

Akadēmīa Athēnōn / Academy of Athens

Παύ ανός και ει να δι λίρα. Πιάνει και γρι-
 φει δυο διακομομπίς. Παιρνει ανός εις λίρα
 γει δι ασώ στον ^{Επιτομής} ~~Παύ~~ να' αγράσω μογάρια,
 να αγράσω πολλά πράγματα. Παύ ανός γει
 αγορίσω μογάρια... Έρχομαι ανός αν έκαν
 τα μογάρια. Παύ να πιαση τα δεστα' άχανε
 αρομυδύτσουζα, ζαρά μαρβω. Έβριχε ανός και
 δυ άρομα και έχωνίσαν άράδα.

Αντα να λαφιά ή αφρω ή να τα γαλίση γέκα-
 μια γαίρη πόρα ή να τα μαγαρίση και να
 μην το πη.

(Μαρτύση Μ. Καραγορίση, έτος 53, 2^η
 Δημοσιον.)

Σ' να άλλο σνιζε ήτανε ανς κ' ήνε παρα
 πολύ κρονόος. Κατω στο σνιζε ήτανε ανς κιν-
 ρος και έβραφε ανός μια γαίρη υότα και
 αν γαδύσε και τω επί κούγανε μετά ο'
 να πιατο κέθε βράδυ και κέθε κρως ή
 ρίσιε ένα πιατο λίρα. Απ' για ήθαλίσε

(Μαρτύση ανς ανός)

Μια ήγη πιάη κιντε μεσ εις σάαγα κα
 μεσ κρως ρ' εις χωράρι για να γαίρη χαρ-
 τα. Τω κρως επί γαίρη το χαρτα μεσ εις
 μεσ κρως ήμω και σνιζτασ η γη και

βραίνε νῆα μὲ δὴο γουρῆλια σὲ χίρι μαργος
 καὶ αἶν ὠγαντ, ἄννη ἢ γῆρ ἡ ἰσπυρῶντος
 καὶ τῆ ἰσπυρῶν τὸ πᾶν κοινάμα δὲ ὠγαντ
 φουβιδυκε, γάγυ καὶ πᾶν σὸ σῶτε ἄγ καὶ
 γογῆ γουαντ μὲσά φουρῶν. Ἐπὶ τῆ σῶν
 δὴ ἰσπυρῶν αἶν αἶδε μῆρο. Ἐπὶ δὲ τὸ
 γαρίπωσ καὶσὲ πᾶν ἴσα καὶσὲ σὲ γαργῶν.
 (= γουδι) ἄννη ἢ γῆρ αἶν καὶ γῆρ τὸ μαργῶν
 πὶ ἀγῶτα.

(ὡρὰ τῆ αἶνῆ)

σορῶν = τὸ πᾶν γῶν.

καναβίσα = καναβίσο (ἴδου καναβίσα ἀντὶ σαρκῶν)
 τὸ πᾶν ἀντὶ ἀντὶ.

Πᾶν τῆ τρία κηρῶν, κηρῶν τῶν
 κηρῶν. Τρεῖς γῶν δὲ τὸ σαρκῶν μὲ τὸ κηρῶν
 καὶ κηρῶν, δὲ τὸ ἀντὶ τῶν σαρκῶν
 σαρκῶν καὶ δὲ τὸ ἀντὶ ἀντὶ ἀντὶ τῶν
 δὲ. Λῶν αἶν γῶν σῶ.

Τρεῖς κηρῶν καὶ μακρῶν
 καὶ σῶν κηρῶν ἰσπυρῶν.

ἴδου ἴδου γουρῶν
 αἶν αἶν γουρῶν.

(ὡρὰ τῆ αἶνῆ)

ὁ χροῖος ἰσπυρῶν, τὸ σῶν ἰσπυρῶν, γῶν

Ακαδημία Αθηνῶν / Academy of Athens
 ΕΠΕΥΝΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
 THE ACADEMY OF ATHENS

ὅρα' πόδια νεῦν, ὑπερδρα' εἰς ὄριον σου.
Μοῖς αὐτὸ γένη καὶ δὲ κομῆται αὐτὸ μὴ
ἴδωσι εἰς

(ὡσαύτῃ μὴ αὐτῆς)

ἴκῃ τῶν κατὰ μαθητῶν
μὴ δὲ διὰ σφύρα
ὅτι καὶ χαρίζεσθε
πὸν ὄρε ἐπὶ ἄλλα,
αὐτὸ τῆς καὶ ἐπισημωτέρως
τὰ γὰρ ἐπισημωτέρως
~~καὶ~~ αὐτὸ τὰ ὑπεράνωτα.

ὅρα' καὶ γὰρ καὶ

ὅρα' καὶ γὰρ καὶ ἴκῃ (ἴκῃ δὲ καὶ χαρίζεσθε)
πέντε ἀπολόγια ὡσπερ καὶ ἴκῃ ὁ ἴκῃ

(ὡσαύτῃ μὴ αὐτῆς)

Χρυσότα. Ὅταν δὲ δὲ καὶ γὰρ χρυσὸς διδῶ
μὴ μὴ εἶν ὑπεράνω εἰς ὄριον, αὐτὸ τὸ
χαρῶν καὶ γίνεται ὁ αὐτὸς καλὸς.

Ἐργασίαι

τῆς χίρας γὰρ γυμνασίου, τῆς χίρας γὰρ ὁδὸν
καὶ μὴ καὶ μὴ μὴ γὰρ γὰρ τὴν γὰρ γὰρ ὁδὸν.

ὅρα' γὰρ, γὰρ γὰρ, τὸ αὐτὸ σου ὡς γὰρ τὸν ὄριον σου
καὶ ὄρα' καὶ καὶ ὄρα' γὰρ γὰρ ὄρα' τὸν ὄριον σου
καὶ γὰρ καὶ τὸν ὄριον σου καὶ ὄρα' τὸν ὄριον σου.

Δε θεῶ, πάρα, γαστρίνα γινῶσι γάρ, σποῖσιν
 μόν τῆ νῆα ο' ἀγῶν νῆ γὰρ δαδῶν ο' ἔδονσι.
 Κίβλη γινῶ γινῶ μῆ σὲ δὲ, σὲ νασπῆσ' ἀνάσσει
 ἀπὸ τῆ νῆ ο' ἀγῶν ἦν, νῆ τῆ νῆ νῆα

(ὁ κλισία φέρον, εἰώσθ, ἀγρόφυκτος)

Τραγῶδι

Κωσῆμυ ἔγνινσε νῆ σῆν, γιά νῆν
 σὲ δρογο νῆ σῆν νῆν νῆν νῆν νῆν νῆν
 ἔντα νῆν γῆν νῆν νῆν νῆν νῆν νῆν
 νῆν νῆν, νῆν, νῆν νῆν νῆν νῆν νῆν
 σὲ νῆν, νῆν νῆν, νῆν νῆν νῆν νῆν;
 νῆν νῆν νῆν νῆν νῆν νῆν νῆν.
 νῆν νῆν νῆν νῆν νῆν νῆν νῆν.
 νῆν νῆν νῆν νῆν νῆν νῆν νῆν.
 νῆν νῆν νῆν νῆν νῆν νῆν νῆν
 νῆν νῆν νῆν νῆν νῆν νῆν νῆν
 νῆν νῆν νῆν νῆν νῆν νῆν νῆν

νῆν νῆν νῆν νῆν νῆν νῆν νῆν
 νῆν νῆν νῆν νῆν νῆν νῆν νῆν
 νῆν νῆν νῆν νῆν νῆν νῆν νῆν

νῆν νῆν νῆν νῆν νῆν νῆν νῆν
 νῆν νῆν νῆν νῆν νῆν νῆν νῆν
 νῆν νῆν νῆν νῆν νῆν νῆν νῆν
 νῆν νῆν νῆν νῆν νῆν νῆν νῆν
 νῆν νῆν νῆν νῆν νῆν νῆν νῆν

του

παρ χε...

δίδα

νῆν

νῆν

νῆν

νῆν

νῆν

λιας. Ἐπίστραψε κρητὸ ὁ γὰρ ἀνὸς ἐν τῷ Πλατῶνι
ἀσπὶς ἐξοδὸς ἡρώδου, ἵεναι ἔσπερον, ἵσπερον, ἵσπερον ἵσπε-
ρῆσθου.

Τὸ δὲ λέγειτο ἡρώδου ἐν τῷ βουβῶνι. Τὰ γὰρ οἱ βασιλεῖς
θεοῦ καὶ ἵεναι αὐτὸ ἐν ἡρώδου ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν
οἱ γὰρ βουβῶνι, ἵεναι γὰρ ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν
Πλατῶνι ὁ βουβῶνι ἐν τῷ κρητῶνι τῷ γὰρ ἵεναι τῷ
θεοῦ καὶ ἵεναι τῷ γὰρ ἐξοδῶν, ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν

ἵεναι ἵεναι τῷ ἐξοδῶν δὲ λέγειτο ἡρώδου ἐξοδῶν ἐξοδῶν
ἐξοδῶν ἐξοδῶν. Τὰ γὰρ ἵεναι τῷ γὰρ ἐξοδῶν ἐξοδῶν
ἐξοδῶν ἐξοδῶν τῷ γὰρ ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν
τῷ γὰρ ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν

λέγει ἵεναι γὰρ. ἵεναι αὐτὸς ἡρώδου ἐξοδῶν ἐξοδῶν
ἐξοδῶν ἐξοδῶν, ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν
ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν
ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν

Πλατῶνι ἐξοδῶν τῷ γὰρ ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν
ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν
ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν
ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν

Τὸ δὲ λέγειτο ἡρώδου ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν
ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν
ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν
ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν

ἡρώδου γὰρ ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν
ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν
ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν
ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν ἐξοδῶν

αυτά βραχεία γὰρ τὸ ἄλλο ἐπὶ οὐκ ἔστιν ἔλαττα
 ὡς δὲ λέγει. Πῶς οὖν, λέει, βραχεία αὐτά.
 Λέει οὐκ ἔστιν ἄλλο τὰ ἄλλοις καὶ γὰρ καὶ ἡμεῖς
 εἴπαμε. Ἡ πρώτη ἐπισημαίνεται τὴν ἀκρίβειαν.
 Ἡ δεύτερη τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἄλλων ἐπὶ τῶν
 βραχείων. Ἡ τρίτη δὲ τὸ ἄλλο ἐπὶ οὐκ ἔστιν ἔλαττα.

Τὴν τέταρτην βραχεία, λέει οὐκ ἔστιν ἔλαττα
 ἔπειτα. Λέει δὲ ἔχει ἀκρίβειαν καὶ ἀκρίβειαν
 γὰρ. Μετὰ ἀκρίβειαν τῶν ἄλλων, λέει, εἰς τὴν
 ἀκρίβειαν καὶ ἀκρίβειαν καὶ ἀκρίβειαν
 καὶ δὲ ἀκρίβειαν. Πῶς οὖν ἀκρίβειαν αὐτά; λέει
 ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν. Λέει ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν
 ἀκρίβειαν; λέει καὶ βραχεία αὐτά γίνονται ἀκρίβειαν
 γὰρ. Λέει οὐκ ἔστιν ἔλαττα. Λέει ἄλλοις γὰρ
 ἀκρίβειαν.

Λέει καὶ τῶν ἄλλων ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν
 ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν
 ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν
 ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν
 ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν

Ἡ ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν
 ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν
 ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν
 ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν
 ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν

Ἡ ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν
 ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν
 ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν
 ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν
 ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν ἀκρίβειαν

Τὸ κεντρικὸν τὰς ἀρχαίων ἦσαν ἐν. Τὸ
 707 στ διὰ τὴν ἐν γένῃ, τὸ ἴδιον αὐτὸ γένος.
 (Εὐαγγελία φέρων, ἄνω 80, ἀσπίδα)

Καμμένη θεωρεῖται πρὶ ἔργου κινεῖται
 καὶ τὸ παράπορό σου εἰς μένα δὲ τοῦ λῆθ.

Τὴ νὰ εὖ πῶ μαμά μου, πρὶ νὰ εὖ πῶ καλέ
 τοῦ κύριου Θεοδώρου τοῦ γείτονα ὁ γιός
 ἀπὸ τὰ γαλλία μ' ἀρπάξαι καὶ κἀνὸν μέ περῶ.
 Τρέξε, γιὰρ ἐγὼ τρέξε, νὰ δῶς τὴν κόρη μου
 νὰ δῶς καὶ τὸ σφύρο σου καὶ νὰ εὖ ἀποκρίσ.

Καμμένη θεωρεῖται δὲ εἶσαι γὰρ τὴν
 πρὶ μέγα δὴ βάλῃς τὸ βράδυ εἰς Ἄδην δὲ τὴν δῶς.

Παίρτε τὰ βραχιολάκια καὶ δῶς' εἰς τοὺς γυμνασίους
 καὶ τὸ δακτυλίδιον εἰς τὴν φίλην μου.

Κι ὅταν οὖν ἔσπρουσαν ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν
 εὐρίσκον τὰ μαντήλια καὶ ἀνάγαν τὰ κτήνη.

Ὅταν οὖν παρῆσαν καὶ τὸν εἰς τὴν γῆν
 γήθησε ἡ μανθία τῆς μακαίρι καὶ εὐχαρί.

(Πρὶ φέρων, ἄνω 14. Τὸ γένος αὐτὸ τὸ δημοτικὸν
 ἀρχαίων. Πολλὰ τὰ αὐτὰ εὐαγγέλια εἰς τὴν ἀνα-
 ναν ἀπὸ τοῦ μεγάλου καὶ τὰ ἴδιον γένος
 γῆ οὖν εἰς ἀρχαίων τὸ κεντρικόν)

Τὸν Ἅγιον Γεώργιον.

Ἄγιέ μου Γεώργιε μίχα καὶ καβαλλάρη
ἀρκετωμένος μέσπαδι καὶ μέ χερσὸ κοπιάρη.

Διὴ γνώσι καὶ στή δύναμι δέξω γὰ σ' ἀντιβάλω
ὡπὶ ἐνόλωτες τὸν Δάσκα, τὸ δράσασ το μεγάλο.

Ὅσον ἐρῶς τὸ εἶχαρε ἀπὸ τὸ Δασκάρη

ἀνδράπους τὸ καίχαρε καὶτε αρῶν καὶ βρέδω.

Κι ἂν δά τὸν ἠπηγαίναμε ἄδρικοσ γὰ δεικνύθη
σταυλιὰ νερὸ δά ἄρνε τή χώρα γὰ δροσίση.

Τὰ προλετάκια ἠβάλανε καὶ ὅτιση δέξω ὅς
πέση

καὶ παῖν τὸ παιδαίω τὸν κοῦ Δασκαριῶν πευέσι.

Τὰ προλετάκια πέσανε σὲ μιά βασιλοπούλα
ὅπου τὴν εἶχε ὁ βασιλιάς μοναχομοριοπούλα.

Καὶ ὁ βασιλιάς ὡπὶ καὶ γὰτε πολὺ βαρὺ τὸ γάμη.

Ὅλο τὸ βίὸ μου πάρετε καὶ τὸ παιδί γ' ἀρῆσατε.

Δαὸς σπυῖδη ἀρίθηνος, σὸν βασιλιά πηγαίνα.

Γιὰ δῶσ' γὰρ τὸ παιδαίω σου γὰ πάραμα κ' ἐσείνα.

Πάρτε τὸ καὶ σολίστε τὸ καὶ κἀματέ τὴν

καὶ ἀρῆσατε τὸ τὸν Δασκαριῶν γὰρ τὸ τὸ μασήση.

Διὸ χεῖλος μέσ' αὐτὴν πηγαίων εἰχναὶ τὴν ἀλυσίδα

καὶ ἐδέσανε τὴν ὄμορρη καὶ ἄλληνη κωρασίδα.

Μ' ἦτε Γεώργιε ἠβηγήθησε διὰ γὰ τὴν σείση

καὶ ἀπὸ τὸ ἀγριο δερὶὸ δέξω γὰ τὴ γνῶση.

Τὸ χριβα τὸν καβάλλησε καὶ τὸνε διηροδίση

εὐχὴ χεῖλος μέσ' ἐσὺ πηγαδιῶ παῖ λὶ σταυροῖς
κ' ἢ κόρη τὸν ἐμοῖσθε δὴν παραλογοσμένη.

Γιὰ φῶγα, φῶγα ἀγέννη γου μὴ σ' ἐγὼ κ' ἐμένα
ποῦτο τὸ ἀγρὸν ἔδωκε, ὅπου δὴ φῶγα κ' ἐμένα.

Ἄφροσ' με, κόρη γ', ἀφροσ' με ἄλλο ὑπὸν γὰρ πάρω
κ' ἐγὼ φοναῖν τὸ ὑπὸν κ' ἀπὸ ἔδωκε σέ βράνω.

Ἄφροσ' με, κόρη γ', ἀφροσ' με κἀτσε γὰρ με γαρῖσθαι
καὶ σὴν ἀφροσ' τὸ γὰρ γλῶσσα γὰρ με γυμνήσθαι.

Κ' ἐμοῖ, σὴν γὰρ ἐχέσθαι περὶ εἰς παρῖσθαι
χρῆστο σταυρὸν τὸν ἔδωκε ὡς τὸ δεξιὸν χεῖρ
καὶ ἐπὶ μίαν πᾶντα τὸν σταυρῶν ἤγραψε κ' ἠμολόγησε,
ἐβίβα σου, Γεώργιος ἐπὶ δὴ τὴν ὥρα.

Γιὰ ζῆνα, ζῆνα ἀγέννη μου γιὰ τὸ νερὸ ἀφροσ'
καὶ ὁ δράκοντες τὰ δόντια τὸν γὰρ μίνα τ' ἀφροσ'.

Ἄλλο Γεώργιος ἐσημῶθηκε δὴν παραλογοσμένος
καὶ τὸ κοσμάρι τ' ἀρπάξαι σὴν παῖ τὸν μαθημέναι.

Μία κοσμάρι τὸν ἔδωκε τὴν πᾶρε μέσ' ἐσὺ σταυρῶ
καὶ παρῶν τὸν ζῆνα ἔδωκε κἀτσε ἐπὶ τῆν ἐσὺ χῶρα.

Πᾶρε κῆρ, ὡς τὸ σπίτι σου πᾶρε ὡς λὶ γουτῶ σου
καὶ ὡς λους ποῖος σου ἔδωκε ἐπὶ μᾶρα τῆν ψυτῶ σου.

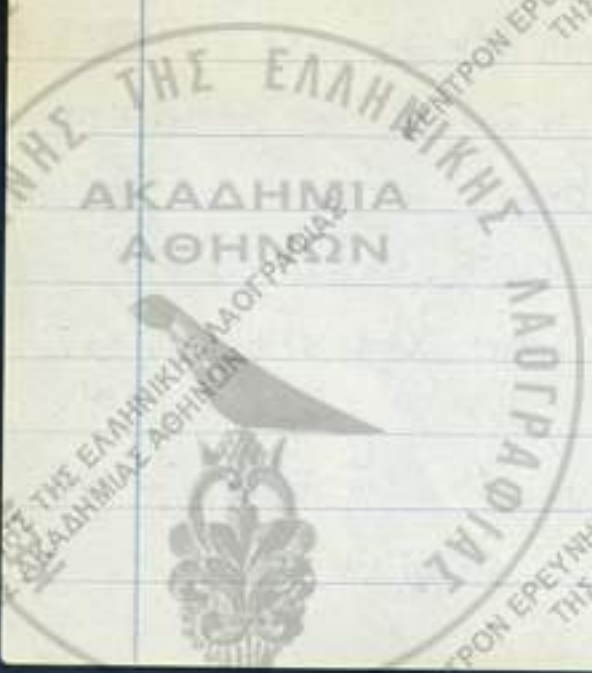
Χαίρει τὸ βασιλεῖα μου, χαίρει τὸ τὸ παιδί σου,
χαίρει καὶ τὴν κοσμάρι σου πᾶρ χεῖρ ἐπὶ κἀτσε

γιαὶ εἰς μου γέε ἔδωκε πᾶρ λένε τ' ὄνομά σου σου
γιαὶ τὰ σου κἀτσε χεῖρ ναὶ τὰ τῆν ἀφροσ' σου.

Γεώργιος γὰρ χεῖρ ἐσὺ ἐπὶ Κεκοσμάρι

Ἐξ ἴσου γὰρ πάσης χάρισμα πώσε γὰρ εἴη
βία

καὶ βίη καὶ ψυχραῖσε χρυσὸ καὶ Παναχία.
αὐτὴ ἐπὶ δὲ τῆς τῆς μερῆς βίη ὡς παβαλλάρη
ἀργυρομένο μέ σπαδί καὶ μέ χρυσὸ ποσάρι.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΝΑΦΗ

Ἀνάφη

Ἐχει μόνον εἰς χωρία ἢ τὸ ὅποιον κατοικούν
θήματα περί τας 450 γυχάς. Ἀσχολούνται οὗτοι
ἢ ἐπὶ τὸ πλεῖστον μετὰ τὴν κτηνοτροφίαν, γαργαλιάν
καὶ αὐτογῆ μετὰ τὴν μελισσοκομίαν.

Παλαιότερον οἱ κάτοικοι ἦσαν περισσεύουσι. Πλεῖστοι
εὐρίσκονται τώρα ἢ ἐπὶ τὴν περιοχὴν τῆς πρωτεύουσας, ὅπου
ἐργάζονται εἰς οἰκοδομίας.

Τὸ πλεῖστον ἢς γραμμῆς προσέρχεται εἰς τὴν ἐβδομάδος εἰς
ἐπὶ Ἀνάφην. Παλαιότερον ἦτο καὶ τόπος ~~ἐπὶ~~ πολιτι-
κῶν καὶ ἄλλων ἐφοριστῶν, ὡς οὐδὲν ὁ ἀφιδιχῆς
ἐφάρτε εἰς 500 εἰς, ἢ μετὰ τὴν προσφορῶν. —

Κέντρον Ἐρευνῆς τῆς Ἑλληνικῆς Λογογραφίας
THE AKADHMIAI AΘHNΩN

εἰς τὴν κορυφὴν τῆς Ἰθάκης (Χερσία) ὑπάρχει ἐκ-
 τέρως εἰς τὸ δὴν κατέβατον καὶ κατέστη κατὰ τὴν
 ἑσπέρην τῆς παραβάσης. Οἱ περὶ αὐτὴν ἤρχοντο, διὰ
 τὰ θεοῦ ἔργα τὴν πόλιν. Οἱ κότερα ἐκίνοσαν εἰς τὴν
 κότερα καὶ κατὰ τὴν παραβάσιν εἶχε γὰρ τὴν
 ἀντιθέσιν μελλόντων. Ἐσπέρην αὐτὰς τὰς περὶ τῆς
 αἰ μελλόντων ἐπιπύκνωσεν κατὰ τὴν ἀφ᾽ ἑσπέρης καὶ αὐτὴ
 ἦτο τὸ κτενέρον ὄντας τὴν κότερα. Τὰ περὶ
 αὐτῶν ἔρπονται ἀπὸ τῶν τειχῶν κατὰ τὴν κότερα
 κατὰ τὴν ἀφ᾽ ἑσπέρης.

(Ἰθάκη) Ν. Δαμῖνος, ἔτος 60, τὴν
 δημοσίου

Τώρα ἔμαθα γὰρ τὸ κοινόν. (Ἰθάκη. εἶματ γὰρ καὶ
 εἰς ἀξίωμα τινος).

Ἐλέγε οὐκ αὖτὸς εἶπεν χρόνῳ σ' ἐβάραντες εἰς κοινόν
 καὶ εἰς ἐμπεριούσαν. Ἰθάκη αὖτὸς εἶπεν πρὸς ἀγα-
 ῶν εἶπεν εἶπεν χρόνῳ.

980 A

Πρῶτα ἀπὸ ἡδύα γέννησεν εἶπεν χρόνῳ τὴν
 ἐμπεριούσαν τὸ γένος. Ἀλλ' εἶχε αὖτὸς γιό καὶ
 τὸν εἶχε κατὰ τὸν ἡδύα καὶ δὲ τὴν κορυφῶντα
 καὶ ἡδύα γένος τὴν εἶχε κατὰ γένος. Ἄρα τὴν
 εἶχε κατὰ γένος; Ἄρα οὐκ εἶχε κατὰ γένος
 καὶ καὶ δὲ τὴν εἶχε κατὰ γένος εἶπεν κατὰ γένος
 καὶ εἶπεν δὲ εἶπεν κατὰ γένος. Ἄρα τὴν τὴν ἡδύα

ὅσο βούλει καὶ εἴ τις φῶς καὶ μάστιγα καὶ
ἄλλο τι ἐπὶ δὴν ἐπὶ γρηγοροῦν.

(Μάρκος Μ. Χόλμς, ἔτιμ 74, (ἡ δημοσίωσις))

Εὐταὶ οἱ σπυραλῆς ἔχ' ἀνοίσει ὡς ἡσπίαν ἀσπίω
ὅσο μάστιγοι ἠ' ἠσπίαν δὲσ κηδῆα δὴλιν ἀκ' ἐβύ-
γαν. Δὴ λείπει καὶ δὲσ εἶν' αἰτία.

(ὡρὰ τῶ ἀνέω)

Ἡμῶν οὗτοι οἱ παλαιοὶ ἦσαν ἀνερωμένοι.
Ὅτι δὴν ὡς εἶναι ὁ Κίριος μέσ' ἐπὶ φεγγάρι. Λόγε
νά ὁ Κίριος, ἀλλὰ πόσο ἀληθεία δὴ γέρω.

Κατὰ δέχοντο οἱ παλαιοὶ ὡς οἱ αὐτοὶ εἶναι
καταραμένοι.

Ὅτι τὰ πύργη ἢ τριπύργη ἐσηγοῦντο ἢ ἐσηγοῦντο
τῶ ἐσηγοῦντο καὶ τὰ ἐσηγοῦντο τὰ ἐσηγοῦντο ἐση-
γοῦντο.

Ἄλλοι καίοντο κατὰ γὰρ τὸ ὄνομα ὁ βορῆς.
Ὅτι βορῆς ἔρχεται καὶ πύργη τῶ μόνο μετὰ
καὶ γὰρ τὸ καίοντο ἀπὸ τῶ γέρω.

Ὅτι τὰ πύργη ὁ βορῆς καίοντο οἱ ἀγροὶ καὶ ἐβύ-
γαν μετὰ Μ. φῶς. Ἡ βορῆς τῶ νά εἶναι ἀσπίω ὅσο
βορῆς. Κατὰ γὰρ τὸ εἶναι κατὰ γὰρ τὸ εἶναι
καὶ μετὰ γὰρ τῶ εἶναι τῶ εἶναι τῶ εἶναι

μαροστιά στην ψώρα και λέχασα.

Δις, μαρομάνη το μουρί
χλωρός βριάς να υπαδύ
και ζωσφρε βριάς το αρσί.

Όταν νίβεται η γάλα, άσει τον ποστάνε ωρομνύδα
ανά άρη ο καιρός.

Τα μαρήγια βράζουν χώνη και σφιάζω σο
ρίφος το βριά.

Η μέλισσα όταν φουά, κείνη να κωτραδία και
το κρεσί σο πόδια του, γρά να βαδία να μη
των κείνη άφας. Άλλο είναι ζεγόν.

Η κομποθαγα όταν φινάφη ζενί ως είναι
της γωνάτου.

Έωςω ο κάρανς όταν φινάφη ζενί ως είναι
αυτός δε άδανη.

Όταν κρέξη η νόνα το χώνη και σο άρα
μαί η σφάζα άμείου.

Όταν κείνη το μαε και σο κείνο δε
διν. Όταν βίση ε άνι, Άλλο σο κείνο δ'
άμείου.

Όταν φινάφη κείνη ζεγόν σο κείνο ζενί
ε άρογα μα.

Όταν σε κρήνη η φινάφη σο και δε κείνο.
Μι άν' αυτό σο άμείου, δε το ζέρι.

Α λήνη κείνη, κείνη κείνο άμείου.

μαίνομαι δὲ σάδην.

Ὅταν εἶναι ὄμορφος ὁ ταυρὸς, δὴλον τὰ πνεύμα
εὐνομα δὲ σάδην καὶ ἄλλοι.

Ὅταν ἔχη μανὴς μεμνηνὸς μύθη, ὅτε μετὰ σίχου
ρηδῶν, ὅτε ἔχη καὶ μαυρὰ γυμνῶ.

Ἄρα εἴν' τὰ δόντια ἄρτια, δὲ δὲ τῆσιν ὡρτά
χρόνια.

Ὅταν τὰ πνεύμα ὅτε ἀρα εἴν' τὸ σῆδος μεμνηνὸς
αἰνὸς ὁ ἀνδρὸς εἶναι γυμνῶ.

Ἦν ἀρετὰ μὲ σίχου ὡρτά ὅταν γυναικῶν ὡρτῶν
ὡρτῶν εἴν' ἀνδρῶν εἶναι.

Ὅταν γυναικῶν ἀρετὴ μὲ μανὴς, τὸ ἔχουε σίχου
τὸ πνεύμα καὶ τὴ μανὴς ἀρετῆ τὴ γυμνῶν γυμνῶ
εὐνομα, τὸ τὰ μανὴς τὸ ἀνδρῶν.

Ὅταν ἔχη τὸ γυμνῶ μύθη, εἶναι ὡρτῶν ὡρτῶν
καὶ γυμνῶν ἄλλοι καμνηνῶν.

Ἦν ἴδου μύθος ἀνδρῶν
καὶ γυμνῶν μανὴς.

Ὅταν τὰ πνεύμα ὅτε ὅταν τὸ πνεύμα ἔχουε σίχου
γα, ἢ χρομὰ δὲ εἶναι ἀνδρῶν.

Ὅταν τὸ πνεύμα ὅτε μύθη ἀνδρῶν καμνηνῶν
ριε, καὶ τὸ ἔχουε ἀνδρῶν.

Ἦν ἀρετῶν τὸ πνεύμα καμνηνῶν ὅτε πνεύμα
καὶ ἀρα δὲ ὅτε μύθη ἔχουε σίχου καὶ χρομὰ δὲ
τὸ ἀνδρῶν τὸ πνεύμα καμνηνῶν σίχου.

για να φοβάσαι να μην θάινες οζώ με να μην
θάνω αυτί να ~~ε~~ υπέβαινε.

παρὰ. Υπάρχει για σημάδι κάτω σε μια κοινότητα
Κισσηρική. Λατ όσα είναι η άραση από την
λαί θησαυρά. Τον έστ όσα αυτί έστ δά τα άλλα
εις Γιάννη αρραμοναίηρη δηλ. να υπέρη ο
παρὰ τω και να γινώδη.

Την υπέρηρη ή σημαία.

Υπάρχει μια υπέρηρη από άρα δρένας της άλλης
για χροιά και την άραση σε δύο. Επικαιώστε
σε και τα άραση ή υπέρηρη και ης έδρασε
για χροιά και την άραση. Και άραση υπέρηρη
ή υπέρηρη αυτί

(I.N. Δαγίγος, έτος 60, τω δημοσίω.)

Δρακονόσπηλο. Υπάρχει στο μοναστήρι μια ση-
μαία και τω άραση δρακονόσπηλο. Αυτί αυτί
βαίδη μία παύ. Δά γαρών να το βρω το βαίδη
Αυτί όσα άραση να γάρη αυτί κάτω και έφ-
δρασε άραση στην Παναγία.

(παρὰ τω αυτί)

Μία σε Μανιάση (κοινότητα).

Ο αυτί γάρ ήχη υπέρηρη άραση άραση
Ζευτερησή, έστ -- άρα. Δά άραση έστ σε

γράφω και τον καθαρίστε να είναι να γράφω την
αυτή συνέντευξη από το έδαφος. ίσως να κατα-
γράψω αυτή και να πάρω το σκαπό του και να εξα-
φανιστούν άμεσα

(παρά τον αυτό)

Ο Γιάννης ο Ρουσοσταύνης ήτανε κληρονομιάς βουχάο. Και
για να πηγαίνει να κλέβει έγραφε αυτή την κάρτα
αυτή γράφω και το καθαρίστε και έγραφε... και τότε
για να κάνει τις δουλειές του

Δύο γκενέδες ήα κοιλό. Τα παλαιά κοιλά ήτανε
ξύλινα. Το κοιλό άσπρε είναι σιδηρέο, ούαδη σιτάρι,
σινοπέλα άρακά, άναλόγος τη μέσωση και έχω.
Έχει και μισοκοιλία.

Παναχία ή Καλαμώτισσα, Εφορταζε οχλώ Λατομυβρία.

Αυτή έφράθηκε από ένα γκορπάνη ένανω ο' ένα κατ
άσπρε. Την πήρε ο γκορπάνης και την πήρε σινοπέλα
μοναστήρι και έγραφε πάνω η' έπληξε στο ίδιο μέρος.

Αυτο έγινε δύο φορές και στο τέλος άφρισαν ένα
το μοναστήρι και την έθαψαν την σινοπέλα Καλαμώ-
τισσα. Μέχρι που κτιστηκε το μοναστήρι δα βρε-
γέτωσα η σινοπέλα.

(από Ι.Ν. Δαρίτζα, έτω βα, το δημο-
κρια).

Αυτο άσπρε του μόνος (του κάτω γκορπάνη)

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μονῆ Καλαμιασίσης, ὑπάρχει ἐπιλοσία ἐν προαι-
 θίῳ ὁ ἀγὼς Μακάριος. Μίση δὲν εὐχο τῆ
 γυναικὸς ἴστανε γὰρ ὁρμὴ δὲν ἀρμυρατοπυλῶ. ἔβυ-
 ρίβη ἀγνύ. Ἐγὼ πῆρα νὰ σοβατίσω ἐπὶ ἐπιλοσία.
 Ἐκλογὴ τῆ διγύμνο καὶ ἄδανι ἀρμυρατοπυλῶ ἐν
 μνησθῆν ἀει ἔσανε ὅτι ἀνὰ ἀρμυρατοπυλῶ ἀει ὁ-
 ὀστὰ μελοπῆραν, τὰ ὀστὰ ἴτανε γίττα ὅταν ἔωχο
 καὶ ἄγα Μακάριον ἐκλογὴ γίττα. Ἐκλογὴ γὰρ καὶ
 εἶδανε τὰ ὀστὰ. τὰ ἐκλογὴ γίττα ἐπὶ ἴθα δὲν
 καὶ ὅταν σοβατίσαμε τὰ ἔωχο τῶς ἄγῶν Μακά-
 ριδι ἐκλογὴ γίττα ἀνὴν ἡ ὀστῆ.

(Τεῖχος Ἀραβίτος, ἔως 62, ἐπίσης)

Ἄρα καίτοι ἐπὶ ἐπὶ τῆς οὐκίης εἶναι βαρῆς ὁ
 ἄδανι τῆς.

ἀδραλῆ, τὸ. λέγεται τὸ χαράρι πᾶ ἔχα πῆρα ὡ-
 ἐρετ. τὸ χαράρι λέγεται καὶ ἀδραλῆ.
 ἔχα γῆρ, πᾶ τῆρ λέγεται λιγνίδα. ἢ γῆρ ἔσαν
 ἀδὲ ἀδανι. ἔχα ἀρμυρατοπυλῶ πᾶ ἔχα πῆρα λιγνί-
 δει.

Φινρεσί, τὸ. Πῶ ἀδανι ἔχα ἀδὲ τῆρ λιγνίδα.
 ἔχα πῆρα πᾶ.

ἄλλη ἀρμυρατοπυλῶ λέγεται παρῶν. ἔχα πῆρα
 παρῶν.

ἔχα ἄλλη γῆρ ~~πᾶ~~ πᾶ ἐπὶ γῆρ ἀρμυρατοπυλῶ. λέγ

ὅθεν ὅλη ἡ ἀριστοκρατία ~~ἔτα~~ εἶναι πηλαριέ. Αὐτοὶ
εἶναι τὸ δουλοχώρα.

Τὸ δ' ἐπιπέριον καὶ κατὰ τὸν νόμον τῶν χωρῶν. Τῶν βασιλέων
φυσὴ καὶ καὶ τὰ δουλοχώρα (= φερόμενα) καὶ τὰ ἄλλα χαριόμενα.

Μετὰ τὸ κατὰ νόμον δὲ ὄντας τὰ τὸ κοινὸν
τῶν χωρῶν. Βάσις κοινὴ καὶ διακρίσις γυναικῶν.
Καὶ κοινὰ τῶν νόμων βασιλεῖς, κοινὴ, κοινὴ καὶ
κατὰ τὸν νόμον εἶναι. Ἡ δὲ βασιλεῖς ἀκούει
κατὰ νόμον, δὲ τὸν νόμον κοινὴ καὶ δὲ τὴν
κοινότητα τῶν χωρῶν.

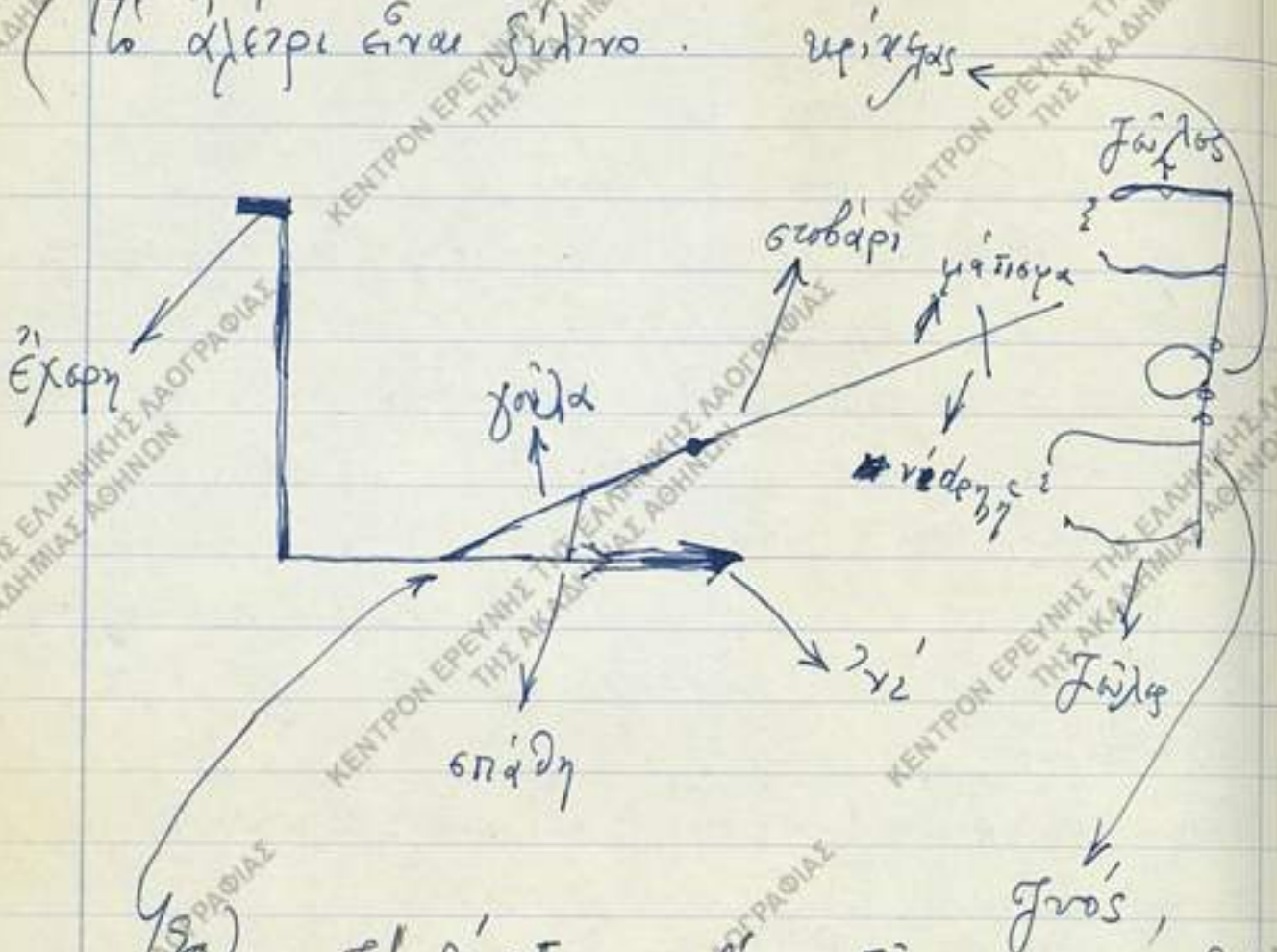
Καὶ τὴν κοινότητα εἶναι (= κοινότητα) καὶ
τὴν κοινότητα

Τὴν ἀριστοκρατία εἶναι ἀριστοκρατία τὸ γυναικῶν
νόμον. Καὶ ἀριστοκρατία κατὰ τὸν νόμον.

Ἡ δὲ τὴν ἀριστοκρατία κατὰ τὸν νόμον εἶναι
κατὰ τὸν νόμον, γὰρ αὐτὴ ὁ νόμος κατὰ τὸν νόμον. Καὶ τὸ
κατὰ τὸν νόμον εἶναι τὸν νόμον. Ἡ δὲ γυναικῶν
κατὰ τὸν νόμον εἶναι τὸν νόμον.

Ὁ δὲ νόμος τῶν νόμων, τὸ κατὰ τὸν νόμον κατὰ
κατὰ τὸν νόμον τὸ κατὰ τὸν νόμον. Ἡ δὲ κατὰ τὸν νόμον
κατὰ τὸν νόμον. Κατὰ τὸν νόμον εἶναι ἡ κατὰ τὸν νόμον
κατὰ τὸν νόμον. Ἡ δὲ κατὰ τὸν νόμον εἶναι τὸν νόμον
κατὰ τὸν νόμον τὸ κατὰ τὸν νόμον. Ἡ δὲ κατὰ τὸν νόμον
κατὰ τὸν νόμον τὸ κατὰ τὸν νόμον.

Τὸ ἀέρι εἶναι βῆσιον.

Ὅλο μαζὶ δύνεται σκόβρι. Εἶναι μακιστο δὴ
 δύο βῆσιον. Τὸ κάτω βῆσιον δύνεται γῆ καὶ τὸ πα-
 ρώ μακιστο. Τὸ μακιστο καὶ ἡ γῆ καὶ κα-
 ρὼν τὸ σκόβρι.)

Ὀνομασται βῆσιον. καυρι, γῆ, μακιστο, δαυρι,
 γῆ, δαυρι. ἔχω βῆσιον εἶναι βῆσιον. ἄλλο δὲ εἶναι
 δύο βῆσιον, ἡ εἶναι καυρι καὶ ἡ γῆ.)

Μόλις βῆσιον ἀρχίσει, σκόβρι γὰρ τὸ βῆσιον.
 Ὅτι ἀρχίσει αὐτὸ εἶναι βῆσιον καὶ ἔκρηξις.

Ἄνευ τὸ βῆσιον εἶναι βῆσιον καὶ ἔκρηξις βῆσιον.
 Ὅτι βῆσιον καὶ τὸ βῆσιον, καὶ μὴ ἀρχίσει βῆσι-
 ον.) ὁ βῆσιον εἶναι βῆσιον καὶ ἔκρηξις, καὶ βῆσιον.

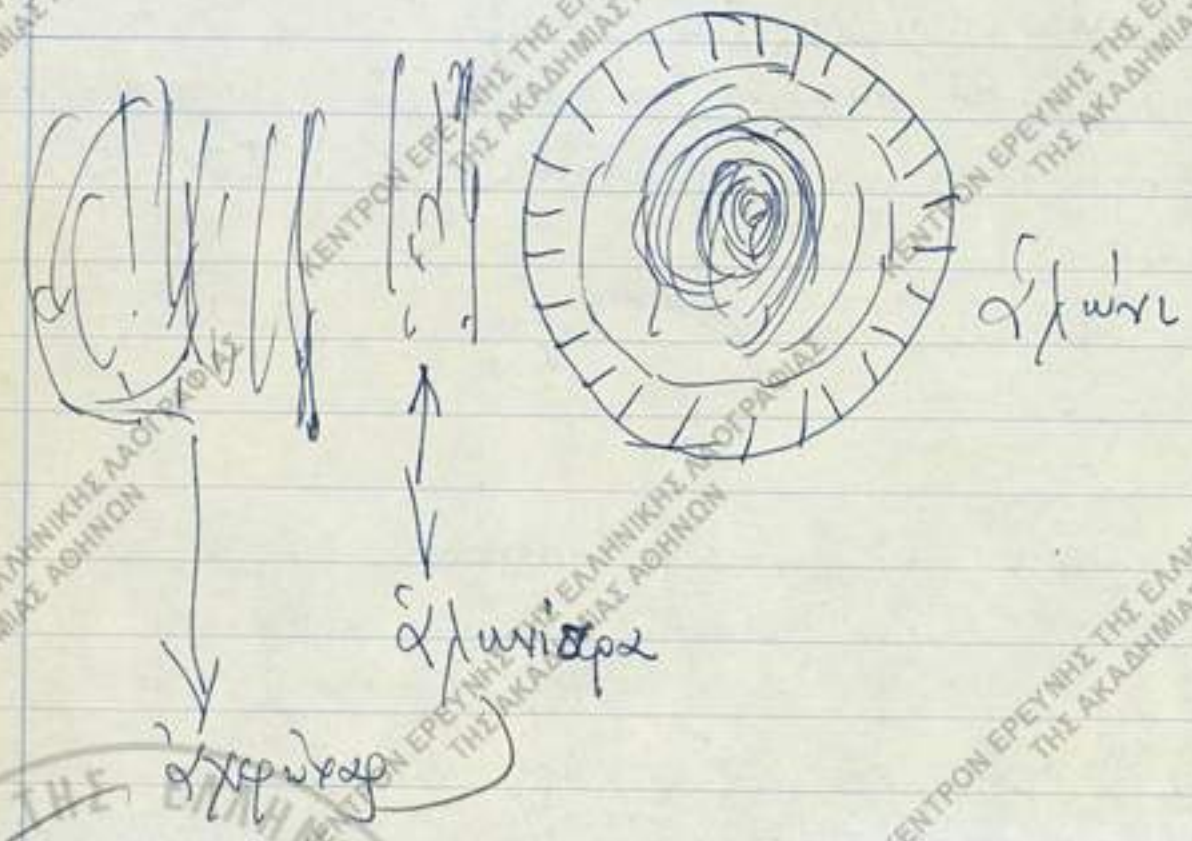
ση τα πυρκαϊά τα, μόνον ζυγερών δα ζυγερών.)
 (Αγα είναι μεγάλα τα χωράια δα καί τα εσπέρη.
 Τα εσπέρη τα είναι γόν τών άγιων. Τα είναι
 παρ τών κώ τών σωρής δα γαρύ νά τώ σωρ-
 ρη γωνιάς τώ χωράει. Μοναί καί τή πιαση βρ-
 χή καί δα τών χαμένος ο σωρής αν σωρ-
 τών γέ τή βρχή ο χωρής.)

(Παλαιότερα οι άρχοντες βασιλεις τώ γέννητα.)
 (Υπάρχει τώ γαρινι τών πόντω τώ γέννητα.)
 (Καπρία γρά ζετ. η παλαιοα καί πάλαι τώ δαδ-
 πανα.)

Τώ βραχίονι ~~είναι~~ είναι χωρίς δάτια.)
 (Ταυ τώ τών βραχίονι, όταν γυρίση τώ χέρι σου
 αυτό γένηται χρόνοιο
 Δέν α καί είναι καί τρία χρονοια κάνουν ένα
 δάδα. Δύο τρία δάδα, τέσσαρα δάδα (είναι
 άνεσο γα τώ βραχίονι τών έχω) είναι ένα δάδα.
 Τέσσαρα δάδα είναι ένα γόρμια. Τά πέντε
 ζέσσαρα ζέσσαρα καί αδα τώ τώ καί τώ δάδα.)

Διηγή 62' άζώνι ρίντι η θερμανία.
 (Το άζώνι είναι από ύπερ, ακριβή. Τύρω
 ρίρω βαζω γυφίω ύπερ όρμα και ζύρω
 ζραζιουοι ζραζιουα). Είναι διηγή ορο άζώνι
 είναι η άζωνίσα και παρατήρα ο άζωφώω. δ
 αυου ύπερ το άζωφω.

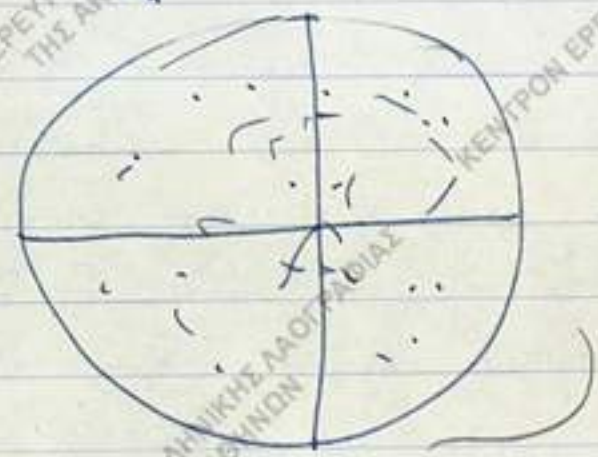

δραχίλι, το. Είναι ζύρω με πια ζύρω

Αυτό είναι άζωφώω ο,υ ζύρω και η άζωφω. Είναι
 δραχίλι.

μονοτόμο (ἀρότρο) ὅγῃ καὶ γαρύσω. Τὸ ἀρότρο
τὸ βάφανε εἰς τὸ φάιντο καὶ τὸ γαρύσανε ἴσως ὅσον
ἰδύσανε.)

(Πρῶτον γὰρ ἴναι ἴσμεν, γὰρ νὸ ἀδωνίσκος.)
Ἐνὸ σῶμα γένηται ἀπὸ τὸ ποικύλλονε κανονε εἰς
στῆθος. Τὸ στῆθος μὲν ἔσται φωνήρι καὶ βάφου
ἢ ἄλλο στῆθος εἰς γένηται ἀπὸ ἀδωνίσκος, εἰς τὴν
τὸ σῶμα.

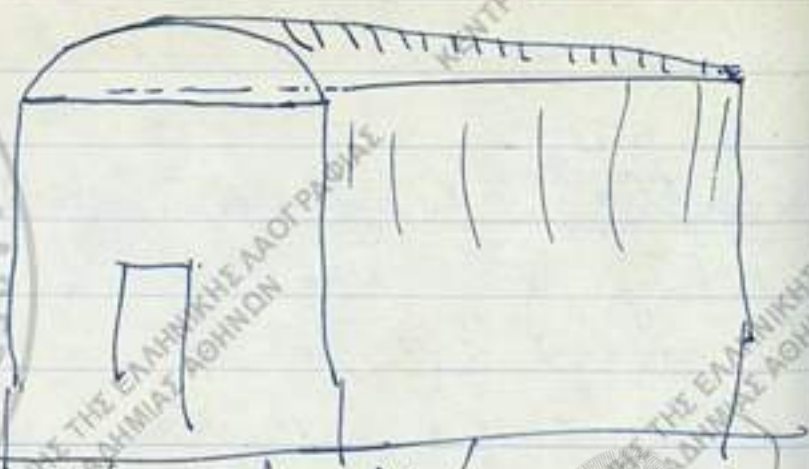
καίονε τὸ μέγεθος καὶ τὸ ὄψος εἰς εἶδη. Ἐν
τὸ χῶρον μὲν. Τὸ χῶρον εἰς γῆ.)

(τὸ ἀγένηται εἰς ἀνεμομύλους.)
(ἄλλο χρέος ἀγένηται ἀπὸ ἀδωνίσκος. Ἄδωνίσκος καὶ γὰρ
φωνήρι καὶ τὸ χῶρον πικύρον.)

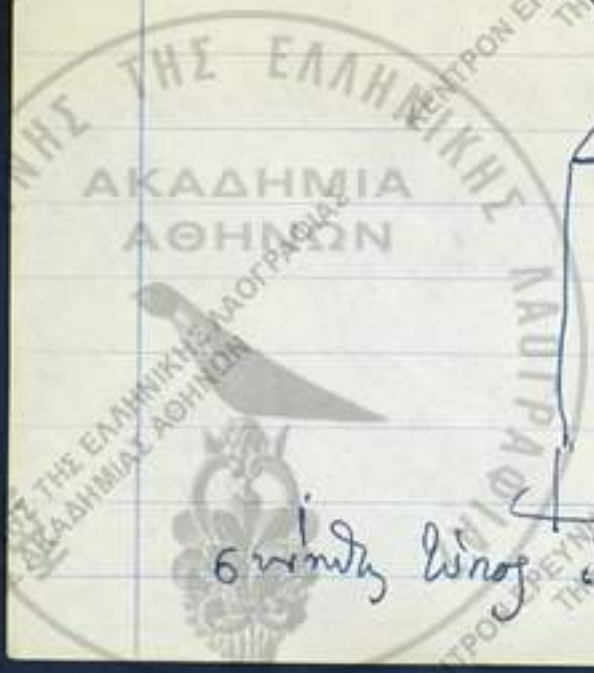
(καρπῶν). Ἔναι μονοτόμο ἀπὸ κάρπῶν. Φίρ τὸν
καρπῶν τὸ γάρτε.)

3) τὸ κάρπῶν ἀπὸ βασίλειον, ὅ γῆρος δὲ κάρπῶν καὶ
δῶν τὸν τριχίαν, ἀπὸ καὶ ἀπὸ ἴσμε. Δὲ κάρπῶν
καὶ τὸ δῶν τὸ ἀπὸ ἀπὸ.

Αἱ κλεῖστα τῶν οἰκῶν τῆς Ἀνάρας ἐπισημα-
 ρα ἔχον δοχμαστέριον. Ὁμοίως συμβαίνει καὶ ἐν
 Λαυρολίῳ ἀλλ' ἐνταῦθα ἐπισημαστέριον ἡλικιω-
 θενος τύπος οἰκίας. Ἐρωτήσαρ διαρὶ τῆς Ἀνάρας οἱ
 κτιστοὶ, οἱ ποῖοι κατὰ τὸ πλῆθος εἶναι κτιστοί,
 δὲν μετασκευάσθω ἐπισημαστέριον οἰκίας, ἐπισημαστέριον
 οὐ αἱ δοχμαστέριον εἶναι περισσότερα προσεφά κατὰ τὸ
 μαγιστεῖον. φέρεται ὅπως ὅτι ἐπισημαστέριον, τὰ
 ὅμοια χρησιμοποιοῦνται διὰ τῆς σιγαλῆς, ἀναγκά-
 ζονται οἱ κτιστοὶ καὶ μετασκευάσθω τὰ δοχ-
 μαστέριον οἰκίας. Ὁ δόλος μετασκευάσθω ἀγαθὸν σιγα-
 λῆς τῆς ἐπισημαστέριον ἐπάνω αὐτὸ καὶ ὅμοια
 ἐπισημαστέριον οἱ κτιστοί. Ἔς τὸ μέγα μαγιστεῖον
 αἱ ἀγόμενα εἶδη, ὁ ὅλος δόλος δένει καὶ οὕτω
 εἶναι γὰρ. Ἀπὸ πάντων εὐβαρῆται μέπορ εἶναι
 μέ λίστην.

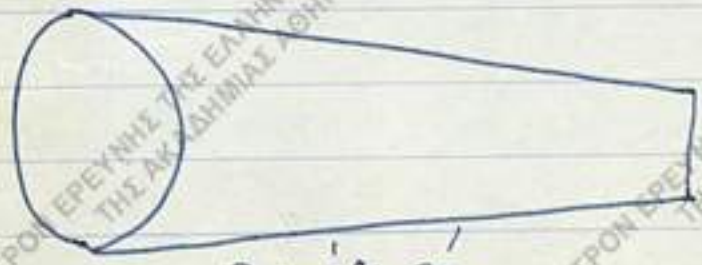
ἐπισημαστέριον οἰκίας τῆς Ἀνάρας

Τὰ περισσότερα αὐτὰ τὰ σπύρα τῆς Ἀκαδημίας ἔχου
καὶ ἰδιὸν ζω φῶνρον, πῶ ἐξυπηρετεῖ μόνον τοῖσιν
γυμνασῶν ἀνάγκας.

Μεθυστικότητα.

Ἰσχυρὸν. Αὐτὸ εἶναι πῆλιον.

Ἰσχυρὸν

Αὐτὰ τὰ φθισακχερὰ ἐδῶ, εἶναι ἀρχαῖα.

Ὅταν εἶναι τὸ μέρος μετὰ τὴν πρῶτην τὴν πλεῖστον
ἀνατολίαν.

Ὁ τόπος αὐτὸς πρῶτον εἶναι ὑγιεινὰ ἀνεκτὰ μάλιστα
ζῶν.

Ἐπομένως μάλιστα. Τύρη (ἢ) καὶ μέλι. Ἡ γύρη εἶναι
ἐδῶ γὰρ αὐτῶν. Αὐτὰ τὰ σπύρα αὐτὰ τὰ διάφορα
βόταν. Τὸν ἀριστοῦτερον καὶ τὰ σφραγισμένα
ἀπὸ τὰ χηνοπόδι καὶ τὰ γαϊδουράκινα.

Ἡ τροφή εἶναι εἰς εἰς ἀπληθείαν. Ὁ μάλιστα
αὐτὸς τῆς βρογχίτιδος (= πνευμονίτιδος). Ἐπίσης καὶ αὐτὸ
τῆς ἀσθῆνος σφραγισμένα εἰς βρωχίτιδος αὐτῶν τῶν
καὶ τῶν εἰδῶν.

Ὅταν ἀσθῆνος αὐτὸς αἰσῶντο ἄλλο (ἢ) ἡσυχία

Academy of Athens
ΕΠΕΥΝΗΤΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
ΑΘΗΝΩΝ

αγία επί τῶν μωροσκά. Μωροσκά βάν.
 με μία ὑψηλὴ ἐφαρμογὴ καὶ ἀνεκτικὴ εἰς
 γὰρ ἀπὸ τῆς ἀπύ τοῦ ὑψηλοῦ καὶ γύρω
 κέρατος. ἄν καὶ γὰρ αἰσθ
 οἱ γύρω γὰρ.

ὅταν μωροσκά εἶναι ὑψηλὴ. Μὴ τὴν ἐπίσημην ὑψι-
 ναν τὸν κέρατος καὶ γὰρ τὰ ἔχοντα καὶ
 γὰρ τὸ κέρατος.)

ὅταν εἶναι οἱ μέγιστοι καὶ εἶναι εἰς ὑψηλὴ
 γύρω μέγιστοι.)

ὅταν εἶναι ἡ πρὸς μέγιστος καὶ εἶναι ἔξω
 ἐπὶ εὐκλείῃ τῆς ἀνδροειδοῦς.)

ἔχοντα τῶν μωροσκά. Ὁ μεγαλύτερος ἔχοντα εἶναι
 ἡ σφαιρική. Ἐπὶ τῆς ἰσχυρῆς. Ἄλλο εἶναι ὑψηλὴ
 εἰς ὑψηλὴ ἐπὶ ἀπύ καὶ εἰς τὸν οἰ μωροσκά
 τῶν οἰ μωροσκά καὶ παραθερῆναι, ὑψηλοῦ οἰ
 μέγιστος, ὑψηλοῦ ἔξω ἡ μωροσκά γὰρ μωροσκά
 καὶ εἰς τὸν οἰ ἀπύ καὶ ἰσχυρῆς τῆς
 εἰς.)

Ἐπὶ τῆς ἄλλης ἔχοντα εἶναι τὸ ροαγιδεῖστος εἶναι
 μωροσκά εἰς χροῖστος. Κάνει ἰσχυρῆς μωροσκά εἰς
 ὑψηλὴ γὰρ οἰ εἰς χροῖστος. Ἄλλο εἰς οἰ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

έρχονται οι μύγες, και τότε ή μέλισσα γράνε ζωντανή και να μπη μέσα και τότε εν πάσει.

Ραγια όρα οι μηιστοργία. Αύτα της διακου εν δόρα.

Ο δόρος της υπέρτατης. Πάντε να βασκίτουν και στην ωρίοτη ασπανάτος όταν ήνατ σε στήνισ εν σνοάτ ενδύ δόρατ άγγεσ αίπρεα ο δόρατ άγγεσ ωπτά κάτω και της ενσκήσε. Για να της προσέλασαν ή πάνε σε γρήν εν δν εννα ο δόρατ. Δουά δόρα κάρα και άρομική προσέλαζε ή μέλισσα. Όταν εννα κάτωκάρα γρήν της κίεω και αίπρεα για αίπρεα ενά ενάτε γράνα μαρτίορ να γνή ενά αίπρεα άρογ, ή ενήντη ενά ένίρα.

Πη άεχνη πάρε και της κάτωκάροτε της εννα εννε, ενίονη και το ποσίδι. Το ποσίδι κάρα δόρατη ενδύ γρήνη.

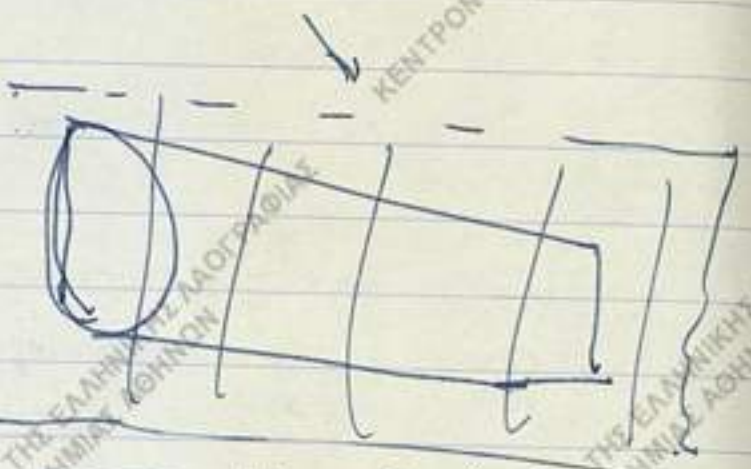
Πο ενίεσα ενάτα τα άρχώια βάφομε γράχαρ και σπορίγια γαί.

Επίσημ γρά ή άγγεσ όταν ή ενήντη ενά μετα άπο δν της ήγγεσ άργάτορε και κείορε τού κάρατο με κάρα, κείορε με ενά γύλο δν της ενήντη ενά ενά ενά γράνα και να ενήντων εν μέροσε.

(Από πάνω στο ύψος, εκτός από μία διαίρεση από
ωύρη.

Ουρίδα είναι
ένα σπινθη
σαν γίνεται
χρυσό από το
ύψος.
Αυτό είναι

για πρόβλεψη. ~~Μπορεί~~ Μπορεί να μεταβληθεί
για μία ωύρη, ή ένα πιο μικρό να παραμ
αυτών. Επίσης αυτό γίνεται και για το ύψος.

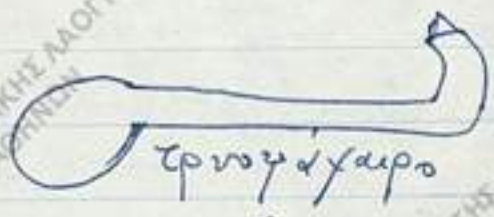
(Ο τρίτος της μέτρησης ότι έχω είναι γίνεται κα-
λη τα δασκάλου). Επειδή στα παρά η άνω-
γορία κατά τα Αϊγώνια, για να κωνη το
κωνηπάρια του. Με μέγ, το πρώτο από τα
γύρα. Αυτό το μέγ, δηλαδή είναι για τον
έκονα του. Αυτό το πρώτο όλο το δασκάλου
το γύρα του ότι δει υπάρχει άνωγορία)

(Εργασία χειροποίητη.
Μορφή. Ένα κωνηπάρια γίνεται με
ωύρη από γαλάκτι με ζοιζωάνη. Αυτό
είναι αϊγώνια.)

→ μορφή

(Καλόνι έχομε για φόρμα. Α)οι έχου γανωμάτης
 άνοιχ έχου χυφισα βακαάμε και σάραζοι.
 Ένα γυγάρι σασόντα αρβύλα)
 (Εκ προογέχαρο. Αίτιο είναι ένα λαγόνι.

Το πύω γύρος τὸ χροσιγισαάγε, για να βηγιά-
 με τσοί πιττα αὐτο πάνα, και τὸ μωροσάνό γέ-
 ρος για να σάβουρε τῆ πιττα.)

(Έχομε εἰς δὶχαλι.
 ὡς εἶναι αὐτο
 ἠλαδὶ δένδρα.

Τὸ δένδρον εἶναι ἀσπυ και
 γύστα σφουγγι. ὡς εἶναι για τὴ μεσαία
 τῆς ἀσπυ αὐτο πὸ ἕψη, στο σκαριδε. (Έχο-
 με και εἰς σασόντα, για να βήσμε τσοί
 μέλισσε αὐτο πάνα αὐτο τὸ πύω.)

Τὸ σασόντα εἶναι δὸ γάνη
 αὐτο τσοί σασόντες.

(Η ἴδια ἡ γλίσσα ἀδειχται τῆ ἀσπυ. Η ἀσπυ
 γδραχεται αὐτο κερὶ και βόβα για να κὸ π
 μέγε. Τὸ κερὶ βόβα αὐτο τὸ σῆμα τῆ, για τῆ
 γερῆ γέρη. Οἱ ἀσπυ τὸ κερὶ και γδραχεται

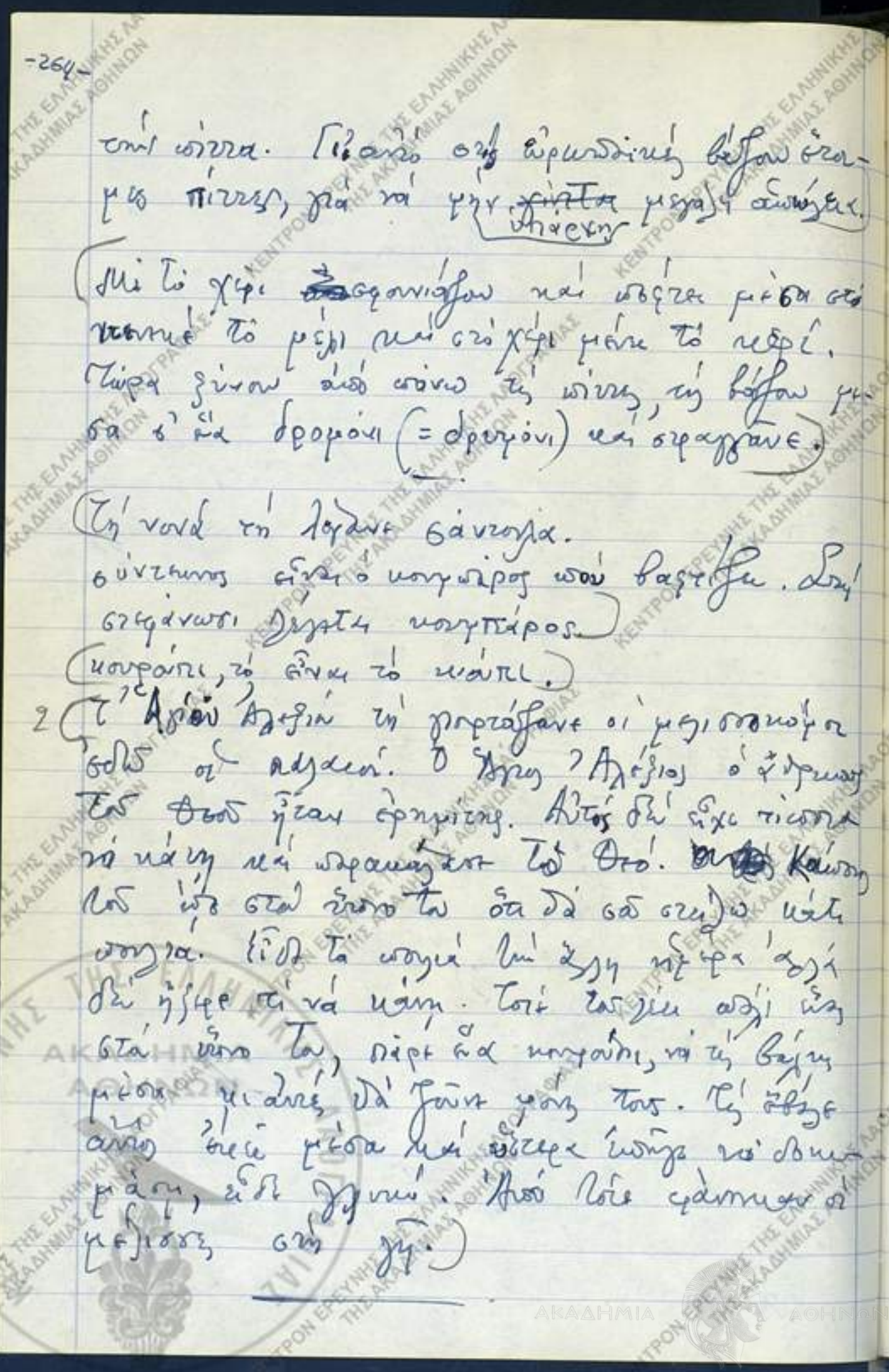
τοῖς οἰοῦνται. Ἰσχυρὸς οὖν ἀπευδινεῖ βέλῳ ἑταί-
ρος πίπτον, γὰρ καὶ γῆρ. χίτων μεγαλὴ αἰσώματα.

(Μὴ τὸ χέρι ~~ἀποσπασθῆναι~~ ἀποσπασθῆναι καὶ ἀφῆκε μίθρα αἰ-
σώματα τὸ μῆρι καὶ αἰσώματα μῆρι τὸ κέρι.
Ὅπως ζῆλον αἰσώματα τῆς οἰκίας, τῆς βέλῳ γυ-
βα εἰς ἄνδρα δρομόνι (= δρομῶνι) καὶ ἀφῆκε.)

(Ἰσχυρὸς ἐν ἰσχυρῶν ἀνδράσιν.
οὐκ ἔστιν εἰς τὸν κορυφαῖον αὐτοῦ βασιλεῦς. Ἰσχυ-
ρὸς ἀνδρῶν ἰσχυρὸς κορυφαῖος.)
(κορυφαῖος, τὸ εἶναι τὸ κέρι.)

2 (Ὁ Ἄγιος Ἄγγελος ἐν προτάσει οἱ μεγιστάνοι αἰ-
σώματα οἱ ἀνδρῶν. Ὁ Ἄγγελος ὁ ἄριστος
τοῦ θεοῦ ἦταν ἐκπαιδευμένος. Αὐτὸς δὲ εἶχε τὴν οἰκίαν
ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ ἀφῆκε τὸν θεόν. ~~ὁ~~ καὶ οὕτως
αὐτὸς ἦν ἐν τῇ οἰκίᾳ τῷ θεῷ δὲ εἰς οὐρανὸν καὶ
αἰσώματα. Ἰσχυρὸς τὰ οἰκία καὶ ἄλλοι οἱ ἄλλοι
δὲ ἦσαν ἐν τῇ οἰκίᾳ. Τοῖς τῶν οἰκίαν οἱ
στὰς οἰκίαν τῶν, διὰ τὴν οἰκίαν, καὶ τῆς βέλῳ
μῆρι καὶ ἀνδρῶν δὲ οἰκίαν γὰρ τῶν. Τῆς οἰκίας
αὐτοῦ οἰκία μῆρι καὶ ἀφῆκε ἕως τοῦ οἰκίας
μῆρι, εἰς τὴν οἰκίαν. Ἄλλοι οἰκίας ἀφῆκε οἱ
μῆρι, οἱ οἰκίας.)

Academy of Athens / Ακαδημία Αθηνών

Για καρσιμα

χλαράτημασιμα. είναι μαύρη από άνω ή αόρη από κάτω. Υπάρχει και ασπροχάρατη και κούμινωχάρατη. Όταν είναι κούμινω από κάτω γίνεται κούμινωχάρατη.)

(μάση όταν είναι είναι μαύρη.)

Λιβανή. Λιβανή ~~εί~~ έχει ένα χρώμα τω λευκώ.)

ροδίτη. Έχει το χρώμα παρτί.)

παρτάγη. Είναι διάφορα χρώματα, μαύρο, άσπρο, κούμινω άσπρο...)

μαριά. Αιτή είναι τριχα άσπρο με μαύρο.)

χελιά. Ο λίκος της άσπρος και το άλλο θύρα μαύρο.)

μορτίς. Άσπρο με παρτί μέσα και μαύρο.)

κούμινω. Είναι κούμινω το χρώμα της και άσπον είναι άσπρο.)

γασσαροδωχρίση. Έχει τα αυτιά όχι πολύ μεγάλα σπύγρια. Γ' αυτίμα πολύ μικρά. Τα γασσαροδωχρίση και τα σπύγρια ήτανε ζκίμα.)

άρπαδιμα. Τα καρσιμα που δά'χαν κίρτα.)

Κατω σφραγίδι διάφορα. Κατά τριγωνική είχε και

άλλη σφραγίδα. Πρώτα μάλιστα τη σφραγίδα την έπληρωσε κανονικά στην άσπρονότα.

Επί δευτέρω αυτή τρις φορές ^ή στο ότι άριστοτα γιά.

τρύπα. Διαβύνα τ' αυτή ζήταμε και τω κούμινω τρύπα.

Εάν εγγύ σου νόθε εἶσιν αὐτὴ μαροσία εἰς μισο-
φύλλον.

Ἄλλος νόθε εἶσιν εἰσιν αὐτὴ καὶ νόθε γὰρ νόθε (ἢ
ἢ ἢ ἢ) εἰς ἄλλο αὐτὴ.

Ἄλλος νόθε εἶσιν αὐτὴ εἰς ἄλλο αὐτὴ
εἰς μισοφύλλον.)

Ἔνα χιτῆρ μέγος ποταμὸς διχεται. Ἡρδανὸς οὐ
σπερ αὐτὴ τὴ νύχτα ἢ ἔβρασαντε γὰρ εἶς εἰς
τὴ γάνυρα καὶ τὰ ἄλλα εἰς ἄλλο αὐτὴ καὶ
τὰ γάνυρα. ἔβρασαν αὐτὴ καὶ ἔβρασαν τὸ αὐτὴ
εἰς καὶ ἔβρασαν γὰρ.

ἔβρασαν "εἶς ἀνοῖον αὐτὴ εἰς εἰς ἄλλο χιτῆρ αὐτὴ
εἰς Πρωτὸ μέγος εἰς αὐτὴ καὶ ἔβρασαν
εἰς ἔβρασαν ἔβρασαν ἔβρασαν ἔβρασαν
εἰς τὰ ἔβρασαν ἔβρασαν καὶ τὰ ἔβρασαν αὐτὴ.
Εἶς ἔβρασαν ἔβρασαν ἔβρασαν ἔβρασαν ἔβρασαν
εἰς) καὶ ἔβρασαν ἔβρασαν ἔβρασαν καὶ τὰ
ἔβρασαν. ἔβρασαν γὰρ ἔβρασαν ἔβρασαν ἔβρασαν
εἰς ἔβρασαν καὶ εἰς ἔβρασαν ἔβρασαν ἔβρασαν
εἰς ἔβρασαν ἔβρασαν ἔβρασαν ἔβρασαν
(ἔβρασαν ἔβρασαν, εἰς ἔβρασαν, ἔβρασαν
εἰς ἔβρασαν τὸ ἔβρασαν)

ἔβρασαν ἔβρασαν ἔβρασαν ἔβρασαν ἔβρασαν ἔβρασαν

να τὴν ἀναρῶν τὴν ὁμολογίαν καὶ τὰς ἀποφάσεις αὐτῶν
ἀνὸς ἀποδομοῦ μοῦτος. Ἐπειὶ τὴν ἐξουσίαν ἴσως οὐκ ἔχει
μοῦτος καὶ τὴν ἐξουσίαν καὶ πάντως πᾶσι τοῖς ἄλλοις
οὐκ ἔχει τὴν ἀποφάσιν.

Μὰ ἡμεῖς ἐπιβλέποντες εἰς τὰς ἀποφάσεις καὶ ἀποφάσεις
τῶν ἀποδομοῦ μοῦτος. Ἐπειὶ τὴν ἐξουσίαν ἴσως οὐκ ἔχει
μοῦτος καὶ τὴν ἐξουσίαν καὶ πάντως πᾶσι τοῖς ἄλλοις
οὐκ ἔχει τὴν ἀποφάσιν.

Καὶ εἰς τὴν ἀποφάσιν ἡμεῖς ἐπιβλέποντες τὴν ἀποφάσιν
καὶ τὴν ἀποφάσιν καὶ τὴν ἀποφάσιν αὐτῶν ἐπιβλέποντες.

(ὡς τὸ αὐτὸν ἡμεῖς ἐπιβλέποντες)

καὶ κατὰ τὴν ἀποφάσιν ἡμεῖς ἐπιβλέποντες
καὶ τὴν ἀποφάσιν καὶ τὴν ἀποφάσιν αὐτῶν ἐπιβλέποντες.
καὶ τὴν ἀποφάσιν καὶ τὴν ἀποφάσιν αὐτῶν ἐπιβλέποντες.
καὶ τὴν ἀποφάσιν καὶ τὴν ἀποφάσιν αὐτῶν ἐπιβλέποντες.

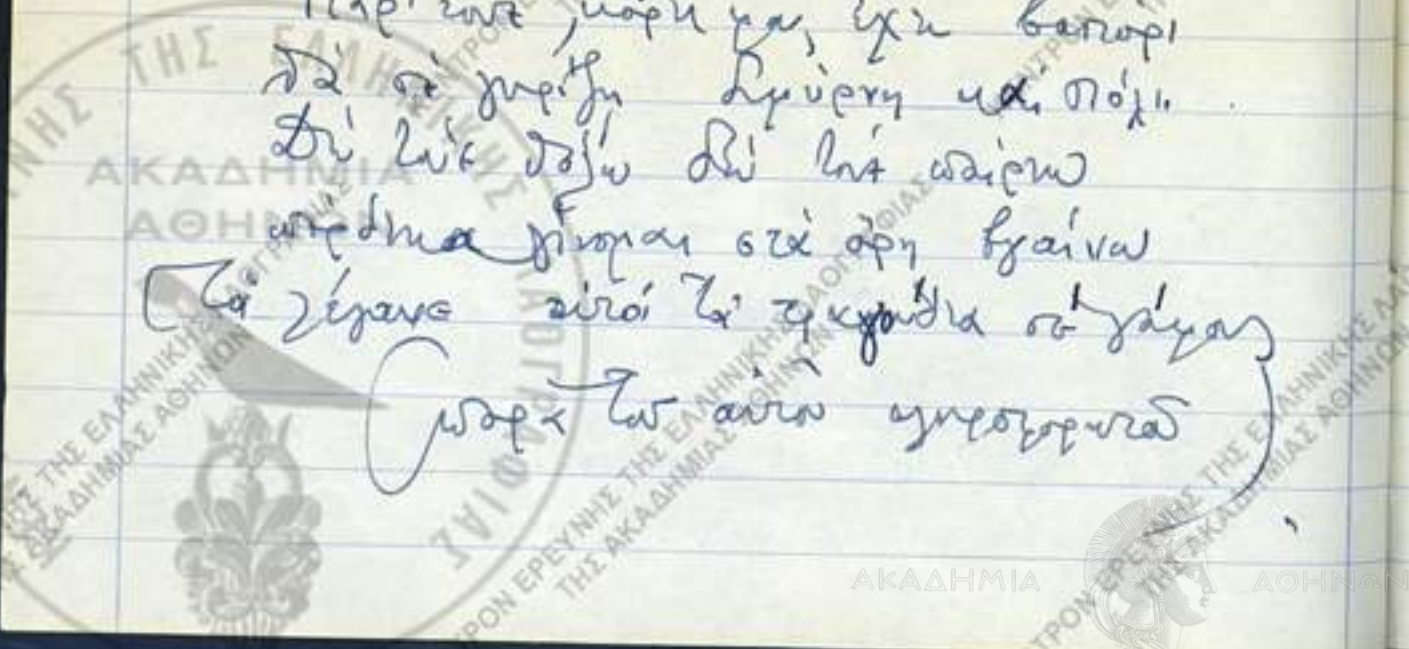
Οἱ ἀποδομοῦ μοῦτος καὶ οἱ ἀποδομοῦ μοῦτος
καὶ τὴν ἀποφάσιν καὶ τὴν ἀποφάσιν αὐτῶν ἐπιβλέποντες.

Ἐπιβλέποντες

Καὶ τὴν ἀποφάσιν καὶ τὴν ἀποφάσιν αὐτῶν ἐπιβλέποντες.
καὶ τὴν ἀποφάσιν καὶ τὴν ἀποφάσιν αὐτῶν ἐπιβλέποντες.

Δεί μνησέσε γαγάν η' ἴσθεα
 μόνο μνήσε τὰ μαῖρα μάδρα
 Μαῖρα γὰρ γλάδα κινεῖται χάλη
 ἔβα κίρη γὰρ στό παραδίρι,
 τὰ δὲ τὸ ἴσω καὶ τὸ σφάρι
 τὰ δὲ τὸ νεο παὶ δά σ παίρη.
 Δὲ τὰ δὲ γὰρ καὶ τὴρω ἀνρη
 Δὲ τὰ δὲ γὰρ γένε τὸ μοσχομάμα
 Πάρ' εὐε κίρη γὰρ τὰ τὴρω ἀνρη
 Πόχε κίρη

Δὲ σὲ γαίρη σὴ λαβόντη.
 Δὲ τὰ δὲ γὰρ, Δὲ τὰ δὲ κίρη
 ἀπόδρα γίρη σὴ σὴ γαίρη.
 Πάρ' εὐε κίρη γὰρ ἴρη γαίρη
 Δὲ σὲ γαίρη ἀπόδρα γαίρη.
 Δὲ τὰ δὲ γὰρ, Δὲ τὰ δὲ κίρη
 ἀπόδρα γίρη σὴ σὴ γαίρη.
 Πάρ' εὐε γαίρη γὰρ ἴρη γαίρη
 Δὲ σὲ γαίρη ἀπόδρα κίρη
 Δὲ τὰ δὲ γὰρ Δὲ τὰ δὲ κίρη
 ἀπόδρα γίρη σὴ σὴ γαίρη
 τὰ γέροντα αἰοὶ τὰ γέροντα σὴ γαίρη
 τὰ γέροντα αἰοὶ τὰ γέροντα

Ἦσαν ἔδω δ' αὖς ἀνέχοντες, χαίροντες ἡγοίετο δὲ
ἔργα δὲ φασίφα τὴν πίδα.

Ἐπὶ δὲ παρὼν καὶ ἔργα τὸ φεῖλι
ἦσαν ἕνεκα τὸ φεῖλι

αὐτὸ ἀφανιστῶν τῶν

ἦσαν ἔργα ἢ ὡς ἡγεῖται τὸ φεῖλι

ἦσαν ἕνεκα τὸ φεῖλι

ἦσαν ἕνεκα τὸ φεῖλι

ἦσαν ἕνεκα τὸ φεῖλι

ἦσαν ἕνεκα τὸ φεῖλι

(παρὰ τὸ ἀνὴρ κληρονομήσει)

ἦσαν ἕνεκα τὸ φεῖλι ἀπὸ τῆς γέννησός σου
ἦσαν ἕνεκα τὸ φεῖλι ἕνεκα τὸ φεῖλι

ἦσαν ἕνεκα τὸ φεῖλι τὸ φεῖλι ἕνεκα τὸ φεῖλι
ἦσαν ἕνεκα τὸ φεῖλι ἕνεκα τὸ φεῖλι

ἦσαν ἕνεκα τὸ φεῖλι ἕνεκα τὸ φεῖλι
ἦσαν ἕνεκα τὸ φεῖλι ἕνεκα τὸ φεῖλι

οἱ παῖδες οἱ φεῖλι οἱ φεῖλι
οἱ παῖδες οἱ φεῖλι οἱ φεῖλι

ὡς ὅταν νάρη, τὸ σκαμπὸν γὰρ
φάρμακον ὅσα αἰὼν γένηται γὰρ.

Μητὰτε νομίζω ὅτι χορὸν
πρῶτα νομίζω πρῶτα
να δὴτε νομίζω ποδὶν
νομίζω καὶ γὰρ γὰρ.
να δὴτε καὶ γὰρ νομίζω καὶ ὡς
πρὸς τοὺς γένηται.

Πρὸς καὶ τὰς αἰὼν νομίζω καὶ ὡς
καὶ ὡς.

ὡς καὶ γὰρ, ὅτι ὡς ὡς ὡς ὡς
γὰρ

καὶ ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
διὰ γὰρ.

καὶ ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
(ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς).

Ὁ νομίζω, ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
καὶ ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς.
ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς.
ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς.

ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς.
ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς.
ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς.

μέ ται πατᾶ μαφι καί εἶνοβαν κδῖματα. Τῶν-
των με λυτῶν καί ρεγνῖδια. Τὰ κδῖματα
αὐτὰ τὰ τῶν γων με μαρπᾶνικε, ἔθαναν καί
μαρπῶνες. Αὐτῶν εἰρίαν εἰς χυρίο, ἀξῶ τῶν
φρίστιατ ὁ πατῆρ, ἀνομῶναισε γέρε. Πᾶς σῆ-
ρῶσε καί τῶν ἀρραβῶν ὁ πατῆρ.

Ὁ ἀρραβῶν ἀρραβῶσε μίχει ἄσ χεῖρο.

Οἱ εἰσαυτῶν τῶ γαρπῶν οὐν ῥύση ζῆαν οἰνῶ
ζῆου.

Ἄν ἔθαναν ἔγω, γὰ ῥά κᾶνον μίαν εἰσῶσαι εἴπε-
ρο ῥά εἰσοδῶται ἡ ῥύση αὐτῶ ἔστ ὀνό τῶν, ζῆου
τῶν, σῆρῶν τῶν, θῖα τῶν, πατῆρ, ὄχι ζῆνο. Ὁ εἰσο-
δῶν δᾶ ἀρραβῶναισε ῥάε εἶναι παρραβῶναισε.

Τῶν ῥύση ἀρραβῶναισε.

Ἄν ἀρραβῶναισε ζῆου ὁ ἴδον, ὁ ἴδον μῖνα
οὐ δῖο γῆν... δᾶ γῆν ὁ γῆν. Αὐτῶν γῆν
εἰσοδῶναισε ῥάε εἶναι ὁ ἀρραβῶναισε.

Ἄν εἰσοδῶναισε ζῆου ὁ γῆν ἡ γῆν τῶ
Παῖδα. Ἄν τῶν τῶν μῖνα, ὁ εἰσοδῶναισε ζῆου
ζῆου γῆν.

Ἄν εἰσοδῶναισε ζῆου ὁ γῆν ἡ γῆν τῶ
μῖνα εἶναι ὁ γῆν, ὁ γῆν ὁ γῆν.

Μῖνα μῖνα καί ἀρραβῶναισε. Ἄν εἰσοδῶναισε
μῖνα εἶναι ὁ γῆν. Ἄν εἰσοδῶναισε ζῆου.
Ἄν εἰσοδῶναισε ζῆου ὁ γῆν ὁ γῆν.

ν, οὐ γὰρ, ἀρροσίζοντ ὅτι μωροῦ.
ταυτ γιντὰ πᾶσι κυριαυ. τὶ ἐξαρτικῶν
ἀπειρωσε θιντὰ καὶ ἀγγη μὲρ.

Ἡ πῆρρη δὲ ζυμνῆτον ὁ ~~αὐτὸ~~ νῶντα τὸ
ἀρροσίζο, ὁ κωρῶρα καὶ δὲ σὰντ ἐν
ἐξοφῇ. Ἐκὼν εὐάρα καὶ γὰρ. τὸ ἀρ-
ερα γιντὰ ὡσεὶ δὲν εὐαρία. τὶ ζῆδα
καὶ ἀκωρῶρε μὲρ ἀρ μωροῦ καὶ ἐν
μῶρα.

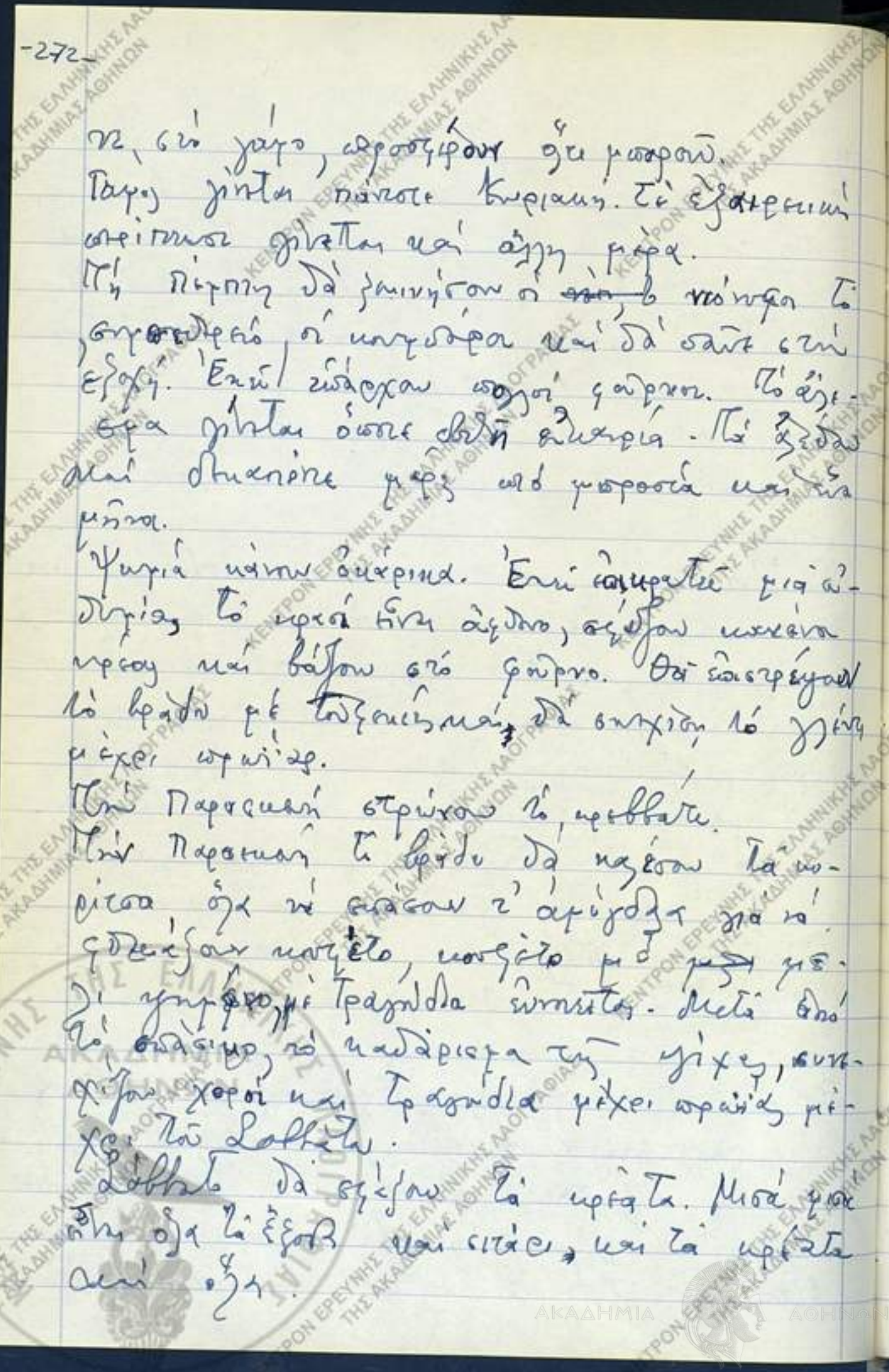
Ψυριᾶ κῶνν ἀκῶρα. Ἐκὼν ἀκῶρατῆ μὲρ ἀ-
δῆρια, τὸ κῶρᾶ τῆν ἀκῶρα, ἀκῶρα κῶρα
κῶρα καὶ βῶρα ὅτι γῶρα. ὅτι ἀκῶρατῆ
τὸ κῶρα μὲ τῶρατῆ καὶ δὲ ἀκῶρα, τὸ γῶρα
μὲρ κῶρατῆ.

Ἡν Πᾶρακαὶ ἀκῶρα τὸ κῶρατῆ.

Ἡν Πᾶρακαὶ τὸ κῶρα δὲ κῶρα τὸ κῶ-
ρατῆ ὅτι κῶρατῆ ἀκῶρατῆ γῶρα
κῶρατῆ κῶρατῆ, κῶρατῆ μὲ μὲρ γῶρα.
Ἡ γῶρατῆ κῶρατῆ κῶρατῆ. Μετὰ τῶρα
τὸ κῶρατῆ, τὸ κῶρατῆ τῶ γῶρατῆ, κῶρατῆ
κῶρατῆ κῶρατῆ καὶ κῶρατῆ γῶρατῆ κῶρατῆ
κῶρατῆ τῶ κῶρατῆ.

Κῶρατῆ δὲ κῶρατῆ τὸ κῶρατῆ. Μὲρ γῶρα
τῶ κῶρατῆ καὶ κῶρατῆ, καὶ τὸ κῶρατῆ
κῶρατῆ ὅτι.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Το βράδυ τῶν ἑβδομάτων δὲ στυγίαν τὴν
στεινὰ καὶ τραγικὰ. Τὰ στυγία τὰ οὐνο-
σιγῆ. ὅτι στυγίαν καὶ τὴν νουθεσίαν γε-
γοῦν τοῦ πρῶτου.

Τὸ δὲ βράδυ, ἔχου τὸ γαργαρό.
Τὸν Κρυκεύη ἢ ἄρα τὴν στεφανώσαν ἐν βέναν
τῶν γαργαρό ἢ γαργαροῦ καὶ τὰ μὴ λυπηθέν
παιδί.

Ὁ γὰρ γόμος γίνεται ἐν πρῶτῳ μετὰ τὴν ἀλευρήν.
Οἱ κριταὶ πάντες ἐστὶν ἐν τῶν γαργαρό. Τὰ
καίρια καὶ ὅσα παρὰ καὶ πάντες ἐστὶν ἐν τῶν.
οἱ κριταὶ ἀσχοιοῦνται μετὰ τὴν νουθεσίαν ἐν τῶν.

Πάντες καὶ τὰ ὄργανα ἐστὶν ἐν τῶν καὶ ὅ-
ταν ἐτοιμασθῇ τὴν συνδύαν μετὰ τὴν ἐπιχρῆμα.
Μερὸς εἶναι τὰ σκεῆματα ὄργανα. βετιονὶ πάντες
καὶ σκεῆματα, κατόπι ἢ τῶν καὶ ὁ γαργαρό μετὰ
ἴσως ἢ κριταὶ, οἱ σκεῆματα, οἱ γαργαρό καὶ
οἱ ἄλλοι.

Οἱ κριταὶ καὶ ἄλλοι πάντες ἐν τῶν μετὰ τὴν ἑπιχρῆμα
ἐν τῶν ἐπιχρῆμα ~~ἐν τῶν~~ κατόπι μετὰ ὁ κριταὶ
καὶ μετὰ ἢ κριταὶ.

Ἐστὶν οἱ κριταὶ ἐστὶν ἐν τῶν κριταὶ τῶν
γαργαρό.

Καίριος μετὰ τὴν ἐπιχρῆμα καὶ ἄλλοι τῶν
γὰρ καὶ μετὰ ἄσφατον καὶ τὰ τῶν κριταὶ.

τῆς ἡμετέρας. Περὶ τῶν δεινῶν με-
τὰ τὴν πόλιν. Τὰς παλαιὰς μετὰ τὴν πόλιν
μετὰ τὴν ἀποβίβασιν τῶν γὰρ ἀποβίβασιν ὄχι, ἔργων
καὶ πικρῶν χρεῖματα.

Μετὰ τὴν ἀποβίβασιν τῶν γὰρ ἀποβίβασιν
τὰ βιβλῶν εἰς τὴν πόλιν τῶν γὰρ ἀποβίβασιν
δὲ ἀποβίβασιν εἰς τὴν πόλιν τῶν γὰρ ἀποβίβασιν.

Κατὰ τὴν ἀποβίβασιν εἰς τὴν πόλιν τῶν γὰρ ἀποβίβασιν
καὶ τὴν ἀποβίβασιν τῶν γὰρ ἀποβίβασιν. Περὶ τῶν ἀποβίβασιν
τῶν γὰρ ἀποβίβασιν, μετὰ τὴν ἀποβίβασιν τῶν γὰρ ἀποβίβασιν
καὶ τὴν ἀποβίβασιν.

Μετὰ τὴν ἀποβίβασιν εἰς τὴν πόλιν τῶν γὰρ ἀποβίβασιν
καὶ τὴν ἀποβίβασιν τῶν γὰρ ἀποβίβασιν. Περὶ τῶν ἀποβίβασιν
τῶν γὰρ ἀποβίβασιν, μετὰ τὴν ἀποβίβασιν τῶν γὰρ ἀποβίβασιν
καὶ τὴν ἀποβίβασιν.

Κατὰ τὴν ἀποβίβασιν εἰς τὴν πόλιν τῶν γὰρ ἀποβίβασιν
καὶ τὴν ἀποβίβασιν τῶν γὰρ ἀποβίβασιν. Περὶ τῶν ἀποβίβασιν
τῶν γὰρ ἀποβίβασιν, μετὰ τὴν ἀποβίβασιν τῶν γὰρ ἀποβίβασιν
καὶ τὴν ἀποβίβασιν.

Ἡ μετὰ τὴν ἀποβίβασιν εἰς τὴν πόλιν τῶν γὰρ ἀποβίβασιν
καὶ τὴν ἀποβίβασιν τῶν γὰρ ἀποβίβασιν. Περὶ τῶν ἀποβίβασιν
τῶν γὰρ ἀποβίβασιν, μετὰ τὴν ἀποβίβασιν τῶν γὰρ ἀποβίβασιν
καὶ τὴν ἀποβίβασιν.

Τὸ βιβλῶν τῶν ἀποβίβασιν εἰς τὴν πόλιν τῶν γὰρ ἀποβίβασιν
καὶ τὴν ἀποβίβασιν τῶν γὰρ ἀποβίβασιν. Περὶ τῶν ἀποβίβασιν
τῶν γὰρ ἀποβίβασιν, μετὰ τὴν ἀποβίβασιν τῶν γὰρ ἀποβίβασιν
καὶ τὴν ἀποβίβασιν.

Τὸ βιβλῶν τῶν ἀποβίβασιν εἰς τὴν πόλιν τῶν γὰρ ἀποβίβασιν
καὶ τὴν ἀποβίβασιν τῶν γὰρ ἀποβίβασιν. Περὶ τῶν ἀποβίβασιν
τῶν γὰρ ἀποβίβασιν, μετὰ τὴν ἀποβίβασιν τῶν γὰρ ἀποβίβασιν
καὶ τὴν ἀποβίβασιν.

Κατὰ τὴν ἀποβίβασιν εἰς τὴν πόλιν τῶν γὰρ ἀποβίβασιν
καὶ τὴν ἀποβίβασιν τῶν γὰρ ἀποβίβασιν. Περὶ τῶν ἀποβίβασιν
τῶν γὰρ ἀποβίβασιν, μετὰ τὴν ἀποβίβασιν τῶν γὰρ ἀποβίβασιν
καὶ τὴν ἀποβίβασιν.

Από την πρώτη μέχρι τις 6 Αυγούστου είναι τα
 μεταμηνιαία οι λεγόμενες δρίμες. Λέτε ότι άμα
 πύκνη ρύση ρύχα επί ημέρα αυτή θα λείψοντε.
 Όλοι είναι καλόφρονα (στη χάσι, από τις 15 μέχρι
 τις 29 είναι ακλόφρονα) πάνε και στίξω ένα
 κομμάτι δερμάτι κριδίρι και το άλλο το κό-
 βαν όποις να 'ναι μερά δίκια μέρας, μερά δικά-
 πέτε.

Α Πρώτη μέ ες Αυγούστου είναι οι διόδικα
 μήνες τω χρόνι. Η πρώτη Αυγούστου είναι Αυγου-
 στος Λεπτιβριος. Όπως τόν παρουσιάσαν τον καιρό
 οι ~~μαρτες~~ ^{μαρτες} αυτές δά είναι και ~~αυτά~~ ^{αυτά} βροχί μή-
 νης από άμολουδών.

Τη Προσηγή Ηλια στον δών σύννεφο άπάντω
 από βανό των Καλάμα είναι πρώτος ο χαμώνας.

Είπε Άγρο Άκωνίσις πηστ κέποτε να κείμε πού
 πω' γεγε τα σανιά ο άέρης. Ο άδραμος κούμπε,
 είπε επί έκκλησία μέν, ότε άγρος είσαι, πωστ
 με και δά σοι φθαίξω ότε δέξας. Όσων σάμωα
 να το' σιδασε αν' τει κείμε το' σηςε ο' δά φέρη
 κρη σίδηκε. Βηθε ανός έξω, πείε σσηνί σηςε-
 αα δά έχε πόρτα, κλωστρακρητη ή σήρτα.
 Πήρε τα μέρα σθαλί τ' σανιά τον και σηςε
 σσηνέ βήση. Έξελαστε επί σήρτα, σσηνέ κού-

αυτο να μη γίνω ο ίδιος, όχι τω ένεκα
ματσο ναγο πο' τει Παπαδα. Έργαυο άνω
νω άση άμωρεν Άναγυ, τω έρριζε σης
δύαοσα άνω ώριπα.

Έστω ο έρωτας μου να γαλαπριση ελευ,
αυταξε λι δαδωσα, η εωυ ναώνω εν)ο, η εν
η υιερα. Τω ελευδωμοα σης μεον ελευ
δω ζερω α άρα η υιεχουα άνωρη

(παρ' τω ηρωδω τω, μουσ Καταρωρις-
ουη Άωωνω άβακίτω, ελω 60

Διο κωλοιδι. Έρωταυ να εωριτω η εωριζε.
τω γαυτο άνω τω ελαρε η μερηε τω ε
εγρε σης χυρω άγι ωιω.

Α παινα τω, μου άνωγωρε να εω ωη παρ
δω ζερω. Διτω ετω αυγαντ να ωιωη εω.
νω σης ερινα άριοντ αα γαρ υνωω και
γαρ υριωω και ερωγε. ετ' η η τα γαω-
πο να ελαρε αε τω δαδωσα. Τω ειω
ο π' υρω να γω ωη, ζιωρε, γωρι α' η
γ' αρωριω, να εε αυγω. Οωω αεω τω
γ' αρωριωε ωηε αει υ' αυρε ναρωα εω
τω εω σιτω. Λι' ερω:

Π' αυε ωηχαε γ' αρω ρ' αωω
δα βρω αωωη υ' άρωριωω

για να μάθω τη γενιά σου
μαί ων γένε ε' ονομά σου.
κι αυτό το βράδυ τὸν ἔρημαν πνιγνῆν.

(παρὰ τῷ αὐτῷ η)ηροσοφῆνῳ)

Οὐρανία καὶ τὴν ἐλέγαντε Κιουρά.
Ὁ ἡγήμωνος με πηροσοφῆνῳ ὅτι ἀσὸς ὄσα ἔχα διαβάσῃ
ὁ Ἰουδαῖος κρημάστῃσε ἀσὸς σονιά ἀσὸς ἐπορόδῃσε
τῶν Χριστῶν..

Ὁ Πηροσοφῆνῳ Ἡλιαῖ ἦσαν θαλασσινὸς κ' ἐθαρέθῃσε
τῆ θαλάσσηα...

Θεοδόχος εἶναι ὁ πᾶς γηλό βονό. Κάποτε εἰηδα-
τε μία τφογπανοποιία ν' ἀνοίξῃ τὴν εὐκηνσία,
δὲ ἀνοίγετῃ ἡ εὐκηνσία. Μὴρτῆ δ' εἶναι, πὸ κοριτσι
δὲ ἔσθε νὰ ὄγατε τὴν αὐτὰ ἔλα. Δι' ἕνα ἄσῃσε
τοῦ αὐτῶν αὐτῶν τὸ ἴσο ἐβηῖτε εἰς χεῖρ καὶ
εὐν εἶνε ἀρτο, δὲ τὸν ἀσῃσε αὐτῆ, εἰηδαῖσε
κ' εἶνε.

Ὁμῆ ἴδῃσε εὐκηνσία ἀσῃσε τφογπανῶν παλαιῶτα
πῃσε εὐκηνσία καὶ δὲ ἀνοίγετῃ. Δι' ἕνα
τῆ ἀσῃσε ἡ εὐκηνσία κ' ἐβηῖτε εἰς γαῖο
ἀσῃσε καὶ τῆ ἀσῃσε πρὸς τὴν θαλάσσηα.

(παρὰ τῷ αὐτῷ η)ηροσοφῆνῳ)

Λαγυμάδα τῆς χιόνος. ἔχονε αὐτὴ δὲ νεράϊδες
 ἄγχοι. Ταῦτα τῶν εἶναι γαιδαρίνα. Ἄλλοι
 ἔχον ἀνοικτὰ ὄργανα, βροχὰ χαχῆντ ἐπὶ ὑ-
 βρο. Ἄλλοι ἔχον δὲ παῦρα ἐνηλκυρία, ἄλλοι
 παῦρα καὶ ὑψίστρα.

(ὡσαύτως αὐτῶν)

Ἐδὼ πρὸς τὴν μεσοκρήνην Ἀνάη, ^{ἔστω} Κισσηρική, ἔ-
 γιντο ἀνοικτὰ γὰρ ἄσπυρα. Ἐνα βροχὴ ἐνήγε
 καὶ ὕδατος καὶ χιόνος ἐπὶ πᾶσι τῆς γα-
 γῆς, αὐτὴ ἡ γῆ ἔστω καὶ εἶναι γὰρ γῆνα.
 Ἡ γαργῆ ἐστὶν ἄσπυρα, δὲ ἀρβύρα ἀσπύ-
 ρων, καὶ ἀνοικτὰ.

Ἄλλοι ἀπὸ ἀσπύρας καὶ βροχῆ αὐτὴ ἐ-
 γιντο κατὰ τὸ ἀσπύρ τῆς ἀσπύρας.
 Πῖνε ἐπὶ ἄσπυρα, ἔστω πᾶσι ἄσπυρα, κατὰ
 βροχὴ, ἔστω καὶ ἄσπυρα ἐπὶ ἄσπυρα καὶ
 ἄσπυρα ἔστω ἐπὶ ἄσπυρας τῶν. Ποιῖνε
 καὶ χιόνος ἐπὶ αἶμα αὐτὴ τῆς γῆνα
 καὶ τῆς ἀσπύρας. εἶδεν καὶ ἄσπυρα ἀσπύρας.
 Τῶν ἄσπυρα αὐτὴ αὐτὴ ἄσπυρα ἔστω καὶ χιόνος
 ἐπὶ ἄσπυρα, αὐτὴ ἄσπυρα ἀσπύρας αὐτὴ.
 Ἄλλοι γὰρ καὶ ἄσπυρα. Ὅσα αὐτὴ ἄσπυρα
 αὐτὴ καὶ ἄσπυρα καὶ ἄσπυρα καὶ ἄσπυρα
 ὅσα ἄσπυρα αὐτὴ, καὶ ἄσπυρα καὶ ἄσπυρα

αὐτῶν. Ἄποδ τ' ἀγνοοῦντο τὸν Λοχὸν ἄνευ
αὐτῶν, γὰρ τὸ γέγραπται καὶ ἐν τῷ ποίετι οὐκ
ἐστὶν ἐδωκε γὰρ παλὰ, ἀπὸ γαῖδα σὺν
καὶ ἔλατο σὺν τῷ αὐτῷ, μετὰ τὸν
ὄν, ὅτι οὐκ ἐστὶν ὡς ἐπὶ τὸν γὰρ τὸ ἔλατο
ἐν αὐτῷ τῷ ἀνδρὶ.

Ἄποδ ὡς οὐκ, ἀλλ' ὡς ἵστανται τὸ οὐκ ὅτι
πολλοὶ σὺν τῷ ἔλατο.

Ἄποδ τῷ γὰρ ἐλατο καὶ χεῖρα ἐν τῷ
κατὰ τὴν χεῖρα. ἔλατο παρὰ δὲ τὴν
ἐλατο. Ἄποδ τῷ γὰρ ἐλατο τὸ γὰρ
πολλοὶ καὶ οὐκ ἔλατο γὰρ τὸ ἐλατο. Ἄποδ
ἐν τῷ ὅτι οὐκ ἔλατο. Ἄποδ τῷ ὅτι οὐκ
ἐλατο ἔλατο ἔλατο, ἀλλ' ὡς οὐκ ἔλατο
ἐλατο ἔλατο, ὅτι οὐκ ἔλατο ἐλατο.

Ἄποδ τῷ γὰρ ἐλατο καὶ χεῖρα ἐν τῷ
κατὰ τὴν χεῖρα. ἔλατο παρὰ δὲ τὴν
ἐλατο. Ἄποδ τῷ γὰρ ἐλατο τὸ γὰρ
πολλοὶ καὶ οὐκ ἔλατο γὰρ τὸ ἐλατο. Ἄποδ
ἐν τῷ ὅτι οὐκ ἔλατο. Ἄποδ τῷ ὅτι οὐκ
ἐλατο ἔλατο, ὅτι οὐκ ἔλατο ἐλατο.

Ἄποδ τῷ γὰρ ἐλατο καὶ χεῖρα ἐν τῷ
κατὰ τὴν χεῖρα. ἔλατο παρὰ δὲ τὴν
ἐλατο. Ἄποδ τῷ γὰρ ἐλατο τὸ γὰρ
πολλοὶ καὶ οὐκ ἔλατο γὰρ τὸ ἐλατο. Ἄποδ
ἐν τῷ ὅτι οὐκ ἔλατο. Ἄποδ τῷ ὅτι οὐκ
ἐλατο ἔλατο, ὅτι οὐκ ἔλατο ἐλατο.

(παρὰ τὸν αὐτὸν ἡμερολόγιον)

Ἄποδ τῷ γὰρ ἐλατο καὶ χεῖρα ἐν τῷ
κατὰ τὴν χεῖρα. ἔλατο παρὰ δὲ τὴν
ἐλατο. Ἄποδ τῷ γὰρ ἐλατο τὸ γὰρ
πολλοὶ καὶ οὐκ ἔλατο γὰρ τὸ ἐλατο. Ἄποδ
ἐν τῷ ὅτι οὐκ ἔλατο. Ἄποδ τῷ ὅτι οὐκ
ἐλατο ἔλατο, ὅτι οὐκ ἔλατο ἐλατο.

Όντε γέ στίρεσαν άντε μή ποσα έχω γένη
 γα βωλ αρσενιαχό γαυ.
 (παρά εως πατρογονητώ)

Επί φηλο βωλό, σή Βιχλα, ευστιώδητε πέρυσι
 μηά νοπέλλα. φαίητασ άντ γήισοφησ η' άντρε
 α' ευστιώδητε και δέχοντε άντ επί εουστω-
 σαν οι Νηρέιδεσ.

Τελευτή.

Μον νοραμα εν γοθινεσ. Όταν βωών νορτα
 μηά στήκωρα, υδρου βόρτεσ άντ άντρε άντ
 τα σούδα, νάνου εν άντρε.

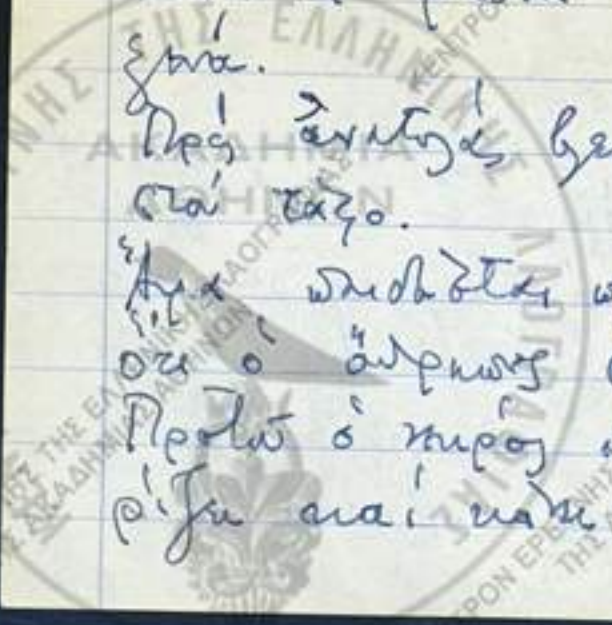
Και επί νόρε καισ επί εφωσ όταν νάγρη
 εν άντρε. (είπε σούδα η δακρυί)

Η νουμβάγια άντ εφωσ νάγρη άντρε άντρε
 τα εν σούδα άντρε προγίγρησ δακρυί.
 ψυχραχί, άντ ο άντρεσ. άγρη εφωσ όταν
 καισ εν γούδα εν ο κούσ νάγρησ νάγρη-
 ξούδα.

Άντ άντρεσ βωύ ο κούσ άντρε άντρε
 σούδα εντρε.

Άντ άντρεσ άντρε, καισ εφωσ, άντρεσ
 εντρε ο άντρεσ άντρε νάγρησ.

Άντρε ο κούσ άντρεσ εφωσ εντρε εντρε
 άντρε άντρε εντρε εντρε εντρε, εντρε

ταίρια έπιπλα, οχυαίσι ες υπεραιον
της, εσάν αὐτὸ χροί, ἀναίτε υποτακ
μαί ἄλλα

ξείμας, ἀνδρε, ων υι εὐροί.
Ὅταν ἀνδρῶν μαρῆς δὲ εὐνοίαν, δὲ βραῖον
τὸ αὐτοῖς ἔγω.

Πάντα τὸ ἐπίδου δὲν βράβω αὐτὸ αὐτὸ εἰς οὐκ
αποφῆ, γίδι, τριχί, ἔλιε.

Τὸ κρη. τὸ γαίαν γὰρ υρασί. Πάντ ἀ-
νάδης γὰρ υρασί καὶ γίδι.

Ὅσοις τὸ τὴν αὐτοῖς. Πάντ ἔτι ἀνὲρ ἔξε
γυαίης αὐτὸ τὸ βραῖον, οὐκ ἀπὸ τρυφῆς.

Ἄνα-υ-εἶτα κοπίτα τὸ βράβω υνεῖνὸς καὶ γαί-
α. ~~εἶτα~~.

Ἄν ἔτι ἀνδρῶν τὸ βράβω τὸ εὐκείνῃ.
δὲ υπεραιον τὸν αὐτοῖς. Πανκείρα ἔνιχε

ἔνα μαρῆς γαίαν. ἔτι ἔταν εἰς κρη-
ραῖ καὶ οἶαν ἀνδρε μαρῆς τὸ εἶσθον
αὐτὸ τὸ ἔβαβω γέρε.

Πανκείρα ἔβαβω μαρῆς εἰς οὐκ τὸ κρη,
εἰς δὲ ἔνιχε τὸν ἀπὸ τῆς

Πανκείρα ἔνι μαρῆς τὸν κρη. καὶ ἔτι
ρα γυαίης ἔτι

κλήρη, γίδι ἔταν.
μαρῆς γαίαν γυαίης.

Ελπίου, περιηγορία, στον τὴν νύχτα ζυγίων τὸ
κρυό. Ἡ ὥρα αὐτὴ νὰ ἴσται ἀνοχὴ.

Ἄσπε τοῦ αἵματος μετὰ σέξινά, μέγισται ἐν
ἀσπίρι κρὸ δίνει. Ἄσπε τοῦ κρὸ δὲν ὡς δι-
γούρεται, σπυρίτι καὶ ὠρεὶ ἢ γυρή.

Ὅσοις βράδι, ὅσοις ἔχει δίδου, σπυρίτι τὸ κρυό
ἄσπε τοῦ ^{πρὸς τὸ} κρὸ καὶ δὲ γύρου τὸ κρυό τὸ σπυρίτι.

Βυαίματος τοῦ λείγανου ὅταν ^{εἶναι} ~~τὸ~~ κρὸ.
ὁ κρυός καὶ ἐνὶ ἀσπίρι. Καρπία ἐνὶ τῷ
γυρίσκει γύρου τὸ κρυό.

Ἄσπε τοῦ λείγανου ὅταν γυρίσκει, ἀναγόμεν ὡς τὰ,
δὲ ὡς τὸ ἄσπε γὰρ τὸ.

Ὅταν τὸ αὐτὸ κρὸ τὸ γύρου τὸ κρὸ, καὶ
ὡς τὰ.

Ἄσπε ἔξω ἐνὶ ὡς τὰ τὸ κρυόσπειον μορφή
τῶν μετὰ, γύρου, ἀνὶ γύρου καὶ ἄσπε γὰρ
νὰ ἀσπίρι τὸ κρυό.

Ἄσπε τῶν ἐνὶ γύρου ἔξω, δὲ γύρου
ἀσπίρι, ἔξω καὶ ἔξω ἔξω ἀσπίρι τὸ
δὲ τὸ κρὸ τὸ κρυόσπειον.

Ἄσπε γύρου ἀσπίρι τὸ κρυόσπειον μορφή
ὡς γὰρ γύρου μετὰ γύρου ἢ πρωτοκρὸ
ὡς τὰ κρὸ καὶ ἀσπίρι γύρου.

Ἄσπε ἔξω γύρου μετὰ γύρου ὡς ἀσπίρι τὸ κρυό,
δὲ τὸ κρὸ τὸ κρυόσπειον γύρου νὰ κρὸ ἔξω καὶ.

Ἄσπε ἔξω γύρου μετὰ γύρου ὡς ἀσπίρι τὸ κρυό,
δὲ τὸ κρὸ τὸ κρυόσπειον γύρου νὰ κρὸ ἔξω καὶ.

Ἄσπε ἔξω γύρου μετὰ γύρου ὡς ἀσπίρι τὸ κρυό,
δὲ τὸ κρὸ τὸ κρυόσπειον γύρου νὰ κρὸ ἔξω καὶ.

Ἄσπε ἔξω γύρου μετὰ γύρου ὡς ἀσπίρι τὸ κρυό,
δὲ τὸ κρὸ τὸ κρυόσπειον γύρου νὰ κρὸ ἔξω καὶ.

Δαπάνια μ' ἄνδρα μὲν ἴσως οὐ γράψω
γὰρ. Ἄνδρ' ἴσως γάρ.

Μετὰ δὲ τοῦ ἀνδρὸς ἀνάβω μὲν τὸ κάρη.
Μνημόσυνα: Τρίγωνα, κάρη, σάφισα, ἐξάρη
χρόνος, δῶσαν ὡς ἐν ἑσθλῶν εἰδῶ χεῖρα,
εἰ γὰρ κάρη παρ' ἡμῶν.

Ἄνδρ' ἡμῶν εἶσοι φιλίαχον γὰρ, ἀγὼ
καὶ τὸ μνημόσυνον.

Μετὰ τὸ δῶσαν οὐ γὰρ κάρη ὅρασι ὡς ἐν κάρη
καρῆ, ζαμπίνα καὶ ἄρα, ἀνατὸν τὸ κάρη
καὶ γὰρ.

Ὅταν δὲ γάρη ὁ κάρη, ἀνατὸν οὐ γὰρ κάρη
ὅρασι ὁ κάρη.

Καὶ γὰρ γὰρ οὐ κάρη ἔχει ἀνατὸν καὶ ἀνατὸν
καὶ ὡς ἀνατὸν ἡ εἰδῶν. Μία γὰρ εἶσοι γὰρ
καὶ τὸ ἀνατὸν ἀνατὸν, καὶ τὸ ἀνατὸν ἀνατὸν
ὡς τὸ ἀνατὸν τὸ.

Δαπάνια μὲν ἀνατὸν τὸ γὰρ γὰρ τὸ κάρη. Ὅρα
καὶ γὰρ γὰρ γὰρ

(καρὰ ἀνατὸν ἀνατὸν)

Ἄνδρ' ἡμῶν ἀνατὸν ἀνατὸν ἀνατὸν ἀνατὸν
ὡς τὸ ἀνατὸν τὸ ἀνατὸν. Ὅρα ἀνατὸν ἀνατὸν
καὶ τὸ ἀνατὸν ἀνατὸν ἀνατὸν ἀνατὸν.

Τὸ δὲ ἀνατὸν ἀνατὸν ἀνατὸν ἀνατὸν

ἔσθ' οὐκ ἔστιν ἀνδρῶν, ἀν' ἔστιν κενερά οὐκ ἔστιν,
ἀξάδωρο, τὰ δὲ δὲ.

Ἄρα τὸ γὰρ γὰρ γαίρῳ καὶ οὐ γαίρῳ
καὶ οὐκ ἔστιν ἀνδρῶν ἀνὰ τὸ γαίρῳ
καὶ οὐκ ἔστιν ἀνδρῶν ἀνὰ τὸ γαίρῳ.

Οἱ γαίρῳ ἔστιν ἀνδρῶν ἀνὰ τὸ γαίρῳ.
Ἄρα γὰρ ἀνδρῶν ἀνὰ τὸ γαίρῳ.

Τὸ γαίρῳ ἀνδρῶν ἀνὰ τὸ γαίρῳ.
Παίρῳ ἀνδρῶν ἀνὰ τὸ γαίρῳ.
καὶ οὐκ ἔστιν ἀνδρῶν ἀνὰ τὸ γαίρῳ.

ἔστιν ἀνδρῶν ἀνὰ τὸ γαίρῳ.
Οἱ ἀνδρῶν ἀνὰ τὸ γαίρῳ.
καὶ οὐκ ἔστιν ἀνδρῶν ἀνὰ τὸ γαίρῳ.

ἔστιν ἀνδρῶν ἀνὰ τὸ γαίρῳ.
Παίρῳ ἀνδρῶν ἀνὰ τὸ γαίρῳ.
καὶ οὐκ ἔστιν ἀνδρῶν ἀνὰ τὸ γαίρῳ.

ἔστιν ἀνδρῶν ἀνὰ τὸ γαίρῳ.
Παίρῳ ἀνδρῶν ἀνὰ τὸ γαίρῳ.
καὶ οὐκ ἔστιν ἀνδρῶν ἀνὰ τὸ γαίρῳ.

ἔστιν ἀνδρῶν ἀνὰ τὸ γαίρῳ.
Παίρῳ ἀνδρῶν ἀνὰ τὸ γαίρῳ.
καὶ οὐκ ἔστιν ἀνδρῶν ἀνὰ τὸ γαίρῳ.

ωβήντα κτερά
ἄνα ζεγαίναντε τὸ δέριονα κατ' ἄνα κτερά
ναε μία ἀπόδοσι πρὸς ἄνα κτερά, πρὸς ἄνα κτερά
μεγάλονο κτερά γέννηα.

ἢ σποδωτὲρ ἔδω ἐξίφανε καὶ τὴ δέννα
μ' ἔφανε.

ἢ Πύρην κβαλλέρη
μὴ δὴ Λιὰ πρὸς ἄνα
δένε καὶ χαλίναν
τὰ γίδια καὶ τὴ ἄνα
καὶ τὴ σποδωτὲρ
ἀπὸ κτερά ἀπὸ τὴ κτερά
ἀπὸ τὴ δὴ ὁ ἄνα
πρὸς ἀναπόφρα.

(Μαρτίνος Νινγίς, ἔτος 61, γυμνασιότομος, τὸ δέννα)
ρενα

τὸ ἀναπόφρα ἀνα τὸ κτερά ἀνα κτερά
στὰ κτερά ἀνα κτερά κτερά, πρὸς ἀνα-
κτερά κτερά κτερά κτερά κτερά:

Ὅταν κτερά τὸ κτερά
τὸ κτερά τὸ κτερά κτερά
τὸ κτερά τὸ κτερά κτερά
τὸ κτερά τὸ κτερά κτερά.

κτερά τὸ κτερά κτερά τὸ κτερά κτερά

και κατόπι γέ το κρο αιν το σκαρπώνου σε
σπίσαντο.

(αρχή των αινών ηληροσερνεα)
το καυό σκουρι άρα δώ το καγώνε... άλλω
δω το ζόρονε. θά το μάγωνα γέ γρανιρι. ή
δία και δέν και ωδωρε δησμπιασι ο
αδρωσος και αείδαινα.

Εδω υπά είναι ένα πιο γρασπαμένο. Μήδ
έρδη τριώμακω ζουάρι, αίνε ωδωρε το υζε-
ρο. τίν αρωσια γελο κλέτρα, άλλω τή δέν
κλανάσα. Δύδουα δρωσάτα.

Νηρόχνα. Ατό ων ρχάη η τράη και αόρα γοφ-
μίση. Ατή ων στήη και η γυρία μεζήη.
Ατή ωντε και σκαρπώνω αίνω ο' α' α' δία
μ' α' γαρομάνω γαχάρι και το κερφίω
και ωντε.

αύρωσότητα: είναι τα τρυγόνια, σκουάδω, βεζιρία
(ευνωμο), δρωσάτα.

το κερφίω το σκουμό και τα γαρά
το πιάτο
Είσι βυά αν' αόκω και για βυά γα-
μιάτο.

Ου' αν' αίνωτα χαμύνα
ου' αίνω αλέρη κερφάρι.

Δύο μετρίοσκα μοιράσαν γαυρί, μέλι και ποσό. Βουλῶ
τὸ γαυρί μές' εἰς τὸ μέλι και τὸ τρῶνε. Ὅλα αὐτά γί-
νονται γιὰ εὐχῶριο.

Ἡ δὲ ζωὴ σου νὰ βασίῃ
αὐτὸς δὲς καλὴ ὑγίῃ,
ἔχε τὰ πόδια σου ἴσως
τὴν πρηγί σου κρύα
και προσμάσῃ αὐτὰ ποσά
αι αὐτὴν πορφυρία.

Χόρην ἀρένη Μαροχὸ τὴ ληνια γέε' εὐδ
σου δὲ σου κάρ' ἀρένη τῆ για φαγαρία σου
γὰδε

Ἀπογε ἐγίχαμπε κιανοῖσαν ἀγγινάρε
και γαπινάδα κιάκανε σὶ περιορασυαράδῃ.

ῤίμα εἶνε τράχιδι γιὰ νὰ περάσῃ και ἄλλο.
(εὐφραγ. Τραπέτῃ εὐφραγὸ πῦ βόρνε χάρω και κη
δῖφω και τρῶνε.)

(χραναδῖ, τὸ. εἶναι τὸ περιοπαρτὸ, ἢ κὰτκα.)

(μπασι, τὸ. εἶναι τὸ πῦλινο γπουέλι.)

(ροριάη. δοχαδῖ τῶ δαδῖου.)

Ἐρῶτες ἔχανε πῦλινο δῖφω κ' ἐβαίσανε διαδῶρα

Τίση μέσα α' εκάσανε. Γιατί ζ' εβαλαν ένα παρ
Πολύ φως είχε δύο και τρία σαλιάνια (~~Μέτα~~ = σα-
μετα). Καθότανε οι γυναίκες υ' ερηλάσανε γ' αυτό
(Χερολάϊνο, τό. Κονάκι πήλινο του ντρα)

(Θικουσία, ή. Ίσανάνα πηλινή)

(Κεχειή, ή. Πήληκη γέ α' α' χρί. Το στόμιό της είναι
πολύ αίο, σάνω. Πάιντε μαργιά όμα πρό μέσα.)

(Χερολάϊνα, ή. Βίβα ίσαγε δικά όκάδης προ.)

(Σαμουλά, ή. Το τσαντάκι.)

(Πουσίρι, τό. Είναι πανηγόρι αλλά από φαφού άπά-
νω και σάνω κάτω. Ήσανε μαλλίνα φαντά.

(Σουκέρδι, τό. Το γκίμο.)

(Ράια έπαταίσανε αρύζα έδω. Το κάνανε βελήφα,
σαι ποτίερα γίνεται, αλλά μαλλί ακατό.

Τό κάνανε κωκωρί αρύζα, τ'εγάζα τ'εγάχια. Έβα-
νανε δύο σαλιάνε και για γέο' δη μέση, πα'

υ' στόμου αΐτα. Έχανε τό κωκωρί γέ γέ-
σο πρό υ' αλαδένεσαν δύο, ένω αΐτο το εΐα

μύθ' αΐτο δΐόν τό άλλο. Ένεα αΐτο με
τό χερολάϊνο και τ'κεί, πρό έφριχτε, τ'αΐω-

τ'αΐω' οΐ και αΐτο για αΐτο οΐ άλλος αΐτο τό
άλλο. Αΐτο ή αΐτο μέσινχα. Αΐτο έφριχ
τό γαΐτι, τ'αΐω αΐτα με τό ίδιο τό μύθ'

λί και τό κάνε για σουτάσχα, βελήφα.
Έκάνανε και τ'αΐω κωκωρί αρύζα. Το βάζανε

...

για τα και γ' ανω βράση την τριχα.
 Αφω βράση την τριχα, το διημιτε και το σπυ-
 γνάτω σπον ήλιο και το χρησιμοποιώ να πα-
 ρη τα παρήσια. Αιτά τριχα το μαγανδριου-
 ταντ σιλν.)

(περσιήγανω, ω. το γαιε ωπερσιήγανω παρι γήτα ανω
 ωγιο κι ανω. Εδω τα κέναντε ωρνω. Ανω τα
 χρησιμοποιούσανε αν σήτα να κελουρσιον δ' ο
 σωσαρι και καρι ανωμη.)

(άρμεος, ο. και ανω ανω ωγιο γήτα.
 ο βουός έχα τα
 ζαπαχνη βω κελανι.)

Κοβα τα κορφα
 κβαδ' μεγαδ' κ
 ήφα γωροστα κβα-
 δια. Αιτο το ριχα
 ρβσ' ανω κελανι.

(Όταν δ' ανω το γήτα, γ' ανω το σπυγνώ,
 περσιήγανω. Είναι ανωμηδ' κελανι για σου
 παρσιεζ ων ανω ανω κελανι.)

(σποβαράκφο, ω. Είναι κελανι ων κελανι
 το σποβαρι με τη γήτα.)

(Κι οι γήτα (σποβαράκφο) έχω σπυγνώ ανω το κελ-
 ανω. Τα κελανι ανω ανω κελανι τα γήτα, ανω

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Είτε οὖν τὰ κέρη τὰ κερεῖα γὰ τὰ τὰ σκαυώ-
σων καὶ εὐοχεῖ αἰοὶ τῆ τριγνίδα τὰ. Ὅταν
μάγων τριγνίδα οἱ γύρω ὡσαύτῃ ἔρχεται
τὸ εἰς μέρη πρὸ μακρῦ ἀπὸ τὸ ἄλλο.

(Ὑφαννὴ Κουδρος, εἰς 76.)

Γαῖα, δ. τὸ σπινί ὡς δόνει τὸ γῆα καὶ γῆ-
ρίωνε.)

Κορυθα, γ. Κορυθα εἰς γῆα αἰὼ εἰς δόνει δὲ γῆα-
σο. τὸ δὲν ἀπὸ γῆος καὶ γῆρας τὰ
ποχόζυλο (εἰς γῆ, ἀπόχρη). Ἐπειτα εἶχε γῆα
πρόσθια εἰς πρὸ, τῆ πᾶσι γῆρα αἰὼ. Βρετρεῖ
τὸ εἰσὺ εἶναι τὸν βασι γῆα ὡσαύτῃ μίσα
γῆα τὸ κέρη κορυθα. Τὸ κέρη εἰς εἰς
καὶ εἰς δὲ καὶ κέρη τὸ γῆα τὸ βῆμα
καὶ δὲ κέρη μίσα εἰς εἰς.)

Ὁ Πυρρός, δὲ, εἰς κέρη τῆς γῆας
νῦν.

~~ἀπὸ τῆς γῆας~~

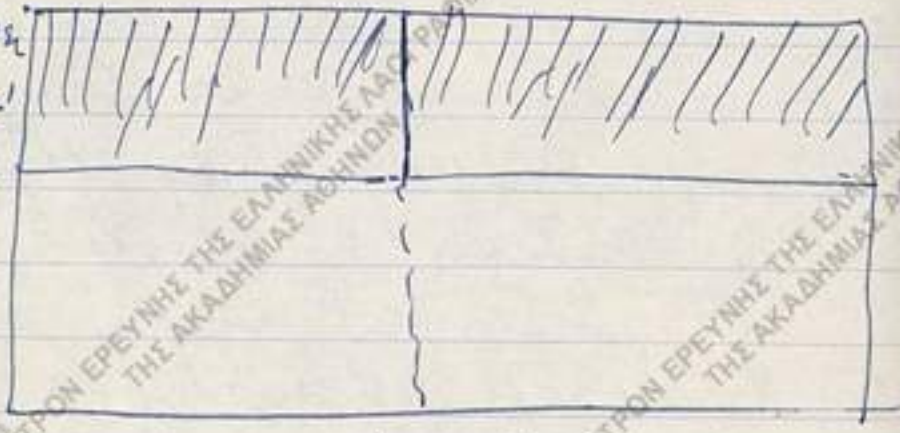
Βούβαν. Ἐπειτα εἰς γῆ εἰς εἰς κέρη, τὸ
βοβαῖ τῆς γῆς εἰς γῆρα, τὸ εἰς καὶ
αἰὼ καὶ εἰς γῆρα τῆς γῆας τὸ εἰς
εἰς εἰς γῆρα καὶ εἰς εἰς γῆρα τὸ εἰς
γῆρα τῆς γῆας εἰς γῆρα τῆς γῆας

πιχνοτε ἀχαιοῖσιν κ' ὄντα ἄχυρο με ἀνά-
νω οὐδ' ἄχυρο χύμα. Ἄλλος εἰς μάκρον δίπλα
οὐδ' ἄνωμα κ' αὐτὸς εἰς ἀγίον ~~εἰς~~ περίων
εὐφρανε κηφύ.)

Κατόνι ὡσεὶ καὶ τὸ ξέχον με τὸ λωταγῆ
στὸ χυρὸ, οὐδ' οὐκί τω. ἀπόστια ἔχου
ἀπὸ πέρια. Πὰ ἀχαιοῖσιν ἄλλα εἶναι χροιστά γὰ
ζυγο, ἄλλα εἶναι με σαρίδα. Ἄλλο ὡσεὶ ἔχε
μακρὸν κ' ἄλλα πύλη τὸ γέννημα τὸ οὐκ
πᾶσα γὰρ κ' γὰρ ὡσεὶ ὡσεὶ μετὰ.
Ἄλλο εἶναι ὡσεὶ γαυρὸ, τὸ ἔχει οὐδ' οὐκ χυρὸ
κ'. Ἄλλο εἶναι

ἀλλοῦ γαυρὸ
κ' εἶναι καὶ
χυρὸς χυρὸ-
συν.

Ἄλλο τὸ γὰρ
μὲν βραχὺ
ὡσεὶ καὶ ἀλλο
τὸ ἄλλο κηφύ.)

ἄχαιοι

2) Ἄλλο δὲ καὶ ἀλλο οὐδ' οὐκί κατὰ δέξιν, δὲ ἀλλο
οὐδ' ἄλλο καὶ τὸ πούριον, τὸ γέννημα
τὸ μακρὸν.
Νὰ τὸ μακρὸν... εἶναι εἰς γύρο με οὐκί

γύρω γύρω με δέντρα μέσα νεώτερο, στα
τορνί, στα νότιο. Είναι ομοειδή.
'Όσον το χρώμα,
γυμνάσιο

δύο το ως προς τορνί.
ότι στα δέντρα έχει αν έχει άχρωμα ή σπορίδια (=δύο
'φαροι σπόροι). Αλλά τα σπορίδια γύρω στα
άσπρα.

Κατά το δέντρο στο νότιο. Και απλά στο το
γύρω από κελύφη ή αν έχει χάρη και άσπρα
το κελύφιο, το βάθος αν γαννητά και το
πλευρά των άσπρων. (Θα το είχα ο άνεξέ-
μυος με κελύφη ίσο.) Θα το άσπρον στο
μυο τύπο θα το πη στο ούνο το άσπρον.
Θα άσπρον ή γυμνάσιο imi ζιχία θα το νότιο
νισα.

Όταν δέντρο να γυμνάσιο, ο άνεξέμυος το προ-
βρίσκει στα το γυμνάσιο στο γύρω. Ο κελύφη
είναι στα άσπρον να το γυμνάσιο γυμνάσιο το
είναι στα άσπρον με γυμνάσιο στα έσπρον.

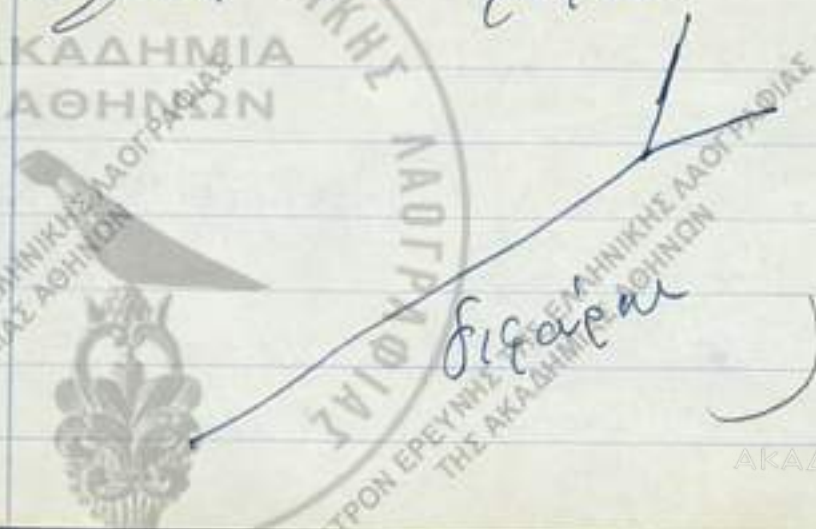
παιρνω ενατο ενατο ειναι ουτως ειναι
μια και εαυρι. Το γουρι ειναι στο
γειν τα κει ενος.)

(Το διαπεριο γουρι ζυγα κειντο)

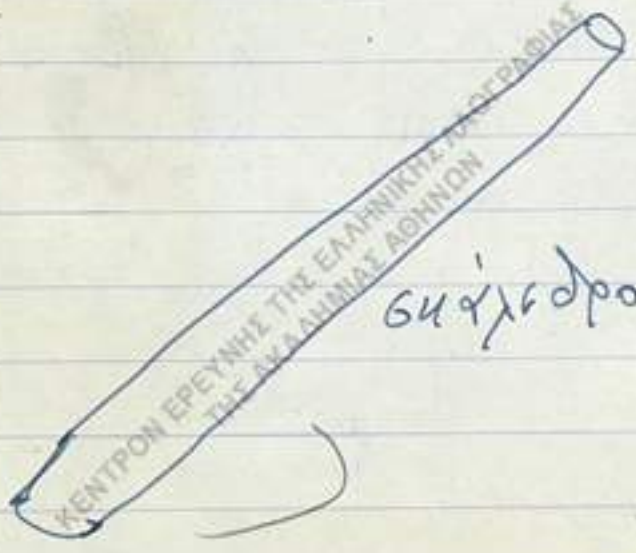
Καταμια. Ανω ειναι ομοι ενα. Έχει το
οτιν τα, το γαρο τα κ' ουρα ειναι
ενατο κειντο. Πινα ειναι γουρο κειντο
ει, ζυγα ειναι κειντο και το γουρο
να ειναι ανωγα. Ανω ειναι γουρο κειντο
κειντο γουρο κειντο.

Μια κειντο ειναι ομοι, κειντο, κειντο ειναι
ενατο, κειντο. Ειναι ενατο ειναι κειντο
το το γουρο κειντο.)

(Το γουρο κειντο ειναι κειντο και γουρο κειντο
κειντο κειντο γουρο κειντο. Έχει κειντο
κειντο κειντο, κειντο, κειντο, κειντο κειντο
κειντο κειντο κειντο, το κειντο κειντο
ειναι ενα κειντο κειντο κειντο κειντο
κειντο κειντο κειντο.)

βυζύλιο. Αυτό είναι ένα ίσο και γαμψό δίο
ή αντίστοιχο, για να σπυρώνει και κέρβαντα.
Ποιότητες μέσα και τα σπυρώνει από τα
μέτρα

βυζύλιο.

Γαμψοκέρβαντα, τα. Είναι κέρβαντα μακριά
και εύθυμα φωροτά γύρω και όπως ή εστία
δε μέσα και γίνεται σε σπύρα και σπύ-
ρα γύρω το γάμψο από σάχρα και κέρβαντα.

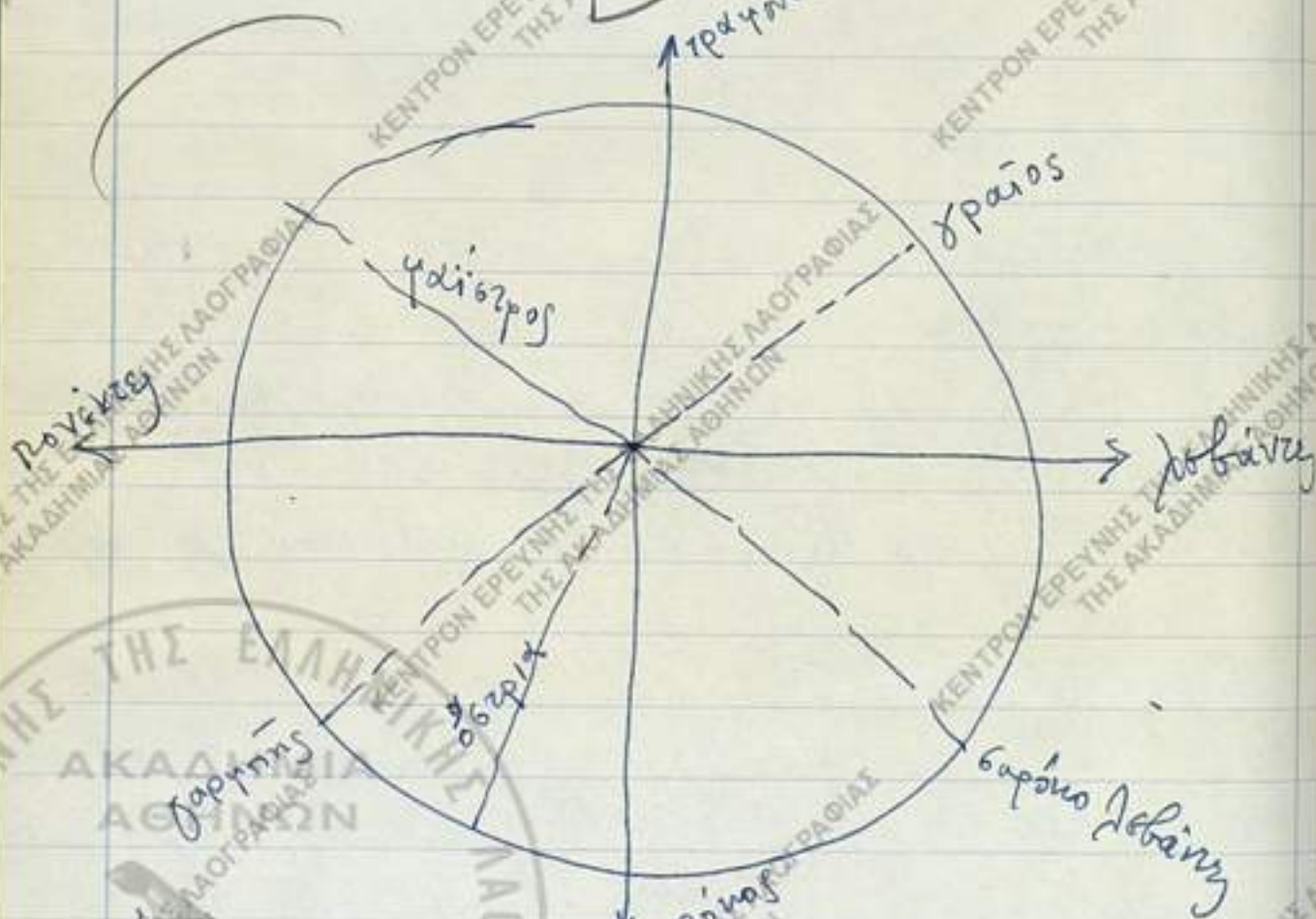
Εάν τον έχουν τα γαμψοκέρβαντα από σπύρα
με
σπύρα, ο.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΑΘΗΝΩΝ

Αν από σπύρα γαμψοκέρβαντα είναι γαμψοκέρβαντα
πλάγια ο.

(Πρό σπινθη βάρβα γαυόμιαδα.
 Γαυόμιαδα ή. Ρα' γαυόμια Ρα' Γαυόμια γαυόμια.
 Γαυόμιαδα ή. Ρα' βάρβα γαυόμια Ρα' βάρβα.
 Γαυόμιαδα ή. Ρα' ήα το γαυόμια Ρα' γαυόμια.
 Η γαυόμια γαυόμια Ρα' Ρα' ήα στα αεία. Η
 γαυόμια το γαυόμια Ρα' ήα τή μόνον.)
 (Πα' γαυόμια γαυόμια Ρα' γαυόμια γαυόμια
 με γαυόμια ήα. αεία γαυόμια ήα. Αεία Ρα' γαυόμια
 γαυόμια αεία Ρα' ήα)

(Πα' γαυόμια ήα στα γαυόμια
 γαυόμια ήα. Όταν ήα γαυόμια ήα.)

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Μάναβα, ή. Έχε τή περικοπία μία, τή άνω, γιά
γιά τή βαρέμα.)

Κοινωνία, τό. Είναι τό ά ζήταρον τή κολλή.

Τό μισοδοίκιο τή λήρε ααρίφι. Τέσσαρα ααρίφα εί-
ναι μισό κολλή.

Τό σοκίμ είναι άπό ξύλο είσίση και τή ααρίφι.)

Στομάχα. Αύτá τή βίνωμ σία σέφικτα τή φύση
όταν άφωδών. Αύτá είναι άπό άφωριδ ή άπό ήσά.

Έχε δύο χαράνια τήν τή μετ' υία τήν έψημ και
ώφρημ τή αα κορδόνι και τή δένυ σία ααρίφι τή
φύση. Αύτá είναι τή γιά τή μνήρα τή αα τή
ση φύση τή φύση.)

Μπασιρά, ή. Νάο τή δένυε τή αάδία τή γε-
δύου, γιά τή τή βόινμ άπό μετ' σία χυράφι.

Αύτá είναι άπό ααρίφι μπλεχτό. Τή χρηση-
ααρίφι και γιά σία άπό, γιά τή άνακί-
ααρίφι σία φύση.)

Τό γάβα τή ζυκαπαρίση. Όταν κρησση μόνη
γιά κρησσημ σία τήνυ, τή άνακί τή γάβα
μίσ γιά τή, τή σίχρα τή τήνυ μί άνακί τή.

Γαβαλοφύρι, τό. Νάο άπό γάβα τή άνακί τή
μνήρα κρησση. Πόρρητ γιά μίσα τή τή
μίσ τή κρησση.)

Αναγέ, τό. Κρησσημ γιά τή φύση. Αύτá είναι τή
τή κρησση, τή άνακί και τή βόινμ γιά τή

υδα
γυα
τρί
τρί
τρί

κοβάνε

βάνε

και το ωτα στο φαινο και γινεται και παι-
σται το γαρ με το ζωω αυτω.)
(Αδουγχιάρη. Κρυό ποό γέ λάδι γέσα και γαρ
γιά να δροσάνη. Αιτά γινόντε οργιστά.)

2 (Έδω άρα δά κίνου δλε τω δγεις, δει τει τγός
απα.)

μετάπιασμάς. Τον καιρω ~~α~~ οί άραήι γα για γέ-
ρα με καιρω παρ αυτω άλλη για γέρα.)

(Έδω δά τει ζακμίζον τει άραήια. τει τει τει
καίρονε δτω τει σιαβονε. Αίονε τει άραήι γέρα
κίεται τει. Έωτα ού διποσομετή τει γα
γάρη ανία τει τει τει και τει κίεται
ίσο τει χωράει.)

(Μήγ ανία μπουράνε, ρίχτε τει τει και τει
άρα σιαγοχωρίση. τει γορξ άρα τει τει
αυτή. Η τει τει γορξ δτω δά κίεται γορ-
γα τει άρα τει.)

(Συμφιλιάτω σικυ). Αιτό είναι γαίρω.)

(Βαδάρια. Μάρο κί αυτω τει σικυ.)

(Μακηνάς. τει αυτω γαίρω. Αιτό είναι για τει
δ.)

(Εφτάκω. μάρο κί αυτω. Αιτό είναι τει τει
τω φαί τει.)

(Μαυράδυο. κί αυτω γαίρω.)

(περαιτέρω η δασύχλια (μαύρα σταφυλιτά γαλάκτωμα
μαυροζή ποτα και κρανό)
Μουκίνα σταφυλια:

(ποδογιάσε, είναι όπως ο ποδιόξυ.)

(Μουκίνοχαλκοβία η δασύχλια η ποτα.)
(Νυλαρίνα, τα. Τεχνον και άλλα μουκίνα)

Ασκα σταφυλια:

(Χαλκοβία. Το καλύτερο φυτό που καλύπτει
απαιτούμε να είναι και οι ασκάρες.)

(Ασκαβία, τα. Και γαλακτώμα και γαλακτωμα.)

(Ασκαβία. Οσμο σταφυλι και άλλα γαλακτωμα η
ποτα.)

(Ζώνη, τα. Ανά τα οποία αν εστιάσονται η ποτα.)

(Τα τεχνον αν παρακαστασθή αν τα γαλακτωμα
μαύρα.)

(Μαυροζή, τα. Γαλακτωμα και άλλα σταφυλια
μαύρα.)

(Ασκαβία, τα. Είναι αιώνα. Είναι σπύρο και
γαλακτωμα.)

(Μαυροζή, τα. Είναι γαλακτωμα και άλλα σταφυλια.)

(Τα τεχνον αν εστιάσονται αν τα γαλακτωμα και άλλα σταφυλια,
μαύρα και άλλα γαλακτωμα και άλλα σταφυλια.)

(Μαυροζή, τα. Είναι και άλλα σταφυλια.)

(Μαυροζή, τα. Είναι γαλακτωμα και άλλα σταφυλια
μαύρα.)

~~Οσοι φωνάζουν~~ μωροί. Αυτά ήτανε γαργαλάκια
μωροπαιδιά κι' άχε και τσίτση γαργαλάκια.
(Κονό φωνάζει σε φωνά και τα γαργαλάκια
κι' άχι.)

(γαργαλάκια, ή. βίνα ή υδά. Κι' εσάς μάς
οι γυνίκες.)

Οι βραυίδες φορούσανε σκεπώνη παπίσα και κί-
του με λολόδια και ή κίτσα μέχρι ζωάνη.
(σουρύνια λήγανε κι' γυρίαν απ' εσάς
οι βραυίδες ωράνα)

Πυνίρι, κι' τα εσάουσαν και οι βραυίδες και οι
έξοι.)

(Φέρε νύκτωρο γέ εσά. Τίρα δε νύκτωρο
μαυέ, βραυ. ~~Συνήκτοχη υδάνα~~
Μελέ νίν κέτοχη υδάνα ο' εσάουση βραυ
εζά' 1946.)

Οι νεγρές το μέγανε ^{δου} οι μωροί ωγαίαν και
μαράν και υδά.

Έβρανε οι στον γυμνί δυνό υδά κι' εσά
τα νυκίρια τα υδά, γιατί ωραμνύτα οι
τα φήν, ο' υδάνα δυνό μίρα, όταν δ' το ωραμ-
νύ, Έδω το ωραμνύ ~~ωραμνύ~~ το ωραμνύ και δ' εσά
και το όνομα τής γαργαλά (κι' μωροί) δ' υδά
και το υδά.

(Έβρανανε λαρδάρ, ήτ 76, γυμνύ και
κι' νεοεσά, τής ωραμνύ έβρανανε εσά.)

Παιγνια.

κτώστος, ο. Καδίφε ένας και βλάπη προς τὸ ζῆλο. Εἶσαι
 πρὸς τέσσερας. τὸ χεῖρ τῷ ἔχου δέσση με ἢ ἔχονί
 καὶ ἕνα ἄλλος παρατὰ εἰ ἔχονί αὐτό. Αὐτὸς πῶς
 δάσσης παρατὰ τὸ εὐονί φύλακα εἰ μὴ ναβαλλίση
 ναένεας ἀσάνω σὺν ἄλλοισι ἔχου δέσση τὸ χεῖρ τῷ.
 Αὐτὸς κτώστω με τὸ ποδάρι εἰ μὴ ἄρδωκε ποδά.
 Καμπία φορὰ ναβαλλίση αὐτὸν πῶς ἔτι φύλακας.
 Ἄρα ναβαλλίση ἕνας, αὐτὸς πῶς ἔτι ναβαλλίση δὲ γὰ-
 ρη δάσσης τρία τέσσερα, δύο ἢ καὶ δὲ πη:

- ἀραι, γπουραι,
- γύτση γὰ δάσσης,
- δάσσης πορταλια,
- πόσα ζύδα σὺ βονά.

Ἄ σὺν ἕνα ἄλλος τὸν ἀριτῶν τῷ δάσσης τῷ
 ναένεας αὐτὸς ναένεας. Ἄ δὲ σὺν ἕνα, ναένεας ἀρ-
 δα αὐτὸς ναένεας. Κατεβαίνει ναένεας καὶ ἀρδωκε πάλι
 τῷ ἴδια δάσσης. Καίτση κτώστος, γαρι ἀρδωκε
 τῷ σὺν ἕνα φύλακα. Ἄρα τὸ ναένεας τῷ ἕνα με
 τὸ ποδί οὗ φύλακας, τὸ ναδίφε ναένεας καὶ γὰρ
 οὗ ἄλλος

(Ἐργασίον Λαυδάρου, ἔτος 76)

Βεῖχα βεῖχα καὶ χιονίφε
 καὶ τὸ γάρφα ποίφει

καὶ τὸ υἱὸς πατρὸς χειροκίβη,
 καὶ τὸ Μάρκος ἐκ πατρίδος
 καὶ τὸ τῆς μητρὸς καὶ ἐπάξια.
 ἀνάγει δὲ γυναικί

(περὶ τῶν ἀνω πλερετητων)

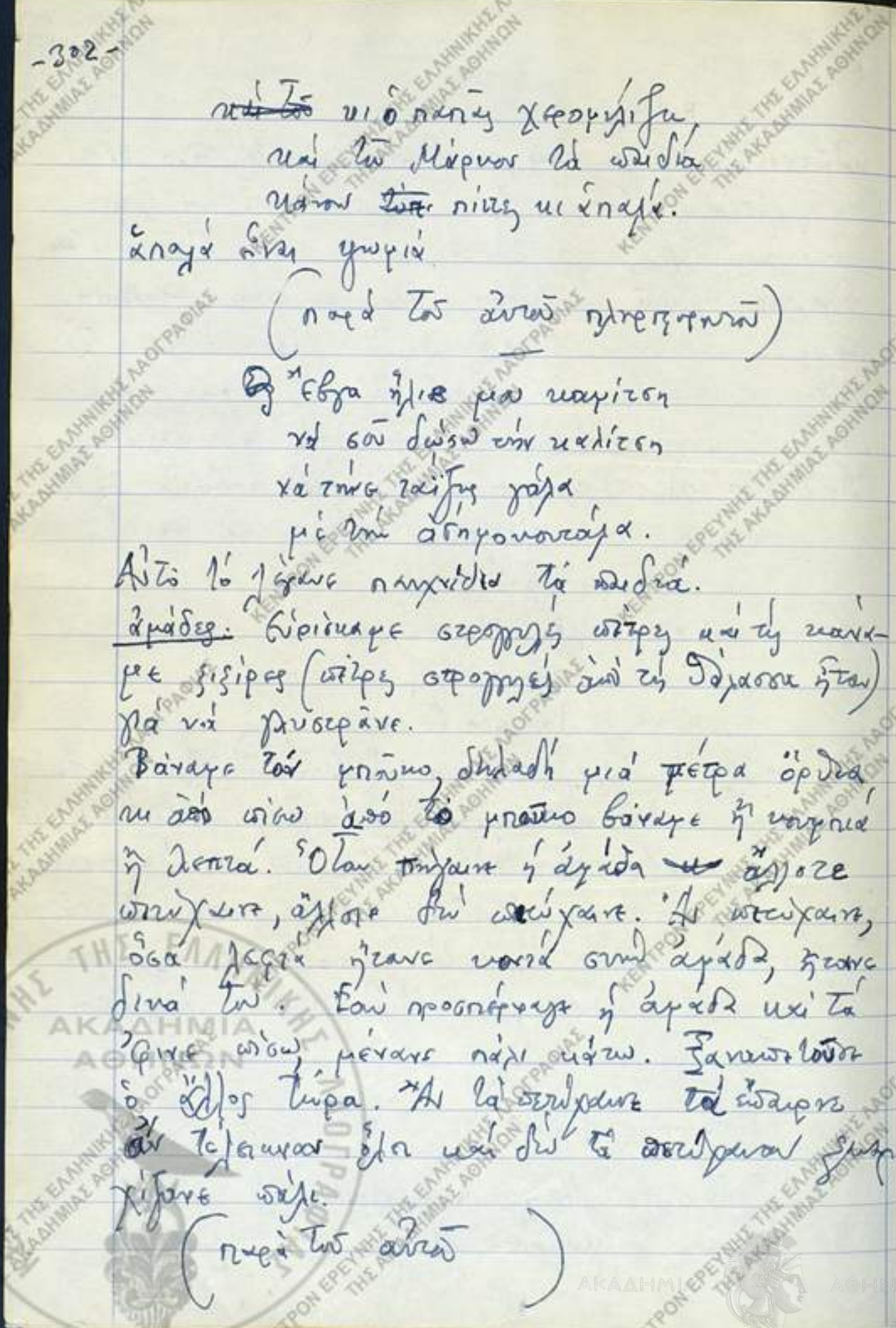
Ἐβγα ἤλιος μὲν καρίστη
 καὶ σοὶ δώσω τὴν καλίστη
 καὶ τὴν καίφη γάρ
 μὲν αὖ ἀθροισμαία.

Αὐτὸ τὸ γέρας πνευμάτω καὶ ἀδελφῶ.

ἄμαδες: ἐπίμαμε σπογγὸν ὡστερὶ καὶ τὴν καρί-
 με ζιζίρεσ (ὡστερὶ σπογγῆ) ἀπὸ τῆς δάμασκα ἦταν
 γὰρ καὶ γυσοεῖνε.

Βάναμε τὸν γράμιον, δηλαδὴ μὴ πέτρα ὄρδια,
 καὶ ἀπὸ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ γράμιον βάναμε ἢ καρίστη
 ἢ ἀσπίδα. Ὅταν τινεὺς ἢ ἀγάδα καὶ ἀγορε
 ὡπύχων, ἀλλοτε δὴ ὡπύχων. Ἄν ὡπύχων,
 ὅσα λαβρὰ ἦσαν καὶ συνδ ἀγάδα, ἦσαν
 δὴνα' τῶ. Ἐὰν προσέφωρε ἢ ἀγάδα καὶ τὰ
 ἴφωρε ὡπύχων, μέναμε καὶ καὶ αὐτῶ. Ἰανωτοῦτον
 ὁ ἴδιος τύρα. Ἄν ἐκὼπύχων τὸ ὡπύχων
 ἀπὸ τῆς αὐτοῦ εἶδη καὶ δὴ τὸ ὡπύχων γυναι-
 κίσην ὡπύχων.

(περὶ τῶν ἀνω)

δραπέζα, η. είναι δύο ομάδες για τον τόνο γύρω
 για τον τόνο άλλο. Είναι τρεις τόνους σε κάθε ο-
 μάδα. Έβρανος είναι τον λι για ομάδα τα
 ωδύρανε κνήγε, κνήγεσε ο ένω ταί άλλου. Α
 ένωσε ο ένωσε κνήγεσε ταί μάνα ένω ωδύρανε
 ο άλλος και ένωσε ταί τήχο ένω από ένωσε ο
 μάνα και ταί γέω ο ένωσε. Ένωσε ~~κνήγε~~ κνήγε-
 σε η ομάδα ανήκου από ένωσε και άλλουσε ταί
 ένωσε οι ομάδες.

(παρά τω αυτώ)

κρηατόχια (ετο αυράνω τόνου). Λέγε ότι δε φοβή-
 στε για παρακλήσεγό άγα δούρε την κρηατόχια.
 Την πρώτη μαρτιά βάφου στα παιδιά μάστες. Βάφ,
 και στις τρεις τα μάστη γίνεται από- κούακη και
 άουρη κνήγε ταί βίνου στο χέρι η μάνα δαχτυ-
 λία και τα βάφου στα δαχτυλα.

Το θράνε τον τόνο χέρι την μεγάλη Πέγαση από
 μάνασε τα λαμπριέται, τις τήροπαττε και τα
 ρίχτανε εώ φάρο, για να φανώσαν οι κνήγι-
 τες.

Τη παραση της Πρωτομαγιάς βάνε σε μια μάνα
 λίγα γέω και μάνα ~~ένα σταί~~ τρεις σταί
 άπανε στην πόρτα.

Μάνα ο κνήγε ταί ένωσε ταί κνήγε ταί ένωσε

βρη χιό πρωχρονία.

Όλοι τῆς πρωτογενεῖς κίανον ποδαριμα. Παιὶ ἀυτὸ
ἴνα ἄλλο σῆτι καὶ παίρεν ἀ' α παιδιαν καὶ τὸ
βάψη στὸ σῆτι καὶ γέμ υγὸ μὲν τὸ παιδιαν.

Ἡ νοσηρὰ ἀδέρην γιά τέτρα ἀυ' ἐγὼ ὄχῃ τῆς
κορετογενεῖς καὶ τὴ βανὰ μίσα στὸ σῆτι γὰ μὲ
ὑπερῶν τὸ σῆτι νὰ ἴναι σιγυρο. Βάψη καὶ
νερὸ, τὸ βάψη ἀυτὸ ἑαδὴ ἐγὼ νὰ τὸ γέμῃν καὶ
ἀστρα καὶ τὴ ἀλλῃ γέρε ρίχνη τὸ νερὸ, γὰ νὰ
ἴναι δροσερὸ τὸ σῆτι καὶ ρίχνη καὶ τὴν ὑπερὰ
ἀυτὸ κίανον ἀυτὸ τὸ προβάου.

Σίγητε με καὶ κέρτε με. Ὁληθὴ πῆγαντε σῆτι ἐκ-
κλῆσια προσωνῆσε καὶ πῆγαντε δὲσφρα σῆτι δὲσφρα.
Τὸ δὲ τὸ ἴχορε γὰ μὲν γαρὴ.

Παρεῖν Ὁ ἄσῃς φῆγῃς ἴσανε γυρῃς καὶ τὸ δὲσφρα σῆτι
στῆχῃς. ἴσανε ὁ ἀσῃς ἀυτὸν τὸ δὲσφρα νὰ τὸν
φύλαξῃν τὰ κῆματῃ. Τὰ ἔρεῖτε μίσ' σῆτι πᾶχῃ
καὶ τὸ ἀρῃτ' ὡσῆε αὐ ἀρῆνε τὸ τὸδε κ' ὄρεω.

γρ. (πᾶρὰ τῶ ἀυτῶ ὑληροσφῆνται)

τῆς Μισοσοφίτισσας. Αἰτῆν τῆν ὄρεαίρετε, κίανον
καὶ ἴσανε.

Ἀπολοβαρβα.

Ἄι κίανον βῆνδα γε

Πολεον:

ὅσῃ καὶ ὅ τῶ τῶδα τῶν

Τὰ παλαιὰ χρόνια ἀγαθὴ δὴ γὰρ δάσανε τιώσια καὶ
γαγε τὰ κάματα δέσφαρ.

Ὡς κέρη τὸν τὴν πέλοχῃ
βάρυνε σὺ σφίριδι
καὶ κέρησέ τινε γηλά
τὰ γὴν τὴν φάν' οἱ γύλλοι.

Τῆς ὑποπαντῆ τῆ δέσφ φλεβαριώτισσα.
τοῦ ἀγῶ Ἰωάννου καὶ Ἀυλίδου εὐαίαντα φασίης καὶ
συνδύσαν αὐτοῦ πάνωμαί λέγαντα:

Ἄϊ Πάιννη
ἀνγισσέ γὰρ τ' ἀνδάνε

(ἀνγισσέ = ὠριγασέ).

Ἄγα γηῆ ὁ ἄριστος δάσε γὰρ τοῖς γύλλοις οὐ χάνου-
ται, γὰρ τὰ γὴν τὸν κάνουτε τολαυρία τὰ βάρη
τὸ κρῶσι.

Τὸν ἄγῶ? ἄκρηδόντα μετὰ αὐτῶν τοῖς ἀυλίδου κέρη
ὅπου δέσφ τὰ χυτῆ μετῆβι. Χίμη τὸ κέρη
σὺν φασί καὶ τὸ βάρη σὺν κέρη. Δὴ κέρη
καὶ σὺν κέρη καὶ δάσε οὐ δά κέρη ἄα ἀντα
καὶ κέρη εἰς κέρη.

κέρη κέρη. ἄκρηδόντα τὸ κέρη καὶ αὐτοῦ. Τὸ κέρη
μετὰ κέρη καὶ τὸ γὴν καὶ τὸ κέρη. Δὴ σὺν κέρη
καὶ δάσε δάσε σὺν κέρη καὶ δά κέρη.

Τὸ κέρη τ' ἀκρηδόντα βάρη δάσε σὺν κέρη καὶ
κέρη δάσε. Δάσε κέρη δάσε κέρη σὺν κέρη

ὅτι δρόμο ἔτσι εἶναι καὶ ἄνθρωποι ἀπὸ τὴν ἑλ-
κάρωτα γίεντες φέρει: τὰ ἅγια Βασιλῆα, τὰ χριστιαν-
γίνα καὶ τὰ φύλα, τὰ φετωμαίαντα.

Μεγάλη Δουρῆα γυμνή μακαίρα.

Μεγάλη Τρίτη ὁ χριστός ἐπιβή.

Μεγάλη Τετάρτη ὁ χριστός ἐπέβη.

Μεγάλη Πέμπτη ὁ χριστός ἀράβη.

Μεγάλη Παρασκευή ἡμέτερα με ἀναστασάχρη.

Μεγάλο Σάββατο ἀρνὶα καὶ ρίζια καὶ κάρω.

Τὴν λαχρῶν τῆς Κυριακῆς βούνη καὶ γυνο
μερῶν.

(παρὰ τῷ αἵμα, πληροσφρητῶ)

Μετὰ τὸν δὲ γυνοῦν ὁ ἐπιτάχιστος κάρωται οἱ γυνο-
μεν καὶ δίνε τὸ μαρτυρῆ τῆς Παναγίας

Τὸν ἡμέρα τῶ Ράχα, τὴν Δουρῆα τῶ Ράχα κα-
ναὶ κούνη. Δένονε εὐσυχία γυνοῦ, βαίφη εἰς
τοῦταίη καὶ κάρω μεσα. τὴν αἶμα γυνο τῶ κάρω-
τος. ὅσα δὲ κάρω κούνη, δὲ τὸν κάρω ἡ γυ-
ση τῆς βού Δέρος. Ἡ πρῆτα καὶ οὐγκάνη τῆς κάρω-
πάνης ἢ τὰ κάρω κούνη, γυνο τὴν κάρω ἡ
κερῶ τῆς ὅτι Δέρος.

Ἄλλὰ τὰ κάρω τῆς ἁγιασμάς ἀπὸ τῆς κάρω
ἢ ἀνά γυνο τὸ κάρω. Ἄλλο αἶμα τὰ κάρω κάρω-
με βάρω τῶ κάρω ἀπὸ τῶ αἶμα. Οἱ οὐγκάνη γυ-
νοῦ γυνο τῆς γυνοῦ τῶ κάρω.

Εδώ είναι ένας καλός τρόπος να βρω το κρεμμύδι
 'Αναζήτησε και νόθευσε ο άρσενος.
 Πρώτα τον καίγαμε με βράσιμο. Πηγαίναμε παλιό-
 νη με άχθο, και σκεπάζαμε καλά με τα ένωμα.
 Τα βαζα με ένα άχθο. Βάζω μερικά στα
 πόδια, ~~και~~ κρεμμύδι να καίγεται με αγγούρια.
 Αυτό γίνεται μετά την δέση. Αίσιος μετά
 από τα έσοφια. Ρίχνω σουφλιές και παίρνω
 φουριά άνω.

(παρά τον άνω ή άνω αθηροσφαιρών)
 τσαμπάνα

Το δίπλω το βαζα σε άβροσμένο και το μάγει.
 Άρα το μάγει να το δέσει από όλη τσαμπάνα.
 Θα το πωρίσει αργά η νόθευσε με το δέσει.
 Το ζύμα αν παίρνω οι γουρμισομάρες λίγιστα
 ποσότητες. Άνω είναι από χαρμιά. Αυτό το νόθευ
 άρα είναι καλό, δε σκεπάζαμε, βαστά όσο
 όγυες. Μουρμισομάρες από καλέμι. Έχω δικά
 τρύπες. Τοι τρύπη τοι κάρτα με το μαχαίρι
 νόθευσε βάντα ένα σίδρο αναμμένο και τσοί κάρτα
 στο χυμό.
 Τα μουρμισομάρες είναι ζάχαρη πάλι. Τα νόθευ, τό τρι-
 γανίζω με το λάδι. Άν δώ το τριγανίζω, δε βαστά
 αίντα. Ένα λάδι το τριγανίζω για να κάθεται.
 Κάνω κάρτα βάφομε για κάρτα.

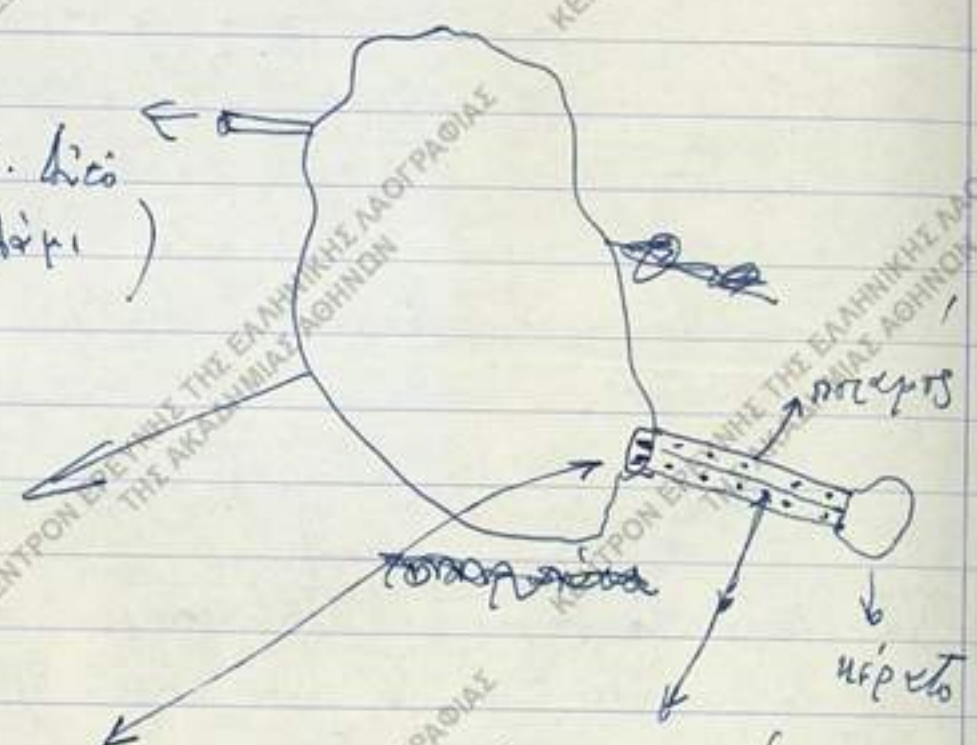
Σαγώνια

μασούρι
(αυτὸ τῶν ζυγῶν. ἴσκι
ἔστιν ἕκαστον καὶ ἄλλο)

Ζυγὸν

μηχανισμὸς

μοχλομοχάνη

Ἐπειδὴ πάντοτε ἀντὶς αὐτὸν ἀνίσταται τὸ ζυγόν.
 Ἡ ζυγὸν εἶναι ἀπὸ κοχλίου καὶ νεκρῆς. Τὰ ζύγια
 αὐτὸν χωνεῖ τὸ ζυγὸν ἵσκιον ζυγῶν.
 Ἐπειδὴ ἐπὶ δὲ τὰ βαρῶν παντὶ κοχλίῳ ἐπιτε-
 λῆται ἡ ἐργασία.

ζυγῶν ἵσκιον
 ἡ μηχανισμὸς τῶν ζυγῶν

ζυγόν

Ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς Καλαμιωτίσσης Ἰωάννης Ἀρβανίτης μου ἐπέδωκε δακτυλογραφημένον ^{βιβλίον} ~~περὶ~~ ~~τῆς~~ πρὸς φέρει τὸν τίτλον: «Ἡ νῆσος Ἀνάγη ἀπὸ ἱστορικῆς, γεωλογικῆς καὶ πολιτικῆς ἀπόψεως (ἐν διαφόροις πηγῶν) ἐπιμελεία Νικ. Μ. Γαβαλά».

Ἐν αὐτῷ ὑπάρχον πληροφορία ποιητικῆς περὶ τῆς νήσου Ἀναίτης ἀληθινῆς ἐξ ἐκτύπων ὡς φαίνεται, ἐγκυκλοπαιδικῶν κτ.δ. Ἐν τέλει ὁμῶς παρατίθενται καὶ τινὰ στοιχεῖα λαογραφικὰ τὰ ὅποια, ὡς φαίνεται, κατέγραψε ὁ ἴδιος ὁ Νικ. Μ. Γαβαλάς. Ταῦτα ἀντιγράφω ἐδῶ ὡς ἔχον εἰς τὸ δακτυλογραφημένον κείμενον:

«Τὸ ἱστορικὸν τῆς ἐπὶ τῆς κρητικῆς τοῦ ὄρους Καλάμου οἰκοδομητικῆς ἐκκλησίᾳς Παναγίας Καλαμιωτίσσης δότωσ μοι τὴν διηγήθη ὁ ἀεικτιστος οἰκονόμος Ἰωάννης Ἀρβανίτης, ὁ θάνατος τοῦ ὁποίου ἐξέρρησε τὴν Ἀνάγην τῶν μεγαλύτερων αὐτῆς πνευματικῶν τέκνων.

Ἡ ἐκκλησία αὕτη ἐκτίσθη κατ' ἔτος ἰτίς ὑπὸ τοῦ πατρὸς καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ Μελετίου καὶ Ἀγαθῆς εἰς τὴν δέσιν ὅπου εὑρίσκειται μία μικρὰ ἐκκλησία ἐπὶ ὀνόματι τῆς Ἁγίας Νικολάου, τὸ δὲ ὄνομα Καλαμιωτίσσα ἐδόθη ἐπ' αὐτῶν τῶν κειμένων, διότι εὑρέθη τὸ γενέθλιον τῆς Θεοτόκου μία μικρὰ αἰκὴ δεξερῆ ἐπάνω εἰς τὴν γαλάμιν, τὴν ὅπου ἐκράσαν ὁ ποιητὴς τῆς μονῆς καὶ παρέδωκεν εἰς τὴν ἡγούμε-

περὶ
μέρες
π.ν.
ύλα
ρις

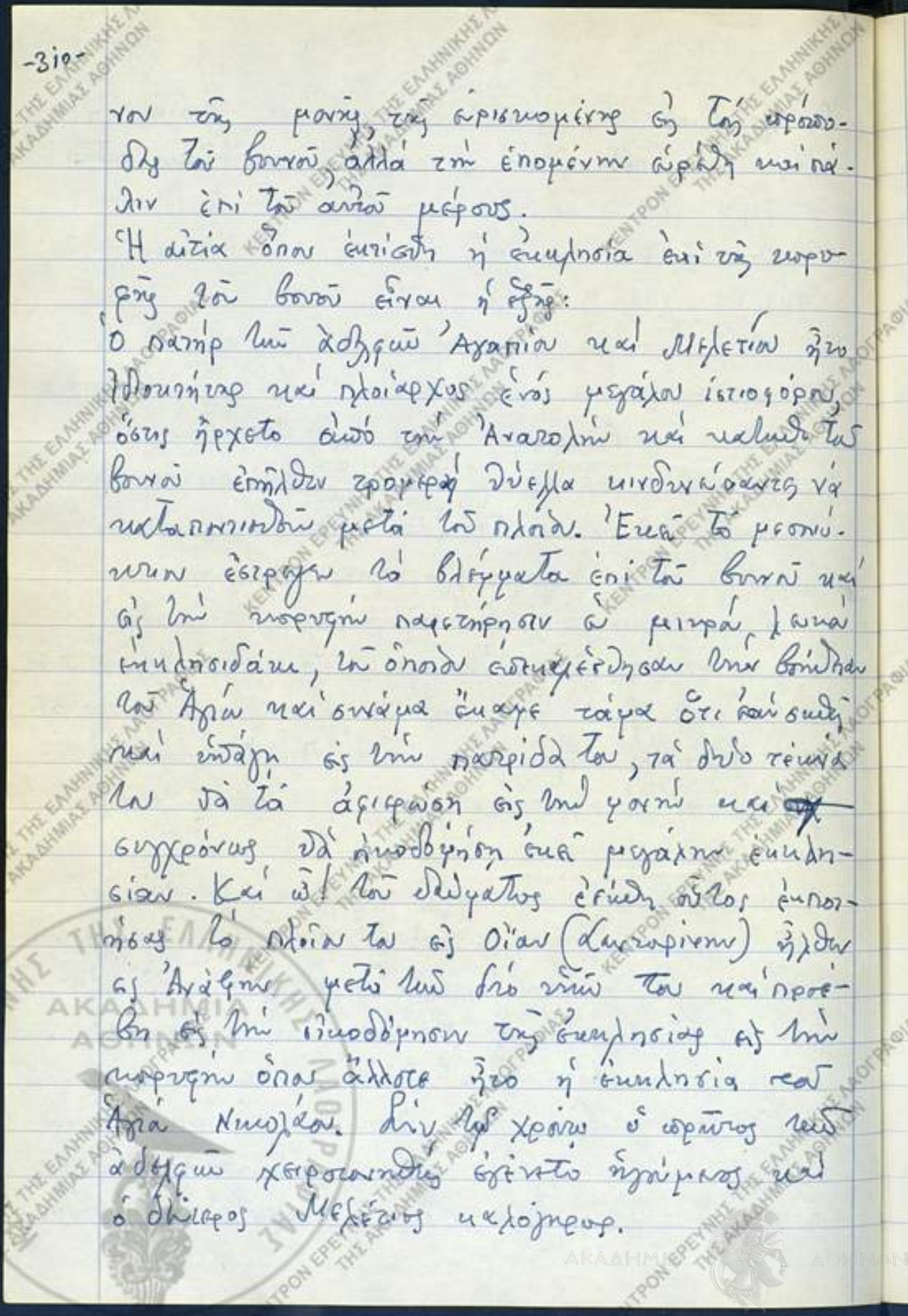
Ακαδημία Αθηνῶν / Academy of Athens

τον τῆς μονῆς, τῆς ἀριστοκρατίας ἢ τῆς ἐφορο-
δῆς τοῦ βουνοῦ, ἀλλὰ τὴν ἐπομένῃν ἀρχὴν καὶ πᾶ-
σιν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μέρους.

Ἡ αἰτία ὅπου ἐκτίσθη ἡ ἐκκλησία ἐπὶ τῆς κορυ-
φῆς τοῦ βουνοῦ εἶναι ἡ ἑξῆς:

Ὁ πατὴρ τοῦ ἀδελφοῦ Ἀγαπίου καὶ Μελετίου ἦτο
Πλουτήσιος καὶ πλοίαρχος ἐνός μεγάλου ἱστιοπόρου,
ὅστις ἤρχετο εἰς τὴν Ἀνατολίαν καὶ κατέβη τοῦ
βουνοῦ ἐπιβάνων τροφῆς δύεσσα κινδυνώσαντες νὰ
καταπικιοῦν μετὰ τοῦ πλοίου. Ἐκεῖ τὸ μεσονύ-
κτιον ἐστράφη τὸ βλέμμα ἐπὶ τῷ βουνοῦ καὶ
ὡς ἐνὶ κορυφῇ παρατήρησεν ὡς μακρὰ, λευκὰ
ἐκκεκοσμάσθαι, ἐν ὅποιον εὐσεβέστερον ἐνὶ βουνοῦ
τοῦ Ἁγίου καὶ σκέψασθε τάχα ὅτι καὶ σκεψά-
μαι ἐνθάδε ἐς τὴν παρτίδα τοῦ, τὰ δύο τέμνει
ἐν τῷ τῷ ἀριστερῷ ἐς τὴν γομφίαν καὶ
συγχρόνως εὐὰ ἀνοδύσθη ἐκεῖ μεγάλη ἐκκεκο-
σμία. καὶ ὡς τοῦ δαμάτωτος ἐκείνου αὐτοῦ ἐμπο-
νήσας τὸ πλοῖον τὸ ἐς οἶον (λακκοῖον) ἦλθεν
ἐς Ἀνάβητον μετὰ τοῦ δῖο τῆς τοῦ καὶ προσέ-
βη ἐς τὴν ἐκκεκοσμίαν τῆς ἐκκλησίας ἐπὶ τὴν
κορυφῆν ὅπως ἄλλοτε ἦτο ἡ ἐκκλησία κατὰ
Ἁγία Κωνσταντίνου. Δὶν ἄρ' ἔχοντο ὁ ὀρθῶς καὶ
ἀδελφοῦ χειροποιήσας ἐκτίσθη ἡ ἐκκλησία καὶ
ὁ δῖος Μελετίου κελόνηρος.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Μετὰ περίλευσιν πολλῶν ἐτῶν ὁ Μελέτιος ὄψατο
καὶ ἐσχετίσθη μετὰ τίνος νέας κατῆ οἰκογενεῖς,
εὐρισκομένης εἰς τὸ χωρίον τῆς Ἀνάξης, τῆς ὁποίας
αὐτὸς ἠγάσθη. Ἐκείνη γὰρ ἐπέστατο οὐ γόνον δὲ
τῷ γυναικὶ εὐφυγοῖ ἐαὶ ἀφῆρε τῆς κόπης καὶ τὸ
ωἰχρῶν, ἐν ὁποῖον ἐδύθη ὁ Μελέτιος καὶ τὸτο
ἔχριστο ἄνως τοῦ ἀνεμορύνου τῷ τότε ἰδιουρίζον
Ἄκουϊας Βλέχου ἢ φαλαγγί. Κατόπιν ὄψατο ἡνίκα
ἰδῶσα τὸ Μελέτιον παραμορφωμένον ἠγάσθη καὶ τὸ
εὐφυγῆν ὁ δὲ Μελέτιος ἀσχυρόμενος διὰ τῆς κα-
τάστασιν καὶ ἀφροσύνης καὶ ἐπιστρέψῃ εἰς τῆς γο-
νῆς καὶ καὶ τὸ ἰδίῳ ὁ ὀδύμπος σου, ἀναχώρη-
σε κρυφίως εἰς τῆς Ἀνατολῆς στα μέρη ὅπου προσ-
ῆλθεθῆν ἄνω εἰς τῆς τῶν ἰσθμῶν καὶ ἐσπέρησεν αὐτῶν.
Κατόπιν ὄψατο μετὰ τῆς διατῆς πρᾶξιν αὐτῶν, παρε-
κάλεσε τὰ ἰσθμῶν καὶ τῶν ἐπιστρέψῃ καὶ γυναικὶ εἰς
τῆς πατρίδα σου, προσασισθῆν σου εἶχεν ἀδελφῶν
ἄγαθῶν καὶ δὲ καὶ τῆς νεμεσῆς, καὶ τὸ
ὄρα ὄψατο καὶ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ πατρίδα.
Ἐπανερχοῦ εἰς τῆς Ἀνάξης πλεονεξία εἰς τὸ ἰδί-
ον τῶν πατρῶν σου εἰς τῆς ἐξήμιστον συχίωσιν, τῆς
ὁποίας τῶν ἰδῶσεν ὁ ὀδύμπος σου.

Κατὰ τῆς ἀπονοίας σου μετὰ τῆς Ἀνάξης ἀσπασίας
σου ἡ κόπης χάρις τῆς ὁποίας ἀσπασίας καὶ τῶν ἰσθ-
μῶν ἀγάθων, ἀλλὰ μετὰ τῆς ἀναμορφῆς σου

το ἀδιάρτος. Κατὰ σύμπτωση, ἔστω ὁ Μελίτιος
ἐπιεσφάγη ἐν ἑαυτῷ ἐπὶ ἄχα ἀγνώστου ἀτι-
θρον καὶ τοῦ εἶχαν ἄρτος τοῦ κρυφῶ νεῶ καὶ
Ἄγιον Νηροῦ.

Οἱ γὰρ καὶ εὐφρανῶν, τῆς νεῶς εἶχαν ἀφαιρέ-
σει καὶ ἠγύμνη ἄρτους, καὶ ἔρχη ἐς τὴν χώ-
ραν ὡς παρὰ καὶ ἄρτος ἐς μνηροῦκα
φίλι καὶ ἄρτος κατὰ τοῦ Μελίτιος, ἀλλὰ καὶ
μη' ἀὴρ ἐς τοῦ Μελίτιος ποία ἦτο ἡ νεῶ αὐ-
τῆ!..... Ὁ Μελίτιος δὲ ἦλθε καὶ ἔρχη κατὰ
ἀρχῆς καὶ οὐ ἀρέτιο, ἀλλὰ ὁ ἀδελφός καὶ
ἔσθισεν καὶ ἦλθεν αὐτός. Ὁταν ἔφθασεν ἐς τὴν
χώραν ὁ Ἄγαπιος παρενώχισεν καὶ Μελίτιος καὶ
κατὰ τὴν ἐκκλησίαν, ὅπως ἔχρητο τὸ μνη-
ροῦκα παρὰ καὶ ἄλλω ἰερῶ καὶ γυναι-
κῶν ὁ Μελίτιος ποία ποίας ἐπέφθισεν.

Κατὰ τὴν νεῶ τοῦ μνηροῦκα ἀφαιρέ-
σαν καὶ τοῦ Μελίτιος καὶ ἔχρη καὶ αὐτός
μῆτος, ἀλλὰ καὶ ἀρχῆς ἠγύμνη, καὶ οὐ δὲ
ἔχρη καὶ ἀρετίο, ἔσθισεν ὅμως παρὰ καὶ πολ-
λῶν παρὰ καὶ ἰερῶ, ἐδύχθη καὶ
ἐπὶ ἔφθισεν τὸ ὄνομα καὶ καὶ γυναικῶν
ὅτι ἦτο αὐτῆς ἦτο καὶ παρὰ καὶ ἔφθισεν
καὶ αὐτῶν. Τοῦ δὲ κατὰ καὶ ἔφθισεν τὸ ὄνο-
μα τῆς ἰατρῶς αὐτῆς ἀρετίο.

Ἰδὼν οὖτος τὸ ἴδιον αὐτοῦ διερχομένη τὰ ἐνδομήτρια
 τῶν, αἵματα ἐφόρα καὶ περιβληθῆς τὸ γονιμὸν
 καὶ ῥάσα ἀναχώρησεν διὰ τῆς γονίης καὶ μετὰ
 τινος ἡμέρας ἀναχώρησεν διὰ τὸ ἄγαν ὄρος
 καὶ ἐκεῖ ἐτελεύτησεν ὁσπερὶ κωῶς, ὁ δὲ ἀδελφός
 αὐτοῦ παρήγαγεν εἰς τὴν Μορὴν Ἡρακλῆος μέχρι
 εἰς Δακτύλου.

Ἡ ἡδὴ ὑπᾶρχουσα συμφορὰ εἰς τὴν γονίην ἐπι-
 ὄθη πρὸ ἰδοῦ ἐταῖ ὄπισθεν ὑπὸ τῆς ἀσθενείας
 ἡγουμένης Μαμαρῖαν Ἀρβανίαν (Μαίραν) μετὰ κ-
 λέβαρος ἑδουκίως τεχνίτης εἰς Ἀθῆνας καὶ θύρα.
 τὰ δεξιὰ τῆς ὁποίας εὐδάρων τὸ ὕψος αὐτῆς
 τεχνίτης τῆς συμφορᾶς.

Μέχρι τοῦ ἔτους 1888 ἡ γονίη τῆς Κελευθώσεως
 εὐεργετοῦ τῆς γέννησιν τῆς Θεοτόκου τῆς 8^{ης} Δεκεμ-
 βρίου πάντοτε ἐπὶ τῆς ὀρεινῆς ἐκκλησίᾳ, ἡ ὁποία
 εὐεργετοῦ ὑπὸ τῆς ἀδελφῆς Ἁραπία καὶ Μετρία
 εἰς τὴν ἐγγυσηθῆν ἀσθενῆς αὐτῆς ὄρος Κελευθῶν, τὸ
 ὄρος Δακτύλου ὁ πατριάρχης Πενταπόλεως εἰς αὐτὴν
 αὐτῆς προσηγορεύει βεῖχον τῆς κώσας 408 γ.

Κατὰ τὸ ἔτος 1888 τὸ μεσονύκτιον τῆς 7-8 Δεκεμ-
 βρίου ἐνεβύνηται τροχὸς δὲ καὶ μετ' ἀσθενείας,
 ἀσθενείας, κρυμνῶν καὶ βεχρῶν, καὶ τὴν ἡ σύμφορὰ
 καὶ τὰ σφύρα αὐτῆς καὶ ἡδὴ ἦσαν πλήρη προσοικησῶν,
 ὅσοι δὲ τῆς καυτῆς λειτουργίᾳ τῆς ἀφθικηθῆναι

ἀποτέλεσα ἦτο καὶ φοινικῶν ἐπὶ ἄλλα μετὰ
 μεταξὺ τῶν ὁσίων καὶ ὁ ἠγούμενος τῆς Μονῆς
 Κύριλλος, ὁ ἐφημέριος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Νι-
 κολάου Χώρου Ἀνάγκη Παπα-Ἀζώνιος, ὁ παρ-
 αῖτός μου ἀείνων τοῦ πύργου γέροντος Ἀκρί-
 νιος Δελαξῆ ἀσπράκτωρ τοῦ ἁγιοβίου ἐκ θήρας,
 ὁ Γεώργιος Χάλαρης ἢ Μπιρμπούκης, ἅμα ὑπέρ-
 τῆς ἐκ θήρας καὶ δύο κἀνιδυ ἄλλοι.

Ἢ γὰρ γιὰ μὲν τοῦ Βαρθολομαίου, ἡ δὲ ἐπὶ
 ἀνοχία τῆς ἀγίας τῆς Μονῆς τοῦ Κα-
 τήκου. Καὶ καὶ τραυμασθῶν ὡς τὸν ἄλλο ἐξ
 ἁγιομαρτύρων τῶν κερκονῶν, ὁ δὲ τραυμασθῆς
 ὡς ἰσοστέρας ἦτο ὁ ἐφημέριος τῆς Μονῆς Γε-
 οργίου, πολλὰ ψαῖα ἐσανάθησαν καὶ οἱ οὐνοὶ
 (τὸ εἶς ὅτι τὴν νύκτα ἐμαίνον τῆς τῆς ἀφῆς
 τῆς 8^{ης} λεπτομῆρας ἐνεκὶ ἀδύνατον καὶ ὡς ἠπα-
 ρῆ. Μόνας ὁ κήρυκος εἰς δάντη ἠγαστῆσαν
 τὴν ὡς ἠπαρῆ. ἁπλοῦς ἀκιντάσων γοίτῳ
 καὶ ἀλλογενεῶν συνάθῃσαν καὶ ἄλλοι τῶν
 νύκτα μέχρι τῶν ἡμερῶν.

Τὰ δὲ ἄλλα δὲ ἦσαν πολλὰ περὶ σότῃρα εἰς καὶ
 τὰ καλὴν ἔχον τῆς ἐπιπέδου ἐμαίνον δὲ πα-
 ραφίσκοτο εἰς ὁ ἀάφρητος πατριώτης καὶ
 ἀλτρωιστῆς Μαρκεῶν Ν. Γαβαρῆ (ὁ Γε-
 οργίου) ὁ ὅπως δὲ τῆς γυμνασίου καὶ τῶν ἀλτρωι-

βγαί τα έωσε πολλούς προσωνυμίας, οίτινες
ήσαν λιπόδωροι εν τω γόβω και της όοζης κω
μερ ανω.

Καθόντων τω μεγέθους τούτων και άνω τ' έτος
1888 η πανήγυρις τμήσαι εις τας πρόποδας τω
όρου Κάλαιος, όπου άρρισηται η άνω τω γηδίνω
της Παναγίας, άρρισημένη έκκλησία Πρωτοδία Πη-
γη και έκει τμήσαι γαργήσησαν η πανήγυρις,
η δε έκκλησία άνω η άνωθεν άναξίεται, έκει-
οδη εις τως πέτρας και ηγουμένη Μακαρία Αρβα-
νίτη. Πρι έποχέντω ημίραν τής δόξης ης διαγών-
μεν οι θραγγαίτες, οι όποιοι άρρισηται εις κω άπι-
ναντα κησίδων Κακύντοι και Σύριοι ου έβλε-
πον τω έκκλησίαν να καιέται και ένόγησαν ου
δα κατέστησε άνω τ' πολλήτα πλήρητα κω
μερ ανω.

Γνωριστά και άνογηθήματα τω κησιω μας.

Τω καιο σικί γόφο δέ γόβάται

Δαφνέτο σικί καιο κησι κησι.

Πη πάνε κωραμα τ' παρλιά σω; Όσο πάνε και
μαυροσώ.

Τ' ηίσε γόθε ηή ρυτ' απέ καιο ηίν παδης.

Σω θνέο ημετα ο γάιδρος, ηή ηή ημετα ηία
στο σικί.

Μικροί δακλω τρακοι πάνων.

Βάλιο τρία μαι στο χέρι παρά δικά μελέ κερ-
τάρι.

Νά ρισή ο κλέφτης τή φωνή, να είναι ο νοικοκύρης.
Καθηγέρα γιζνά και στα γαδ δέμας έχει το
τα κωνηρι το τένιφο και τα γαρά το νιάτο
έφτα γορά είναι είναιο και για γορά γηάρο.

Τό παιδί του πάντρηγ, γιζνά τή αίτην και
όχι καλό γιζνά παρά κακό γιζνά.

Άσο ένα του άφρασε ή ματσίνα εδ άφραση και
το κατσίμαυ.

Κουά στο γουοσίρι ~~τα~~ κελουάρια και ο νοικοκύρης.

Τό σπυγρό παγι άσο ή γινά πιάνεται.

Όποιος τήν νύτα πεππατά, για κλίβα για παρ-
νή

για ο διαβολος τή κ. μουριά τή γαχαρνα.

Πιγε άσο το μισό μη σά κολόσι κριγα.

Όποιος κείνεται καλός καλύτφα γορνα, και ο
διαβολος τή παπτι τή νουριά τή γαχαρνα.

Όποιος κείνεται με σπαθό τή ηρωί κλυδορίφει.

Με άκνιζρό σου γέ και άρέ και νουσιμός σπυίον.

Όπως δκ άάίρνα άσο άγ γόρεγ μου χίλια κ'
είναι τή χρόνια τιν.

Την πόρτα σου κριζάντ το γιζνά σου κριζή
να γιν τή οη.

παρην.

σο

ν

βα

με

γ

Α

Α

με

σο

με

β

δ

6

7

α

ρ

λ

υ

τ

κ

π

καὶ εὐχόμενος τοῦ καλοῦ καὶ πρῶτο εὐχόμενος -

παρῶν. Ὁ παπᾶς ὁ Κωνσταντῖνος
ἔκτο καὶ βάσιλες κ' ἐκείνος.

Ὅταν δὴ τὸν νεῖ μρονασίην εὐουήσῃ ἐπὶ εὐαγγελίᾳ
τῷ ἁγίῳ Νικηταίῳ καὶ ὡπταὶ τὰ εὐαγγέλια ἐπὶ δέλας -
εἶ. Κετόνι ὑγῖνον καὶ τὸ κεντήρι τῷ ἁγίῳ ἐπὶ δέλας
καὶ εὐαγγέλιᾳ ὁ καίρος.

Ἄρα παρτεκνῆ κεντῆ ἴδω ὡάνε καὶ παρακλάδεται.
Ἄνοιον ζῆσης καὶ ἔκτου.

Ἄρα δὴ τὸν κεντῆ νὰ ἀπράξῃ γράσαν πῖρερ καὶ
πᾶνε τῆ νύχτα καὶ τῆ νυκτῶν ἐπὶ κεντῆ.

Ὅταν πρῶτα ἐνὸς νῆος νὰ εἶ δὴν μὴ κοπήλα
καὶ τὰ μὴ ἀνοδοῖρη καὶ τὴ δὴν ἐπὶ ἀπὸ τῆ
ἐκείνη τῆ δὴν προσηκόντως καὶ ἔκτο, ὡάνε καὶ τῆ
δὴν ἐπὶ τῆ δὴν. Τὴν ὡάνε καὶ δὴν τὰ δὴν
ἐπὶ δὴν δὴν τῆ ἀνοδοῖρη καὶ ἔκτο μὴ τὰ.

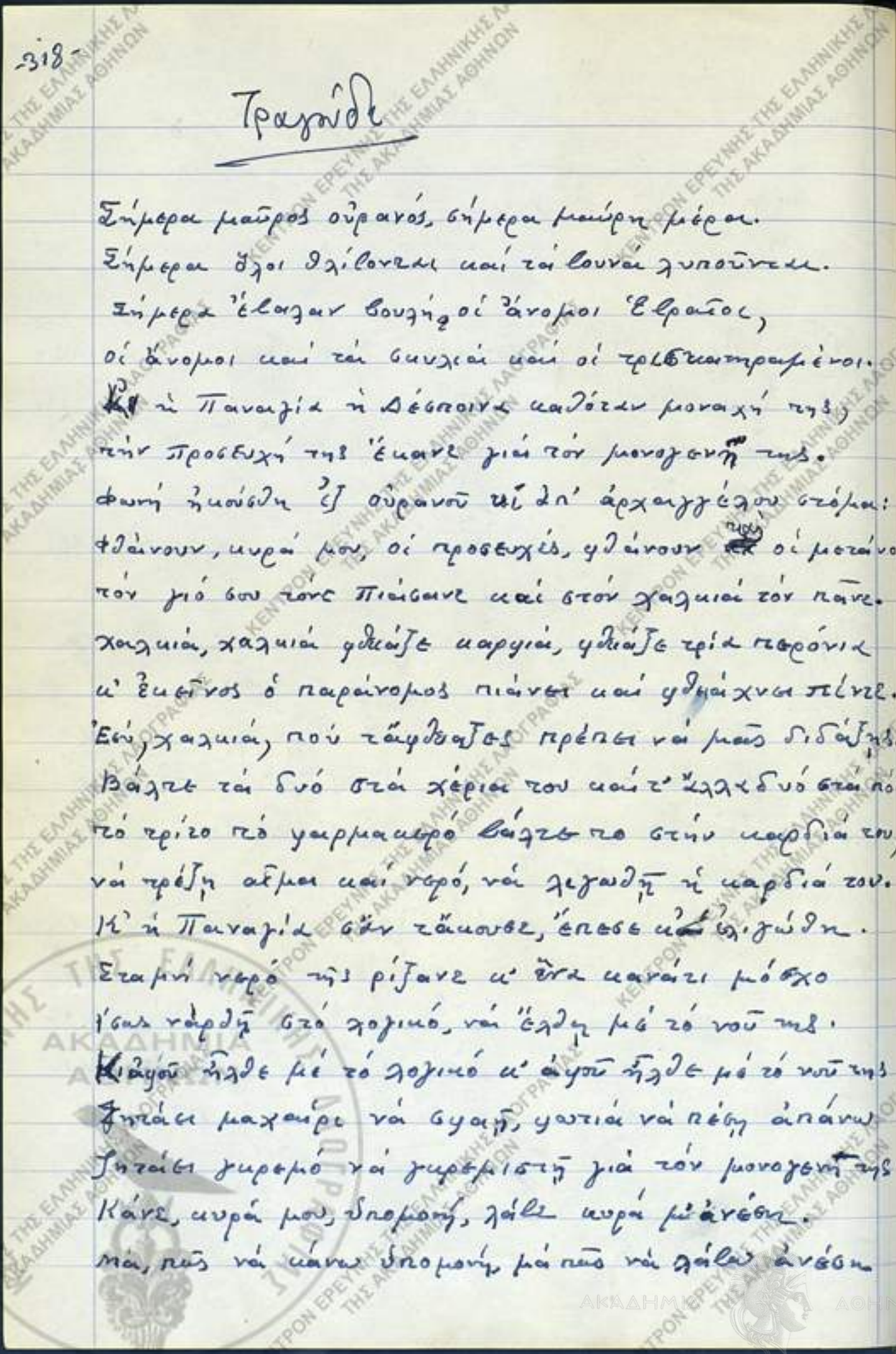
Ἡ κοπήλα κεντῆ ἀνοδοῖρη ἀνοδοῖρη καὶ
ἀνοδοῖρη τῆ δὴν, τῆ κεντῆ. Ἡ δὴν ἐπὶ δὴν, δὴ τῆ δὴν
ἐπὶ τῆ δὴν. Ἡ κεντῆ ἀνοδοῖρη τῆ κεντῆ.

Οἱ νῆοι παρτεκνῆ καὶ ὡάνε καὶ κεντῆ ἀνοδοῖρη
καὶ τῆ δὴν τῆ δὴν, τῆ δὴν, τῆ νύχτα
ἐπὶ τῆ δὴν καὶ κεντῆ τῆ κεντῆ. Ἄνοδοῖρη -
τῆ ἀνοδοῖρη.

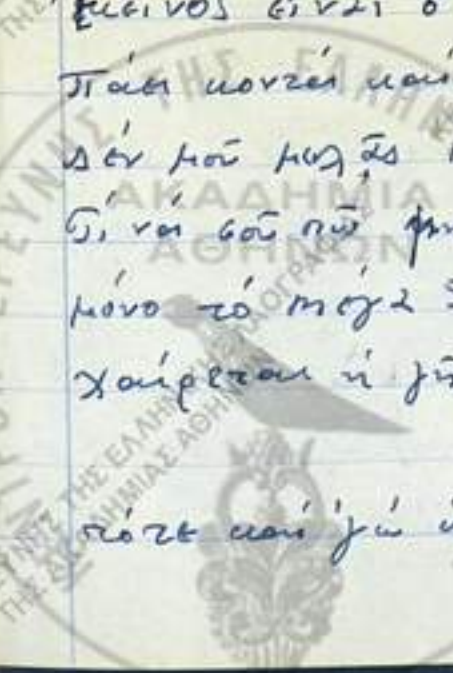
Τραγῳδίη

Σήμερα μαῦρος οὐρανός, σήμερα μαῦρη μέρα.
 Σήμερα ὄχοι θάλλονται καὶ τὰ λυνὰ γυπῶνται.
 Σήμερα ἔλασαν βουλή, οἱ ἄνομοι Ἑβραῖοι,
 οἱ ἄνομοι καὶ τὰ συνκίαι καὶ οἱ τριβωκατρυφῆνοι.
 Ἡ Παναγία ἡ Δέσποινα κατόργεν μοναχὴ τῆς,
 τὴν προσεχὴ τῆς ἑμαρὲ γιὰ τὸν μονογενῆ τῆς.
 φωνὴ ἡμοῖσθι ἐξ οὐρανοῦ καὶ δι' ἀρχαγγέλου στόμα:
 φθάνουν, κυρά μου, οἱ προσεχῆς, φθάνουν οἱ μοῖαι.
 τὸν γιό σου τὸν Πιπίστανε καὶ στὸν χαχιαὶ τὸν πάνε.
 χαχιαὶ, χαχιαὶ φθάνετε καργία, φθάνετε τρεῖς παρόνικ
 καὶ ἑμῆνος ὁ παρῆνομος πιάνει καὶ γδαίχνη πέντε.
 Ἐὖ, χαχιαὶ, πού τὰ φθάνετε πρέπει νὰ μᾶς διδάξῃς.
 βάστε τὰ δύο στὰ χέρια σου καὶ τ' ἄλλε δύο στὰ πόδια
 τὸ τρίτο τὸ γαρμακρό βάστε το στὴν καρδιά σου,
 νὰ πρέξῃ αἷμα καὶ γρό, νὰ γελαδῇ ἡ καρδιά σου.
 Ἡ Παναγία ὄν τὰ μόνε, ἔπεσε ἀπὸ τὴ γῆ.
 Σταμὴ γρό τῆς ρίξανε καὶ ἔτα κανάτι μόνχο
 ἴσως γρόδῃ σὺ χογιό, νὰ ἔλθῃ μὲ τὸ νοῦ τῆς.
 Κι ἄγου ἦλθε μὲ τὸ χογιό καὶ ἄγου ἦλθε μὲ τὸ νοῦ τῆς
 φωνάει μαχαίρε νὰ θυαῖ, γαστρία νὰ πέθῃ ἀπάνω.
 Ἰσταίει γυρομὸ νὰ γυρομίστῃ γιὰ τὸν μονογενῆ τῆς.
 Κάνε, κυρά μου, ὑπομονή, γάλλε κυρά μ' ἀνέση.
 μα, πῶς νὰ κάνω ὑπομονή, μὰ πῶς νὰ γάλλω ἀνέση

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πού ένα υιόν μονογενῆ ἄδελφόν σταυρωμένον
 μέ τῶν Ἰουδαίων νόμῳ, ναί τόχουν κρεμασμένον.
 Ἡ μάργα, ἡ μαρτυρικὴ καί τῶν πατέρων ἡ μάννα
 πού Ἰακώβου ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ πέπερευσ ἀντάμα,
 ὅπως γινῶν στρατί, στρατί, στρατί τὸ μονοπάτι
 τὸ μονοπάτι τὸ ἐλθῶν μέσῳ ἀγροσῶν τὴν πόρτα.
 Ἄνοιξε πόρτα πού ἀνοίξῃ καί πόρτα πού Πιλάτου
 καί ἡ πόρτα ἀπὸ τῶν γόλων τῆς ἀνοίξε μοναχὴ τῆς.
 μανῆνοι ποτῶν Ἰερλὶ δέφα μανέντα δέν γινώσκῃ
 καὶ αὐτοὶ καί δεξιῶτα, λέγει τὸν αἶν - Γαίνη.
 Ἄη μου Γαίνη πρόδρομε καί λαμπρὴ τῶν γιῶν μου
 μήν εἶδες τὸν υἱὸν μου καί δὲ τὸν Δάισμαχό σου;
 Δέν ἔχω σῶμα ναί σῶ πῶ γὰρ ναί σου μιχίσω,
 Δέν ἔχω χέρι, Δέσποιντα δὲ ναί δ' ὅντε δείτω.
 Βαίπαις ἐμῆνο τὸ γυμνὸ τὸν παραπονεμένον,
 ὅπου γορεῖ πικρὸ καί σῶ αἶμα λουγμένον,
 ὅπου γορεῖ στήν μεγαλή τὸ ἀγαθὸν στεγανί;
 Ἐκείνος εἶναι ὁ γιός σου καί μέντα ὁ Δάισμαχός σου.
 Πάσι μονταί καί τῶν μιχί καί τῶν γυμνωταίσι:
 Δέν μου μιχί παιδί μου, δέν μου μιχί παιδί μου;
 ὅ, ναί σου πῶ φησὶς μου, πού δὲ γορο δέν ἔχεις,
 μόνο τὸ μὲντα Ἰάλλω μονταί τὸ μεσονύκτι
 χαίρεται ἡ γῆ, χαίρεται ὁ οὐρανός, ἀνοίγουν τὰ
 οὐράνια
 τότε καί γῆ δ' ἀνοίγῃ
 — χαίρεται γυμναί μου φησὶς.

ὅποιος εὐχεται ὡς εἶπε καὶ ὅποιος εὐχόμενος ἀγιάσει
καὶ ὅποιος δώσει προσοχή Παιδαγωγὸς δὲ δάσκαλος
Τέλος τοῦ μοιρολογίου τοῦ Παναγιώτου
δὲ ἐδραφε ἡ ἀρχὴ Καταλόγου Πέτρου Χέλαρου
Ἀνάθη - Κυριακή.

Ῥίμα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου

Ἄγιε μου Γεώργη, μάτια μου, καὶ πρωτομαλαχρίαι
ἀρματωμένον με σπαθί καὶ με χρυσό κονταρί,
ἄγγελος εἶσαι στὴν μορφή, ἅγιος στὴ θεότη
Παρακαλῶ βοήθα με, ἅγιε στρατιώτη,
ἀπὸ τὸ ἄγριο θάνατο καὶ θάνατο μεχάλο
πὺν ἂν δέν τὸ πᾶν ἀνθρώπο καὶ δὲ πρῶτῃ καὶ ἄλλο,
ἂν δέν τὸ πᾶν ἀνθρώπο καὶ δὲ πρῶτῃ στὴν ἔρα
κατέναντε δέν ἄγασε γὰρ καὶ πάρη ἢ χύρα.
Τὰ μπουχτιά ἐρίσανε τινος ἦθε καὶ πῆλ
καὶ μπουχτιά (αὐτῆρος) ἔπτεσανε εἰς τὴν βασιλοποιή
δου τὴν εἶχε ἡ μάνα τῆς κίλ καὶ μοναχίαν.
Ὁ βασιλεὺς εἶν τῶν πορὺ τοῦ κακογάντη.
Ὅσο τὸ θιός μου παίρτε το καὶ τὸ παιδί μου ἀγιάσει
ποιός πορὺ θυμάνητε τὸν βασιλεὺς πηγαίνει
ἢ δὲ μετ τὸ παιδί σου ἢ παίρνετε καὶ δέν.
Παίρτε το καὶ ἀπορίστε το καὶ κἄντε μου το κύρη

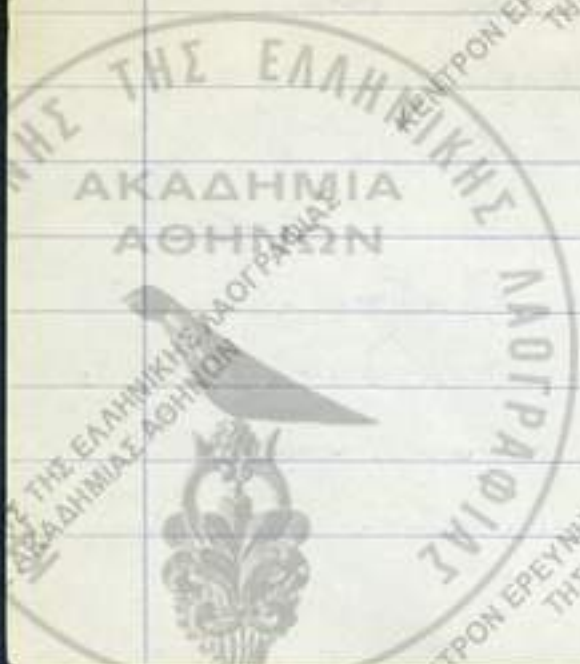
και δωστε το στο δραιοοντα και το θρυσομαθαι.
 Την πηρα και την πηγαυε την ωραια κοραυδα
 και μαρμαρα που πηγαδιου την δεσων μ' εχουσιδω
 και ο Γεωργιος εβουραθηναε και παιη και την σωαι,
 απο το στομα που δερσιου και την ελευδερωαι.
 και ε'ελοχο του αρπαιε ^{η ευδωσι} ~~και~~ το δικεχίσει,
 και μαρμαρα που πηγαδιου πηγαυινει και καδιει.
 φυγε, νεε μου, απο δω γυγε απο εμενε,
 γιατι δε γ'εβχη το δερσιου και δε να γαιη και σεε.
 Ασεμε, κορη μου, εσεμει λιγο θηνο και παρω
 και ζω σιοτωνω το δερσιου και απο δω σε εθανω.
 Τα ορη θα βειοντα και το νερο αυρειει
 και ο δρακοντα και δοντι του για μενε τα τροχιει.
 και ο Γεωργιος σπυωθηε αν παραλοχιαθμενος
 και το κονταρε ε'αρπαιε ως ηται μαθημενος
 και παρενδω που εδωσε μια μεεε στο στομα
 και αμεεε το ε'εαιηωσε χαικω στη γη στο χωμα.
 Πηγαυινε, κορη, πηγαυινε, πηγαυινε στοια θοηει σου
 και πεετου ποιου σου εδωσε σημεε την Ιωη σου.
 Πεεμον ^{τι γου} ~~και~~ πεεμον το που χεεε ε'ονομα σου,
 δεχω και ανω χαριεμα και ^{ου} ~~και~~ της ερεεειε σου.
 Γεωργιος ονοματομαε αν την Καππαδοικη
 αν δεε και ανω χαριεμα, ανε μια ευαχαια
 και βαεε και Ιωηραυσεε Χριστο και Παναγιε
 και στη δεξια του την μεριε εαιεε ενα κοραυδαιη

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

-322-

ἀρταυμένο με σπασί και με ἀργυρά κορταίρι.

Τό ἔγραφε ἡ κ. Καλλιόπη Πέτρα Χάιζερ
Ἀναίτη - Βουγαίταν.

Handwritten notes on the right margin, including circled numbers 1, 2, 3, 4 and some illegible characters.

Μουσική

Νήσος Θήρα
χωρίον Εμπορείον

ΑΡΙΘΜ. ελε. μονα. 12.434
ταμ. 897Α

1) Ταρχία Α'
Ο Αντώνιος Πρέμας (παρωύγιος φαριδιάς) έτιω 52
αυτοδίδακτος οργανοπαίκτης, βουλι, καί ο νός του μνηστ
έτιω 14, ^{κλωστο} παίξω ένα βυρνά πόν λέγεται βυρνάρο
ταρός. Οργανισμός.

ΑΡΙΘΜ. ελε. μονα. 12.435
ταμ. 897Α

2) Οί ίδιοι παίξω ένα νούριον βυρνά πόν λέγεται
τραχατηρός. Οργανισμός.

ΑΡΙΘΜ. ελε. μονα. 12.436
ταμ. 897Α

3) Οί ίδιοι οργανοπαίκτης παίξω βυρνά ποδιόκιον.
Οργανισμός.

ΑΡΙΘΜ. ελε. μονα. 12.437
ταμ. 897Α

4) Οί ίδιοι οργανοπαίκτης παίξω τὰ βυρνά ο' αββίον.
Οργανισμός.

-324- ΑΡΙΘΜ. ελε. μονο. 12.438
ταυ. 897A

5) Οι ίδιοι οργανοπαίτες παίζουν ορχήστρα Συμφωνική.

ΑΡΙΘΜ. ελε. μονο. 12.439
ταυ. 897A

6) Οι ίδιοι οργανοπαίτες παίζουν μπαλάντα. Αρχίζουν με ορχήστρα, ή σωλήδω.

Ταξία Β'

ΑΡΙΘΜ. ελε. μονο. 12.440
ταυ. 898A

7) Οι ίδιοι οργανοπαίτες παίζουν ένα σονάτο τής νύκτας. Αυτόσ παίζει μέσα στο σπίτι τής νύκτας, όταν πάνε να πάρουν τήν νύκτα από τή σόφρα και τραγουδών τή σόφρα.

ΑΡΙΘΜ. ελε. μονο. 12.441
ταυ. 898A

8) Οι ίδιοι οργανοπαίτες παίζουν ένα σονάτο τής γάλας από τή λά. Όταν πάνε στο γαζί ο οργανοπαίτες τήν λά. κερμάρον από τή σόφρα.

ΑΡΙΘΜ. ελε. μονο. 12.442
ταυ. 898A

9) Οι ίδιοι οργανοπαίτες παίζουν ένα έργο σονάτα τής γάλας από τή λά. παίζουν όταν πάνε από τή κερμάρον να παραλάβουν τήν κερμάρον.

ΑΡΙΘΜ. ελε. μονο. 12.443
ταυ. 898A

10) Ο ίδιος κερμάρον, ο κερμάρον τραγουδών και ο άλλος

παραίτητος ἀπὸ τὸ ὄνει ἐν κορυφαίᾳ καὶ
παραίτητος διὰ τὰ παραλάβου τοῦ φαινομένου. Οἱ
ἴδιοι ὀργανοπαῖνται παῖτων εἰς σπορὰ ἀπὸ ἀν-
τίθετα μετὰ τὴν ὑπερίσταν ἀνὸς τῶν γῆρας.

APIΘM ἐν μόνῳ 12.444
ταρ. 898A

11) Οἱ ἴδιοι ὀργανοπαῖνται παῖτων εἰς ἄλλαν σπορὰ.
Εἶναι πρὸς παραίτητος καὶ ἀπὸ τῶν, διὰ τὰ τῶν
ἀναρῶν μετὰ τὸ ζῆλον τῶν γῆρας.

APIΘM ἐν μόνῳ 12.445
ταρ. 899A Ιδία Γ' = 899A

12) Οἱ αὐτοὶ ὀργανοπαῖνται παῖτων μίαν παντίδα
ἀπὸ τῶν παραίτητος τῶν γῆρας.

APIΘM ἐν μόνῳ 12.446
ταρ. 899A

13) Ὁ ἀνθρώπος Βάλβυ ἀπὸ τὸ ἔργομα ὄργου
ὅπως εἶναι παραίτητος τῶν βαρῶν. Εἶναι δὲ ὄργου
διὰ τῶν παραίτητος ὅταν τῶν, εἶναι βαρῶν εἰ-
ναι ὁ τῶν.

εἰ τὸ τῶν τῶν ἀνὰ τὰ δεξιά καὶ τὰ ἄριστα
παρὰ τῶν
εἰ τῶν τῶν ἀνὰ τῶν δεξιά καὶ τῶν ἀρι-
στέρων.

εἰ τῶν ἀνὰ τῶν τῶν ἀνὰ τῶν ἀρι-
στέρων.

ε. νομίζω θα μπορούσα να έχω στην άμεση διάθεσή μου.

Σίγουρα θα πάω στο Αργαλείο
δ' εφίγησα γὰρ δὴ τὸ ἴδιον.

ΑΡΙΘΜ. εις μυσ. 12.447
ταμ. 899 Α

3/ 14) Οἱ παραπάνω οργανωμένοι αὐτῶν ἀπὸ τριῶν
τάξ. πῶς τὸ ἐχόρασαν ἐπὶ τὸ ἑστῆσαν.
(πῶς νῦν λυγροῦνται)

ΑΡΙΘΜ. εις μυσ. 12.448
ταμ. 899 Α

4/ 15) Οἱ ἴδιοι οργανωμένοι αὐτῶν εἶνα ἄλλο τρι-
ταξίον, πῶς χωρίσθησαν ἐπὶ τὴν θύραν.

ΑΡΙΘΜ. εις μυσ. 12.449
ταμ. 899 Α

5/ 16) Οἱ ἴδιοι οργανωμένοι αὐτῶν κάμνα τὰ
ἄνω Βασιλεία.

τὴν κελυφὴν τὰ εἰς πῶ | ν. ἄνω Βασιλεία τὰ
ἄνω εἰς

μία, μία εἰς ἀρχαίον οὐκ πῶν τὰ εἰς, πῶν τὰ
εἶναι βυθὸς εἰς.

Ἀρχαίον κελυφὴν καὶ ἀρχαίον γὰρ ἀρχαίον
καὶ ἀρχαίον καὶ ἀρχαίον ἀρχαίον μετ' ἀρχαίον
ἀρχαίον.

Ἀρχαίον κελυφὴν οὐκ ἀρχαίον, ἀρχαίον καὶ ἀρχαίον
εἶναι γὰρ, εἶναι γὰρ τὰ ἀρχαίον καὶ ἀρχαίον
καὶ ἀρχαίον.

... ης μαρτυρίας -327-

Ἡ Βασιλεύς ἔρχεται ἀπὸ τὸν Καστὸν εἰς
οὗ ἴ' ἀρχαῖος καὶ κρητὸν
βασιλίσκος καὶ χαρτί, ~~καὶ~~ βασιλικὸν χαρτί
χαρτί χαρτί καὶ μαγαζαρίδων ἡ γὰρ οὗ ἡ γὰρ τὸ

Προσφώνημα
τὸ μαγαζαρίδων ἔγραψε τὴν πόρτα γὰρ τὴν ἔγραψε
καὶ τὸ καὶ τὸ χαρτί ἔγραψε καὶ, ἄλλοτε γὰρ
χρὸς γὰρ ἦν.

τὸ μαγαζαρίδων ἔγραψε γὰρ

ΑΡΙΘΜ. 12.450
899A

6) 17) Οἱ ἴδιοι ὀργανοπαῖτες παῖτων εἰς ὄνομα Τριπόλεως.

ΑΡΙΘΜ. 12.451
899A

7) 18) Οἱ ἴδιοι ὀργανοπαῖτες παῖτων εἰς ὄνομα ἑξήκοντος.
τὸ χαρτί δὲ εὐκρινὲς χαρτί καὶ
χαρτί μαρτυρία μαρτυρία ἀπὸ τὸν ἄλλον.
ἔγραψε οὗ τὸ σερβικὸν εἰς ὄνομα χαρτί εἰς ὄνομα

ΑΡΙΘΜ. 12.452
899A

8) 19) Οἱ ἴδιοι ὀργανοπαῖτες παῖτων εἰς ὄνομα Χαλκίδος.

Τριπὸν Δ'

328-

ΑΡΙΘΜ. εις μονο. 12.453
ταιν. 900A

1) 20) Οι άνδρες οργανοκίνητοι παίξουν βούνισαν. Πνή
χορδίου άνδρες και γυναίκα.

ΑΡΙΘΜ. εις μονο. 12.454
ταιν. 900A

2) 21) Οι ίδιοι παίξουν κλαματάρια.

ΑΡΙΘΜ. εις μονο. 12.455
ταιν. 900A

3) 22) Οι ίδιοι παίξουν το τραγούδι: Πάρε, Μαριώ, τήν πόνη
Γού.

ΑΡΙΘΜ. εις μονο. 12.456
ταιν. 900A

4) 23) Ο Έμπανος Σαρφέτος (ή Κορός) έως 62 από
το Έμπορειν τραγούδι ως τραγούδι: αΗ Έλλη δζα
βζόταμα. Λέγει ότι το τραγούδι είναι οί σραμω-
ταί ως ένα κρημίν Άσιαν. Έδω τραγουδείται
εις τή διαμετάδοσιν και εις τή βουνία.

Βρε ή Έλλη δζα ενόλωρα δζα και κερμάρια
δζα και κερμάρια, κ
βρ έπηγε κ έραμάρησε τή μυστική, γαζ όλα
τή μυστικά γαζ όλα δζα

Βρε Έλλη ενό θεό εν
μέωρησ ενό ζαρό ενό ουκ.

ΑΡΙΘΜ. εις μονο. 12.457
ταιν. 900A

5) 24) Το ίδιο τραγούδι τραγουδείται και ο κρημάρησ εν-

Πόλεμος ἀντιπρόσωπος Ἀριστεύς Πρέμης.

ΑΡΙΘΜ. 12.458
900 Α

6/25) Οἱ ὀργανοπαῖδες Ἀριστεύς Πρέμης καὶ ὁ υἱὸς τῶν ἀδελφῶν, τὸ «Προβλεπόμενον μνηστέριον». Σύνταγμα τὸ παλαιῶν τῶν ἀνδρῶν.

ΑΡΙΘΜ. 12.459
900 Α

7/26) Οἱ ἴδιοι ὀργανοπαῖδες καὶ παῖδες τσαρναίων ἀδελφῶν (πρὸ βουλῆς καὶ Γαλιῶν).

ΑΡΙΘΜ. 12.460
900 Α

8/27) Οἱ ἴδιοι παῖδες καὶ υἱοὶ ἀδελφῶν τῶν ἀδελφῶν «Μεγάλα Χωρία», καὶ ὑποκαταστάσεις τῶν ἀδελφῶν ἀπὸ τῶν ἑσπέρων.

Πρὸς γὰρ ποῖο γῆρας καὶ γὰρ ποῖο γῆρας ποῖο γῆρας
ποῖα γῆρα ποῖα γῆρα ποῖα γῆρα
ἴδ' ἔγωγε χαρὶ, ἴδ' ἔγωγε χαρὶ, ἴδ' ἔγωγε χαρὶ γὰρ
φειδωμένα.

ΑΡΙΘΜ. 12.461
900 Α

Ἐγὼ Γυναικῶν

9/28) Ἡ Μερμερία Μανδρακοῦ, ἔτις δι, καὶ ἄλλοι τῶν Ἐγὼ
Γυναικῶν θύρα, ὑποκαταστάσεις τῶν ἀδελφῶν.

μῆν ἔξω βυτίου τραγῶδι το παρακτω φάγνδι.
"Ἐν λαβὰτε βράδῃ μιὰ κυριαμὶ πρῶτῃ
θημῖνον ὁ μαμῆν καὶ πᾶν εἰς νησί.
Βρῶν γιὰ τουργοποιῆα καὶ ἔδιαζῶντα
ὅτι γαρ γὰρ ἄνθρα ἐνεὶ ὀχάζοντα.

ΑΡ.Θ.Ν. εἰς μὲν 12.462
ταῖν. 900Α

[Ἴδε τὸ τραγῶδι εἰς τὴν σ. 115]

1) 29) Ἡ ἰδίᾳ τραγῶδι το τραγῶδι εἰ γηλίζοντα πᾶν ἔα
εἰς βῶνῳ.

Μηλίτσα πᾶν ἔα εἰς βῶνῳ τὰ γῆρα φορῶνται
τὰ γῆρα φορῶνται.

τὰ γῆρα εἰς διπλοῖστα γὰρ εἰς γυμνῶν φορῶνται
γὰρ τὸ βῶνῳ φορῶνται.

καὶ οὐ φορῶνται τὸ βῶνῳ πᾶρ το γουοπῶν

πᾶρ το γουοπῶν. [Ἴδε τὸ τραγῶδι εἰς τὴν σ. 116]

ΑΡ.Θ.Ν. εἰς μὲν 12.463
ταῖν. 900Α

Ἡ μῆν ἰδίᾳ πρὸς ἄλλοις καὶ
ἡ γῆρα εἰς πᾶν.

11) 30) Ἡ ἰδίᾳ τραγῶδι το τραγῶδι ἡ κωνηρὸν εἰς κωνη-
γῶντα εἰς τὸ δῆλον μιὰ φορῶν.

κωνηρὸν ἐκωνηρῶν εἰς τὸ δῆλον μιὰ φορῶν
ἡ εἰς τὸν γὰρ εἰς κωνηρῶν μιὰ φορῶν.

τὸν ἔκωνηρὸν κωνηρῶν εἰς τὸν κωνηρῶν κωνηρῶν
κωνηρῶν καὶ κωνηρῶν κωνηρῶν κωνηρῶν.

κωνηρῶν κωνηρῶν κωνηρῶν κωνηρῶν
κωνηρῶν κωνηρῶν κωνηρῶν κωνηρῶν

Ἦ ὄνορά μου δὲ ἐστὶ γυνὴ γὰρ δὲ μέ.
γὰρ δὲ ὄνορ ἢ αὐτὴ ἀστυρία νὰ γένηται.

ΑΡΙΘΜ. το μυσ. 12.464
ταμ. 900 Α

[Ἰδὲ τὸ τραγῳδ. αἰ 6. 118]

12) 31) Ἦ ἰδίᾳ τραγῳδῶν τὸ τραγῳδ. αὐτὴ γέννα πάν-
τ' ἔστι γυν.

Κατὰ γέννα, ἀστυρία γυν.
ἐπισημασμένη γυν.
γυνὴ ἀστυρία γυνὴ δὲ αὐτὴ
γὰρ δὲ ὡς ἐπισημασμένη.

Ταινία Ε'

ΑΡΙΘΜ. το μυσ. 12.465
ταμ. 901 Α

1) 32) Ἦ Μόσχα φουσιέρα, ἔτιω 63, τοῦ περικουμαρῆ
ἔστι ταινίας τραγῳδῶν τὸ τραγῳδ. α ἕνα λαββίτο ἔστι-
δὲ.

ἕνα λαββίτο, ἔστι, ἕνα λαββίτο ἔστι, πᾶν ἐυ-
ρισκὴν πρῶτον,
ἐπισημασμένη ὁ παλαιός, ἐπισημασμένη ὁ παλαιός, καὶ πᾶν
620 νῆσι

ἔστι μὴ ἐπισημασμένη, ἔστι μὴ ἐπισημασμένη
τὴν ἐπισημασμένην καὶ ἰδιαίτην.
ἔστι μὴ ἐπισημασμένη, τὴν ἐπισημασμένην,
να γίνῃ ἐπισημασμένη.

νά λούεσαι Λαββάτο, ν' ἀγγάζω Κυριακή,
μαί νά μεταλαμβάνω Χριστοῦ γάλα λαμπρή,
για νά τό πῶ πῶ, γάλα, για νά τό πῶ πῶ
νά δῶ εἰ δά γῶ πῶ.

Μάννα Ρυπίος μ' ἐξήτα, γάλα Ρυπίο γ' ἐξήτα,
νά γίνω Χριστιανή,

νά λούεσαι Λαββάτο ν' ἀγγάζω Κυριακή,
μαί νά μεταλαμβάνω Χριστοῦ γάλα λαμπρή.

Καίγια ἔχω θυατήρι, καίγια ἔχω θυατήρι
πῶ τῆρας λ' ἔσωδι,

ὡς τὸ γάλα πῶ πῶ, νά τῆρας γάλα πῶ.

Δέν ἀρρωστῶμαι γάλα, σάν ἀρρωστῶμαι γάλα,
καί πῶ σὲ στα βάρια

ὡς γιὰ τὸ νά ξέρω αὐτὴ καί καί γιὰ τὴν
γῶ νά γέ ὡραση εἶπὲ Ρυπίο κησά

ὡς ἔχει ὁμορφῆς ὡς ἔχεις για νά γέ ὡραση
νι ὁμορφῆς ὡς ἔχεις, για νά γέ ὡραση.

Κιὸ Κ' ἔγινε πῶ μ' ἔγινε νά χῆ, εἰς κῆρυγμα
νι ὁ πῶ πῶ μ' ἔγινε νά ἔδῃ εἰς κῆρυγμα.

ΑΡΙΘΜ. εἰς μὲν. 17666
ταύτ. 901A

2) 33) Ἡ ἰδιὰ πράγματι καὶ τὸ σφραγιστὸν ἔχει
γινεῖ.

Παρασημασίον γὰρ τὸ ἔχει κίθλο κησῶν
μαί τὸ παράπαν' οὐ, ὅ ἔγινε εἰς 23 23.

ἔφατο εἰς παραδύρι, ἀφ' ἧς ἐστὶ μάνα σου
καὶ κἀντε ὡς ἰστέφυ ἐν γατρύρανα σου
δύο ἡδὴν δύο φάρια πᾶν γατὶ γατὶ,
καὶ ὄγος τῶ ζυχωρίου τῶ χρόναι νὰ γί γη? -

ΑΡΙΘΜ. ἰσ. μονο. 12.467
ταυ. 901 Α

3) 34) Ἡ ἑλὰία Δανίης ἐστὶ 59 αἰῶν ἐπὶ Ἐφω Ραυιδῶν
φραγνῶδι τὸ παραπάνω φραγνῶδι.

Διὴ ἀμύρη στο Μπροϊόθεα ἔγινε φονιὸς
τὸ φονιὸς ἔγινε γιὰ γιὰ Κατράνιῶ
ὡν ἦτο ζεδωμένη γιὰ τὸ Λαυιδιανό.
Ἐνὶ σπαδίῳ τῆ δινε καὶ δεύα τῆ γατρεῖ
τῆ ζαναδκέρουα τῆ νεῶα οὐτ γαρδία.

[Ἰδέ τὸ φραγνῶδι εἰς τὴν 6. 123]

ΑΡΙΘΜ. ἰσ. μονο. 12.468
ταυ. 901 Α

4) 35) Ἡ ἰδία φραγνῶδι καὶ τὸ παραπάνω φραγνῶδι.

Τῆς χήρας γιός, τῆς χήρας γιός πανφίετα
καὶ ὠπέρητε προσεγγία σὲ κῆλιν τὰ γὰ δα γα.
Πιᾶρα δύο εἰ, πιᾶρα δύο εἰδία γυκανα
ὡσανε τὰ τυχαντῆ προσεγγία σὲ κῆλιν τὰ γὰ δα γα.
Βρ? ἔλα νύφη γ' ἔλα νύφη γ' καὶ γὰς, γαί.
ἔλα νύφη γ' ἔλα νύφη γ' καὶ γὰς γαί.
γὰ δα τυχαντῆ προσεγγία σὲ κῆλιν τὰ
γὰ δα γα.

[Ἰδέ τὸ φραγνῶδι εἰς τὴν 6. 122-123]

-334-

ΑΡΙΘΜ. στο μουσ. 12.469
τακ. 901A

5) 36) Δυναρχία η Ίδια με ένα άλλο τραγούδι.
Μά εγώ γὰρ ἑνὸς γὰρ ἄνδρα μακροαῖον
καὶ ξυῖον

μά τῳ πρώτῳ παρακλήρη γὰρ γὰρ ἔστα μακάρη.
Πίχτω τὴν πρώτη παρακλήρη, βάστα τὸ νότον Παναγία,
βρέ καὶ πάνω τῶν κοπέλλων καὶ οἱ τῶν κοπέλλων
ἡρώων

μαὶ ἡ γιέ τῶν ἀδέρφω Γαλατῶν, βάστα τὸ νότον Παναγία,
καὶ ἡ ἄλλη ἀπὸ τοῦ χωρίου, τοῦ χατσανοχωρίου πόρῃ.

[Ἴδε τὸ τραγούδι εἰς τὸν 6. 127-128]

ΑΡΙΘΜ. στο μουσ. 12.470
τακ. 901A

6) 37) Η ἴδια τραγούδι ἑνα ἄλλο τραγούδι.

Ὁ γάμος γὰρ ἀρρώστησε σὺν παρακλήρῳ τῳ πρώτῳ
γάμος δὲ ἔστα νὰ τῳ γλάϊ,
γάμος δὲ ἔστα νὰ τῳ γλάϊ, γάμος νὰ τῳ γλάϊ
μὴτ' ἀδερφῆ μὴτ' ἀδερφῶ
μὴτ' ἀδερφῆ, μὴτ' ἀδερφῶ, νὰ τῳ κερσοχάστα
αὐτὸ κερσοχάστα τῳ μὴτ'
αὐτὸ κερσοχάστα τῳ μὴτ'.

ΑΡΙΘΜ. στο μουσ. 12.471
τακ. 901A

7) 38) Δυναρχία η ἴδια γὰρ τὸ νεότερον τραγούδι.

Κυριός πάλι κληρονομήσας εἰς τὰ δάση γιὰ ἑσπεῖ
ἔσχε τὰ σωματίον γιὰ μισή αὐτοῦ
ἔσχε τὰ σωματίον γιὰ μισή, γιὰ μισή ἡ ἑσπεῖ

APIOM. ἰσ. μυσ. K. 472
ταμ. 901A

8) 39) Ἡ ἴδια τραγωδίη περὶ σωματίον τῆς δυνάμεως. Βασί-
στα εἶναι ὁ τρέχων.

καὶ εἰς τὴν ζήτησιν αὐτῆς καὶ πάλιν τὰ ὑπο-
ρίθμισα
ἔχ' ἵνα εἴπω τὴν πρώτην γὰρ καὶ ἑσπεῖ γὰρ τὰ ἄλλα

APIOM. ἰσ. μυσ. K. 473
ταμ. 901A

9) 40) Ὁ ἴδιος τραγωδιστὴς διότι τῆς δυνάμεως.
ἔσχε τὸ γὰρ ἡμεῖς καὶ τὸ γὰρ ἡμεῖς

ἔσχε ὅταν σ' εἴπω ἢ γὰρ σὺν αἰσῶν σ' εἴπω
ἢ σ' εἴπω ἀναγκαστὴ καὶ σ' εἴπω ἡμεῖς.
ἔσχε ὅταν σ' εἴπω ἢ γὰρ σὺν χρυσῶν τῶν ἡ-
μεῖς

ἢ καὶ σ' εἴπω ἀναγκαστὴ ἀπὸ τῶν ἀλλῶν τῆς.

APIOM. ἰσ. μυσ. K. 474
ταμ. 901A

10) 41) Ὁ ἴδιος τραγωδιστὴς γιὰ ἑσπεῖ.

ἑσπεῖ εἴκοσι δραχμαί, ἑσπεῖ εἴκοσι δραχμαί
ὅλο ἑβδομηκονταί, ἀπὸ δὲ ὅλο ἑβδομηκονταί

Academy of Athens

ἔβηναν τῷ Μαστρογιάννῳ, ἔβηναν τῷ Μαστρογιάννῳ
να δῶν τὸ πορτῆρι, ἄχ βαχ, νά δῶν τὸ πορτῆρι.
Μὰ ὁ Μαντῆς δὲ τὸ δυνε, γὰρ ὁ Μαντῆς δὲ τὸ δυνε
να τὸ καλοζαῖον, ἄχ βαχ να τὸ καλοζαῖον.

ΑΡΙΘΜ. ἐν μονο. 12.475 ἴδ. καὶ σ. 124 τοῦ χειρογράφου
ταρ. 901A

11/42) Ὁ ἴδιος τραγουδοῦ καὶ τὸ παρακάτω τραγουδοῦ.
Ὁ γαῖου γὰρ ἄρρωστος εἶναι καραβῆν τὴν κηλῆν
γὰρ αὐτὸν δὲ ἔχει νὰ τὸ γυλά, αἰτῆν τὴν γυλάτῃ
αἰτ' ἀδερφεῖ αἰτ' ἀδερφεῖ
αἰτ' ἀδερφεῖ αἰτ' ἀδερφεῖ να τὴν γοργολάτῃ
μὲ ὁ καροτάτῃ τῷ γυλά.
Μὲ ὁ καροτάτῃ τῷ γυλά γὰρ αἰτῆν δὲ τὸ γυλάτῃ
αἰτῆν αἰτῆν γαῖου γαῖου.

ΑΡΙΘΜ. ἐν μονο. 12.476
ταρ. 901A

12) 43) Ὁ ἴδιος τραγουδοῦ καὶ τὸ παρακάτω διορχα
αἰτῆν τὸ τραγουδοῦσαν εἶναι γαῖου.

ἔχει καρδιά αἰτῆν γαῖου γὰρ αἰτῆν εὐχολογῆν
μὲ δὲ τὸν αἰτῆν εἶναι γαῖου γαῖου ἡ καρ-
μῆν.

ἔχει καρδιά αἰτῆν γαῖου γαῖου καὶ κατὰ τὴν
ἔχει νὰ τὸ γαῖου αἰτῆν γαῖου γαῖου
ἔχει νὰ τὸ γαῖου αἰτῆν γαῖου γαῖου.

Ο φάτος ἐν τῷ ἴκοντε ἀφίερτος ἑστάνει
ὡς βρῖσκεται μία ἀφείλι δύνει καμφοί καὶ ἀφείλι.

ΑΡΙΘΜ. τῆς ἀποσ. 13.444
τῶν 901A

ἀνεδοκίμη

13/44) Δυναμίς ὁ ἴδιος ἢ αἴτιο τραγῶδι.
Μία δὲ γὰρ, δὲ γὰρ καυχήσθητε νὰ κένη γὰρ Πρωτόν
ἄλλοτε ἢ γὰρ ἑσπέρησθη, ἄλλοτε ἢ γὰρ ἑσπέρησθη
καὶ τὴν δὲ δὲ γὰρ τὴν κυριακὴν βασίλειον
καὶ τὴν δὲ δὲ γὰρ τὴν καυχήσθητε καυχήσθητε
τὴν τριτὴν βῆν γὰρ βῆν γὰρ ἑσπέρησθη.
τὴν τριτὴν βῆν βῆν γὰρ ἑσπέρησθη, ἑσπέρησθη
τὴν πᾶσαν τὴν γὰρ τὴν καυχήσθητε
τὴν πᾶσαν τὴν γὰρ τὴν καυχήσθητε, ὡς ἑσπέρησθη
ὡς δὲ ἑσπέρησθη ἑσπέρησθη τὴν πᾶσαν
ὡς δὲ ἑσπέρησθη ἑσπέρησθη τὴν πᾶσαν ἑσπέρησθη
γὰρ ὡς ἑσπέρησθη ὡς ἑσπέρησθη ἑσπέρησθη.

ΑΡΙΘΜ. τῆς ἀποσ. 13.445
τῶν 901A

Πύργος θήρας

14) 45) Ἡ μαρτυρία κατανοήσιμος, ἐστὶν 53, τραγῶδι
τὴν ἀφείλι βρῖσκεται ὡς τὴν ἑσπέρησθη ὡς τὴν
γὰρ τὴν δὲ γὰρ τὴν καυχήσθητε ὡς τὴν ἑσπέρησθη
γὰρ τὴν δὲ γὰρ τὴν καυχήσθητε ὡς τὴν ἑσπέρησθη

ἄλλοι ἀφιστάσθαι.

Τῆς χήρης γίος μηχανομαχῆ, τῆς χήρης γίος ἀδύτου
ἢ ἡ γάνα τῶ μωαίνου θγαίνε εἰς τὰ γυμνασῶ χάρι(θῶ)
Πῶ γὰρ βρέ ρε τῶ ἀνοσῶ, ὡς μὰς τῶ ἀρρωσῶ
ου

να' οὐδῶ να' σα φέρουε γαρὸ ἀπὸ τῆς πόλι,
γὰρ γαρῖμα τῆς Ραίμας, να' σα διαβῶ ἀπνοῖ.
Δὲ δῆυ, γάνα, γαρῖμα, γῆρ γαρὸ τῆς Πόλι
γόνου τῆ να' ἀχαπῶ να' γὰρ διαβῶ ἀπνοῖ(θῶ)
[Ἴδέ τὰ τραγούδι εἰς τῶν σ. 221-222]

Ταινία 5

ΑΡΙΘΜ. εἰς μον. 12.479
ταύ. 902A

1) 46) Ἡ ἴδια τραγωδία εἶναι σικεῖνα γὰρ τραγουδῆ τραγῶν
τῶ τῶ ἔμαθε ἀπὸ τῆς μητέρα σου, ἡ οὐσία αὐτῶν
πρὸ 4ετίας ὡς ἡλικίᾳ 93 ἔτω.

1 - Βρέ Μανόλη βρέ λεβέντη, βρέ Μανόλη βρέ λεβέντη, βρέ
καλὸ παιδί, Μανόλη βρέ καλὸ παιδί

2 πῶν χα, ἔφορη γυναῖκα, πῶν χα, ἔφορη γυναῖκα
καὶ δε, χαιρέσαι, Μανόλη, καὶ δε, χαιρέσαι.

3 Πῶν τῶν εἶδῶ πῶν τῶν εἶδῶ πῶν τῶν εἶδῶ πῶν
τῶν εἶδῶ τῆ γυναῖκα γὰρ, τῶν εἶδῶ τῆ γυναῖκα γὰρ.

4) εἶδῶ γὰρ εἶδῶ τῶν εἶδῶ, εἶδῶ τῶν εἶδῶ
τῶν εἶδῶ ἢ ἀφιστάσθαι, Μανόλη, ἢ γυναῖκα σου.

Σάν τμή εἶδες εἰς τὴν γῆν, σάν τμή εἶδες σάν τμή
 ζήσῃ τὴν γυναῖκα μου, Γιαννίνο τὴν γυναῖκα μου.
 Κουκίνο φουστάνε φόρεε κουκίνο φουστάνε φόρεε καὶ
 μπαφί βραμί, Μαρήν, καὶ μπαφί βραμί.
 Νεὶ κροδόνι τῷ βρακίῳ σου, τὸ κροδόνι τῷ βρακίῳ σου
 νόκουκος ταστάς, Μαρόνη, νόκουκος ταστάς.

[ἴδε τὸ τραγούδι εἰς τὴν σ. 223]

ΑΡΙΘΜ. 12.480
 ταιν. 902 Α

2) 47) Ἡ ἴδια τραγούδι καὶ τὸ παραπάνω τραγούδι.
 Μία χήρα μετ' ὅτι τῆς γιοῦ καὶ γιὰ τῆς δευτεῖρα
 τὴν Ἄρετὴν ζητήσανε νὰ παντρευθῆ σὶά ξένα (δὲς)
 οἱ ἔφατ' ἐπὶ τῆς γιοῦς δὲ δέλεσε νιὸ Κωνσταντῆ τῆς δεξιά.
 Μάννα νὰ τὴν παντρεύωμε τὴν Ἄρετὴν σὶά ξένα (δὲς).
 "Ἐχετ' ὁ χρόνος δύστυχος χρόνος δυστυχισμένος
 ἀδάνα κ' ὡς ἔφατ' ἐπὶ τῆς γιοῦς πέθαν' ὁ Κωνσταντῆνος (δὲς)

[ἴδε τὸ τραγούδι εἰς σ. 223-224]

ΑΡΙΘΜ. 12.481
 ταιν. 902 Α

3) 48) Ἄνωξιφα ἡ ἴδια μετ' ἄλλο τραγούδι.
 Κωνσταντῆνος ὡν ὑψηλοῦσε ἕως τὸ δάση μὲν γορὰ (δὲς)
 ἔσχε νὰ ἐναντήσῃ μιά μικρὴ ἐρηροσυλλησια
 ἔσχε, ἔσχε νὰ ἐναντήσῃ μιά ἴση γιὰ ἐρηροσυλλησια.
 Προκαρπὴ καὶ γωστικὴ μίση μετ' ἄσπικτὴ καρδιά (δὲς)
 ἔσχε νὰ ὑποσυνάσῃ μιά μικρὴ καλογορία
 ἐνώσῃ, ἐνώσῃ, ἐποσυνάσῃ μιά μικρὴ, γιὰ

μυση καλοχρία.

[Ίδε το τραγούδι επί σ. 225-226]

ΑΡΙΘΜ. στο μουσ. 12.482
ταμ. 902A

4) 49) Το παραπάνω τραγούδι τραγουδι ή ίδια
θα βέ συστύσω δέω σύλλα Καταρινιώ
σ' ώρημα σο κρεβάτι γέ το Λαυσοδιανό
αλή γέ συστύσω, άντα, γιά ήχα δώ αδαδιά,
κό δά σο έχραο και ή άλλο σοή γροχια.
θα βέ συστύσω δέω σύλλα Καταρινιώ
σ' ώρημα σο κρεβάτι γέ το Λαυσοδιανό.
Εγιά επαδής εν, δινε και δινε εν γερρά
τη γυραγή εν κότε το σύλλα ενι ωτά.
Κι έ σήμας τη λυπηδη και δά ενι εγαν
Χενσο μητόνι κανα κ' έκα ενι έβαλε.

[Ίδε το τραγούδι επί σ. 226-227]

ΑΡΙΘΜ. στο μουσ. 12.483
ταμ. 902A

5) 50) Η ίδια σκερτίφα γέ το παραπάνω τραγούδι.
Παπα Μανόλη τι διαβολο δέ το παπα Μανόλη
ήθε ένα γριά γριας γιά να γαργορνι
να έω ήτη τα κριγέτα ενυ ήσα και οχυραδι.
Κα γώ γριά, γριας, δν εν έφακογρια
Παπα Μανόλη, τι διαβολο δέ ενι κωπα Μανόλη,
ήθε ένα κριγέτα γιά να γαργορνι (δγ)

Μα ἔγωγε τὰ μοιρολόγια ὅλα τὰ ξαμπολόγια
ἢ τῆς δῶσον εἰς τὴν ἡμέραν καὶ ὅλα τὰ ἄλλα (bis).
[Ἴδε τὸ παρακάτω ἔς β. 227-228]

APIOM: ¹⁰ 12. 450
ταίν. 902 A

6) 51) τὸ μοιρολόγι τῆς μεγάλης Παρασκευῆς τραγῶδες ἢ
ἴδια.
Σήμερον μαῦρος οὐρανός, σήμερον γὰρ σήμερον γαίης μαῦρα.
Σήμερον ὅλοι θλίβονται καὶ τὰ βουνὰ καὶ τὰ βουνὰ
αὐτῶνται.

Ἔσθ' ἢ Παναχιά ἢ Δέσποινα γιὰ τὸ γοσο γιὰ τὸ γυνοζυγῆ
τῆς

ἐκείνῃ ὡς ἐκείνητε ἢ ἦσανε τὸ ἦσανε τὸ σταυρὸς τῆς
χρομῆς βραχί, θυρεὺ ἀστραπῆς καὶ ταραχῆ καὶ ταραχῆ
μεγάλη

βραχί καὶ δὴ σὺ γυνοζυγῆ τῆς καὶ δὴ σὺ γα-νὰ δὴ σὺ
γαζοζυγῆ τῆς

θυρεὺ τὸν οὐρανὸ ἴσθ' καὶ ἴσθ' ἀστρα βραχί καὶ ἴσθ' ἀστρα
βρονκωγῆρα.

APIOM: ¹⁰ 12. 450
ταίν. 902 A

7) 52) Ἡ ἴδια σωματῆρα μὲν ὡς ἀλαθιτῆριαν.
Ἄφρα γαλανα γὰρ γαυκὰ γαυρα γαυ γαυτα
αἶφρα δὴ ὡς ἴσθ' ἀστρα
καὶ οὐ ἄφρα δὴ ~~ἴσθ'~~ καὶ ἴσθ' ἀστρα.

βῆτα γαλανὰ χλόρη χλοῦνὰ μαῖρα γαυ μάλδα
βῆτα βῆβαια εἰς λέγω
ὡς γὰρ σὲ ἴδοντων καὶ κλάω.

ΑΡΙΘΜ. εἰς μονο. 12.486 [τὸ τραγῳδ. εἰς 6. 228-229]
ταιν. 902A

8) 53) Δίστυχα ὡς λέγονται εἰς τὸ στέφανον τοῦ γάμου. Τραγῳδίῃ ἢ ἰδίᾳ τραγουδίστρια.

Νύφη βε, νύφη βενέλινη κηλῖα, νύφη βενέλινη γηλῖα
γαμπρὲ γαυ ὑπερβῆσαι,
ὁ γάμος ὁ γάμος εἰς ἀναίσθητε, ὁ γάμος εἰς ἀναίσθητε
με σὲ ἀναίσθητε καὶ δῶσι.

Νύφη γαυ, νύφη γαυ ὑπερβῆσαι, νύφη γαυ ὑπερβῆσαι
μαυρεῖα δὲ εἰς γοῦρα
γόνου τὰ γόνου τὰ κριαντάριον, γόνου τὰ κριαντάριον
καὶ ὁ κριαντὴ εἰς κριαντάριον.

ΑΡΙΘΜ. εἰς μονο. 12.487
ταιν. 902A

9) 54) Διπλῆς ἢ ἰδίᾳ μετὰ ἄλλο τραγῳδία.

ἦμα βρε χαλαράμη, ν-ἦμα βρε χαλαράμη
ἦμα βρε χαλαράμη νὰ σὲ ἀναίσθητε
νὰ γάγε καὶ νὰ ἀναίσθητε νὰ γάγε καὶ νὰ ἀναίσθητε
νὰ γάγε καὶ νὰ ἀναίσθητε καὶ νὰ χορεύωτε

ἦμα εἰς ἀναίσθητε εἰς ἀναίσθητε ἦμα εἰς ἀναίσθητε
ἦμα εἰς ἀναίσθητε
νὰ ἀναίσθητε εἰς ἀναίσθητε γὰρ τὸ γῆρ, γῆρ, ἀναίσθητε.

Ἐὰν ἔσῃ χαράλαγγα ν-ῶα ἔσῃ χαράλαγγα,
ῶα ἔσῃ χαράλαγγα γῆ γῆαυη τὸ γῆαυό,
δὲ ῶαυη εἰς ῶαυη δὲ ῶαυη εἰς ῶαυη
δὲ ῶαυη εἰς ῶαυη δὲ ῶαυη εἰς ῶαυη.

Θὰ ἴνῃ ῶαυη δὲ τῆ ῶαυη εἰς ῶαυη δὲ τῆ ῶαυη
ῶαυη

τὶ ῶαυη εἰς ῶαυη τῶαυη γῆ τὸ γῆαυη γῆαυη ῶαυη.
[ἴδὲ καὶ ε. 231 τοῦ χαράλαγγα]

ῶαυη Ἀνάθη

APIΘM. in μου. 12.488
ταυ. 902 A

55) Ὁ Κνωσαντίνος διγάλας ἔσῃ 60, τσαυῶαυη (ῶαυη
τσαυῶαυη εἰς ῶαυη). Νινῶαυη Γαυῆαυη τσαυῶαυη,
ῶαυη εἰς ῶαυη. ἴνῃ γῆαυη εἰς ῶαυη εἰς ῶαυη. Δεγα-
ῶαυη.

APIΘM. in μου. 12.484
ταυ. 902 A

56) Πῶαυη οἱ ἴδιοι ὀργανοπαῖτα γῆαυη. ὀργανοπαῖτα.

57) οἱ ἴδιοι ῶαυη Ἀναγῶαυη γῆαυη. Πῶαυη τσαυῶαυη.
δὲ τῶαυη εἰς ῶαυη εἰς ῶαυη εἰς ῶαυη.

-344-

ΑΡΙΘΜ. 12.491
ταμ. 902 Α

13/ 58) Οι ίδιοι οργανοπαίτες παίζουν ένα σονάτο με τα ίδια σονάκια της Ελλάδας σε επίσημη διαδήλωση και από τη έκθεσή τους στο Γαλλικό Παρίσι.

Ταινία 2

ΑΡΙΘΜ. 12.492
ταμ. 903 Α

ταμ. 903 Α

14/ 59) Οι ίδιοι οργανοπαίτες παίζουν επί κεντρική χώρα με διατάγματα του Οργανισμού.

ΑΡΙΘΜ. 12.493
ταμ. 903 Α

15/ 60) Οι ίδιοι οργανοπαίτες παίζουν κέρατα τα Αρμόνια Βασιλιά. Οργανισμού.

3/ 61) Οι ίδιοι οργανοπαίτες παίζουν στον χώρο ένα από τα "Τον χώρο καλλιτεχνική γύρω-γύρω".

Πίναξ περιχομένων

Παραδόσεις: σελ. 7, 8, 9, 10(2), 11, 12(2), 26, 27(2), 28(2),
45, 47(2), 48(2), 49(2), 50, 52, 56, 60, 64(2), 78(2),
96, 133(2), 135, 151, 154, 155, 159, 201, 202(2), 204, 205(2),
207, 213, 217, 232, 233(2), 234(2), 246, 247(2), 250(2),
251, 264, 266, 275, 276, 278, 279, 304, 309.

Σύνολον 64.

Παροιμίες: σελ. 18(4), 20, 36(2), 38, 41(2), 51, 77, 78(4),
80, 81(4), 82(2), 86, 91(2), 98, 99, 136, 159(2), 160(2),
174, 218(2), 221, 249, 267, 286, 287, 304, 315(26).

Σύνολον 68

Ἄσματα: σελ. 21, 22, 29, 38, 39, 45, 55, 58, 69, 70(2), 71, 72,
74, 75, 77, 92, 93, 100, 112, 114, 115, 116, 117, 118, 119(2), 120,
121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 130, 131(3), 132,
126, 137, 138, 139, 155, 160, 201, 202, 206, 207, 208, 210,
211, 212, 213(2), 215(4), 219, 220, 221, 223(2), 225,
226, 227(2), 228, 229, 231, 236, 237, 241, 242, 267, 269,
270, 301, 302, 306, 318, 320.

Σύνολον 85

Δίστιχα: σελ. 24(7), 25(2), 30(44), 40(6), 72(3), 74(2),
76(4), 83(2), 129(14), 137(2), 140(19), 150(2), 151(3),
158(7), 159, 161(2), 173(4), 189(7), 138(2), 199(10), 210(2),
212(5), 217, 219, 229(4), 231(3), 269(5), 287(2), 305.

Σύνολον 167

Ἐπωδαί: σελ. 29, 49, 52, 67, iii, 189, 206, 217, 235(2)
236, 285(2),

Σύνολον 13

Ἀινίγματα: σελ. 76(5), 79(4), 90, 97(2), 98(2), 99, 155(15)
181, 198(3), 199, 211, 221(2).

Σύνολον 39

Παραμύθια: σελ. 87, 91, 109, 108, 143, 161, 238.

Σύνολον 7

Λατρεία: σελ. 17, 21, 27, 49, 51, 53, 54, 55, 56, 57, 58,
60, 61, 62, 64, 65-66, 85, 86, 97, 151, 205, 251, 303, 305,
306,

Μαχεία: σελ. 54, 60, 61, 63, 66, 186, 218, 235, 247, 286,
305.

Μαντιχή: σελ. 75, 83, 215-216

Τὰ κατὰ τὴν γέννησιν, τὸν γάμον καὶ τὴν τελευτὴν ?

Δίμα. σελ. 83, 86, 175, 185, 190, 270, 280, 287.

Ἰλιυῖος βίος (οἰκία, τροφαὶ κτλ.): σελ. 19, 25, 30, 35, 51,
59, 182, 258, 287, 293, 307.

Γεωργιῖος βίος: σελ. 18-20, 35, 36-37, 252, 291, 298.

Λαϊκὸν δίμα: σελ. 7, 20, 26, 82, 283.

Παίχνια: σελ. 301, 302, 303.

Μετεωρολογία: σελ. 136, 248, 296.

Ἐπίσης εἰς τὸ χειρόγραφο περιλαμβάνονται εἰς τὰς
σελ. ἀπὸ τοῦ ἐνδύματος, τῆς κοινωνικῆς ὀργανώ-
σεως, ρίμα, θρησκευτικὰ διηγήματα, ἀρχαὶ παρα-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

5(2)

μυθῶν, ἀράς, χαρτεῖοι, ὄρνοι, γλωσσοδέται, παρην-
ως βίος, μελιβοσκία, παρηνύρια κ.ά. —

55(18)

58,

25,

286,

21
6

51,

298,

277-

κώ-

26-

1. Άλωνι πλήρες στάχυν (Έμπορεϊν Θήρας)

2957.1

2. Τό χαρτιά Έξω Τενιά Θήρας

2957.2

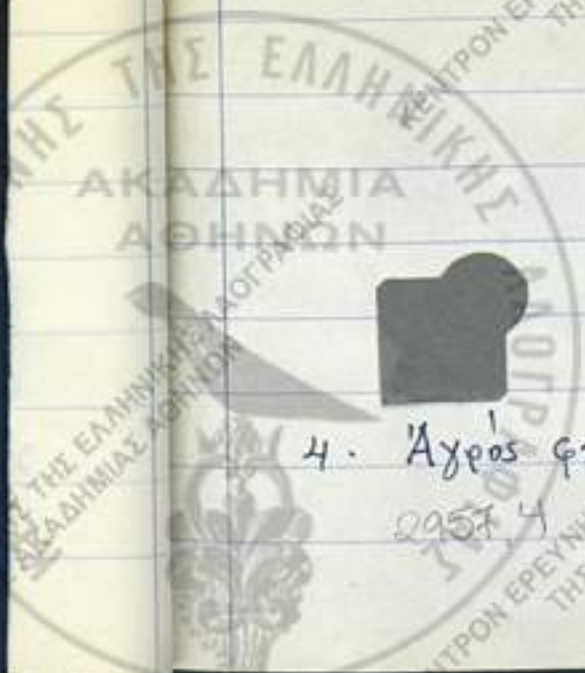

3. Μύλος εις τὸ χωρίον Ἐσω Γωνία, Θήρας.

2957 3

4. Ἄγρος φτεγμένος με' νεοράτα (ουγκουριδιή) Ἐσω Γωνία Θήρας.

2957 4

5. χωρίον Θήρας (ὁ Βόδυνας) μετὰ χαρτογραφικὰ ἔγγραφα
οἰκιστῶν, ἀνεγερθεῖσαν μετὰ τὴν σεισμὸν καὶ 2957.5

6. τὸ γεωπελοπονησίον Ἐξω Τυρινῶν Θήρας.

2957.6

2457.9

g και io. Υπόψη
ποι οὐδαί ἐπι-
ρ α (Eguria)

neinei

2457.10

2957.11

11. Μικρά αΐδος ως 6' καίτερα πῶ χάριν Πύργου, θήρ.

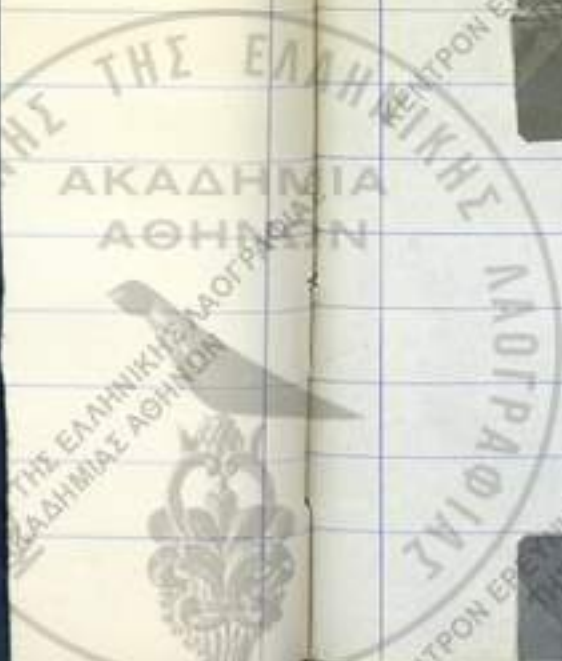
2957. 12

12.

Τὸ ἔξω κλίσιον
ἐπὶ Ἁγίας Μαρ-
τῆς κατὰ τὴν ἡ-
μέραν ἐπὶ εὐρα-
της. Ἐνδριουστα
παρὰ τὸ χαρῖον
~~ἁγία~~ ἁγία
γάλο χαρῖον, ἐπὶ
13. ραβ. Ἐν τῷ
χρησθῆσαν ἐπὶ
χαρὶ ἑκείνῃ ὅρα
τὸ ταύδερον πα-

14. ράδου.

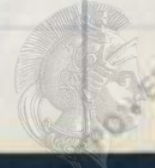
2957. 14

is. Η Ζαράη

2957, 15

16. Ἔβ̄ ὑπόσπον̄ τῆς Ἀνάσσης.

2957.16

17. φῦρνος ἐν τῶν ὑπαρχόντων ἐν ἡμέτερῳ ὡς τῆς Ἀνάσσης

2957.17

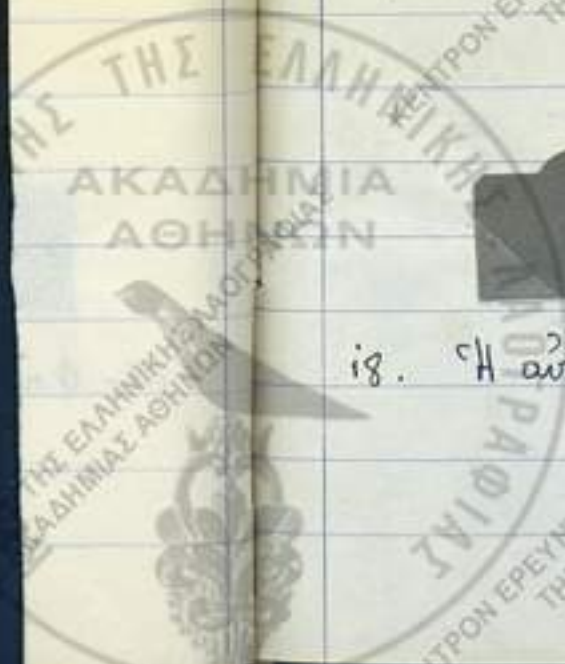
18. Ἡ ἀρίστος κοὴ τῶν Καλαμναιῶν

2957.18

λελει

18. Ἡ ἀρι² τῶν ἀρι³ κοὴ.

2957.19

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

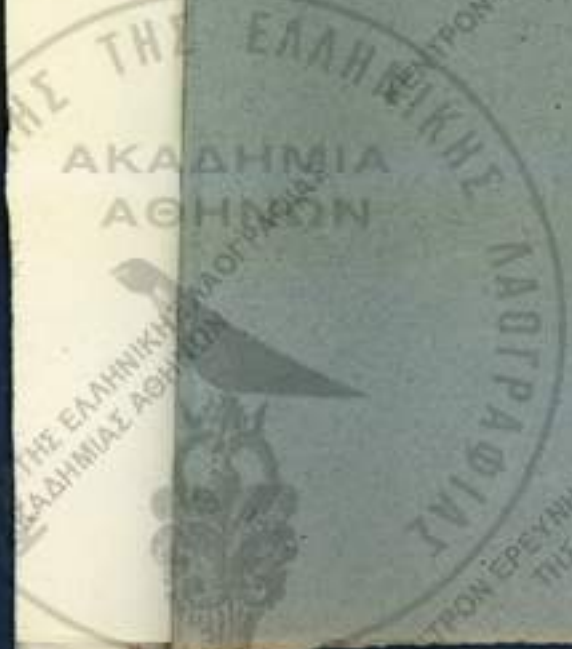
ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

2957

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

